

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A NOVEL OF HIGH FANTASY... AND LOW STAKES

LEGENDS & Lattes



TRAVIS
BALDREE

LEGENDS & LATTES

A NOVEL OF HIGH FANTASY AND LOW STAKES



TRAVIS
BALDREE



PROLOGUE



Viv büyük kılıcını etli bir çıtırtıyla kafa derisi yüzücünün kafatasına gömdü. Siyah kan ellerinde titriyordu ve kaslı kolları, kılıcı bir kan püskürmesi halinde geriye ve dışarı çekerken gerildi. Kafa Derisi Kraliçesi

uzun, titreşimli bir inilti verdi... ve sonra bir yığın halinde taşa çarptı.

Viv iç çekerek dizlerinin üzerine çöktü. Sırtının alt kısmındaki inatçı sancı alevlendi ve onu kovmak için kocaman bir elinin eklemlerini sıktı. Yüzündeki ter ve kanı silerek ölü kraliçeye baktı. Arkasından tezahüratlar ve bağırışlar yankılandı.

Daha yakına eğildi. Evet, işte oradaydı, burun boşluğunun tam üstünde. Canavarın kafası kendisinden iki kat daha genişti - tüm o inanılmaz dişler ve sayılamayacak kadar çok göz, kocaman, alttan sarkan bir çene ve ortada, hakkında okuduğu etli dikiş.

Parmaklarını kıvrımın içine sokarak onu açtı. Hastalıklı altın rengi bir ışık yayıldı. Viv elinin tamamını etten oluşan cebe soktu, yumruğunu yüzlü, organik bir yumrunun etrafında kıvrırdı ve çekti. Lifli bir yırtılma sesiyle serbest kaldı.

Fennus onun arkasında durmak için hareket etti; parfümünün kokusunu alabiliyordu. "Bu kadar mı yani?" diye sordu, sadece biraz ilgilenerek.

"Evet." Viv, Blackblood'u koltuk değneği olarak kullanarak kendini ayağa kaldırırken inledi. Taşı temizleme zahmetine girmeden palaskasındaki bir keseye doldurdu, ardından büyük kılıcını omzuna dayadı.

"Ve gerçekten tek istediğin bu mu?" Fennus gözlerini kısarak ona baktı. Uzun, güzel yüzü eğleniyordu.

Scalvert Kraliçesi'nin anlatılmamış zenginlikleri sertleşmiş tükürük tabakalarının içine gömdüğü mağaranın duvarlarını işaret etti. Arabalar, sandıklar, at ve insan kemikleri altın, gümüş ve değerli taşların arasında asılı duruyordu - yüzyılların parlak kazazedeleri.

"Evet," dedi tekrar. "Ödeştik."

Grubun geri kalanı yaklaştı. Roon, Taivus ve küçük Gallina yanlarında muzafferlerin yorgun ama coşkulu konuşmalarını getirdiler. Roon sakalındaki pislikleri taradı, Gallina hançerlerini kınına soktu ve Taivus ikisinin de arkasında süzüldü, uzun boylu ve tetikteydi. İyi bir ekiptiler.

Viv arkasını döndü ve loş ışığın hâlâ süzüldüğü mağaranın girişine doğru yürüdü.

"Nereye gidiyorsun?" diye bağırdı Roon, kaba ve nazik sesiyle.

"Dışarı."

"Ama... yapmayacak mısın-?" diye başladı

Gallina. Biri onu susturdu, büyük olasılıkla

Fennus.

Viv bir utanç duygusu hissetti. En çok Gallina'yı seviyordu ve muhtemelen bunu açıklamak için zaman ayırmalıydı.

Ama işi bitmişti. Neden işleri uzatıyordu ki? Bu konuda gerçekten konuşmak *istemiyordu* ve daha fazla konuşursa fikrini değiştirebilirdi.

Yirmi iki yıllık maceradan sonra Viv kan, çamur ve saçmalık sınırına ulaşmıştı. Bir orkun hayatı güç, şiddet ve ani, keskin bir sondan ibaretti ama kendisinininkinin bu şekilde bitmesine izin verirse lanetlenirdi.

Yeni bir şeyin zamanı gelmişti.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)



Viv sabah soğukunda durmuş, aşağıdaki geniş vadiye bakıyordu. Thune şehri, onu ikiye bölen nehrin kıyılarını puslandırıan bir sis yatağından yükseliyordu. Orada burada, bakır kaplı bir çan kulesi güneşte parladı.

Kampı şafak öncesi karanlıkta kurmuştu ve uzun bacakları son birkaç mili tüketmişti. Blackblood sırtında ağır bir yükü, Scalvert'in Taşı ise ceketinin iç ceplerinden birine sıkışmıştı. Onu sert, solmuş bir elma gibi hissedebiliyor ve hâlâ orada olduğundan emin olmak için zaman zaman refleks olarak kumaşın üzerinden ona dokunuyordu.

Bir omzunda, çoğunlukla notlar ve planlarla dolu deri bir çanta, birkaç parça peksimet, platin çipler ve çeşitli değerli taşlarla dolu bir çanta ve küçük, ilginç bir cihaz asılıydı.

Sis dağılırken ve yalnız bir çiftçinin yonca yüklü arabası yanından geçip giderken, yolu aşağıya ve vadiye doğru takip etti.

Viv, yıllardır hissetmediği, zorlukla tutabildiği bir savaş çılgılığı gibi, yükselen bir sinirsel sevinç duygusu hissetti. Hiçbir an için bu kadar hazırlık yapmamıştı. Okumuş, sorgulamış, araştırmış ve mücadele etmişti ve seçtiği şehir Thune olmuştu. Diğer tüm yerleri listesinden çıkardığında, kesinlikle emin olmuştu. Birdenbire bu inancı aptalca ve düşüncesizce görünse de heyecanı azalmamıştı.

Thune'u çevreleyen bir dış duvar yoktu. Orijinal, güçlendirilmiş sınırlarının çok ötesine yayılmıştı, ancak sınıra yaklaştığını hissetti

bir şeyin. Bir yerde bir iş süresince birkaç geceden fazla kalmayalı uzun zaman olmuştu. Şimdi, hayatı boyunca belki üç kez ziyaret ettiği bir şehre kök salacaktı.

Durdu ve etrafına dikkatle baktı, sanki yol tamamen boş değildi, çiftçi çoktan sisin içine gitmişti. Çantasından bir parça parşömen çıkararak kopyaladığı kelimeleri okudu.

*Thaumic çizgiye yakın,
Scalvert's Stone a-fire,
talih halkasını, kalbin
arzusunun yönünü çizer.*

Viv onu tekrar dikkatle sakladı ve bir hafta önce Arvenne'deki Thaumist bir bilginden satın aldığı aletle değiştirdi: bir cadı çubuğu.

Küçük, ahşap iğ bakır iplikle sarılmıştı ve bu iplik uzunluğu boyunca yazılmış rünleri örtüyordu. Külden bir lades kemiği, serbestçe dönebilmesi için tepesine ve bir oluğa yerleştirilmişti. İği avucunun içinde tuttu ve bakır ipliğin avucunun sıcaklığını emdiğini hissetti. İğ zar zor fark edilebilen bir çekiş yaptı.

En azından, bunun bir çekme olduğundan oldukça emindi. Thaumist'in gösterisi sırasında daha güçlü bir çekim olmuştu. Viv aniden aklına gelen, bunun bir salon numarası olduğu düşüncesini bastırdı. Kural olarak, sabit bir adresi olan insanlar, çok sert bir şekilde el sıkıştıklarında bileğini kırabilecek, kendilerinin iki katı boyundaki bir orku dolandırmaktan kaçınırlardı.

Derin bir nefes aldı ve önündeki cadı çubuğuyla Thune'a doğru ilerledi.



ŞEHRİN İÇLERİNE DOĞRU İLERLEDİKÇE THUNE'UN UYANIKLIK SESLERİ YÜKSELDİ. AT Dış mahallelerdeki binalar çoğunlukla ahşaptı ve aralara nehir taşı temeller serpiştirilmişti. Daha derinlere indikçe, sanki şehir yaşlandıkça kireçlenmiş gibi, taş daha baskın çıkıyordu. Çamurlu toprak yerini taş yollara, sonra da şehrin merkezine yakın yerlerde parke taşlara bırakıyordu. Tapınaklar

ve muhtemelen eskiden önemli olan insanların heykellerinin yer aldığı meydanların etrafında toplanmış tavernalar.

Cadı çubuğuyla ilgili tüm şüpheler buharlaşmıştı. Şimdi kesinlikle canlı bir şey gibi çekiyordu -kısa seğirmeler ısrarlı çekişlere dönüşüyordu. Araştırmaları boşa gitmemişti. Ley hatları açıkça şehrin altından geçiyordu, Thaumic enerjinin güçlü yolları. Bilginler bu hatların insanların yerleştiği yerlerde mi büyüdüğünü yoksa kışın sıcaklık gibi insanları yakınlarına mı topladığını tartışıyordu. Viv için önemli olan *burada olmalarıydı*.

Güçlü bir ley hattı bulmak elbette sadece başlangıçtı.

Dişbudak ağacından yapılma küçük lades kemiği sağa sola seğiriyor, bir süre bir yöne çektikten sonra tersine dönüp oltaya takılmış bir balık gibi başka bir yöne çekiyordu. Bir süre sonra ona bakmasına gerek kalmadı. Hissetmesi yeterliydi ve Viv yanından geçtiği binalara daha fazla dikkat etti.

Cihaz onu ana caddelerden, onları birbirine bağlayan kıvrımlı sokaklardan, demircilerin, pansiyonların, pazarların ve hanların yanından geçirdi. Sokaklarda onun boyunda çok az insan vardı ve kendini asla kalabalıkta bulmuyordu. Blackblood bu etkiye sahip olma eğilimindeydi.

Bir şehri oluşturan tüm koku katmanlarından geçti - ekmek pişirmek ve uyanan atlar ve ıslak taş ve sıcak metal ve çiçek parfümü ve eski bok. Her şehirde bulunan aynı kokular, ama bunların altında nehrin sabah kokusu. Bazen binaların arasından un değirmenindeki su çarkının kanatlarını görebiliyordu.

Viv çubuğun onu istediği yere götürmesine izin verdi. Birkaç kez çekiş o kadar güçlüydü ki durup yakındaki binaları inceledi ama hayal kırıklığına uğrayınca yoluna devam etti. Çubuk bir süre direniyor, sonra pes ediyor ve dalgalanacağı yeni bir yön buluyormuş gibi görünüyordu.

Sonunda, *sertçe* çektiğinde, yarı sersemlemiş bir şekilde durdu ve ihtiyacı olan şeyi buldu.

High Street'te değil - bunu ummak çok fazla olurdu - ama sadece bir tanesi kaldırılmıştı. Gazyağı sokak lambaları boylu boyunca uzanıyordu, artık sönmüşlerdi ve hava karardıktan sonra orada bıçaklanmazdınız. Kızıltaş'taki binalar yaşlarını gösteriyordu ama çatıları iyi durumda görünüyordu. Özellikle biri hariç hepsi ve burada cadı çubuğu onu daha da yaklaştırdı.

Olduğu yere göre küçüktü. Geriye kalan tek demir kancada hırpalanmış bir tabela asılıydı -**PARKIN'S LIVERY**- kabartmalı harflerin boyası çoktan dökülmüştü. İki büyük, demir ciltli tabela vardı.

Ahşap kapılar aralıktı ve giriş yakınlardaki duvara yaslanmıştı. Daha küçük, ork büyüklüğünde bir başka kapı ise solunda eğlenceli bir şekilde asma kilitle kilitlenmişti.

Viv bakmak için başını eğdi. Yukarıdaki çatıda açılan bir delikten ışık süzülüyordu ve altı at ahırının arasından geçen geniş geçitte bir avuç kil kiremit parçalanmış halde duruyordu. Sağlamlığı şüpheli bir merdiven bir çatı katına, solda ise arka odası olan küçük bir ofise çıkıyordu. Arka taraftaki yalaktan küflenmiş samanın ekşi kokusu geliyordu. Toz, sanki hiç durulmamış gibi ışık huzmelerinde dönüyordu.

Umabileceği kadar mükemmeldi.

Cadı çubuğunu sakladı.

Sokağın artan trafiğine yeniden karıştığında, yaşlı ve hantal bir kadının yolun karşısındaki merdiven sahanlığını süpürdüğünü gördü. Viv onun geldiğinden beri süpürdüğünden emindi, eşik artık pırıl pırıldı ama kadın kararlılıkla süpürmeye devam ediyor, iki saniyede bir Viv'e kaçamak bir bakış fırlatıyordu.

Viv sokağın karşısına doğru yürüdü. Yaşlı kadın şaşırmış gibi görünme nezaketini göstererek gülümsemeye yakın bir şey yaptı.

"Buranın sahibinin kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu Viv, karavanı işaret ederek.

Kadın onun boyunun yarısından daha kısaydı ve göz teması kurabilmek için başını eğmesi gerekiyordu. Yüzünü kırışıklıklar yumağı haline getirirken gözleri kayboldu.

"Karavan mı?"

"Evet."

"Şey." Kelimeyi düşünceli bir şekilde telaffuz etti ama Viv hafızasında bir sorun olmadığını anlayabiliyordu. "Doğru hatırlıyorsam bu yaşlı Ansom. Yaşlı karısının anlattığına bakılırsa, bu adamın ne ticarete ne de kocasının işine pek akli ermezmiş."

Viv kadının kaşlarını imalı bir şekilde kaldırdığını fark etmemişti. "Parkin değil mi?"

"Hayır. Burayı satın aldığı anda tabelayı değiştiremeyecek kadar cimriydi."

Viv'in gülümsemesi eğleniyordu, alt dişleri belirginleşmişti. "Onu nerede bulabileceğime dair bir fikrin var mı?"

"Kesin bir şey söyleyemem. Ama sanırım asla başarısız olmadığı tek işiyle ilgileniyordur." Boştaki elinin ucuyla hayali bir kadeh getirerek

Dudakları. "Onu gerçekten bulmak istiyorsan, Rawbone Sokağı'ndaki yerleri dene derim. Yaklaşık altı adım ileride." Güneyi işaret etti.

"Sabahın bu saatinde mi?"

"Oh, *bu* işte çok ciddi." "Teşekkürler hanımefendi," dedi Viv.

"Ah, *bayanmış!*" diye kıkırdadı kadın. "Bana Laney diyebilirsiniz. Yeni komşum olmayı mı planlıyorsun...?" Eliyle bir "ver-ver" hareketi yaptı.

"Viv."

"Viv," dedi Laney başını sallayarak.

"Sanırım göreceğiz. Söylediğiniz kadar kötü bir iş adamı olup olmadığınına bağlı."

Viv Rawbone Sokağı'na doğru yola çıktığında yaşlı kadın hâlâ gülüyordu.



LANEY NE DERSE DESİN, VIV ONU BULMAYI BEKLEMİYORDU.

Ansom'un günün bu saatinde çok kötü şöhreti vardı. Kapısı açık olan herhangi bir batakhanede onu sorabileceğini ve uğrak yerlerini öğrendikten sonra gün ilerledikçe izini sürebileceğini düşündü.

Onu evinde bulmadan önce sadece üç durağa ihtiyacı olduğu ortaya çıktı. Meyhaneci, kız sorduktan sonra onu bir aşağı bir yukarı süzdü ve kaşlarını kaldırarak omzunun üzerinden Blackblood'un kabzasına baktı.

"Benim için sorun yok, sadece iş," dedi sakın bir şekilde. Daha az heybetli görünmeye çalıştı.

Görünüşe bakılırsa kavga için şımarmadığından memnun olan adam başparmağını köşeye doğru salladı ve barın üstündeki kiri yeni ve daha ilginç yerlere sürmeye geri döndü.

Viv masaya yaklaşırken, yaşlı bir orman canavarının inine girdiği izlenimine kapıldı. Belki de bir porsuk. Tehlikeli bir his değil ama o kadar çok zaman geçirdiği bir yerin kokusunu emmiş ve esasen onun haline gelmiş hissi.

Hatta bir porsuğa benziyordu; büyük, yağlı, siyah sakalı göğsüne dolanmış beyaz bir şerit halindeydi. Uzun olduğu kadar genişti de, duvarla masa arasında o kadar çok yer kaplıyordu ki, derin bir nefes aldığında o şey ayakları üzerinde sallanıyordu.

"Sen Ansom musun?" diye sordu Viv.

Ansom öyle olduğunu kabul etti.

"Oturabilir miyim?" diye sordu ve sonra yine de oturdu, Blackblood'u sandalyenin arkasına yasladı. Doğrusunu söylemek gerekirse, izin istemeye pek alışık değildi.

Ansom şişmiş alt göz kapaklarının üzerinden ona baktı. Düşmanca değil ama temkinli. Önünde neredeyse boş bir fiçı duruyordu. Viv meyhanecinin dikkatini çekip eliyle işaret edince Ansom'un yüzü bir hayli aydınlandı.

"Çok minnettarım," diye mırıldandı.

"Redstone'daki eski ahırın size ait olduğunu duydum. Bu doğru mu?" diye sordu Viv. Ansom doğru olduğunu kabul etti.

"Satın almak istiyorum," dedi. "Ve senin de satmak isteyebileceğine dair bir his var içimde."

Ansom şaşırmış görünüyordu ama sadece kısa bir süreliğine. Bakışları keskinleşti ve her ne kadar iş için uygun bir kafası olmasa da, Viv pazarlık için uygun bir kafası olduğundan emindi.

"Belki," diye gürledi. "Ama burası birinci sınıf bir arazi. Birinci sınıf! Daha önce de teklifler aldım, ama çoğu yerin değerini gerçekten takdir etmek için *yerin* ötesini göremiyor. Yani düşük teklif veriyorlar."

Bu noktada meyhaneci elindeki içkiyi yenisiyle değiştirdi ve Ansom gözle görülür bir şekilde konuya ısındı.

"Evet, bir sürü utanç verici teklif var. Sizi uyarmalıyım, bu arsanın değerini biliyorum ve kendimi ciddi bir işadamı dışında kimseye satarken göremiyorum. Er... iş *kadını*," diye düzeltti.

Viv, Laney'yi düşünerek dişlek ve eğlenceli bir sırıtışla parladı. "Şey, Ansom, her türlü iş var." Arkasında eğilen Blackblood'un çok farkında olarak, işinin -eski işinin- ne kadar kolay olduğunu düşündü.

-bu pazarlığı yapabilirdi. "Ama şunu kesin olarak söyleyebilirim ki, herhangi bir iş yaptığımda her zaman ciddiyimdir."

Çantasına uzandı, platin paralardan oluşan keseyi çıkardı ve eline aldı. Sadece bir tanesini çekip baş ve işaret parmakları arasında tutarak inceledi ve ışığı yakalamasına izin verdi. Platin böyle bir yerde nadiren görülen bir para birimiydi ve yakında daha düşük kupürlerle değiştirmesi gerekecekti ama tam da böyle bir an için yanında biraz olmasını istemişti.

Ansom'un gözleri büyüdü. "Oh, uh. Ciddiyim. Evet! Ciddi, gerçekten!" Şaşkınlığını gizlemek için birasından uzun bir yudum aldı.

Sinsi köpek, diye düşündü Viv, sırtıtmamaya çalışarak.

"Ciddi bir iş adamından diğerine, zamanınızı boşa harcamak istemiyorum." Viv bir dirseğinin üzerine yaslandı ve masanın üzerine sekiz platin jeton attı. "Bu da muhtemelen seksen altın eder. Sanırım bu paranın değerini karşılar. Eminim binanın zararda olduğu konusunda hemfikirizdir ve bence başka bir iş kadınının fiçı başında nakit ödeme yapmak için sizi takip etme ihtimali ortadan kalkıyor."

Onun bakışlarını tuttu.

Tankard'ı hâlâ ağzına götürüyordu ama yutmuyordu.

Viv paraları geri çekmeye başlayınca aceleyle uzandı ve Viv'in çok daha büyük olan eline dokunamadan geri çekildi. Kadın kaşlarını kaldırdı.

"Değer konusunda keskin bir gözünüz olduğuna görebiliyorum." Ansom gözlerini hızla kırıştırdı.

"Evet. Bu sabah tapuyu getirip imzalamak için biraz zaman ayırmak istersen, burada beklerim. Ama öğleden fazla beklemem."

Yaşlı porsuğun görüldüğünden çok daha çevik olduğu ortaya çıktı.



VIV TAPUYA IMZASINI ATIP ANAHTARLARI CEBINE KOYARKEN, ANSOM Platini çantasına attı ve anlaşmanın tamamlanmış olmasından dolayı rahatlamış görünüyordu. "Ee... senin seyyar satıcılıkla ilgileneceğini düşünmemiştim," diye söze girdi.

Atların orklardan pek hoşlanmadığı herkesçe bilinen bir şeydi. "Sevmiyorum. Bir kahve dükkanı açıyorum."

Ansom şaşkın görünüyordu. "Ama bunun için neden bir at ahırını satın alabilirsiniz ki?"

Viv bir an cevap vermedi ama sonra sertçe ona baktı. "Her şey başladığı gibi kalmak zorunda değil." Senedi katladı ve çantasına yerleştirdi.

Ayrılırken Ansom arkasından bağırdı. "Oh, ve hey! *Kahve de* neyin nesi?"



VIV'IN KARAVANA DÖNmeden önce uğrayacağı üç durak daha vardı. Ticaret deposundaki borsada cüzdanına biraz bakır, gümüş ve altın koyduktan sonra küçük Thaumic'teki Athenaeum'a doğru yola çıktı.

nehir kuzey kıyısındaki üniversite. Yine de, okuma yapması gerekirse diye yerini bilmek istemişti.

Daha da önemlisi, Bölgesel Posta çoğu büyük şehirdeki dağınık Athenaeum'lar ve kütüphaneler arasında işliyordu ve güvenilirli. Gördüğü bakır kaplı çan kuleleri yerini bulmayı kolaylaştırıyordu.

Rafların arasındaki büyük masalardan birine oturup parşömeninden birkaç yaprak kullanarak iki mektup yazdı. Kâğıt, toz ve zaman kokusu aklına son zamanlarda böyle yerlerde yaptığı okumaları getirdi.

Kaslarını, reflekslerini ve zihninin sertliğini eğitmekle geçen bir ömür, okumak, planlamak ve ayrıntıları biriktirmekle takas edilmişti. Yazarken pişmanlıkla gülümsedi.

Posta gişesindeki cüce, balmumu mührü basarken ona bakmaktan kendini alamadı. Kadın adresleri iki kez almak zorunda kaldı, binada bir ork gördüğü için çok telaşlanmıştı.

"Bir çilingir arıyorum. Saygın birini tanıyor musunuz?"

Cücenin ağzı bir süre daha açık kaldı ama kendini toparladı ve tezgâhın arkasındaki rehberi karıştırdı. "Markev ve Oğulları," diye yanıtladı, "827 Mason's Lane."

Yarım yamalak bir yol tarifi
verdi. Viv ona teşekkür etti ve
gitti.

Markev ve Oğulları ilan edildiği gibi oradaydı. Bir gümüş ve üç bakır çakmakla, kaslı bir kolunun altında devasa ve oldukça ağır bir kasayla oradan ayrıldı.



PARKIN'S LIVERY'DE GÜNEŞ BATARKEN VIV OFISIN KILIDINI AÇTI.

kapıyı kapattı, ahırın kapılarını demirledi ve kasayı ofisteki L şeklindeki tezgâhın arkasına taşıdı. Tapuyu ve parasını içine yerleştirdi, kilitledi ve anahtarı boynuna astı.

Ayakları ve parmak uçlarıyla biraz deneme yaptıktan sonra, ahırlar arasındaki ana patikada gevşek bir kaldırım taşı buldu ve güçlü bir şekilde esneterek kaldırıp dışarı çıkardı. Altından toprak aldı ve ardından Scalvert's Stone'u dikkatlice oyuğa yerleştirdi. Üzerini toprakla örttükten sonra

kaldırım taşını değiştirdi ve bozulmamış görünmesini sağlamak için alana sert ve dökülen bir ahır süpürgesi götürdü.

Birkaç dakika boyunca ona baktı, tüm umutları Parkin'in Ciğerliği'nde gizli bir kalp gibi gömülü olan bu küçük taşa odaklanmıştı.

Hayır, artık ahır değil.

Burası Viv'in yeriydi.

Etrafına bakındı. *Kendi* yerine. Geçici bir durak ya da bir geceliğine yatağını koyacağı bir yer değildi. Onun yeri.

Akşam havası çatıdaki delikten içeri giriyordu, bu yüzden en azından bu gece, muhtemelen yıldızların altındaki herhangi bir gece gibi hissedilecekti. Viv atı katına ve oraya çıkan merdivene baktı. Alt basamaklardan birini ayağıyla yokladı ve balsa gibi paramparça oldu. Homurdandı, Blackblood'un kayışını çözdü ve iki eliyle onu çatıya fırlatarak çatıdan kaçan bir grup güvercini ürküttü. Bir süre onun ardından baktıktan sonra, ahırlardan birinde yatağını açtı. Kamp ateşi olmayacağı kesindi, fener de yoktu ama olsun.

Loş ışıkta, antik çağın at elmaları ve bakımsızlığın tozu arasında içeriye inceledi. Binalar hakkında fazla bir şey bilmiyordu ama bu binanın inanılmaz miktarda çalışmaya ihtiyaı olduğu açıktı.

Ama sonunda? Kesmek yerine inşa ettiği bir şey.

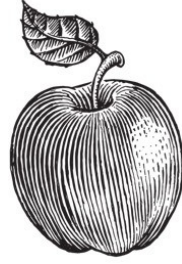
Çok saçmaydı tabii ki. Bir kahve dükkânı mı? Kimsenin kahvenin ne olduğunu bile bilmediği bir şehirde? Altı ay öncesine kadar hiç duymamış, koklamamış ya da tatmamıştı. Görünüşe bakılırsa, tüm bu çaba gülünçtü.

Karanlıkta gülümsedi.

Sonunda yatağına uzandığında, ertesı gün için görevlerini listelemeye başladı ama üçüncüyü geçemedi.

l gibi uyuyordu.

OceanofPDF.com



Viv şafak öncesi çivit renginde, dışarıdaki şehrin giderek artan uğultusuyla uyandı. Güvercinler yuvalarına döndükleri çatı katında ötüyorlardı. Ayağa kalktı ve Scalvert'in üstündeki kaldırım taşını kontrol etti.

Taş. Rahatsız edilmeden elbette. Birkaç parça eşya toplayıp sokağa çıktı, son peksimetini çiğnedi ve yerini güneşe bırakan gölgelerin nemli sabah kokusunu içine çekti. Kendini esnek ve sarmal hissediyordu, sanki ayak parmaklarının ucundaydı ve koşmaya hazırdı.

Sokağın karşısında Laney süpürgesini bir kase bezelyeyle değiştirmiş, üç ayaklı bir tabureye oturmuş bezelye ayıklıyordu. Sevecen bir şekilde başlarını salladılar ve sonra Viv kapıyı kilitleyip nehir yönüne doğru yola çıktı.

Yürürken kendini mırıldanırken buldu.



SABAH SISININ AZALMASIYLA VIV TERSANEYE DOĞRU YOLA ÇIKTI. nehrin kıyısına tutunmuşlardı. Etraf çekiç ve testere şakırtılarıyla, sisin boğduğu bağırışlarla canlıydı. İsteddiği şey zihninde sabitti ama onu hemen bulmayı beklemiyordu. Yine de sabırlı olabilirdi. Tecrübelerine göre, sabırlı olmak zorundaydınız. Keşif yaparak ya da bir canavarın inini gözetleyerek geçirdiği uzun saatlerden sonra Viv zamanın geçişiyle barışmıştı.

Çuvaldan elma satan bir kestaneciden biraz elma aldı, yoldan uzakta bir sandık yığını buldu ve gözlemlemek için yerleşti. Buradaki tekneler büyük değildi - çoğunlukla salma tekneler ve nehre en uygun küçük balıkçı tekneleri. Bir düzine kadar tekne uzun rıhtımda, küçük gemi ustalarının eşliğinde kazınıyor, katranlanıyor ya da onarılıyordu. Çalışırken onları izliyor, ne istediğine dikkat ediyordu. Mürettebat Sabah ilerledikçe inişli çıkışlı bir seyir izledi.

Viv aradığı şeyi bulduğunda son elmasını yiyordu. Ekiplerin çoğu ikişerli ve üçerli olarak çalışıyordu, büyük sesli, iri yarı adamlar, Gövdelerin üzerinde koşuşturuyor ve birbirlerine bağırıyorlardı.

Ancak birkaç saat sonra, kendisinin yarısı kadar büyüklükte bir alet kutusunu taşıyan, daha kısa boylu bir adam ortaya çıktı. Kulakları uzun, vücudu sırim gibi, derisi kösele gibi ve zeytin rengindeydi, yassı kasketi alnına kadar iniyordu.

Ocakları şehirlerde pek sık göremezdiniz. İnsanlar onlara aşağılayıcı bir şekilde 'disk' der ve onlardan uzak dururdu, bu yüzden kendi içlerine kapanmayı severlerdi.

Viv bunu anlayabilirdi ama onu korkutmak daha zordu.

Gemi işçileri ve liman işçileri ondan uzak dururken o küçük bir sandalın başında tek başına çalışıyordu. Onun gayretli ve titiz çalışmasını izledi. Viv ahşap ustası değildi ama zanaatı takdir edebiliyordu. Aletleri titizlikle düzenlenmiş, keskin ve bakımlıydı. Çizim bıçağını, düzlemi ve tanımadığı diğer şeyleri kullanarak yeni bir parmaklığa şekil verirken her hareketinde kasıtlı bir ekonomi vardı.

Elmasını bitirdi ve çok göze batmamaya çalışarak onu işinin başında izledi. Ne de olsa gizlenmek onun becerilerinin iyi kullanılan bir parçasıydı.

Aletlerini düzenli bir şekilde yerine yerleştirip alet kutusundan öğle yemeğini çıkardığında öğlen olmuştu ve Viv yaklaştı.

Şapkasının altından gözlerini kısarak ona baktı ama kadın üzerine doğru gelirken hiçbir şey söylemedi.

"Güzel bir çalışma," dedi

Viv. "Hm."

"En azından öyle olduğunu tahmin ediyorum. Tekneler hakkında pek bir şey bilmem," diye itiraf etti. "Sanırım bu iltifatı biraz azaltıyor, o zaman," diye cevap verdi, sesi kuru ve beklediğinden daha derindi.

Güldü, sonra rıhtımda bir aşağı bir yukarı baktı. "Burada bu işi tek başına yapan pek yok."

"Hayır."

"Çok iş alıyor musun?"

Omuz silkti. "Yeterince."

"Çok daha fazlasına sahip olmak istemeyecek kadar mı?"

Sonra kasketini çıkardı ve bakışları daha spekülatif bir hal aldı. "Gemiler hakkında pek bir şey bilmeyen biri için, çok fazla gemi yapımına ihtiyaç duymayı beklemeniz garip görünüyor."

Viv onun üzerinde yükselmekten yorulmuş bir halde kalçalarına doğru çöktü.

"Haklısın. Yapmıyorum. Ama ahşap ahşaptır ve zanaat zanaattır. Seni çalışırken izledim. Yeterince uzun yaşarsan, bazı insanlara bir sorun ve birkaç alet verildiğinde bunu çözebileceklerini anlarsın. Ve ben böyle bir adamı işe alırken asla iki kere düşünmem." Gerçi, diye düşündü, aletler ve dostlar geçmişte çok daha büyük ve çok daha kanlıydı.

"Hm," dedi tekrar.

"Ben Viv." Elini uzattı.

"Calamity." Kendi nasırlı pençesi onunki tarafından yutuldu.

Kızın gözleri büyüdü.

"Ev ismi," dedi. "Bana Cal diyebilirsin."

"Hangisini daha çok seviyorsan. Bana uyması için senin ismine ihtiyacım yok." "Cal iyi. Diğeri çok fazla ağız dolusu."

Çarşafı ögle yemeğinin üzerine geri katladı ve şimdi onun tüm dikkatinin kendisinde olduğunu hissetti.

"Yani, bu... iş. Bu şimdi ve burada bir tür olasılık mı yoksa-?" Elini buharlı bir geleceğe doğru salladı.

"Burada ve şimdi, iyi ücretle ve sizin için seçtiklerimle değil, sizin istediğiniz malzemelerle." Cüzdanını çıkardı, açtı, bir altın çıkardı ve ona uzattı.

Cal ellerini bir fırlatış yakalayacakmış gibi uzattı, ama o kasıtlı olarak bir avucuna yerleştirdi. Dudaklarını büzdü ve elinde zıplattı. "Peki, tam olarak neden ben?" Cal parayı ona geri vermek istedi ama o reddetti.

"Dediğim gibi, seni çalışırken izledim. Keskin aletler. Çalışırken temizliyorsun. Aklınız işinizde." Etrafına baktı, yakınlarda erkeklerin olmaması dikkat çekiciydi. "Ve bazıları yapmamanın daha akıllıca olduğunu söylese bile bunu yapıyorsun."

"Demek beni bilgelik eksikliğim için istiyorsun, ha? İnşa edilmesini istediğin tekneler değil. Aklında tam olarak ne var?"

"Sanırım sana göstermeliyim."



"YIKIM VE HARABE," DIYE KÜFRETTİ CAL NEFESİNİN ALTINDA. ŞAPKASINI ÇIKARDI pantolonunun içine sokmak için.

Parkin's Livery'nin önünde durdular, ahırın kapıları ardına kadar açılmıştı ve Viv bir anlık bir tedirginlik yaşadı.

"Çatıdan pek anlamam," dedi deliğe bakarken. "Ama bir yolunu bulabilirsin, değil mi?"

"Hm," diye cevap verdi Viv'in olumlu olduğunu anlamaya başladığı bir sesle.

İçeride yavaşça yürüdü, durak panellerini tekmeledi, kaldırım taşlarına bastı. Viv, Scalvert's Stone'un üstündeki taşın üzerinden geçerken gerildi.

Ona tekrar baktı. "Kaç kişiyi işe almayı planlıyorsun?"

"Birlikte çalışmaktan hoşlandığınız biri varsa, buna karşı değilim. Bunun dışında, ben hazır bir çift elim var ve kolay kolay yorulmam." Göstermek için ellerini havaya kaldırdı. "Yine de istediğim bir iş değil."

"Hayır mı?"

"Kahve diye bir şey
duydun mu hiç?" Başını
iki yana salladı.

"Şey, bir... bir restorana ihtiyacım var, sanırım. İçki için. Oh!"

El çantasına gitti ve bir dizi eskiz ve not çıkardı. Birdenbire anlaşılmaz bir şekilde gerildi. Viv başkalarının yargılarını hiçbir zaman fazla önemsememişti. Karşılaştığı insanların çoğundan bir metre boyunda ve altı taş uzunluğunda olduğunda bunu görmezden gelmek oldukça kolaydı. Ama şimdi, bu ufak tefek adamın onu aptal yerine koyacağından endişe ediyordu.

Cal onun devam etmesini bekliyordu.

Kendini saçmalarken buldu. "Buna Azimuth'ta rastladım, Doğu Bölgesi'ndeki gnom şehri. Bir şey için oradaydım... şey, ne için orada olduğum önemli değil. Ama önce kokusunu aldım ve bu dükkana rastladım, ve onlar.... Çay gibi ama çay gibi değil. Sanki...." gibi kokuyor. Durdu. "Ve nasıl koktuğu önemli değil, zaten tarif edemem. Her neyse, bir meyhane açtığımı hayal edin, ama musluklar, fiçılar, bira yok. Sadece masalar, bir tezgah ve arkada bir oda. İşte, gördüğüm yerin bazı eskizlerini yaptım."

Kâğıtları adama doğru itti ve yanaklarında renklerin yükseldiğini hissetti. Çok saçma!

Sayfaları aldı ve inceledi, sanki her satırı hafızasına kaydediyormuş gibi her birine dikkatle baktı.

Birkaç acı dolu dakikadan sonra onları geri verdi. "Bunlar senin eskizlerin mi? Fena değiller."

Hatta daha da kızardı.

"Ve sen de burada kalmayı mı planlıyorsun?" Başparmağını çatı katına doğru kaldırdı. "Bu uygun görünüyor."

"Ben... evet."

Ellerini kalçalarına koydu ve tezgahların bulunduğu bölmeye baktı.

Yarı yarıya onun arkasını dönüp gitmesini bekliyordu ama şimdi doğru seçim yapmış olabileceğini düşünmeye başlamıştı.

"So...." Alanın etrafında tekrar yürüdü. "Görünüşe göre ahırlar kalabilir. Biraz küçültün. Kapıları sökün, tezgahlar için duvarlar boyunca kutu yapın. Birkaç uzun kalas alıp aralarına bir sehpa yerleştirin. Sonra da yanlara birkaç kabin ve masa yerleştirin. Ofise giden şu duvarı yıkın. Tezgah iş görür. Çürük olup olmadığını kontrol etmeliyiz."

Merdivenin parçalanmış tahtalarını tekmeledi ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Yeni bir merdivene ihtiyacım olacak. Birkaç torba çivi. Badana. Boya. Kil kiremit. Biraz nehir taşı. Kireç torbaları. Buraya birkaç pencere daha gerekebilir. Ve... bir *sürü* kereste."

"Yani yapacak mısınız?"

Ona uzun, spekülatif bakışlarından birini daha attı. "Ne dedin sen? Yapmamam daha akıllıca görünen şeyleri mi yapıyorum? Madem yardım ediyorsun, sanırım öyle. Bana biraz parşömen ve varsa bir kalem ver. Bir listeye ihtiyacımız olacak. *Uzun* bir liste. Yarın siparişleri yetiştirmeye ve çantanı ne kadar düzleştirebileceğimize bakarız." Onunla tanıştığından beri ilk kez küçük, ince bir gülümseme sundu. "Ne kadara mal olacağını sormayacak mısınız?"

"Henüz bildiğini düşünüyor musun?"

"Bildiğimi sanmıyorum."

"Peki o zaman." Viv eski bir sandığı duvardan uzaklaştırdı, üzerindeki tozu üfledi ve ona bir kalem uzattı.

Cal yazmaya başlarken birlikte parşömenin üzerine eğildiler.



CAL, SANDAL ÜZERİNDEKİ ÇALIŞMALARINI TAMAMLAMAK ÜZERE ÖĞLEDEN SONRA AYRILDI, Sabah döneceğine söz verdi. Viv malzeme listesini bir kenara koyduktan sonra, dışarıdan gelen gürültünün neredeyse hiç duyulmadığı, sessiz bir yerde durdu. Kapıdan çıkıp Laney'nin verandasına baktı ama orayı boş buldu.

Birden kendini çok yalnız hissetti, ki bu çok tuhaftı. Viv uzun yürüyüşler, yalnız kamp alanları, soğuk çadırlar, damlayan mağaralar gibi pek çok zamanı yanında kimse olmadan geçirmişti.

Ama bir şehirde neredeyse hiç yalnız kalmazdı. Mürettebatından biri yanında olurdu.

Şimdi, her ırktan ve kökenden insanla dolu *bu* şehirde, yalnızlık korkunçtu. Üç kişiyi ismen tanıyordu. Hiçbiri tanıdık olmanın ötesine geçememişti ama Laney en azından arkadaş canlısı görünüyordu ve Cal'ın yanında olmak garip bir şekilde sakinleştiriciydi.

Kapıyı kilitledi ve ana caddeye doğru yöneldi.
Rawbone Alley'den *uzakta*.

Arkadaşa ihtiyacın olduğunu mu düşünüyorsun? Peki, tamam, işte buradayız. Yeni bir yer. Yeni ev, bu sefer temelli.

Viv bulabildiği en aydınlık, en gürültülü mekânı buldu; önündeki sokakta sendeleyeyen sarhoşlar ve üzerine basılacak sidik birikintileri olmayan, iyi iş yapıyor gibi görünen bir restoran ve pub. Lentonun altından eğilip içeri girdi ve konuşma seslerinde bir anlık bir düşüş oldu ama Thune oldukça kozmopolitti ve orklar bilinmez değildi, sadece biraz sıra dışıydı. Gürültü tekrar yükseldi.

Derin bir nefes aldı ve yüzünü rahatlatarak tehditkâr olmayan bir ifade takınmaya çalıştı. Etrafta büyük bir kılıç taşımamak ve sade kıyafetler giymek umarım bu etkiyi arttırmıştır.

Seyrek nüfuslu, uzun, temiz bir bar tezgahı ve arkasındaki duvarda bir ayna vardı. Yemek alanı boyunca fenerler yanıyordu. Hava ateş yakacak kadar soğuk değildi ama oda yine de neşeye aydınlanıyordu.

Masaların çoğu doluydu. Viv barın üst kısmına bir tabure çekti ve kıpırdanmamaya çalıştı. Kendini garip hissediyordu -bu kadar çok insan, bu kadar yakın- ve ilk defa sadece buradan geçmiyordu. Birdenbire, burada yapacağı herhangi bir gaf ya da tökezlemenin onu sonsuza dek takip edip utandırabileceğini düşündü, bu düşünce ne kadar mantıksız olsa da.

Ay yüzlü, kırmızı yanaklı, kulakları biraz sivri bir adam yaklaştı. Muhtemelen içinde küçük bir elf vardı, ancak çevresi çok insan olduğunu ima ediyordu.

metabolizma. "İyi akşamlar hanımefendi," dedi ve tebeşirle çizilmiş bir menüyü kadının önüne koydu. "Yiyor musunuz, içiyor musunuz?"

"Yemek." Alt dişlerini çok fazla göstermemeye çalışarak gülümsedi.

Yüz ifadesi hiç değişmedi. Bir parmağını tahtaya vurarak, "Domuz eti güzel! Bunu düşünmene izin vereceğim," dedi ve hızla uzaklaştı.

Birkaç dakika sonra Cal döndüğünde domuz eti sipariş etti ve yemeğini beklerken etrafına bakıp düşüncelere daldı. Daha önce çok soyut bir şekilde düşünmek dışında bu kadar ileriye düşünmeye cesaret edememişti, ama Cal'ın imzasıyla, biraz hayal kurmasına izin verdi.

Azimuth'ta ziyaret ettiği kafe, gnom mimarisinin tam tanımıydı - hassas bir şekilde yerleştirilmiş duvar karoları, geometrik şekiller ve karmaşık, birbirine kenetlenen desenlerde düzenlenmiş kaldırım taşları. Mobilyalar da elbette gnom ölçülerindeydi; ayakta durmak zorunda kalmıştı.

Bulunduğu yerin farklı olacağını biliyordu ama şimdi bunu kafasında gerçekleştirmeye çalışıyordu. Barın içindeki dekorasyona baktı, burada eski yaldızlı bir çerçevede yağlıboya bir tablo, orada yerde havayı tatlandırmak için taze eğrelti otları ile büyük bir seramik vazo. Üç büyük mumdan oluşan basit bir avize, belli ki düzenli olarak değiştirilmişti ve balmumu iplikleri özensiz değildi.

Viv kendi evini hayal etmeye başladı. *Daha aydınlık, diye düşündü, o yüksek ahır tavanı ile. Yüksek pencerelerden içeri biraz ışık giriyordu.* Cal'ın kabinler hakkında ne demek istediğini de anlayabiliyordu, ama belki ortada uzun bir masa ve banklar da olabilirdi, bir tür ortak oturma yeri.

Viv büyük ahır kapılarının ardına kadar açılmış olduğunu gördü, belki de girişte esintiyi ve güneşi yakalamak için birkaç masa vardı. Kaldırım taşları cilalanmıştı. Temiz, beyaz badanalı duvarlar....

Düşünceleri yemeğinin gelişle bölündü, yemeğin zengin kokusu önce ona ulaştı. Çok aç olduğunu fark etti.

"Gitmeden önce," dedi, "sormak istiyorum... burası sizin yeriniz mi?"

Yarı elf gözlerini kırıştırdı ve sonra her zamanki profesyonel hoşluğundan biraz daha geniş bir şekilde gülümsedi. "Elbette öyle! Dört yıl oldu."

"Sormamın sakıncası yoksa, nasıl başladınız?"

Barın tepesine yaslandı. "Eğer sorduğunuz buysa, bu bir aile işi değil. Ve ilk yerim kesinlikle High Street'te değildi." Bunun üzerine kıkırdadı.

"Peki başlangıçta işler yavaş mıydı? Yoksa hepsi birden mi geldi?" Odaya el salladı.

"Aman Tanrım, yavaş. Çok yavaş. Ödeyebileceğimden daha fazla para kaybettiğimi söylemek doğru olur... ve sonra biraz daha kaybettim. Ama bugünlerde *sadece* geçinecek kadar kaybediyorum. Buralarda bir bar açmayı mı planlıyorsun? Tavsiye edeceğimi söyleyemem." Ona göz kırptı, açıkça şaka yapıyordu.

"Tam olarak değil, ama belki ona benzer bir şey." Şaşırmış görünüyordu ama hemen toparlandı.

"Size iyi şanslar hanımefendi." Elinin arkasından sahne fısıltısıyla konuştu. "Yine de müşterilerimi almadığınız için teşekkür ederim, duydunuz mu?"

"Bunun pek mümkün olduğunu sanmıyorum."

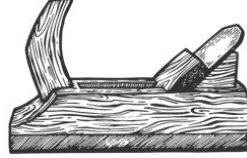
"Tamam o zaman. Şimdi yiyecek, yoksa soğuyacak."

Viv sessizce yemeğini yedi ve başka kimseyle konuşmadı. Meyhaneden çıkarken düşünceli bir ruh hali içindeydi. Hâlâ açık olan bir satıcı dükkânı buldu, bir fener aldı ve ahıra döndü. Orada, fenerin alevine bakarak uyanık yattı. Bir gün olabileceklerin hayalleri, yattığı soğuk ve terk edilmiş yerden çok uzaktı.

Ama asıl iş yarın başlayacaktı.

OceanofPDF.com





T Cal, sözünün eri olarak şafakla birlikte geldi. Viv raptiye sandığını ön tarafa yerleştirmiş, oturmuş sabah güneşinde gölgelerin şekillenmesini izliyor ve bir fincan kahvenin ne kadar mükemmel olduğunu düşünüyordu.

ona yakışırdı.

Ocakçı alet kutusunu getirdi ve büyük kapı aralığının içine yerleştirdi.

"Günaydın," dedi.

"Hm," dedi ama yeterince nazik bir şekilde başını salladı. Malzeme listesinin bir kopyasını cebinden çıkardı ve açtı. "Yapılacak çok şey var. Bunların bir kısmını doğrudan halledeceğiz, bir kısmı ise zaman alacak."

Viv cüzdanını çıkardı. Platini ve egemenliklerinin çoğu kilitli kutundaydı ama gerekenleri karşılamaya yetecek kadar para olduğunu düşündü. Cal'a uzattı. "İstersen siparişleri vermen konusunda sana güvenebilirim."

Cal şaşırmış görünüyordu. Bir an için düşünceli bir şekilde dişlerini emdi ve sonra, "Sanırım, eğer benimle uğraşırsan en iyi fiyatları alamazsın," dedi.

"Sence ben olursam daha iyi gider mi?" Gülümsemesi alaycıydı.

"Pekala. Belki de yıkamalıyız. Ve tüm bunlarla ilgili bana güvenmek mi istiyorsun?"

Merak etme, onu alıp gideceğim." Elindeki çantayı zıplattı.

Ona uzun uzun baktı ve yüz ifadesi hiç değişmedi.

"Hayır..." dedi, kadının büyüklüğünü ve şeklini kavrarken. "Hayır, sanırım yapmazdın."

Viv iç çekti. "Uzun zamandır yürüyen bir tehdit olduğumu bilerek yaşıyorum. Senin için bu şekilde olmamasını tercih ederim."

Başını salladı ve çantayı bir kenara koydu. "Birkaç saate ihtiyacım olacak."

Viv ayağa kalktı ve belindeki ağrıyı bastırarak gerindi. Soğukta hep kaskatı kesilirdi. "Bir el arabası kiralamam lazım, hurdaları taşıyacak bir şey. Ve taşıyacak bir yer."

"Araba için değirmen," dedi Cal. "Sanırım onu bulabilirsin. Geri kalanına gelince, batıda ve ana yolun dışında bir bataklık var. Kağrı yolu güneye bağlanıyor."

"Teşekkürler."

"Ben gideyim o zaman." Cal şapkasını eğdi ve sokağa geri döndü.



O HAKLIYDI. DEĞİRMEN GERÇEKTEN DE ONA ARABASIZ BİR ARABA KIRALAMAYA İSTEKLIYDI. Bir çift hayvan için tam bir gümüş, ki bu kesinlikle değerinden daha fazlaydı. Değirmenci ödemeyi yaptıktan sonra sırttı, şüphesiz bir orkun atı bağlamakta çekeceği sıkıntıyı hayal ediyordu, ama kadın iki eliyle bağları kavradı, kaldırdı ve arabayı tek başına kolayca hareket ettirdi.

Değirmenci şaşkınlıkla kel kafasının arkasını kaşıyarak onun yuvarlanıp gitmesini izledi.

Viv dönüş yolunda terlemiş ve gevşemişti. Yol boyunca, bir şantiyede üç ya da dört merdiveni olan bir taş ustasıyla pazarlık etti. Adam bir tanesini on bakır fazlasına verdi ve Viv de onu arabanın arkasına attı.



LANEY VERANDAYA GERİ DÖNMÜŞTÜ, ELİNDE SÜPÜRGE, VIV'IN YAPTIĞI ŞEYE SALDIRIYORDU. tüm Bölgedeki en temiz merdiven sahanlığı olduğunu hayal etmek zorundaydı. Ona komşuca başını salladı ve eski binayı temizlemek için zorlu bir çalışmaya başladı.

Çürümüş kereste, nal demiri, bir dizi paslanmış ve eğilmiş dirgen, balyalanmış bir yığın tahıl çuvalı, ufalanan at takımları, küfle kalınlaşmış bir dizi eyer battaniyesi ve çok sayıda garip, hantal ve yıpranmış ıvır zıvırdan oluşan bu yerde ne kadar çok hurda biriktiği kısa sürede ortaya çıktı. Ofisin de kendi payına düşen enkaz vardı; güve yemiş defterler,

paramparça mürekkep hokkaları ve tozdan grileşmiş, açıklanamaz bir kışlık iç çamaşırı takımı.

Viv kırık merdiveni kırdı, arabaya attı, yenisini kurdu ve çatı katına tırmandı. Neyse ki orada sadece biraz eski saman, güvercin yuvaları ve birkaç parça eşya vardı. Blackblood orada tozun içinde yatıyordu, zaten biraz kendini topluyordu. Onu aldı, bir süre elinde tuttu ve sonra dikkatlice eğimli tavana yasladı.

Öğleye doğru, araba yığılmıştı.

Viv'i tepeden tırnağa pislik kaplamıştı ve ahırın içi kum fırtınası geçmiş gibi görünüyordu, küçük tepecikler ve pislik yığınları kargaşadan sonra yeniden yerleşmişti. Eğlenerek Laney'i süpürmesi için tutması gerektiğini düşündü ama o tarafa baktığında yaşlı kadının yerinde olmadığını gördü.

Ancak, kendi kapısının önünde başka biri daha vardı.

Viv'in sırtı dolaylı olarak güvendiği bir hisle karıncalandı. Ne de olsa hâlâ hareket etmesinin ve nefes almasının nedeni buydu.

"Bir konuda yardım edebilir miyim?" diye sordu, ellerinin tozunu alırken bir yandan da çatı katında, ulaşamayacağı bir yerde duran Blackblood'u düşünüyordu.

Fırfırlı bir gömlek, bir yelek ve geniş kenarlı bir şapka ile şık bir şekilde giyinmişti. Ama yakından bakıldığında giysilerinin yıpranmış, ter lekeli ve biraz yıpranmış olduğu görülüyordu. Teni bir taş feylesofun gri tonlarına sahipti ve yüz hatları keskindi.

"Oh, yardıma gerek yok," diye cevap verdi. "Mümkün olduğunca yeni girişimcileri şehre davet etmekten hoşlanıyoruz ve bölgeye ne gibi yeni işler getireceğinizi çok merak ediyorum." Sesi pürüzsüzdü, neredeyse kültürlüydü.

Viv, belirsiz bir *biz'e* yapılan göndermeyi kaçırmadı.

"Demek belediye memurusun?" Viv gülümsedi ve bu kez alt dişlerinin ne kadar belirgin olduğu konusunda endişelenmedi. Aralarındaki boy farkını daha da belirginleştirecek şekilde adama yaklaştı. Bu adamın tam olarak ne olduğunu bildiğinden oldukça emindi ve yakın zamana kadar onu çoktan boğazından yakalayıp yere sermişti.

Duruşunu zerre kadar değiştirmede ve gülümseyerek karşılık verdi. "Öyle değil. Sadece yeni gelenleri karşılamayı ve onların refahıyla ilgilenmeyi vatandaşlık görevim olarak görüyorum."

"O zaman kendimi hoş karşılanmış sayacağım." "İsminizi duyamadım."

"Sen yapmadın. Ama adil takas soygun değildir. Seninkini de yakalayamadım."

"Gerçekten de öyle. Sanırım bana yeni ürününüzün küçük bir ön gösterimini yapmakta bir sakınca görmezsiniz...." Etrafındaki arabaya baktı ve eldivenli elini salladı. "... girişim?"

"Ticari sır."

"Oh, şey, burnumu sokmak istemem."

"Bunu duyduğuma sevindim." Viv geri döndü, izleri yakaladı ve kaldırdı, çekmeye başladığında pazuları şişti. O sabah olduğundan çok daha ağırdı. Sırtının alt kısmı parlak bir acı düğümüyle aydınlandı. Kapıya yaklaşırken yavaşlamadı, son saniyede eşikten şüphesiz tercih edeceğinden daha az zarif bir şekilde ayrılmak zorunda kalan ziyaretçisinin yanından acımasızca baktı.

"Sonra görüşürüz!" diye seslendi arkasından, kadın arabayı batıya doğru kaldırımlarda gümbürdetirken, yüzü asık, burnundan zor nefes alıyordu.

Yukarıda bulutlar pıhtılaşmaya ve kalınlaşmaya başladı, yağmur tehdidi oluşturuyordu.

Sokaktaki diğer herkes yaklaşan fırtınadan uzak durduğundan emin oldu.



CAL O ÖĞLEDEN SONRA YENİDEN ORTAYA ÇIKTIĞINDA GÖKYÜZÜ DAHA DA KARANLIKTİ. VIV arabası geri döndüğünde ön taraftaki at arabasının üzerinde oturuyordu. Kollarını sıvamıştı ve ter kollarındaki kiri sıyırmıştı.

Ocak yaklaşırken Viv onun kolunun altında bir bohça gördü ve durduğunda bohçanın bir köşesini ona doğru salladı. "Branda. Yağmur yağacak gibi görünüyor. En iyisi yeni keresteleri kuru tutalım." Adam çantasını ona fırlattı, Viv de inceleme zahmetine girmeden çantayı aldı.

Viv merdiveni çekip çıkardı ve sokaktan birkaç taş topladı. İkisi de çatıya tırmandı ve yağmur damlaları kiremitleri tozlu turuncuya boyamaya başladığında, taşlarla birlikte muşambayı deliğin üzerine sabitledi.

Tekrar aşağıya inip içeri girdiklerinde, tepelerinde hafifçe şaklayan damlaları dinleyen Cal, "Yağmur dinmediği sürece bugün teslimat olmayabilir," dedi. Çorak iç mekânda etrafına bakındı. "İyi iş çıkarmışsın, ha? Şimdi biraz daha büyük görünüyor."

Viv mekânı incelerken pişmanlıkla gülümsedi. Mekânın boşluğu bir şekilde yapılacak işi daha da ürkütücü hale getiriyordu. "Beni aptal mı sanıyorsun?"

"Hm." Cal omuz silkti. "Senin gibi birine pek de olumlu olmayan düşüncelerimi sunma alışkanlığım yok."

"Benim gibi biri mi?" İç çekti. "Yani-?"

"Yani para ödeyen birini kastediyorum." Ona o ince gülümsemelerinden birini verdi.

"Ödemeyi yapan kişi olarak, burada beklemeniz için bir neden göremiyorum-"

Arkasında üç küçük, sağlam sandık bulunan bir arabanın gelişiyle konuşması kesildi.

"İşte size çabukluk," dedi Cal.

Viv yağmurun altında dışarı çıktı. Omzunun üzerinden, "Bu erzak değil," diye seslendi. Kokusunu çoktan almıştı.

Teslimat için imza atan Viv, şoföre parasını ödedi ve kasaları teker teker arabaya taşımasına yardım etmeyi reddetti. Her biri düzenli bir şekilde monte edilmiş, yanları ve tabanı akıllıca yerleştirilmiş ve sadece üst kısmı çivilenmişti. Gnomsu şablonlar paneller boyunca düzgün dik açılarla uzanıyordu.

Cal merakla Viv'in sonuncuyu yavaşça yere bırakmasını izledi, sonra Cal'in alet çantasını göstererek ona sorgulayıcı bir bakış attı.

"Al bakalım," dedi.

Bir levyeyi kaldırarak kapağı kaldırdı ve içinde bir dizi muslin çuval vardı. Koku şimdi daha da güçlüydü ve Viv beklentiyle ürperdi. Bir tanesinin bağını çözerek elini içine daldırdı ve kavrulmuş kahverengi fasulyelerin parmaklarının arasından süzülmesine izin verdi. Çekirdekler torbaya geri düşerken çıkardıkları sessiz tıslamayı sevdi.

"Hm. Haklısın. Pek çay gibi değil."

Viv daldığı hayallerden sıyrılarak ona baktı. "Kokusunu alabiliyorsun, değil mi? Kavrulmuş fındık ve meyve gibi."

Cal gözlerini kısarak ona baktı. "İçtiğini söylediğini sanıyordum?"

Viv deneysel olarak bir tanesini ısırdı, dilini kaplayan ılık, acı, karanlık tadı tattı. Açıklama yapması gerektiğini hissetti. "Toz haline getirip sıcak sudan geçiriyorlar ama bundan daha fazlası var. Makine geldiğinde sana göstereceğim. Tanrım, kokusu Cal. Bu sadece bir hayalet."

Sırtını kaldırım taşlarına yasladı ve fasulyeyi başparmağı ile işaret parmağı arasında yuvarladı. "Sana Azimuth'ta rastladığımı söylemiştim ve dükkânın kokusunu takip ettiğimi hatırlıyorum. Buraya *kafe* diyorlardı. İnsanlar etrafta oturuyordu.

Bu küçük seramik bardaklardan içiyordum ve denemek zorundaydım ve... huzurlu olma hissini içmek gibiydi. Zihninizde huzurlu olmak. Çok fazla içerseniz değil, o zaman başka bir şey oluyor."

"Pek çok insan bir biradan sonra huzurlu hissetmenize izin verir." "Bu farklı bir şey. Nasıl olduğunu size söyleyebilir miyim bilmiyorum."

"Pekâlâ o zaman." Bakışı kaba değildi. "Yeni işinizin başlangıcında, umarım insanlar da sizin yaşadığınız deneyimi yaşarlar diyeceğim."

"Ben de öyle." Çuvalı yerine koydu, tokmağı aldı ve sandığın kapağını tekrar çivilemeye başladı.

Tekrar kafasını kaldırdığında Cal ofis bölümünden çıkıyordu. Cal onun önünde durdu ve bir süre düşünceli bir şekilde yere baktı; kadın onun söyleyeceklerini beklemekten memnundu.

"Arkada bir tür mutfığa ihtiyacınız olabileceğini düşündüm. Ocak. Belki bir su fiçisi ve biraz bakır boru. Tencere ve tavalar için kancalar."

"Su fiçisi fena fikir değil. Bunu düşünmeliydim, çünkü suya ihtiyacım olacak. Ama bir mutfak? Ona neden ihtiyacım olsun ki?"

"Şey," dedi özür diler gibi bakarak. "Kimsenin fasulye ve su istemediğini görürsen, en azından onları besleyebilirsin."



GÜN BATARKEN YAĞMUR DURDU VE ŞEHİR KOKMAYA BAŞLADI.

temizlenmemişti ama en azından tazelenmişti. Henüz hava tam olarak kararmamıştı ama Viv fenerini ve notlarını, verandadaki bankı olarak rolünü pekiştirmiş olan raptiye kutusuna götürdü. Onları tekrar incelemek için yerleşmeden, yolun karşısındaki Laney'yi gördü, bir şala sarınmış ve bir fincan çayı üflüyordu.

Viv feneri kutunun üzerine koydu, notlarını sakladı ve kuruyan su birikintilerinin üzerinden geçerek verandadaki kadının yanına gitti.

"İyi akşamlar," dedi.

"Öyle." Laney başıyla arabayı işaret etti. "Görünüşe göre çok meşgulmüşsün, *Bayan*." Bunu söylerken sinsice sırıttı.

"Ah, evet. Sanırım öyle."

"Orada uyuyorsun, değil mi? Umarım geceleri kapını kilitliyorsundur, tatlım. High Street'e yakın ama hava karadıktan sonra kötü bir şeyle karşılaşmanı istemem."

Viv şaşkınlığını gizleyemedi. Kural olarak, kendisi de dahil olmak üzere, halk onun fiziksel sağlığını pek düşünmezdi. Duygulanmıştı.

"Merak etmeyin. Sıkıca kilitlendi. Ama kötü birinden bahsetmişken...." Viv ne sormak istediğini anlamaya çalıştı. "Bugün bir ziyaretçim vardı. Büyük bir şapkası var." Ellerini başının üzerinden uzattı. "Süslü bir gömlek. Sanırım Stone-fey. Onu tanıyor musun?"

Laney homurdandı ve çayını höpürdetti. Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, sonra içini çekti. "Sanırım Madrigal'lerden biri."

"Madrigal, ha? Bir tür yerel kral mı?"

"Bir avuç sokak köpeği," diye tükürdü Laney. "Tasma Madrigal'in elinde." Kırıksıklıkları ağzının etrafında sıkıca toplanmıştı. "Ama Madrigal görmezden gelinecek biri değil. Senden ödeme yapmanı istediklerinde...." Viv'e sertçe baktı. "...ve isteyecekler. En iyisi kömürlerinizi bankaya yatırıp ödemeniz."

"Bunu yapmaya kendimi ikna edebileceğimden emin değilim," diye hafifçe cevap verdi.

Laney, Viv'in hatırı sayılır ön kolunu okşadı. "Şimdiye kadar bunu düşünmemiş olabileceğini biliyorum. Ama bana öyle geliyor ki her zaman yaptığın şeyi yapmak için burada değilsin. Yanılıyor muyum?"

Yaşlı kadın onu yine ürkütmüştü.

"Şey. Bu doğru," dedi Viv. "Yine de, tüm bunlara rağmen, büyük şapkalı ve aptal tişörtlü küçük bir adam için yuvarlanabileceğimden emin değilim."

Laney karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Şapkalı adamı boş ver. Endişelenmen gereken Madrigal ve onlar hakkında aptalca bir şey yapma."

"Dikkatli olacağım," dedi Viv.

Birkaç dakika boyunca dostça bir sessizlik içinde durdular.

Viv yan gözle Laney'nin çay bardağına baktı. "Hiç kahve içtin mi?" diye sordu.

Laney ona gözlerini kırıştırdı ve küstahça baktı. "Neden, hiç konuşmadım ki. Ve benim yetiştirilme tarzıma göre bir hanımefendi hastalıklarından bahsetmez," dedi kibarca.

Viv, yaşlı kadını çok kızdıracak şekilde bir kahkaha attı.



VIV YATAĞINI VE FENERİNİ ÇATI KATINA, YAMACIN ALTINA TAŞIDI.
çatıyı. Kahve çekirdeklerinin kokusu çatıdaki çatlaklardan süzülüyordu.

Tahtaları, sıcak, topraksı bir anı gibi derin derin içine çekti. Branda, ara sıra esen rüzgârda uzaklardan gelen bir davul gibi gümbürdüyordu.

Fenerin ışığında Blackblood duvara yaslandığı yerde parlıyordu. Viv uzun süre ona baktı ve şapkalı adam ile Madrigal'i düşündü. Yüzlerce kamp alanında ve bivakta olduğu gibi, bıçağın yanında uyumak için ani bir dürtü hissetti.

Kasten arkasını döndü, feneri söndürdü ve ciğerlerini aşağıdan gelen karanlık kokuyla doldurdu.

Çatıda sert bir gümbürtü duyuldu, ardından ritmik bir ağır tıkırtı ve kiremitlerde tırmalayıcı bir takırtı geldi, ama o çoktan uyumaya başlamıştı ve brandanın sesinde kendini kaybetti.

Sonra uyudu.

OceanofPDF.com



T Sonraki birkaç gün içinde kereste, kiremit ve diğer malzemeler parça parça geldi. Sağanak yağmurlar gelip geçti, sonra gökyüzü tamamen açıldı. Hava açtığında Viv ve Cal çatıdaki deliği onardılar. fayanslar boşluktan aşağıya inerek zeminde paramparça oldu. Tam olarak onarmak için ne kadar çok kereste sökmek zorunda kaldıklarına şaşırdı.

Cal onarım işinde umduğu kadar metodik ve dikkatliydi. İkisi için de iki günlük zorlu bir çalışma olmuştu ama çatı yeniden suya karşı tamamen dayanıklı hale gelmişti.

Sonra Cal içeriyi inceledi, tahtaları parmak uçlarıyla yokladı ve birkaç kez bir avuç kuru çürümüş tahta çıkarıp başını salladı. Dört gün boyunca eski keresteleri söküp yenilerini çiviledikten sonra Viv, her şeyi yeniden inşa etmelerinin daha iyi olup olmayacağını düşünmeye başladı. Enkazı taşımak için değirmenciden tekrar bir araba kiraladı.

Çatı katına kalıcı ve daha sağlam bir merdiven inşa ettiler. Viv hızlı çalışan, çekiç ve çivi kullanmayı iyi bilen biriydi. Bir metal levhayı doğru bir şekilde fırlatmak ve bir hedefi vurmak onun yetenekleri arasındaydı.

Cal çatı katına ilk tırmandığında ve Blackblood'un köşede karanlık bir şekilde parladığını gördüğünde, bu konuda hiçbir yorum yapmadı. Onun yerine "Rahat," dedi. "Bir yatak ve şifonyer istediğine şüphe yok."

"Gerek yok," dedi Viv. "Zor şartlarda uyumaya alışkınım."

"Eskiden olmak, olması gerekenle aynı şey değildir." Ama daha fazla ısrar etmedi ve hepsi bu kadar.

Ana ahır alanında, Cal'ın önerdiği gibi, ahır duvarlarını kesip her birini bir tür kabine dönüştürdüler. Ocak, iç kısımlar boyunca düzgün U bankları yerleştirdi. Masa tablalarını önceden monte ettiler ve Viv bunları sehpa­ların üzerine kolayca ork eliyle yerleştirdi.

Viv, kuzey ve doğu duvarlarına iki yüksek pencere açarak sabah güneşinin çatı katından aşağıya ve yeni yemek alanına süzülmesini sağladı.

Ofis tezgahını zımparaladılar ve ekstra çalışma alanı için ucuna menteşeli bir uzantı eklediler. Cal bazı eski raptiye raflarını yeniden değerlendirdi ve Viv'in şimdi vitrin olarak düşündüğü yerin arka duvarına taşıdı. Ayrıca küçük kapının yanındaki pervazlı ön penceredeki bazı çatlak camları da değiştirmeyi başardı.

"Artık ahıra pek benzemiyor," diye gözlemledi Viv, onun son cam parçasını yerleştirmesini izlerken.

"Hm. Biri gibi kokmayı bıraktığına da çok memnun oldum."



BİR ÖĞLEDEN SONRA, VIV KOOPERATİFTEN BİR SU FİÇİSİYLE DÖNDÜ.

bir omzunda ve elinde birkaç kova. Fıçıyı tezgâhın arkasına, köşeye sıkıştırdı. Birkaç blok ötedeki kuyudan su çekti ve Cal doldururken sızıntı olup olmadığını kontrol etti.

Ofisin arka odasını daha fazla rafı olan bir kiler haline getirdiler. Viv notlarına başvurdu ve soğuk hava deposu için kille yalıttığı bir çukur kazdı. Cal düzgün, menteşeli bir kapı ekledi.

Viv ön tarafın badanasını yaparken, Cal da duvarların alt kısmındaki nehir taşlarının arasına yeniden harç koydu.

Alnındaki teri silkeleyerek ve badana kovasını taşıyarak içeri geri döndüğünde, onu kaldırım taşlarını incelerken ve aradaki kumu kontrol ederken buldu. Gözleri Scalvert'in Taşı'nın durduğu yere gitti ve araya girmek için acele etmemek için kendini zor tuttu.

"Orada yapılması gereken bir şey var mı?" diye sordu, bunu söylerken hızlı ve doğal görünmeye çalışıyordu. Ya Taş'ı bulursa? Onu tanıyacak mıydı? Tanısa ne olurdu? Cal'a güvendiğini söylemek yanlış olmazdı.

Ve yine de.

Yukarı baktı. "Hm. Belki biraz daha kum. Bu gevşek. Onu kaldırıp altına biraz kum koymalıyım." Taşı altına gömdüğü bayrağın üzerine bastı ve kadının kalbi yerinden fırladı.

"Ben hallederim," dedi ve gülümsemesi tamamen sahte hissettirdi. Cal fark etmemiş gibi görünüyordu.

"Hm," dedi.

İşte bu kadar.

O akşamın ilerleyen saatlerinde -şapkalı adamın kendisine bakmadığından emin olmak için sokakta bir aşağı bir yukarı göz gezdirdikten sonra- Viv kaldırım taşını aldı. Scalvert Taşı'nı çıkardı ve elinde tuttu. Dokunulduğunda sıcaktı, fenerin ışığından bağımsız olarak neredeyse sarı bir parıltısı varmış gibi görünüyordu. Taşı özenle yerine yerleştirdikten sonra, kaldırım taşını yeniden düzleştirmek için avuç avuç toprak aldı ve yarıklara tekrar kum serpti.

O gece rüyasında Scalvert Kraliçesi'ni gördü ama taşı çıkarmak için elini kafatasına soktuğunda, eti bileğini sıkıca sardı. Yumruğunu geri çekmeye çalıştıysa da başaramadı, et sıkılaştı ve kafa derisi yüzücünün çok sayıdaki gözü karanlıktaki işaret ateşleri gibi birer birer tutuştu. Kendini kurtarmak için gösterdiği çabalar giderek çılgınca bir hal aldı, ta ki irkilerek uyanana kadar. Sağ kolundaki sinirler alev alev yanıyor, eli karıncalanıyordu.

Bir süre uyanık kaldıktan sonra nihayet tekrar uyudu ve sabah olduğunda rüyayı unutmuştu.



GÜNLER SICAK IŞ, AĞRIYAN KASLAR, KIYMIKLAR VE TOZ BULUTU İÇİNDE GEÇTİ, ve ter, kireç ve taze kesilmiş odun kokuları.

İki haftanın sonunda dükkân oldukça saygın görünüyordu. Viv kendini günde birkaç kez sokağa çıkmış, elleri kalçalarında, yükselen sıcak bir başarı duygusuyla dükkânı incelerken buluyordu.

Bu olaylardan birinde, Laney'yi aniden yanında bulunca irkildi. Kadın süpürgesini baston gibi kullanıyor, ağırlığını ona veriyordu. Viv'in onun bu kadar sessizce nasıl geldiğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Pekâlâ. Gördüğüm en süslü araba," dedi Laney, sonra başını salladı ve verandasına geri döndü.

Bunu neden daha önce yapmadığından emin olamayan Viv, merdiveni kurdu ve eski Parkin's Livery tabelasını sökerek gerçek bir memnuniyetle çöp yığına attı.



"YENİ BİR TABELAYA İHTİYACIMIZ OLACAK," DEDI CAL, BAŞPARMAKLARI Pantolonunun belinden boş demir dirseğe bakıyordu.

"Biliyorsun," dedi Viv. "Bir sürü not aldım. Çoğu ayrıntının üstesinden geldiğimi düşündüm. Ama bir işaret koymayı hiç düşünmedim. Ya da bir isim." Cal'a baktı. "Aklımdan hiç geçmedi."

Bir dakika sessizlik oldu, sonra Cal boğazını temizledi ve ondan duyduğu en tereddütlü sesle, "Viv'in Yeri mi?" diye sordu.

"En iyisi bu sanırım," diye cevap verdi. "Daha iyi bir fikrim yok."

Adam tatmin olmuş görünmüyordu.

"Hm. Belki... belki... Viv's Coffee?"

"Dürüst olacağım, herhangi bir şeyin üzerinde adımın olması garip hissettiriyor. Tabelaya kendi yüzünüzü koymak gibi."

Bir duraklama.

"Kahve diyebilirim s a n ı r ı m . Çok fazla karışıklık olacağını sanmıyorum."

Viv gözlerini kısarak ona baktı ve ondan daha uzun süre dayanabileceğini düşündü, ama sonra ağzı köşeden kıvrıldı.

"Sanırım şimdilik masaya yatıracağım," dedi. "Kim bilir? Belki de senin adını veririm. Calamity Coffee kulağa hoş geliyor."

Cal ona baktı, burnunu çekti ve sonra ciddiyetle, "Pekala. Haksız değilsin."



O HAFTANIN İLERLEYEN GÜNLERİNDE İNŞAATIN BÜYÜK KISMI TAMAMLANDI. ONLAR büyük bir sehpa yaptırdı ve kabinlerin arasına banklar yerleştirdi. Cal ile birlikte hepsini boyayıp yağladılar, yerleri süpürüp temizlediler ve yeni yüksek pencerelere cam taktılar.

Viv bir avize kaldırdı ve duvara yerleştirilmiş bir Cal cıvata plakasına sabitledi. Akşam yaklaşırken avizeyi uzun bir konikle yaktılar; ikisi de avizenin yaydığı ışıltıdan, aşağıda titreşen halka gölgeden memnundu.

Masada, Viv'in notları aralarında, mobilyaların ve kilimlerin bazı ince noktalarını ve belki de mekanın kokusunu tazelemek için bazı sazları tartışılar.

İkisi de aynı anda konuşmayı kesti.

Kapının girişinde şapkalı adam duruyordu, yanında da arkadaşları vardı. Pek de iyi giyinmemişlerdi, iki insan ve kırpılmış sakallı, arkaya taranmış saçları olan bir cüce. Viv en az iki kısa kılıç gördü ve aralarında en az altı bıçak olduğuna bahse girebilirdi.

"Ne zaman uğrayacağınızı merak ediyordum," dedi Viv. Ayağa kalkmaya zahmet etmedi.

"Düşüncelerinizi meşgul ettiğim için gururum okşandı," dedi adam, eşikten adımını atıp takdîrî bir baş hareketiyle tadilatı incelerken. "Çok çalışkanmışsınız! Eski ev hiç bu kadar iyi görünmemişti. Yine de at eti işinde olmayacaksınız gibi görünüyor."

Viv omuz silkti.

Son ziyaretindeki gülümsemesi aradan geçen onca gün boyunca hiç kaybolmamış olabilir. "Bakın, nükteli bir ileri geri konuşmayı ben de herkes kadar severim ama sizin açık sözlülüğten hoşlandığınızı hissediyorum. Ben sadece bir temsilciyim. Arkadaşlarım bana Lack der. Siz de diyebilirsiniz. Bu sokak, tüm bu güney mahallesi -Madrigal'in dikkatli ve hayırsever gözetimi altındadır." Sanki Madrigal'in kendisi de burada bunu görüyormuş gibi bir yay çizdi.

"Dikkatli bir göze ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun?" Viv'in kaşları kalktı.

"*Hepimizin* bizi kollayacak birine ihtiyacı var," diye yanıtladı Lack.

"Bu, bana aylık gönülsüz bağış hakkında bilgi verdiğiniz kısım... ne diyordunuz? 'Hayırsever bir göz' mü?"

Lack ona bir parmağını kaldırdı ve gülümsemesi genişledi.

"Pekâlâ, söyleyeceğini söyledin." Viv notlarını incelemeye geri dönerek onu kayıtsızca başından savdı. Cal tüm bu konuşma boyunca bir milim bile kıpırdamamıştı, yüzü kaskatı kesilmişti.

Lack'in sesi sinirli bir hal aldı. "Katkınızı ay sonunda bekliyorum. Bir hükümdar, iki gümüş gidiş oranıdır."

"Ne beklediğiniz sizi ilgilendirir." Viv'in cevabı yumuşaktı.

Göz ucuyla Lack'in arkasındaki ağır adamların yaklaşmak için hamle yaptıklarını gördü -ki bu gülünç bir hata olurdu- ama Lack bir hareketle onları durdurdu.

Viv bir cevap beklerken ağır bir sessizlik oldu. Sonra Lack ve ekibi gitti.

Cal uzun bir nefes verdi ve ona endişeli bir bakış attı. "Dinle. Madrigal'le ters düşmek istemezsin," dedi yumuşak bir sesle. Hob normalde konuştuğunda sesi her zaman tuğla örüyormuş gibi düzgün ve sert olurdu. Ondaki bu değişiklik kızın ona ciddiyle bakmasına neden oldu.

"Laney de öyle dedi." Ellerinden birini masanın üzerine koydu ve sonuna kadar açtı. "Ama Cal, sanırım bu ellerin ne yaptığı hakkında oldukça iyi bir fikrin var. Benimle kapışacak olsalar ne olacağını bilemeyecek kadar aptal bir grup adama reverans yapacağımı mı sanıyorsun?"

"Hm. O dördünü alaşağı edeceğinden şüphem yok, sorun değil. Ama dinleyin. Dışarıda onlardan dörtten çok daha fazlası var ve Madrigal örnek teşkil edecek türden biri."

"Zamanında pek çok hikaye ve efsane duydum ve bunlar her zaman gerçeğinden daha kötüdür. Burada kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Belki de öyledir. Ama burası?" Bir eklemiyle masaya vurdu. "Ateşe dayanıklı değil. Tamam, kendi başının çaresine bakabilirsin ama bence senin daha çok çıkarın var. Yanılıyor muyum?"

Viv kaşlarını çattı ve ne diyeceğini bilemez bir halde ona baktı.

Cal ayağa kalktı, parmağını ona doğrulttu ve "Bekle" dedi.

Son kalan malzemeleri karıştırıp çekiç ve çivileri aldı. Tezgâhın arkasındaki duvarda parmak uçlarında yükselip tahtaya birkaç çivi çaktı; bir, iki, üç.

"En azından bunu yap. Şu kılıcını şuraya koy," dedi. "Onlara dişlerin olduğunu göstereceksen, en azından gerektiğinde ısırabilmen için düzelt. Hm?"



NE ZAMAN VIV? EMEKLİ İÇİN VE GECE, BLACKBLOOD

DINLENMİŞ ÜZERİNDE ŞUNLAR

Parantezler, öldürme levhası.

Hâlâ köşede saklı olmasını diledi.



VIV, CAL'I BEKLEMİYORDU AMA ÖĞLEN SAATLERİNDE ATIYLA ÇIKAGELDI.

bir arabanın arkasında, büyük, siyah bir soba ve birkaç soba borusunun yanında.

Adam aşağı atlarken kadın ona yan gözle baktı. "Bütün bunlar da ne?"

Omuz silkti. "Hm. Bir mutfağa ihtiyacın olduğunu söyledim. Ve sen bir şey söylemeden önce, parası ödendi bile."

Hem eğlenmiş hem de öfkelenmiş bir halde ellerini havaya kaldırdı. Atlar gergin bir şekilde ürktü. "Bunu nereden buldun? Ben fırıncı değilim."

Üst kattaki odayı işaret etti. "Kışın burası soğuk olur, üstelik şömine de yok. Çatı katında, yerde yatarken, çatıda kar varken donmak mı istiyorsun? Bana yardım et."

Viv sobayı arabanın kasasından teker teker çıkarırken sesini çıkarmadı. Onun için bile bu ağır demir şeyin manevra yapması zordu. Sonunda indirdi ve büyük kapılardan geçerek dükkânın içine doğru uç uca yürüdü. Cal soba borusunu parça parça içeri taşıdı ve sabırsız şoföre parasını ödedi.

Biraz soluk soluğa olduğunu fark edince şaşırdı. Banklardan birinin üzerine düştüğünde sırtı yine onu kemiriyordu. "Bunun bedelini ödemene izin veremem Cal."

"Hm. Çok kötü. Zaten çok fazla para ödedim. Aptalca bir şey için harcayacaksam, bu da o olabilir diye düşündüm."

"Kış için ısı, ha?"

Cal başını salladı. "Ve eğer fasulye suyu işe yaramazsa...."

Viv güldü. "Lafı açılmışken." Birkaç çaydanlık, bir bez parçası ve birkaç pişmiş toprak fincanın yanında bir havan ve havan tokmağının durduğu tezgâhı işaret etti.

"Eczacılığı da mı bırakıyorsun?"

"Sana göstereceğim. Ama önce şu şeyi zeminin ortasından kaldıralım."

Cal'in yönlendirmesiyle sobayı batı duvarının karşısına yerleştirdi ve biraz düşünüp taşındıktan ve küfrettikten sonra soba borusunu taktı. Matkap ve testereyle biraz kesip biçtikten sonra Viv'in de yorumlarıyla boruyu duvarla birleştiği flanştan geçirdi. Birkaç saat sonra, borunun ucunu saçaktan geçirdiler ve üstüne bir yağmur başlığı taktılar.

Çıra olarak birkaç hurdayla idare ettiler ve yan kutuda küçük bir ateş yaktılar. Duman yukarı çekildi ve gayet iyi çıktı.

"Pekâlâ," dedi Viv. "Şu çaydanlıklardan birine biraz su koy ve ısıt."

Cal kaşlarını kaldırdı. "Fasulye suyu mu?"

"Ocağı test etmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Omuz silkti ve su fiçisından çaydanlığı doldurmaya başladı.

Viv çuvallardan birinden bir avuç kahve çekirdeği çıkardı, havanda ezdi ve telvesini keten bir borunun içine döktü. Tüpü toprak fincanlardan birinin ağzına gerdi ve çaydanlık ısıklık çaldığında kaynar suyu yavaşça, her seferinde biraz daha döktü.

"Bu bir kadın çorabı mı?" diye sordu Cal.

Viv ona baktı. "Temiz. Ben çorap giymem." "Sadece sordum," dedi yumuşak bir sesle.

"Hm," dedi. Adam ona sürtünüyor gibi görünüyordu.

"Soba olmadan o çaydanlığı nasıl kullanmayı planlıyordun?" diye sordu sertçe.

"Mmmm, gelecek olan makineyi doldurmak için lazımdı. Sadece mutlu bir kaza."

Viv son bir spiral doldurdu ve şişmiş telvenin demlenmesini bekledi. Keten kılıfı çıkarıp fincanı döndürdükten sonra gözlerini kapadı, burnuna götürdü ve derin bir nefes aldı.

Deneysel bir tat aldı... ve gülümseyerek başını salladı. "O kadar da kötü değil."

Cal kaşlarını çattı.

"Şimdi," dedi savunmacı bir şekilde, "bu, düzeltebildiğim zaman olacağı kadar iyi değil. Ama." Fincanı ona uzattı.

Koklayarak büyük bir gösteri yaptı. Kaşlarını kaldırdı ve hafifçe başını salladı. Çok yavaş ve çok nazik bir şekilde yudumladı. Sonra elinde tuttu ve orada durdu.

Viv'in aşırı cömert olduğunu düşündüğü birkaç dakikadan sonra kendini tutamadı. "Eee?"

"Hm," dedi Cal. "İzin veriyorum... aslında o kadar da korkunç değil."



DAHA SONRA, HER BİRİ KENDİ FİNCANIYLA BÜYÜK MASAYA OTURDU. CAL Viv onunkini görmezden geliyormuş gibi davrandı ama onun bakmadığını düşündüğü zamanlarda arada bir dikkatli yudumlar alırken yakaladı. Kendisinininkini düşünceli bir şekilde iki eliyle tutuyor, sıcaklığı ve kokuyu içine çekiyordu. Bir döngüyü tamamlamak gibi, bir tokenin tatmin edici bir şekilde kapanması gibi hissetti.

"Yani," dedi. "Bunları sütle de yapabilirsin. Hoşuna gidebilir." "Sütlü mü?" Cal yüzünü buruşturdu.

"Göründüğünden daha iyi. Makineyi aldığımda denemek zorunda kalacaksın. Cüceler buna *latte* diyor."

"Latte mi? Bunun bir anlamı var mı?"

"Adını onları icat eden gnomish baristadan alıyor, sanırım-Latte Diameter."

Cal ona uzun uzun baktı. "Bir kelimenin ne anlama geldiğini kimsenin bilmediği başka bir kelimeyle açıklayamazsın. Barista nedir?"

"Cal, bu kelimeleri ben *icat* etmedim."

"İnsanların biraz kahve alabilmek için yeni bir eğitime ihtiyacı olacak."

"Bilmiyorum. Hoşuma gidiyor. Böylesi daha egzotik." "Kadın çorabı ve egzotik fasulye suyu. Tanrılar yardımcımız olsun."

OceanofPDF.com



T İş kurulu Thune'un en büyük meydanının doğu ucunda yer alıyordu. Uzun ve alçaktı ve yeni parşömen ya da aptal kâğıt parçalarının altında, yüzlerce diğerinin yırtık pırtık pullarıyla kaplıydı. Viv yazıları tararken

Bildirimler, hafıza canavarı avları, ödüller ve savaşlarla dolu yorgun bir koşturmaya katlandı. Bir şehirde ya da başka bir şehirde, yapılan bir işin hakkını almak için eklemleri kanlı bir şekilde bu sayfaların beş puanını kendisi yırtmış olabilir.

Zamanında birkaç tane bile göndermişti - burada bir kiralık işçi, orada bir av partisini dolduruyordu.

Bu diğerlerine hiç benzemiyordu.

İlanını çok sayıdaki demir çivilerden birine çaktı ve yazdıklarını okudu.

ASİSTAN ARANIYOR: ÖĞRENMEYE İSTEKLI OLMALI

YÖNETİM VE YEMEK HİZMETİ DENEYİMİ İSTENİYOR

İLERLEME FIRSATLARI

SABIR BİR ARTI

ORANTILI ÜCRETLER

REDSTONE'DAKI OLD LIVERY'DEN BİLGİ ALIN

ÖĞLEDEN SONRADAN ALACAKARANLIĞA

Zor bir ihtimaldi ama Scalvert's Stone onu henüz hayal kırıklığına uğratmamıştı.



DÜKKÂNA DÖNDÜ AMA KENDİNİ HUZURSUZ VE VOLTA ATARKEN BULDU.

Şehirdeki ilk gününde en önemli teslimatı için posta göndermişti ve kahve hemen gelmiş olsa da diğer paket henüz ulaşmamıştı. Dükkân onarılmış ve temizlenmişken ve gergin enerjisini harcayacağı hiçbir şey yokken, kendini engellenmiş hissediyordu.

Haftalar süren düzenli çalışmanın ardından Cal'ın yokluğunda elleri hareketsizlikten kaşınıyordu. Sonunda, bıkkınlık içinde, notlarını çantasına topladı ve Thune'daki ilk gecesinde ziyaret ettiği bara doğru yürüdü.

Arka taraftaki bir masaya oturdu, yemek sipariş etti ve giderek daha alakasız listeler yaptı. Öğlen olduğunda, yemeğinin yarısı yenmemişti ve gergin organizasyon çabaları darmadağın olmuştu, bu yüzden oturduğu yerden fırladı, ödemeyi yaptı ve beklemek için dükkana geri döndü.

Bir başvuru sahibinin ilk gün gelmesi fikri elbette gülünçtü. Ama Scalvert's Stone... şey. Onun gücüne ya güveniyordu ya da güvenmiyordu. Ve eğer güvendiye....

*Scalvert's Stone'un ateşi
talih yüzüğünü çiziyor.*

Viv ateş yaktı, su kaynattı, kahve çekirdeklerini öğüttü ve bir fincan kahve yaptı, çok hızlı içti. Sonra bir tane daha yaptı. Ve bir tane daha. Sonuç olarak her zamankinden daha gergindi ve keşke ilana başka talimatlar da yazmış olsaydım diye düşündü. Ya da Taş'ın gücüne olan muhtemelen yersiz inancı onu orada tutmuyordu. Bu kadar çabuk sonuç vereceğine gerçekten inanıyor muydu?

Blackblood duvarda uğursuz bir şekilde asılı duruyordu ve kendini onu indirip keskinleştirmek ve tekrarlayan, tanıdık eyleminde kendini kaybetmek isterken buldu, ama bakışlarını uzaklaştırdı. Kendini Cal'ın onu asmaya zorlamasına sinirlenmiş, sonra da onu suçladığı için kendine kızarken buldu, çünkü böyle düşünmek aptalca bir şeydi. Viv adamı tek eliyle bile hokkabazlık yapabiliirdi. Ona neredeyse hiçbir şey yaptırmamıştı.

Ve sonra, öğleden sonra geç saatlerde, kapıya vuruldu ve kapı hızla açıldı.

Bir kadın hem temkinli hem de kendinden emin bir şekilde etrafına bakınarak içeri girdi. Uzun boyluydu - Viv kadar uzun değildi elbette - parlak siyah saçları çene hizasında kesilmişti. Pantolon ve boğazını örten yakalı, koyu renk ve şekilsiz bir kazak giymişti. Yüzü aristokrat, gözleri koyu renkti. Viv ayrıca saçlarını ayıran kısa boynuzları, tenindeki tozlu eflatun rengi ve kırbaçlı kuyruğunu da şaşkınlıkla fark etti. Kadının bir succubus olduğu açıktı.

Viv'in kafası dördüncü fincan kahveden dolayı çoktan uğuldamaya başlamıştı ve oturduğu yerden kalktı.

Kadın yavaşça ona yukarıdan aşağıya baktı ama yüz ifadesi değişmedi. Duvardaki Blackblood'a dikkatle baktı ve sonra geri döndü. "Asistan Aranıyor," dedi. Bu bir soru değildi. Sesi gırtlaktan geliyordu ama kesin konuşuyordu.

"Doğru," diye yanıtladı Viv. Ve orada öylece durdu.

Kadının kaşları yavaşça kalktı ve kapıyı arkasından kapattı. Bir elini uzattı. "Tandri," dedi.

"Viv." Bu kadar çok kahve içtiği için kendine lanet okuyarak beceriksizce tokalaşmaya karşılık verdi. "Özür dilerim, ilk gün kimsenin gelmesini beklemiyordum," dedi, bu kesinlikle doğru değildi ama muhtemelen ne kadar dağınık görüldüğü için iyi bir bahane gibi görünüyordu.

Tandri, "Hızlı olmayı severim," dedi.

"Güzel. Güzel!" Viv kendini toparlamaya çalıştı. Daha önce de yardım tutmuştu. Elbette, paralı askerler ve kesicilerdi ama prensip aynıydı. İş ortaya koyar, şartları belirler, uygunsuz bir anda işi bırakıp kaçıp kaçmayacaklarına dair bir fikir edinir ve sonra da aramayı yapardı. Kolaydı.

"Yani, bir asistan arıyorum. Sanırım ilandan bu anlaşıyor. İş... ah, bir çeşit... um. Hiç kahve diye bir şey duydun mu?"

Succubus başını salladı, saçları sıvı bir perde gibi hareket ediyordu. "Yapmadım."

"Peki, sorun değil, önemli değil. Ama çay? Çayı bilirsin. Yakında bir dükkan açıyorum, çay dükkanı gibi ama kahveli ve tek başıma işletmem. İş öğrenecek, müşteri kabul edecek, ne gerekiyorsa yardım edecek birine ihtiyacım var. Muhtemelen biraz da temizlik. Ve kahve yapacaklar, bilirsiniz, gerektiğinde, benden biraz talimat aldıktan sonra... İlana 'yemek servisi deneyimi' yazmıştım. Sende var mı?"

Tandri'nin yüz ifadesi en ufak bir şekilde bile değişmedi.

"İstemiyorum." "Um."

Succubus başını Viv'e doğru eğdi. "Öyle mi?"

Viv'in ağzı bir an için açık kaldı ve sonunda, "Ben... istemiyorum," demeyi başardı.

"Öğrenmeye hazırım. Bu daha yüksek bir nottu," dedi kadın.

"Bu doğru." Viv başının arkasını kaşıdı. Tanrım, bu çok garipti.

"Terfi fırsatları da yazıyordu," diye sordu Tandri. "Ne tür fırsatlar?"

"Bunu ben yazdım, değil mi? Şey... Yani, işler yolunda giderse... Sanırım ilgi alanlarınızın ne olduğuna bağlı?"

Çok garip bir duraklama oldu.

Viv söylemek üzere olduğu şeyle boğuşuyordu. Bir şeyleri nazikçe ifade etme konusunda hiçbir zaman yetenekli olmamıştı. Bu şimdiye kadar hiç önemli olmamıştı. Succubi'lerin bazı biyolojik zorunlulukları vardı. İhtiyaçları ve tercihleri bir seçim miydi? İlerlemeye devam etti. "Sen bir... succubus'sun. Değil mi?"

Bu soruya imalı bir ekleme yapıldığında, Tandri'nin ifadesi ilk kez değişti; dudakları kıstı, gözlerinin etrafı sıkılaştı. Kuyruğu arkasına doğru kıvrıldı. "Öyleyim. Ve sen de bir ork'sun. Çay dükkânı işletmiyorsun."

"Beni yargılamak yok!" Viv büyük bir hatanın eşiğinde olduğunu hissederek geveledi ama yine de tökezleyerek ilerledi. "Sadece soruyorum, çünkü-"

"Hayır, eğer sorunuz buysa, müşterilerinizi *vampirleştirmek gibi bir* arzum yok." Tandri'nin sesi buz gibiydi.

"Bu... söylemeyi planladığım şey bu değildi," dedi Viv. "Bunu asla varsaymam. Sadece sizden biriyle hiç çalışmadım... ve sizin... ihtiyaçlarınızdan emin değildim." Tanrım, bu çok acı vericiydi. Yanakları alev alev yanıyordu.

Tandri gözlerini kapadı ve kollarını önünde kavuşturdu. Yanakları da kızarmıştı.

Viv onun topuklarının üzerinde dönüp gitmek üzere olduğundan kesinlikle emindi.

İç çekti. "Özür dilerim. Bakın, bu işte *çok* kötüyüm. Ne yaptığımı gerçekten bilmiyorum." Başparmağını duvardaki büyük kılıca doğru uzattı. "Bildiğim şey bu, her zaman bildiğim şey. Artık sadece başka bir şey bilmek istiyorum. Başka bir şey *olmak*. Söylediğim her şey aptalcaydı. Herkes gibi ben de, doğduğun kişiye bakarak bir şey varsaymamam gerektiğini bilmeliydim. Çıkıp gitmeden önce, baştan başlamamın bir sakıncası var mı?"

Tandri yavaşça nefes aldı, burnundan girdi, ağzından çıktı. "Baştan başlamaya gerek yok."

"Ah," dedi Viv, hayal kırıklığına uğramış bir halde. "Anlıyorum."

"Neden atık ve Zaman mı? Biz kapalı en çok . ve ayrıntılar," diye devam etti Succubus, hızlıca. "Yani, ücretler orantılı mı?"

Viv bir süre ona baktı ve sonra kekeleyerek, "Başlangıç için haftada üç gümüş, sekiz bit mi?" diye sordu.

"Dört gümüş."

"Ben... evet, bu iyi."

"Kabul edilebilir."

"O zaman, işi istiyor musun?"

"İstiyorum." Tandri elini tekrar uzattı.

Viv şaşkınlıkla elini salladı. "Peki, o zaman... gemiye hoş geldiniz. Ben... teşekkürler." Bir asistan işe almak için yola çıkmıştı ama istemeden de olsa bir ortak edindiğini hissediyordu. Kimin kiminle görüştüğünü merak etmekten kendini alamadı.

"O zaman anlaştık," dedi Tandri. "Seninle tanışmak bir zevkti

Viv." Sonra döndü ve kapıyı yavaşça arkasından kapatarak

çıkı. "Sabır bir artı," diye mırıldandı Viv.

İşin ne zaman başlayacağını bile belirtmediğini fark edene kadar birkaç dakika geçti. Ama nedense bu konuda endişelenmiyordu.



VIV DOĞRUCA MEYDANA GİTTİ VE ILANINI YIRTTI.

yedi saatten fazla asılı kalmamıştı. Katlayıp cebine soktu, sonra dükkâna döndü ve sinsice yaptığı fasulye öğütme işleminin kalıntılarını sildi.

Daha sonra Viv dışarı çıkıp doyurucu bir yemek yedi ve eve hoş bir şekilde sıcak ve tok döndü. Yemek alanında oturup cadı çubuğuyla oynarken, bakışları tekrar tekrar Scalvert Taşı'nın durduğu yere döndü.

Daha sonra, yattığı yerden tavana bakarken, yaklaşan doğumunu ve içinde oluşan potansiyel hareket hissini düşündü. Geriye kalan tek şey son engelin de ortadan kaldırılmasıydı.

Çatı kiremitlerinde bir gümbürtü duydu. Büyük bir Şey batı duvarına doğru ilerlerken ağır adımlar gürültüyle takırdadı. Hamile bir duraklama oldu... ve sonra bir gümbürtü.

Viv sessizce yatağından kalktı, merdivenden indi ve karanlık ve sessiz sokağı arŐınlayarak batıdaki sokağı kontrol etmeden önce çatıyı görmeye çalıştı ama hiçbir Şey bulamadı.

OceanofPDF.com



Viv'in endişesizliği haklı çıktı ve Tandri ertesi sabah gerçekten de geldi. Viv, yanında yarısı dolu bir kovayla ıslak saçlarını sokağa doğru savuruyordu. Kamp banyosuna geri dönmüştü.

En yakın hamama gitmekten hoşlanmadığını keşfettikten sonra.

Saçlarını topladı ve tutturdu, sonra ayağa kalktı, yüzündeki suyu avuçladı. "Ne zaman başlayacağımızı söylemeliydim," dedi. "Henüz açamayız. Hâlâ bir teslimat bekliyoruz."

"Şimdiden yapacak çok şey varmış gibi görünüyor," diye gözlemledi Tandri. Önceki günkü kadar sert ve açık sözlüydü, Viv'in tanıştığı diğer succubi'lerde dikkatini çeken duygusal salınımlardan hiçbiri yoktu. Gerçi kabul etmek gerekir ki bu sayı yok denecek kadar azdı. Sadece Tandri'nin saçlarının şurup gibi parlaklığı ve kuyruğunun kıvrımlı kirpikleri keskin bir verimlilikten başka bir şey ima etmiyordu.

"Öyle mi?" diye sordu Viv.

"Ne yapacağımı bilmem gerek. Şimdiki zaman gibisi yok."

"Doğru. Ekipman gelene kadar size ayrıntıları gösteremem ama bugün için planım bazı bulaşık ve mobilyaları düzenlemektir. Pek dekoratör sayılmam ama birkaç fikrim var. Bir çömlekçi bulacaktım, sonra sokak için masalar, sandalyeler, belki...." Belli belirsiz el salladı. "Bazı... resimler? Bunun için kolay kısmı olacağını düşünmüştüm ama çok zahmetli."

"Bir öneride bulunabilir miyim?" dedi Tandri. Bu bir soru gibi gelmedi.

Viv *misafirim ol* jesti yaptı.

"Thune Pazarı her hafta olduğu gibi bugün ve yarın da açık. Eğer bu konuda tutumlu olmak ve gereksiz yere dolaşmak istemiyorsanız, size bunu tavsiye ederim."

"Beni gezdirmek ister misin?"

"Bu senin gümüşün," dedi Tandri ve ses tonu her zamanki gibi düzgün olsa da Viv bir gülümseme hayaleti yakaladığını düşündü.

Viv'in deneyimlerine göre, karşılaştığı dövüşçü olmayan insanların çoğu onun yanında sanki hiç gelmeyecek bir darbeden korkuyormuş gibi dikkatli adımlar atıyordu. Succubus'un açık sözlü mizacından hoşlanıyordu. Cal'da bu açık sözlülüğün tamamen farklı bir türü vardı. Scalvert's Stone'u ve onun kendisine ne vaat ettiğini tekrar merak etti.

Viv kapıyı kilitledi ve Tandri'yi High Street'in kuzeyinde, esnafın çoğunun kalıcı vitrinleri ya da atölyeleri olduğu belli olan uzun, kıvrımlı bir caddeye kadar takip etti. Buranın ilk geldiğinde çilingiri ziyaret ettiği yere yakın olduğunu fark edince şaşırdı. Çoğu satıcının geniş cadde üzerinde tenteleri, masaları ve vitrinleri vardı ve şimdiden alışveriş yapan bir kitle oluşmuştu.

Öğleden sonra birkaç saat göz gezdirdiler. Viv gözlerini listesindeki ürünlerden ayırmıyordu ve Tandri çömlerlerdeki ince çatlaklara ya da demir işçiliğindeki zayıf birleşimlere dikkat çekerek onu bazı kötü alışverişlerden ustalıkla uzaklaştırdı. Viv, Tandri'nin kendisini ne kadar tarafsız bir kıyafet ve duruşla gizlediğini görse de -ki Tandri fiziksel çekiciliğiyle ticaret yapmazdı- tüccarların bir şeye tepki verdiğini görebiliyordu.

Sonunda Viv tam bir set kil tabak, kupa ve fincan ile bir çift çok daha büyük bakır su ısıtıcısının parasını ödedi. Ayrıca kalaylı kaşık ve çatal-bıçaklardan oluşan büyük bir kutu, bir mutfak eşyası askısı, bir halı, iki ferforje masa ve bunlara uygun sandalyeler, beş duvar feneri, çeşitli temizlik malzemeleri ve Viv'in bulanık göründüğünü düşündüğü ama Tandri'nin *çağırıştırıcı olduğunu savunduğu bir dizi* pastoral resim de aldı. Çoğu durumda, succubus anlaşmanın bir parçası olarak teslimatı güvence altına alıyordu, ancak Viv ayrılırken bir kolunun altında çatal bıçak kutusunu ve mutfak eşyası askısını taşıyordu.

Onları dükkâna bıraktıktan sonra Viv, Tandri'ye geç bir öğle yemeği ile teşekkür etmek için ısrar etti.

High Street'te sadece gündüzleri açık olan ve feyler tarafından işletilen bir kafe vardı ve bir şekilde o ana uygun görünüyordu. O gün

ılıktı ve nehrin kokusu çok güçlüydü. Sokaktaki masalardan birine oturdular.

Fey mutfağı tereyağlı ekmekleri ve sanatsal sunumlarıyla tanınırdı ve Viv normalde ne yediğı konusunda pek titiz olmasa da, bunun tadını aldığını kabul etmek zorundaydı.

Yemeklerini beklerken, "Ee," dedi. "Hep burada, Thune'da mı yaşıyorsunuz?"

"Hayır," diye yanıtladı Tandri, koltuğunda dengede durarak. "Pek çok yerde yaşadım." Succubus daha sonra yumuşak bir şekilde yön değıştirdi. "Ve belli ki kozmopolit bir tip değilsin. Neden Thune?"

Viv, Thune'u seçmesinin asıl nedeni olan ley hatları hakkında düşündü ve bunu açıklamanın zor olduğunu fark etti. Doğru ama daha az karmaşık bir yanıtta karar kıldı. "Araştırma," dedi. Viv alaycı bir ifadeyle kendine baktı. "Bana bakınca anlamazsınız ama çok okurum. Her neyse, bunu yapmayı kafama koyduktan sonra Athenaeum'larda çok zaman geçirdim, birçok insanla konuştum ve burası birçok nedenden dolayı en iyi yer gibi göründü."

"Kahve," dedi Tandri, küçük bir gülümsemeyle. "Çay değil. Uzun zamandır hayalini kurduğunuz bir şey mi yoksa sadece bir değışiklik mi?"

Viv Azimut'ta onunla karşılaşmasını Cal'a anlattığından biraz daha etkili bir şekilde anlattı. Tandri düşünceli görünüyordu.

"Daha önce yaptıklarınızdan çok farklı görünüyor."

"Hm, peki benim hangi iş kolunda olduğumu varsayıyorsun?" Viv kaşlarını kaldırdı.

Tandri şaşırmış görünüyordu. "Haklısın, bu aptalcaydı, özellikle...."

Viv homurdandı. "Sadece sana yem atıyorum. Benim derim bundan daha kalındır. Ve ne olursa *olsun*, varsayımın yanlış değil. Çiftçilikte bu kadar yara izi olmaz."

Tandri ona araştıran bir bakış attı ve sonra rahatlamış gibi göründü.

Yemekleri geldi ve fey sunucu gittikten sonra Tandri zayıf bira bardağını kaldırdı. "Pekâlâ. Yanlış varsayımlara."

Viv kendi içkisini kaldırdı. "Buna kadeh kaldırıyorum."

Yemeklerini yerlerken Viv devam etti. "Sanırım yıllardır bir çıkış yolu arıyordum. Maceraya atılmak, savaşmak, ödül avlamak... Ya yüzlerce yaradan yavaş yavaş kan kaybediyorsun ya da bir ölüm darbesi bekliyorsun. Ama farklı bir şey olma ihtimaline karşı hissizleşiyorsunuz. Bu ilk defa

başka bir şey bana hissetmeye *devam etmek* istediğim bir şekilde hissettirdi. İşte buradayım ve içimde hala biraz kan var."

Tandri başını salladı ama bir şey söylemedi.

Viv, Tandri'nin kendi adına bir şeyler söyleyebileceğini düşünerek bekledi ama onun yerine sessizce yemeğini yedi.

Belki başka zaman.

Yine de çok keyifli bir yemekti.



DÜKKANA DÖNDÜKLERİNDE, DEVASA BİR GNOM SANDIĞI DÜKKANDA DURUYORDU. Ön taraftaki sokakta, ayaklarını sarkıtmış, Viv'in iyi tanıdığı sağlam yapılı bir cüce oturuyordu.

"Roon!" diye bağırdı. "Burada ne halt ediyorsun?"

Aşağı atladı ve örgülü bıyığını gergin bir şekilde çekiştirerek yaklaştı. "Sadece eski bir arkadaşıma teslimat yapıyorum," dedi.

Kollarını iki yana açarak, "Gel buraya, seni yaşlı kütük," dedi.

Yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi ve ona sarıldı. "Söylemeliyim ki beni görmek isteyeceğinden emin değildim. Bıraktığın gibi...."

Yüzlerini aynı seviyeye getirmek için tek dizinin üzerine çöktü. "Bunun için özür dilerim. Açıklamak için dursaydım -her şeyi ortaya dökmeye çalışsaydım- kendimi bundan vazgeçirebileceğimi düşündüm. Sana ya da diğerlerine haksızlık ettim ama...." Çaresizce omuz silkti.

Kadının yüzünü inceledi, sonra kararlı bir şekilde başını salladı ve omuzlarına vurdu. "Pekâlâ, artık bize anlatabilirsin. Doğru mu?"

"Evet, bunu yapabilirim." Sonra kafasını kaldırıp sandığa baktı. "Ama... teslimat?"

"Ah! Şey, kardeşim Canna Azimuth'un dışında bir araba postası işletiyor. Adınızı görünce merak etti ve bana haber verdi. Güvenlik için binmeyi teklif ettim. Daha önce de yapmıştım. Söylemeliyim ki, sandığı gördükten sonra, neyin peşinde olduğunu öğrenmek için yanıp tutuşuyorum." Gözleri onun arkasına kaydı.

"Oh! Bu Tandri. Benimle birlikte çalışıyor." Viv ayağa kalktı ve tanışma faslını başlattı. "Tandri, bu Roon. Sanırım yıllarca birlikte koştuk."

"Çok yakın zamana kadar. Sizinle tanıştığımıza memnun oldum," dedi Roon. "Ben de öyle."

"Bu şekilde sokakta öylece duramayız," dedi Viv. Dükkânın kilidini açtı, ardından büyük kapıların demirlerini çözüp açtı. "Roon, şunu içeri taşımama yardım et."

Birlikte uzun masanın üzerine taşındılar. Tandri şaşkınlıkla onları takip etti.

"Pekâlâ," dedi Viv. "Merak ediyorsun. Bu şerefeye nail olmak ister misin?" "Sakıncası yoksa," diye yanıtladı Roon.

Kemerinde taşıdığı baltasının ucuyla kapağın köşelerini hafifçe kaldırdı ve kapağı kaydırarak çıkardılar.

İçinde, odun talaşlarının arasında, süslü borularla, kalın camların ardındaki göstergelerle, bir dizi düğme ve kadranla ve ön tarafta bir çift uzun saplı mekanizma ile dolu büyük, gümüş bir kutu vardı.

"Viv," dedi Roon, sandığın içine bakmak için bankın üzerinde duruyordu. "Bunun ne olduğu hakkında en ufak bir fikrim bile yok."

Tandri yüksek sesle, "Bu bir kahve makinesi," diye düşündü. "Öyle değil mi?" "Aynen öyle," dedi Viv büyük bir memnuniyetle.

"Kahve mi?" dedi Roon. "Azimut'ta bahsettiğin şey bu muydu?" Tandri'ye bir bakış attı. "Üzerinde durmadan edemedim."

"Evet." Viv ona gülümsedi.

"Peki, bununla ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu Roon. "Onu buradan çıkarmama yardım et, ben de sana söyleyeyim."



KISA SÜRE İÇİNDE TEZGÂHIN ÜSTÜNE KOYDULAR VE SANDIĞI DIŞARI ÇIKARDILAR. Sokak. Viv büyük kapıları tekrar kapattı. Lack'in beklenmedik bir ziyaretiyle daha ilgilenmiyordu, özellikle de şu anda. Roon buradayken, onu kanlar içinde bırakma arzusunu dizginlemesi daha zor olabilirdi.

Talaşların arasındaki sandığın içine bir broşür konmuştu. Viv ve Roon büyük masada sohbet ederken Tandri onu aldı ve inceledi.

Viv planlarını ve mekâna neler yaptığını anlattıktan sonra Roon binayı daha uzun ve daha takdîrî bir şekilde inceledi.

"Whew," dedi. "Viv, bir şeyin üzerine gittiğinde yumuşak davranmıyorsun. Bu işi nasıl yürütmeyi planladığını anladığımı söyleyemem, ama asla

nasıl sonuçlanacağını bilmeden bir kavgaya karıştım. Sanırım benimkinden çok senin içgüdülerine güvenirdim."

"Bundan emin değilim," dedi Viv. "Ama çok fazla şeyi şansa bırakmamak için elimden geleni yaptım."

Bunu söylediğinde Roon gözlerini kısarak ona baktı ve daha fazlasını isteyecekmiş gibi göründü.

"Gallina nasıl?" diye sordu Viv, bu konunun rahatsız edici potansiyelini aceleyle geçiştirerek.

"Sokulmadığını söyleyemem. Ama onu bilirsin, çok dayanıklıdır. Belki hâlâ ağrıyor ama iyileşecek. Bilirsin, eğer bir şey söylememi istersen... belki bir mektup taşıyım...?"

"Ona yazmalıyım ama sanırım bunu düşünmek için biraz zaman ayırmalıyım. Hâlâ Varian'dan geçiyor musunuz?"

"Rota. Çoğu yere giden en kolay yol."

"Ne söyleyeceğime karar verdikten sonra ona bir şeyler göndereceğim. Ona... yani, o şekilde ayrıldığım için üzgün olduğumu söyle."

Roon başını salladı, sonra ellerini masaya vurdu. "Gitmekten bahsetmişken, benim de gitmem gerekiyor. Gün azalıyor ve yarın gidecek uzun bir yol var. Ama yapmadan önce...." Kemerindeki keseyi karıştırdı ve kenarına üç dalgalı çizgi işlenmiş küçük gri bir taş çıkardı.

"Blink Stone?" diye sordu Viv.

"Evet," dedi Roon. "Kibriti üzerime aldım. Buraya yerleştiğini biliyorum, sorun çıkmasını bekleme ama hiç başın derde girdi mi, işler olması gerektiği gibi gitmedi mi? Bunu ateşe at, ben sinyali alırım ve seni bulurum, artık nerede olduğunu biliyorum."

"Her şey yoluna girecek, Roon."

"Elbette öyle. Ama aynı zamanda... belki bir gün oraya geri dönme ihtiyacı duyarsınız." Kız itiraz edemedi ellerini kaldırdı. "Döneceksin demiyorum! Olabilir bile demiyorum. Ama hazırlıklı olmak daha iyi, değil mi?"

Taşı ondan aldı. "Daha iyi hazırlandım. Elbette." Bu istediği son şeydi ama adam ona bir iyilik yapıyordu ve onları açıklama yapmadan geride bıraktıktan sonra. En azından dostça bir teklifi nezaketle kabul edebilirdi.

"O zaman ben gideyim," dedi hızlıca. Ayağa kalktı ve onu tekrar kucakladı. Tandri'ye kısa bir selam verdi ve "Memnun oldum, hanımefendi" diye ekledi.

Viv onu dışarı çıkardı. "Seni görmek güzeldi, Roon. Gerçekten. Gallina ve Taivus'a özürlerimi ilet. Ve Fennus...."

Roon ona sıırıttı. "Kıçına hızlı bir tekme mi?"

"Hm," dedi.

"Görüşürüz. Kendine iyi bak,

Viv." Ve geceye doğru yola
çıktı.



"BUNUN İÇİN ÜZGÜNÜM." VIV GERİ DÖNDÜĞÜNDE TANDRI'YI HÂLÂ
gnomish kitapçığı. "Dürüst olmak gerekirse, bu saatte burada olmana hiç
gerek yok. Zamanın nasıl geçtiğini anlamadım, seni bir saat önce
bırakmalıydım."

Succubus okuduğu kitaptan başını kaldırdı. "Bütün bunlardan sonra mı?
Sanırım bunun nasıl çalıştığını öğrenmeliyim. Tam burada dururken bir
gece boyunca merak içinde kalmaya dayanabileceğimden emin değilim."
Pırıl pırıl parlayan makineye kısa bir süre dokundu.

Tezgâhın üzerinde çok modern ve parlak görünüyordu. Gnomish
mühendisliği gerçekten bir harikaydı. Viv'in Azimut'ta gördüğüne tam
olarak benzemiyordu ama yeterince yakındı ve şimdi Roon gittiğine göre,
heyecanı biraz mide bulandırıcı bir korkuyla birlikte arttı.

"Nasıl çalıştığını zaten biliyor musun?" diye sordu Tandri.

"Çoğunlukla," dedi Viv, gözlerini kıvrımlı borular ve cilalı cam plakalar
üzerinde gezdirerek.

"Peki." Tandri'nin yüz ifadesi yerini daha mizahi bir ifadeye bırakmıştı.
"Beni diken üstünde bırakma."

"Doğru! Öyleyse, ateş." Viv ön taraftaki küçük kapıyı buldu ve
çevirerek açtı. Bir yağ haznesi ve fitil hemen görülebiliyordu. Uzun,
sülfürlü bir kibrit buldu, çaktı ve fitili yakıp kapıyı kapattı.

"Ve su...." Su varilinden bir çaydanlık doldurdu, üst taraftaki başka bir
kapıyı açtı ve suyu dikkatlice hazneye boşalttı.

Depodan bir torba fasulye alırken, yükselen hafif bir tıslama duydu ve
geri döndüğünde, ön taraftaki göstergeler seğirmeye başlamıştı.

Bir ucunda akıllı bir öğütme mekanizması vardı ve bir ölçü fasulyeyi
başka bir bölmeye boşalttı. Makinenin ön tarafındaki uzun saplı cihazlardan
birinin mandalını açtı ve öğütücünün altına yerleştirdi. Sağ taraftaki
gösterge, üzerindeki mavi bölüme girdiğinde

Yüzünü buruşturarak bir kolu çevirdi ve fasulyeler öğütölüp sapın kepeesine sıkıca yerleştirilirken gürleyen bir vınlama duyuldu.

"Bana şu kupalardan birini uzatabilir misin?"

Tandri buna mecbur kaldı ve tüm süreci ilgiyle izledi.

"Şimdi sıra son parçada," dedi Viv, kepeeyi eski yerine yerleştirdi, kupayı altına koydu ve başka bir kola hafifçe vurdu.

Daha yüksek, keskin bir tıslama, bir fokurdama ve su gümüş boru tesisatından geçerken makine gümbürdedi. Artan gürültüyle geçen birkaç saniyenin ardından, kahverengi sıvıdan oluşan sabit bir damlama aşağıdaki bardağa döküldü.

Viv düğmeyi kesmek için biraz fazla bekledi ama çoğunlukla doğru yaptığını hemen anladı. Fincandan yükselen koku zengin, ılık ve fındıklı... ve mükemmeldi.

Burnuna götürdü, gözlerini kapattı ve derin derin içine çekti.

"Tanrım. Evet, işte bu."

Viv'in içinde aynı ölçüde rahatlama ve sevinç dalgalanıyordu.

"Bu şekilde gerçekten hoşuma gidiyor ama ilk kez...." Viv bardağı başka bir musluğun altına tuttu ve üst taraftaki bir tetiğe bastı ve sıcak su neredeyse dolana kadar bardağa fokurdadı.

Dikkatle Tandri'ye döndü ve bardağı uzattı. "Al bakalım. H a d i i ç . Dikkatli olun, çok sıcak."

Tandri bardağı ciddiyetle aldı ve iki eliyle tutarak belli belirsiz kokladı.

Ağzını dudaklarına götürdü, birkaç saniye üfledi ve sonra çok dikkatli bir yudum aldı.

Uzun bir duraklama.

"Oh," dedi Tandri. "Aman Tanrım."

Viv sıırttı. Bu işe yarayabilir.



W Cal daha sonra aletleriyle görüldüğünde, Viv gnomish kahve makinesini gururla sergiledi. Tandri görüldüğünde, ocak başparmaklarını kemerine sokmuş, ilgiyle makineyi inceliyordu.

Viv tanıştırmayı yaptı.

"Büyülendim," dedi Cal, derin bir selam vererek.

"Güzel bir çalışma," dedi Tandri, iç mekânı göstererek. "Eskiden nasıl görüldüğünü hatırlıyorum."

Bunun üzerine ocak biraz şişti ve Viv onun gülümsememek için kendini zor tuttuğunu gördüğünden emindi ama o sadece başını salladı ve kaçınılmaz bir şekilde "Hm" dedi.

Önceki günkü gezinin teslimatları gelmeye başladı ve günün geri kalanında parça parça devam etti.

Cal duvar fenerlerini asarken, Tandri ve Viv bulaşık takımlarını çıkarıp rafa yerleştirdiler, halıyı serdiler ve ön pencerelerin altına masa ve sandalyeleri yerleştirdiler.

Öğleden sonra Cal "küçük bir iş" için izin aldı. Bir süre sonra, ahşap bir tabelanın garip cüssesiyle boğuşarak geri döndü. Nefes nefese, tabelayı ön tarafı uzağa bakacak şekilde yere koydu ve parmaklarını endişeyle tabelanın üstünde gezdirdi.

"Yani," dedi. "Sormalıydım ama... kararsız görünüyordun. *Henüz bir şey de yok.* Biraz düşündükten sonra düşündüm ki... şey." Viv yanaklarının kızardığına yemin edebilirdi. "Ah, Tanrım." Oflayıp pufladı ve Viv'in görebileceği şekilde çevirdi.

Tabela bir uçurtma kalkanı şeklindeydi ve yüzeyi yontularak çapraz yazıyla kabartılmış iki kelime bırakılmıştı; profilini tanıdığı bir kılıç da onları ayırıyordu.

"Kullanmak zorunda değilsin elbette. Sadece bir düşünceydi ve biraz boş zamanım vardı ve düşündüm ki... şey, bir tabelaya ihtiyacınız var. İnsanların buranın hâlâ bir ahır olduğunu düşünmesini istemem," dedi gergin bir sesle.

Tabelada şöyle yazıyordu:

EFSANELER & LATTE

"Cal." Viv boğazının biraz kalın olduğunu fark etti.

"Mükemmel." "Pekâlâ," dedi. Ve sonra iki eliyle ona doğru itti.

Tandri düşünceli bir şekilde başını salladı. "Çok unutulmaz. Latte nedir?"

"Sütlü fasulye suyu," dedi Cal sahne fısıltısıyla, kenarından bakarak.

Tandri yüzünü buruşturdu.

Viv gülerek tabelayı aldı ve hayranlıkla seyretmek için havaya kaldırdı.

"Sırf bunun için sana düzgün bir latte yapacağım ve sen de onu içeceksin. Soğuk kutuda taze bir sürahi süt var ve bu sabah alıştırma yapıyordum."

"Hm. Önce şu tabelayı asalım."

Viv bir sandalyenin üzerinde durarak demir tabela koluna ulaşabileceği kadar uzundu ve göz kancalarını çivilerin üzerinden geçirdi. Cal belli ki önceden ölçmüştü.

Hepsi geri çekilip hayranlıkla izlediler.

"İyi bir dönüş diğerini hak eder. Şu sütlü fasulye suyuna ne dersin?" diye sordu Viv, Cal'a sırtarak.

Homurdanır gibi yaptı ama Viv'in tüm süreci göstermesini ve sonunda sütü buhar püskürten gümüş bir musluğun altında köpürtmesini merakla izledi. Köpüğü bardağa döküp önüne koyduğunda önce bardağa, sonra ona baktı ve hafifçe üfledikten sonra bir yudum aldı.

Gözleri büyüdü. "Kahretsin. Sütlü fasulye suyu. Lanetleneceğim." Bir yudum daha aldı ve dilini yaktı.

Tandri, "Bunu denemek zorundayım," dedi.

Cal, haşlanmış ağzından ıslık çalarak hava verirken bir yandan da ona baktı.

Tandri dikkatli bir yudum aldıktan ve gözleri kapalı bir değerlendirme yaptıktan sonra mükemmel olduğunu söyledi. "Thune'da cüceler var. Neden bunu servis etmiyorlar?" diye sordu merak dolu bir ses tonuyla.

"Kim bilir? Ama başlamamalarını tercih ederdim," diye cevap verdi Viv. "En azından önce bir dayanak noktası bulmama izin verin!"

"Şerefine," dedi Tandri, daha uzun bir içki alarak. Kuyruğu memnun bir kırbaç hareketi yaptı.

"Onu geri alacağım, teşekkürler," dedi Cal, elini sallayarak. "Zaten bunları yapmayı öğrenmen gerekmiyor muydu?"

Kupayı uzatırken, "Paketlenmiş olan kitabı okudum, ama bir çeşit sanat var," diye cevap verdi.

"Buraya gel. Sana göstereyim," dedi Viv. Gülümsüyordu ve ilk kez bina, şehir, *burası*... onunmuş gibi hissediyordu. Yarın da, sonraki hafta da, gelecek sezon da, gelecek yıl da onun olacak bir yer....

Home.



HEP BİRLİKTE OTURURLARKEN TANDRI, "YARIN AÇILACAK DEMİŞTİNİZ, ÖYLE Mİ?" DIYE SORDU.

Dışarıdaki masalardan birinde birlikte içkilerini yudumluyorlardı.

"Umarım," dedi Viv. "Yine de ne bekleyeceğimden pek emin değilim. Dürüst olmak gerekirse, bu konuda gerginim. Hazırlanmak için yapmam gereken başka bir şey varmış gibi hissediyorum ama bunun ne olduğunu bilmiyorum, bu yüzden oraya girip kana bulanmam ve ilerledikçe bunu çözmem gerektiğini düşünüyorum... *ilerledikçe*."

Tandri alaycı bir gülümsemeyle, "İdeal olarak, hiç kan olmayacak," dedi. "Ama gerçekten insanların kapınıza gelmesini mi bekliyorsunuz? Reklam mı yapacaksınız?"

"Reklam mı?"

"Haber yay. Tabelalar. İnsanlara açık olduğunuzu bildirmek için bir tellal tutun." Viv şaşırmıştı. "Bunu hiç düşünmemiştim."

Tandri, "Bunu sizin kadar kapsamlı bir şekilde planlamış biri için bu beni biraz şaşırttı," dedi.

Viv aynı anda hem iltifat edildiğini hem de azarlandığını hissetti. "Azimuth'taki kafeye tesadüfen rastladım. Burada da aynı olabileceğini düşündüm."

"Yine de müşteriler var mıydı?"

"Elbette."

"Bu başlı başına bir reklam. İnsanların satın aldığını, tekrar iş yaptığını gördünüz. Bu da size araştırmaya değer olduğunu gösterdi."

"Bu konuda benden çok daha fazla şey biliyor gibisin. Peki... ne öneriyorsun?"

Tandri cevap vermeden önce düşündü. Viv onun bu yönünü seviyordu.

"Açılmaktan zarar gelmez. Kendi ayaklarımız üzerinde durabiliriz. Gördüğüm sorun şu ki, şehre ne sattığınızı söylemeniz bile, Cal ve benim gibi kimse gerçekte ne olduğunu bilmiyor."

Cal başını salladı.

"Yani," diye devam etti Tandri. "Belki de onları eğitmemiz gerekiyordur. Hmmm. Bir düşüneyim. Yarın deneme sürüşü yapacağız ama açıkçası fazla bir şey beklemiyorum. Hayal kırıklığına uğramanızı istemem."

Viv kaşlarını çattı. "İkinizin de tepkilerinden sonra, sanırım bunun tırmanılacak bir tepe olacağını tahmin etmemiştim."

"Henüz endişelenmen gerektiğini sanmıyorum," dedi Tandri, kısaca eline dokunarak. "Sadece beklentilerimizi kontrol altında tutmamız gerektiğini düşünüyorum."

Viv bunları düşünürken başka bir sesle irkildi. "Evet, bayan, görünüşe göre buraya yerleşmişsiniz!"

Laney onlara sıırttı, yüzü solmuş bir elma gibiydi. "Laney!"

dedi Viv. "Sanırım öyle."

"Burada ne aradığınızı anlayabildiğimi söyleyemem ama burası güzel bir yere benziyor." Gözlerini kısarak tabelaya baktı. "Hayır. Hayır. Bir. İpucu." Gözleri parladı ve masaya üzerinde koyu renkli yuvarlak bir somun bulunan bir tabak koydu. "Görünüşe göre kutlama yapıyorsunuz ve bugün benim fırın günüm."

"Ah, teşekkür ederim," diye kekeledi Viv. Cal ve Tandri'yi tanıştırdı ve Laney başını sallayarak ellerini çıırttı.

"Size bir sandalye ve içecek getireyim mi?" Viv elindeki bardağı havaya kaldırdı. "Sana burada ne yaptığımı gösterebilirim."

Laney bardağın içine bakıp derin derin koklayarak büyük bir gösteri yaptı ama ellerini tekrar çıırttı. "Oh, gerek yok. Bugünlerde midem yeni şeylerden pek hoşlanmıyor. Hepiniz bunun tadını çıkarın ve tabağı yarın getirin." Sokağın karşısına geri döndü.

Viv çatal bıçak takımını aldı, incirli kek olduğunu tahmin ettikleri şeyi testereyle kesti ve hepsi deneysel ısıııklar aldı. Her biri çok uzun bir süre çiğnedi, zahmetle yutkundu, belli belirsiz takdir edici sözler mırıldandı... ve ortak bir bakıştan sonra, bunun tamamen yenmez olduğu konusunda hemfikir olarak kahkahalara boğuldular.

Biraz daha oturup sohbet ettiler ve sonra Cal içkisini bitirdi. "Hm. Senin her şeyin hazır olduğuna ve benim de paramı aldığıma göre...." dedi. masaya oturdu. "Sanırım o kadarıyla iş bitti. Rıhtımda yapılacak çok şey var elbette."

"Umarım uğrarsınız," dedi Viv. Hayal kırıklığını sesinden uzak tutmak zordu. Onun etrafında olmasına alışmıştı. "Uğrarsın ve ne zaman istersen kahve içersin. Umarım istersin."

"İhtiyaç duyulduğunda bunu yapabilirim," dedi.

Viv elini ona doğru uzattı. "Yabancılık çekme Cal."

El sıkışına karşılık verdi, eli onun eli tarafından yutulmuştu. "Sen de öyle Viv. İyi işti." Her nasılsa, onun ağzından çıkan bu sözler dokunaklıydı. "Seninle tanışmak güzeldi Cal," dedi Tandri. Sonra başını sallayarak ve ikisini de selamlayarak oradan ayrıldı. Viv'in kalbi onun gidişini görmek için biraz kırıldı.



TANDRI KOLLARINI SIVAMIŞ VE MUTFAKTAKİ FİNCANLARI TEMİZLERKEN

Viv kilere gitti ve o sabah süt almaya gittiğinde aldığı uzun çobanpüskülü çelenkleri getirdi.

Uzun bir süre duvara asılı duran Blackblood'a baktı ve sonra çelenkleri uç uca ekleyerek geri çekilip eleştirel bir gözle inceledi.

"Güzel görünüyor," dedi Tandri ellerini kurulayarak ve Viv'i daldığı hayalden uyandırarak.

"Sadece düşündüm... Ne düşündüğümü bilmiyorum."

Tandri, "Önceden onu her an elinize alıp sallayabilirdiniz," dedi. "O bir silahtı." Viv'e düşünceli bir bakış attı. "Şimdi ise bir kalıntı. Bir dekorasyon. Eskiden kalma bir şey."

Viv başını salladı. "Sanırım haklısın."

Tandri ona neredeyse sıırıtmaya yakın küçük bir gülümseme verdi. "Genelde öyleyimdir.

Eninde sonunda kabulleneceğin bir şey."

"Yarın konusunda yanıldığınızı umduğum için beni mazur görün." "Eğer haklıysam, bunu kişisel olarak algılama."

Viv homurdandı. "Yapmamaya çalışacağım." Ama hâlâ endişeliydi.

Tandri ortalığı toplarken Viv yemek alanına ve Scalvert Taşı'nın bulunduğu yere gitti. Şans getirmesi için ayağıyla kaldırım taşına üç kez vurdu ve ardından cebinden çokça karıştırılmış bir parşömen parçası çıkardı.

*Thaumic çizgiye yakın,
Scalvert's Stone a-fire,
talih halkasını, kalbin
arzusunun yönünü çizer.*

"Ben artık gidiyorum," dedi Tandri, odaya girerek ve onu tekrar şaşırtarak.

Kadın ona şaşkın bir bakış atarken Viv aceleyle hurdayı pantolonunun içine geri soktu. "Ah, harika! Elbette. Yarın görüşürüz. Sanırım uyumaya çalışmalıyım ama gerçekten uyuyabileceğimi sanmıyorum."

"Eminim-"

Ani bir takırtı ve gümbürtüyle ikisi de dükkânın önüne doğru döndü.

Viv başını kapıdan dışarı eğdi.

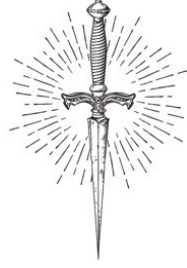
Laney'nin tabağı hâlâ ferforje masanın üzerinde duruyordu ama neredeyse bütün olan, ihmal edilmiş incirli kek yerinde yoktu.

Tandri kapıda ona katıldı ve mırıldandı.

"Sekiz cehennemde neler oluyor?" dedi

Viv.

Tandri, "Her kim kaçırdıysa," dedi. "Onlar için çok ama çok üzülüyorum."



T Andri haksız değildi.

Ertesi gün, Legends & Lattes ilk kez müşteri kabul etmek üzere açıldı.

Viv büyük ahırın kapılarını araladı, pencerenin yanındaki duvara **AÇIK yazan** bir tabela astı ve tezgâhın arkasında endişeyle bekledi.

Tek bir müşteri bile gelmedi.

Viv bunun gerçekten de şaşırtıcı olmadığını kabul edebilirdi. Onca özenli planlama, araştırma ve hazırlıktan sonra en önemli şeyi hesaba katmamıştı. Kim ihtiyacı olduğunu bilmediği bir şeyi almaya gelirdi ki?

Tandri sorunu hemen fark etmişti. O neden görmemişti?

Tandri bir kolunun altına sıkıştırdığı deri bir dosyayla geldi ama bundan hiç bahsetmedi ve dosyayı tezgâhın altına yerleştirdi. Succubus makinenin arkasında yerini aldı ve bir çift içki hazırladı.

"Biraz sessizlik pratik yapmak için iyi bir fırsat." Viv'in gösterisini dikkatle dinlediği belliydi. İlk denemesi biraz acıydı, ikincisi ise biraz sulu oldu. Yine de içilebilirdi ve Viv aromayı sakinleştirici buldu.

Kapıdan giren hava nemli ve serindi ve kupalarından baştan çıkarıcı buhar bukleleri yükseliyordu. Her şey yerli yerindeydi, plana umduğundan daha yakındı.

Yapacak hiçbir şey olmaması dışında.

Viv ilk saatlerini hapsedilmiş bir avcı gibi volta atarak geçirdi.

Cal kısa bir süre göründü, sanki onu duyacak biri varmış gibi yüksek sesle lezzetini överken bir kahve içti ve sonunda acı dolu bir gülümsemeyle kendini affettirdi.

Ancak beklenmedik bir ziyaretçileri oldu. Kuşluk vakti, Laney yalpalayarak caddenin karşısına geçti.

"Günaydın, canlarım," dedi neşeyle. "Sanırım tüm bu yaygaranın nedenini görmeliyim." Gerçi ortalıkta pek *yaygara yoktu*. "Şunlardan bir tane alayım. Ne kadar?" Kahve makinesine bir el salladı.

Viv ziyaret ettiği bardaki kayrak menüyü düşündü ve benzer bir şey düşünemediği için kendine lanet etti.

"Uh, kahve için yarı-bakır. Bu... bu sade. Latte için bir bakır, o da... sütlü olan için. Senin midenle...?" Viv kendi midesini ovuşturdu.

Laney hacimli elbisesinin cebini karıştırdı ve tezgâhın üzerine bir bakır attı. Tandri parayı itinayla kasaya koydu ve işe koyuldu.

Yaşlı kadın kıkırdadı ve makine tıslayıp, öğütüp, güröldeyip dururken başını sallayarak sütle köpürtülmüş kupasını aldı. "Çok güzel. Çok güzel," dedi. "İkinize de teşekkürler, canlarım. Oh! Ve bu arada Ben buradayım, o tabağı geri almak isterim, olur mu?" Viv teşekkür ederek tabağı uzattı.

"Çok teşekkür ederim!" diye haykırdı. "İşlerimin başına dönmem gerekiyor. Yabancılık çekmeyin."

Sonra elinde bir tabakla paytak adımlarla caddenin karşısına geçti ve bir yudum bile almadan soğumakta olan lattesini tezgahın üzerinde bıraktı.

Viv derin bir iç çekti.

Tandri lattesini içti.



"EVET," DEDI TANDRI, ÖNÜNDEKİ DERİ DOSYAYI TUTARAK. YUKARI

Viv şimdiye kadar succubus'un gergin görünemeyeceğini söylerdi. "Dün gece bazı fikirlerden bahsettim ve odamda biraz düşündüm."

"Oh?"

Tandri tezgahın üzerindeki folyoyu açtı ve eskizlerle ve metinlerle kaplı bir tomar sayfayı çıkardı. Onları endişeyle karıştırdı. "Evet. Umarım cesaretin kırılmamıştır. Eğer biz -eğer siz- insanların neyi kaçırdıklarını bilmelerini *sağlayabilirsek*, bence her şey yoluna girebilir." Bakışları Viv'inkilerle buluştu. "Çünkü bu iyi bir şey. Bu fikir."

"Ben de öyle umuyordum," diye mırıldandı Viv şaşkınlıkla. Tandri dün gece kendinden çok emindi ama şimdi hızlı konuşuyordu, sanki Viv'in sözünü keseceğinden korkuyordu. Viv, Tandri'nin notlarına baktı.

"Her neyse, bunlar sadece bazı fikirler. Eğer çekirdek bir müşteri kitlesi edinmenin bir yolunu bulabilirsek, kulaktan kulağa yayılabileceğini düşündüm. Ayrıca, dükkanda müşteri olması başkalarını da çekecektir. Yani. Bir tür etkinlik öneriyorum."

Viv'le yüzleşmek için kâğıdı çevirdi. Tandri'nin çizimi aslında oldukça çekiciydi ve Viv onun yaptığı blok ve yazı karışımı tasarımın arkasındaki çizim çizgilerinin hayaletlerini görebiliyordu.

BÜYÜK AÇILIŞ ***EFSANELER VE LATTELER***

EXOTIC GNOMISH SENSATION'I DENEYİN

ÜCRETSİZ ÖRNEKLER

SINIRLI TEDARIK!

"Bunu sen mi çizdin?" diye sordu Viv, etkilenmiş bir ifadeyle.

Tandri bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve kuyruğunu arkasına doğru salladı. "Yaptım. Her neyse. Inkmonger'dan bazı posterler sipariş ediyoruz. Onları iş ilan panosuna asarız ve sokaklar için tabelalar alırız. Bunun gibi."

Benzer bir kroki daha çizdi, üzerinde dükkânın bulunduğu tahmin edilen yönü gösteren büyük bir ok işareti vardı.

"Bu inanılmaz, Tandri," dedi Viv ve succubus'un biraz renklendiğini düşündü. "Ben... Ne diyeceğimi bilemiyorum. Ben... bunaldım."

"Eğer sen iş yapmıyorsan, ben de para alamıyorum." Tandri gülümsedi.

"Çok doğru."

"Önemli olan bunu sınırlı bir fırsat haline getirmek. Aynı anda çok sayıda insan istiyoruz ama çok fazla değil, yoksa onlara yeterince hızlı hizmet veremeyiz. Bu yüzden sadece sokak tabelalarıyla başlıyoruz. Ve evet, bedavadan biraz para kaybedeceksiniz

numuneler, ama sürekli müşteri gelmesini umuyoruz." Viv, Tandri'nin *biz seçeneğinde* karar kıldığını fark etti ve gülümsedi.

"Nasıl başlamamızı öneriyorsun o zaman?"

Viv, Tandri'nin bu fikri tamamen benimsediğini görebiliyordu. "Biraz paraya ihtiyacım olacak ve bu malzemeleri bir araya getireceğim. Yarın tabelalarla başlarız. Onları bu öğleden sonra boyayabilir, bu gece kapılar kapandıktan *sonra* sokağa koyabilirim. Sonra da neyin ne olduğunu görürüz."

Viv kasadan çantasını doldurdu ve tezgahın üzerinden Tandri'ye uzattı. "Benim onayımı aldın."

Tandri gülümsedi -bu bir ilkti- sonra çantayı kaptı ve dosyayı topladı. Aceleyle kapıdan çıkarken omzunun üzerinden seslendi. "Geri geleceğim!"



VIV'IN İYİMSERLİĞİ SABAH BOYUNCA HIZLA AZALMIŞTI, giderek artan bir umutsuzluğa dönüşüyordu, ama şimdi ruh hali düzelmişti. Yine de başarı kesin bir şey olmaktan uzaktı. Hiçbir müşterinin yaklaşmadığından emin olmak için cadde boyunca göz gezdirdikten sonra hayıflanarak homurdandı ve başını sallayarak büyük kapıları geçici olarak kapatıp kilitledi.

Masayı kenara kaydırды, kaldırım taşını dikkatlice kaldırdı ve toprağa gömülü duran Scalvert Taşını okşadı.

"Haydi, küçük hanım," diye fısıldadı. "Beni aptal yerine koyma."



TANDRI GERİ DÖNDÜĞÜNDE, İKİ BEL AĞIRLIĞININ ALTINDA EZİLİYORDU. yüksek katlanır işaretler, bir kolunun altında garip bir şekilde sıkıştırılmış folyosu ve bir omzunda bez çantası.

"Belli ki bu kısmı iyice düşünmemişim," diye nefes nefese kaldı.

Viv onu işaretlerden kurtarmak için acele etti ve Tandri de geri kalan yükten kurtuldu.

Kadın işlerin düzeliş düzelmediğini sormadı. Gelişmediği belliydi. İçinde tıpalı mürekkep hokkaları, fırçalar ve birkaç ilginç eğri tahta parçası bulunan bez çantayı açtı.

Tandri çantayı teslim etti ve işe koyuldu.

Yere bağdaş kurup oturdu, kollarını sıvadı, eskizlerini yanına koydu ve mürekkeplemeye başladı. Fırçasıyla temiz vuruşlar yaparken eli sabitti ama ağzında hiçbir gerginlik yoktu. Tahta parçalarının, bazı uzun ve ayrıntılı kıvrımları yönlendirmek için kullandığı şablonlar olduğu ortaya çıktı. Tandri ara sıra referans almak için eskizlerine göz atsa da Viv'in gözünde onlara neredeyse hiç ihtiyaç duymuyordu.

Dipte son bir yılan çizgisi çizdiğinde bir saatten az zaman geçmişti. Fırçasını bir bezin üzerinde temizledi ve hokkanın kapağını kapattı, sonra gerindi ve yaptığı işi incelerken sırtını yoğurdu.

Viv bunun oldukça profesyonel görüldüğünü düşündü. "Tabelacı falan mıydın?"

"Hayır. Sadece her zaman... sanatsal bir eğilimim vardı." Tandri yüzünü ona döndü. "Bence şimdi kapatalım ve hala gün ışığı varken onları dışarı çıkaralım."

Viv gülümseyerek, "Uzman olan sensin," dedi. "Onları istediğin yere koyacağım."

Tandri sokağa adım attı. "Öndeki ilk yer, burası." Kapıdan birkaç adım ötedeki bir noktayı işaret etti. Viv iki tabelayı da taşıdı, birini duvara dayadı, diğerini de ok girişi gösterecek şekilde eğerek yerine koydu.

"Ya bu?" diye sordu Viv, bir eliyle diğerini kaldırarak.

"High Street'i görebileceğiniz kavşağı düşünüyordum. Bu taraftan." Onu Redstone boyunca köşeye kadar götürdü. Viv tabelayı yere koyduktan sonra Tandri birkaç yönden görüş açısını kontrol etti ve tatmin olana kadar oryantasyonla uğraştı.

Dükkâna döndüklerinde, lambacı da sokak fenerlerinin ışığını yakmaya başlamıştı.

"Sence bu gerçekten işe yarayacak mı?" Tandri eşyalarını toplarken Viv kapının pervazına yaslandı.

"Daha kötüsü olamazdı," dedi Tandri, elinde folyo ile çıkarken.

Viv'in gözleri kısıldı. "Bundan emin değilim," diye mırıldandı karanlık bir sesle. Tandri'nin omzunun üzerinden sokağa çıkan birini gördü. Bu şapkeyi nerede görse tanırdı.

"O da ne?" Tandri, Lack belinde bir fener ve kalbinin üzerinde bir rozet taşıyan iri yarı bir adamın yanından geçerken onun bakışlarını takip etmek için döndü.

Lack bir elini arkadaşça Gatewarden'ın omzuna koydu. Gülümseyerek bir şeyler mırıldandı ve rozetli adam da buna karşılık olarak iyi huylu bir kahkaha attı.

"Hiçbir şey," dedi Viv.

Lack birkaç adım ötede durup hafif bir şaşkınlıkla Viv'e baktı, sonra da onu geçip dükkâna yöneldi. Geçit bekçisi bu kesinti karşısında şaşkın görünüyordu.

Taş-fey bir adım daha yaklaşarak pencereden içeri baktı. "Ne bıçak ama, Viv. Umarım dişlerini göstermiyorsundur." İçeriye işaret etti.

Gatewarden da camdan gözlerini kısarak baktı. "Mmm, gerçekten de," Kendi kısa kılıcının kabzasını okşayarak kabul etti.

"Duygusal bir şey," dedi Viv, niyetinden daha fazla hırlayarak.

Tandri elindeki dosyayı daha sıkı kavrayarak ikisinin arasında bir ileri bir geri baktı. "Endişelenmeli miyim?" diye sordu sessizce.

Viv buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi, çünkü kaybedilecek şeyin dükkânın kendisinden daha fazlası olduğu kafasına dank etmişti.

Lack başını salladı, fırfırları göğsünde zıplıyordu. "İki hafta," dedi. "Sadece dostça bir hatırlatma. Bir kısmını ayırmayı unutmamı istemem."

Gatewarden buna gözünü bile kırpmadı ve yardım için yerel yetkililere başvurma fikri buharlaştı.

Viv yumruklarını sıktı, sonra gevşetmek için zorladı. "Sanırım o zamana kadar işlerin yoluna girmesini umsak iyi olur," dedi. "Taştan kan çıkaramayız." "Evet, eminim bir şeylerden kan sıkmayı biliyorsundur. Ya da başka yollarla çıkarmasını. Oldukça becerikli olduğunuzu tahmin ediyorum. İçiniz rahat olsun, biz de benzer şekilde yetenekliyiz." Bakışları

Tandri'ye kaydı ve eğildi, alay etmedi. Aslında ifadesi kafa karıştırıcı bir şekilde özür diler gibiydi. "Devam edelim mi?" diye sordu Gatewarden.

Viv ve Tandri onların gidişini izledi.

"Bütün bunlar da neydi?" diye sordu Tandri, onlar gözden kaybolduktan sonra. "Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Bunun için endişelenme."

Tandri'nin ifadesi kuşkuluydu ama itiraz etmedi.

Viv gülümsemeye zorlayarak, "Eve gitmelisin," dedi. "İşaretler inanılmaz ve seni çoktan geç saate kadar tuttum."

"Emin misin?"

"Eminim."

Tandri isteksizce başını salladı ve kolunun altına bir dosya sıkıştırarak oradan ayrıldı.

Succubus köşeyi döndüğünde, Viv sinsice yaklaştı ve

Açık tabelasını yerinden söküp içeri girdi.

Kapıyı kapattığında nazik davranmak için elinden geleni yaptı ama kapı hâlâ menteşelerinde takırdıyordu.



VİV YATAĞININ ÜZERİNDE UZANIRKEN, GÖZ KIRPMA TAŞINI ÇIKARDI. Roon ona vermişti. Bir zamanlar başarı ve başarısızlık arasındaki ayrımın ne kadar net olduğunu düşünerek onu elinde evirip çevirdi. Bu netlik hiç bu kadar zor olmamıştı.

Taşı bir kenara koydu ve uzun süre uyumadı.

OceanofPDF.com



S Ama Viv **AÇILIŞ** tabelasını askısına asmaya gittiğinde, kapının önünde sıralanmış üç kişiyi görünce yine de iri yarı bir liman işçisi, kırmızı yanaklı bir

Çamaşırcı kadın ve un serpilmiş büyük, deri önlüklü bir çingiraklı.

Liman işçisi şaşkınlıkla ona bir aşağı bir yukarı baktı, sonra da homurdandı: "Bedava numune mi?" Sokaktaki tabelaya kocaman bir başparmak salladı.

"Doğru," dedi Viv, kapıyı bir nehir taşıyla destekleyerek. Gökyüzü hâlâ karanlıktı ve sabah havasında ilkbaharın ortasına özgü bir ısırık vardı.

Üçü de telaşla içeri girdi. Viv ısınmak için sobayı yakmıştı ve duvar fenerleri içeriye tereyağlı bir parlaklık yayıyordu.

Çamaşırcı kadın tezgâha yaklaştı ve Viv'in birkaç yumuşak çakıl taşıyla ağırlık verdiği bir parşömen yaprağını inceledi. Bir yazı tahtası bulacak vakti olmadığından, Tandri'nin kalem işine kıyasla kendi girişiminin acemiliğinin farkında olarak elle bir menü yazdırmıştı. Hiç yoktan iyiydi ama eğer isterse yeni çalışanına daha sonra üzerinde yeniden çalışmasını söyleyebilirdi.

Viv basit listeye fiyatları eklemeye zahmet etmemişti. Kimseyi korkutmak istemiyordu. Zaten şu an için her şey ücretsizdi.

~MENÜ~

KAHVE ~ KAVRULMUŞ GNOMISH ÇEKİRDEKLERİYLE DEMLENMİŞ ZENGİN İÇECEK

LATTE ~ SÜTLÜ KAHVE - KREMALI VE LEZZETLİ

"Bunların hiçbirinin ne olduğunu bilmiyorum," dedi çamaşırcı kadın, bir kırmızı işaret parmağıyla listeye dokunarak. "Hangisi en iyisi?"

Bunun için biraz düşünmüştü. "Çayınıza krema alır mısınız?"

"Hayır," diye yanıtladı. "Ben kendiminkini sıcak ve daha çok seviyorum. Yani çay gibi, öyle mi?"

Viv elini iki yana salladı ve sonra itiraf etti: "Hayır, pek sayılmaz." Diğer ikisine baktı. "Peki ya siz?"

Liman işçisi kollarını kavuşturarak, "Ne içiyor?" diye sordu. Rattkin yaklaştı, menüyü iyi görebilmek için parmak uçlarında yükseldi ve bir süre sonra tek kelime etmeden latteye dokundu.

"Tamamdır," dedi Viv. Demlemeye koyuldu.

Makine tıslamaya, öğütmeye ve fokurdamaya başladığında, ilk müşterileri merakla etrafına toplandı. Bira bir bardağa fişkırmaya başladığında, yağ damlası gözleri parlayan çingiraklı adam şaşkınlıkla ciyakladı.

İlk bardağı kadına uzattı, o da dikkatle aldı, derin bir kokladı ve soğuması için bir nefes çekti, sonra büyük bir yudum aldı. Bir an için yüzünü buruşturdu... sonra başını salladı. "Fena değil," diye itiraf etti. "Çay değil, orası kesin. Fincanla ödeyeceğimi söylemiyorum ama...." Yemek alanına doğru yürüdü ve bankın üzerine kayd, elleri fincanın etrafında kıvrılmıştı. Üzerine eğilerek derin bir iç çekti.

Liman işçisi onunkini aldı, kuşkuyla kokladı ve her nasılsa dört uzun yudumda içti. Viv yüzünü buruşturdu ve istemsizce kendi boğazını tuttu. İri adam düşündü, omuz silkti, bardağı geri verdi ve tek kelime etmeden gitti.

Viv'in hayal kırıklığı çok şiddetliydi ama yine de ne yaptığını bilen birinin en iyi taklidiyle "Teşekkür ederim!" diye seslenmeyi başardı.

Tandri kapıdan içeri süzüldü ve Viv çingırağın lattesini hazırlarken sessizce tezgâhın etrafından dolaştı. Elleri zarifçe kenetlenmiş, bıyıkları seğiriyor, burnu titriyor bir halde bekledi.

Fincanı hevesle aldı ve burnunu yüzeydeki altın kremadan yükselen buhar kıvrımlarına soktu. Narin bir yudum aldıktan sonra gözlerini kapattı, belli ki tadını çıkarıyordu ve Viv izlemek için dirseklerini tezgâha dayadı.

Çingırağın gözleri açıldı ve teşekkür etmek için başını eğdi. Kupasını sessizce bir kabine götürdü, orada içkisini yudumladı ve sallanan pençelerini tekmeledi.

"Umut verici bir başlangıç," dedi Tandri. "Şimdiye kadar hepsi bu mu?" "Şimdiye kadar."

Çamaşırcı kadın fincanını masada bırakarak ayrıldı ve sonunda çingiraklı da işini bitirip boş fincanını ön tezgâha bıraktı. Kibarca eğildi ve ardında dağınık un tozları bırakarak kapıdan dışarı fırladı.

Tandri ocakta bir çaydanlık ısıttı, lavaboyu doldurdu ve ıslatmak için fincanları topladı. Tezgâhın üzerindeki menüyü göstererek, "Bu iyi bir fikirdi," dedi. "Gerçekten çok yardımcı oldu."

Viv ona yan gözle baktı. "Yine de daha iyisini yapabilirsin."

"Şey. *Daha iyisi* benim kullanacağım kelime değil."

"Daha sonra bir arduvaz ve biraz tebeşir alacağım. Fikri High Street'teki bir bardan aldım. Buraya asabiliriz ve sen de o tabelalarda yaptığın sihri yapabilirsin. Olur mu?"

"Benim için zevk."

Sabahın erken saatlerinde gelen müşteriler -günün işine başlamak için şafaktan çok önce kalkan türden insanlar- ince bir damlama halinde geldi. Viv ve Tandri birlikte çalışıyor, ellerinden geldiğince menüyü açıklıyor ve demleme ile temizlik arasında gidip geliyorlardı. Dükkân hoş ve sıcaktı; kavrulmuş fasulyelerin kokusu havaya sinmiş, sokağa yayılmıştı.

Birkaç kişiden fazlası açıkça burunlarını kapıdan içeri sokmuştu. Viv umut etmeye cesaret etti.



SABAHKI DALGALANMA BİRKAÇ SAAT SONRA DURULDU VE İŞ
Dükkanın dışındaki trafik artmasına rağmen buharlaştı.

"Ve şimdi her şey yine dün gibi görünüyor," diye mırıldandı Viv.

"Henüz endişelenmeyelim," dedi Tandri.

Ancak Viv, kadının zaten temizlemiş olduğu kupaları ovduğunu fark etti. Çok geçmeden, Tandri agresif bir şekilde makinenin yüzeyini siliyor ve beşinci kez parlatıyordu.

Sonraki birkaç saat açıkçası acı vericiydi.

Nihayet öğlen saatlerinde, sabah sonrası ilk ziyaretçileri kapıdan içeri girdi.

Genç, uzun boylu ve yakışıklıydı, az beslenmiş ve aristokrat bir şekilde. Sakalları yüzünden görünüşü biraz bozulmuştu - çok seyrek, çok yamalı. Sanki birini arıyormuş gibi etrafına bakındı. Bir kolunda kitap dolu bir çanta vardı ve sürekli avucunun içine bakıyordu. Yırtmaçlı bir pelerin giymişti ve sol göğsündeki iğne bir geyik kafasına çok benziyordu.

Tezgâha yaklaşmadı, onun yerine yemek alanına doğru yürüdü. Viv onu kırıkmış kaşlarıyla izledi.

"Ackers Student," diye mırıldandı Tandri.

"Ackers mı?"

"Thaumic Akademisi."

"Buradaki ilk günümde ziyaret etmiştim ama adını bilmiyordum. Oldukça varlıklı görünüyor. Belki biraz kulaktan kulağa yayılırız. Öğrenciler birbirleriyle konuşur, değil mi?"

"Konuşuyorlar, tamam mı?" diye mırıldandı Tandri, Viv'in ona şüpheyle bakmasına neden olan bir kinle.

Genç adam büyük masanın ve bankların etrafında iki kez döndü, sonra duvardaki kabinlerden birine yanaştı, birkaç kitap çıkardı ve onlara bakmaya başladı.

Viv, Tandri'ye sorgulayan bir bakış attı ama succubus omuz silkti. İkisi de onu izlemeye devam etti.

Viv'in kafasının giderek karıştığı yaklaşık yirmi dakika sonra ona yaklaştı ve "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordu.

Adam başını kaldırdı, parlak bir şekilde gülümsedi ve "Hayır, teşekkür ederim!" diye cevap verdi. "Ücretsiz numune için mi buradasınız?" diye sordu.

"Örnek mi? Oh, hayır. Benim için bir şey yok, teşekkürler!" Sonra çalışma odasına döndü.

Viv şaşkınlıkla başını sallayarak tezgâha döndü.

Tam üç saat boyunca orada kaldı, bu süre zarfında yoğun bir şekilde okuma materyallerini inceledi, bir parşömene aralıklı olarak bir şeyler karaladı, avuçladığı eline tekrar tekrar daniştı ve kendi kendine mırıldandı. Sonra eşyalarını topladı, ayağa kalktı ve tezgâha yaklaştı.

"Çok teşekkürler," dedi ve güler yüzlü bir baş hareketiyle oradan ayrıldı.



ÇOK FAZLA DURGUN BİR ŞEKİLDE VOLTA ATTIKTAN SONRA, VIV ANIDEN BAZI bir tür eylem gerekiyordu. Tandri'yi dükkânla birlikte bıraktı ve şehre, kuzeydeki ticaret bölgesine doğru yola çıktı. Pazar günü değildi ama yine de bir tabelacıda büyük bir arduvaz levha ve birkaç tebeşir parçası bulmayı başardı. Hatta birden fazla renk bile bulmuştu. Tandri'nin üzerinde çalışabileceği bir paleti olması gerektiğini düşündü.

En azından bir şeyler *yapıyor* olmak iyi hissettiriyordu. Sabah koşuşturması günün geri kalanı için beklentilerini yükseltmişti ama geri dönerken mantıksız umutlara kapılmamasını öğütledi. Belli saatler iş için daha uygundu. Bir restoranın en yoğun olduğu saatler yemek saatleriydi ve bir kafenin en yoğun olduğu saatler... şey, bunun tam olarak ne zaman olduğunu keşfettiğini varsayıyordu.



"OH, EVET, BU *MÜKEMMEL* BİR ŞEKİLDE ÇALIŞACAK," DIYE MIRILDANDI TANDRI. Viv'den tebeşir ve arduvaz. Ahşap şablonlarını depodan çıkardı, büyük masaya yerleşti ve çalışmaya başladı.

O resim çizerken Viv kapıda durmuş, sokağa bakıyordu. Laney verandaya çıkmış, her zamanki gibi etrafı süpürüyordu ve ona neşeli bir el salladı.

Gerçekten de iş yapmayı bekleyebileceği tek zaman sabah mıydı? Azimut'ta hiç de öyle görünmüyordu; oradaki kafeler günün geri kalanında cıvıl cıvıldı. Belki de bu fikir tutarsa beklentiler artacaktı. Yarının ona bir ipucu vereceğini düşündü.

Dükkâna tekrar girdiğinde, Tandri'yi duvara yaslanmış bitmiş menüyü incelerken buldu. Yine Tandri'nin yazısı Viv'in sanatsal çabalarından çok daha üstündü ve renkleri mükemmel bir etki yaratacak şekilde kullanmıştı. Yazıları eğimli görünüyor, neredeyse yazı tahtasından sıçırıyordu. Ayrıca ifadelerle ilgili bazı yaratıcı özgürlükler de almıştı.

~LEGENDS & LATTES~
~MENÜ~

KAHVE ~ EGZOTİK AROMA VE ZENGİN, TAM GÖVDELİ KIZARTMA-½ BIT

LATTE ~ SOFİSTİKE VE KREMSİ BİR VARYASYON-1 BIT

*

İÇİN DAHA İNCE ZEVKLER

~ ÇALIŞAN BEYEFENDİ VE HANİMEFENDİ ~

Hatta bir çift fasulye ve buharın sanatsal bir şekilde kıvrıldığı bir kupanın sanatsal bir görüntüsünü de eklemişti.

"Bunu sevdim. Çok iyi bir sanatçısın." Viv başını salladı. "İşte, arkada bir tokmak var."

Tandri tabelayı düz tutarken Viv tabanın altındaki duvara bir tür raf olarak birkaç çivi çaktı.

"Kayrak iyi bir fikirdi," dedi Tandri. "Kolayca değiştirebilir ya da ekleme yapabiliriz."

"Değiştirmek mi?"

"Eğer menüyü genişletmeye karar vererseniz. Asla bilemezsin."

Viv etrafına bakındı ve iç geçirdi. "Öğleden sonra daha fazlasını bulacağımızı umuyordum. Belki akşam yemeği civarı? Yine de böyle bir şey olacakmış gibi gelmiyor. Menüyü genişletmenin yakın zamanda gerçek bir mesele olup olmayacağını bilmiyorum."

Tandri dudaklarını büzdü ve işaret parmağıyla dudaklarına vurdu. "Bekleyelim ve yarın sabahın ne getireceğini görelim."

"Hala ücretsiz numune var mı?"

"Evet, önce sürekli müşterilere bir bakalım." Yüz ifadesi kısa süreliğine hınzırlaştı. "Onları bağla ve hatta kalıp kalmayacaklarını gör."

"Balık tutmakta hiç iyi değildim."

"Artık bir nehir kasabasındasın.

Öğreneceksin." Viv onun haklı olduğunu umuyordu.



T Viv, içkiler bedava olduğu için "müşteri" kelimesinin fazla ağır kaçabileceğini düşünse de, sürekli müşteriler *vardı*. Açıldıklarında çamaşırcı kadın ve çingiraklı adam geri dönmüştü. Kadının bir arkadaşı vardı.

ve arkalarında dört kişi daha vardı.

Çingiraklı, bir un bulutu yayarak önce içeri koştu ve menüdeki latteyi sözsüz bir şekilde işaret etti. Tandri ilk müşteri akını için latte hazırlarken Viv sokağı izliyor, birkaç kişi kısa kuyruğa katıldığında kendi kendine başını sallıyordu.

İkisinden birinin ya da diğerrinin yeni bir atış yapmadığı sadece birkaç boşluk dışında işler de oldukça istikrarlı bir şekilde devam etti.

"Görünüşe göre balık avı iyi gidiyor," diye mırıldandı Tandri elinde boşalmış kupalarla yanından geçerken.

"Sen olta balıkçısısın," dedi Viv gülümseyerek. "Sanırım sen bilirsin." Yemek alanına bakmak için eğildi, burada bir grup uykulu insan belli belirsiz bir sohbet içinde mırıldanıyordu.

Arkasına baktı ve Tandri'nin elinde tebeşirle bir taburenin üzerinde, kayrak menünün altına yeni bir satır eklediğini gördü.

SADECE BUGÜN ÜCRETSİZ ÖRNEKLER!

Aşağı indiğinde Viv'in sorgulayan bakışlarını yakaladı ve "Bakalım olta gerçekten takılmış mı?" dedi.



SABAH YAKLAŞIRKEN HALA YAVAŞ İŞ YAPIYORLARDI.

Ackers'ın önceki günkü öğrencisi yeniden ortaya çıktığında öğlen olmuştu. Şık adımlarla içeri girdi, yemek alanında içkilerini yudumlayan insanları görünce şaşırdı ve Viv ile Tandri'ye dalgın dalgın bakarak aceleyle boş bir kabinde yerini aldı. Kitap çantasını tekrar boşalttı ve karalamalarına ve avucundaki şifreli danışmaya devam etti.

Sonraki bir saat boyunca adam oturduğu yerden yararlanmaktan başka bir şey yapmadı ve Viv giderek daha fazla sinirlendi. "Ne yapıyor bu?" diye sordu Tandri'ye yüksek sesle fısıldayarak.

Omuz silkti. "Ders mi? Araştırma mı? G e r ç i bunu neden yapıyor *burada*, hiçbir fikrim yok."

"Dün, sadece bir koltuğu doldurması için onun gelmesine neredeyse sevinecektim ama... eğer sadece yer kaplayacaksa."

"Öğrenmesi kolay," dedi Tandri, tezgâhın etrafında dönerken.

Kadın yaklaşırken ona dalgın bir bakış attı ve elini sıkarak kapattı. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu, biraz huysuzca.

"Kelimleri ağzımdan aldınız," dedi Tandri. "Ziyaretiniz için çok teşekkürler, hem de iki gün üst üste. Sadece bir örnek ister misiniz diye bakıyordum. Sanırım bu yüzden buradasınız?"

Viv kulak misafiri olmak için odanın öbür ucuna sürüklenmişti.

"Bir örnek mi?" Gözleri boynuzları ve kuyruğu arasında gidip geliyordu ve sanki önceki gün aynı soru kendisine sorulmamış gibi şaşkın görünüyordu.

"Kahve mi? Latte? Buranın içecek servisi yapan bir dükkan olduğunun farkında mısınız?"

"Oh!" Kendine gelir gibi oldu. "Evet, şey, gerek yok." Sanki bir iyilik yapıyormuş gibi gülümsedi. "Onsuz da iyi olacağım!"

Tandri'nin kibar gülümsemesi azaldı ama sonra kasıtlı olarak yeni bir gülümseme takındı, hem de çok daha yüksek bir güçte. Viv, Tandri'nin normalde gizli tuttuğu bir şeyi açığa çıkardığı izlenimine kapıldı. Hafif bir mırıltıyla, "Ne yaptığınızı sorabilir miyim Bay....?" diye sordu.

"Uh. Er. Hemington," diye kekeledi. "Şey, *çok* isterdim ama bu çok teknik bir konu." Özür diler gibi görünmeye çalıştı.

Tandri, "Teknik konularla çok ilgileniyorum," dedi. "Ackers'ta birkaç derse katılmıştım. Belki beni denersiniz?"

"Öyle mi?" Hemington gözlerini kırıştırdı. "Ah! Şey, şey, ley hatları ile ilgili, görüyorsunuz." Tandri karşısındaki kabine geçip çenesini birbirine geçmiş parmaklarına dayadığında konusuna ısındı. "Thune'u boydan boya geçiriyorlar ve Thaumic İplik Teorisi maddi âlem üzerindeki ışıma etkileriyle meşgul. Bu *benim* çalışma alanımla büyüleyici bir kesişme noktası."

Elini açtı ve bir mühür halkasının izi orada soluk bir mavi renkte parladı. Semboller avucunun üzerinde kıvranıyor, küçük ışık yalamaları halinde yeniden şekilleniyordu.

"Bir ley pusulası," dedi Tandri, onu işaret ederek. Viv bunun üzerine başladı.

"Şey, evet!" diye cevap verdi, onun tanımasından açıkça memnun olmuştu. "Ama burada bulduğum şey gerçekten anormal. Şehir boyunca ve Cardus'un batısına doğru dağılmış küçük hat bağlantıları görüyoruz, ancak *tam burada son* derece ilginç okumalar veren bir bağlantı buldum. Ley hatları nabızı tabii ki."

"Elbette," diye kabul etti Tandri.

"Ama bu bağlantı *sağlam* duruyor. Gerçekten olağanüstü. Bu yüzden bazı ölçümler yapıyorum, bazı notlar topluyorum. Bu, koğuş glifleriyle etkileşimlerini detaylandıran *büyüleyici bir* makalenin temeli olabilir."

Viv'in midesi bulandı ve kendini Scalvert Taşı'nın saklı olduğu yere bakmaktan alıkoyamadı. Bir şekilde sorumlu değilmiş gibi davranamazdı ve eğer bu öğrenci okumalarına devam ederse *-pusuladan* bahsetmesi sinir bozucuydu- bu onu nereye götürebilirdi?

"Bu *çok* etkileyici Hemington," dedi Tandri.

"Öyle mi? Öyle, değil mi?"

"Ama *burası* bir iş yeri," diye devam etti. "Elbette sizi müşteri olarak ağırlamak isteriz ama buradaki oturma düzeni gerçekten müşterilere yönelik...."

Hemington rahatsız olmuş bir şaşkınlık ifadesi takındı. "Ben... sıcak içecekleri pek içmem."

Tandri onun itirazını duymazdan geldi ve ona tatlı tatlı gülümsedi. "... ve şansınıza bugünkü numuneler ücretsiz."

"Evet. Şey. Sanırım," diye isteksizce izin verdi. "Ben... bundan... yararlanacağım."

"Mükemmel. Size bir fincan getireyim." Tezgâha dönmek için ayağa kalktı ama sonra geri döndü. "Oh, ve bir hatırlatma olarak, bu son gün

promosyon dönemi. Amiral gemisi içeceğimiz için sadece birazcık. Çok teşekkürler!"



TANDRI BİR FİNCAN DEMLERKEN VİV FISILDADI, "SEN BİR ACKERS mezun olur musun?"

"Mezun değilim. Sadece konuyla ilgili birkaç ders aldım."

"Neyle ilgili?"

"Kişisel çıkarlar için," diye kaçamak bir cevap verdi. Viv ısrar etmedi.

Tandri içkiyi Hemington'a uzattı, Hemington içkiye kuşkuyla baktı ve içmek için hiçbir harekette bulunmadı.

Tandri bir süre çenesine vurduktan sonra tebeşiri eline aldı ve menüye bir satır daha ekledi.

****YEMEK ALANININ KEYFİNİ ÇIKARMAK İÇİN SATIN ALMAK GEREKİR***



HEMINGTON SONUNDA EL DEĞMEMİŞ İÇKİSİNİ MASANIN ÜZERİNDE BIRAKARAK AYRILDI. masa. En azından bir an için üzerinde durma nezaketini gösterdi, belli ki hangisinin daha az utanç verici olduğuna karar vermeye çalışıyordu - olduğu yerde bırakmak ya da dolu bardağı öne getirmek. Tezgâhın önünden geçerken Tandri'nin tabelaya yaptığı yeni eklemeyi fark etti. "Biliyor musun, ben olsam bir şeyler alırdım. Sadece, dediğim gibi, *sıcak* içecekleri pek sevmem. Belki *yiyecek bir* şeyler olsaydı," dedi, sesinde yalvaran bir ton vardı.

"Hm," dedi Viv, en iyi Cal taklidini yaparak. "Bunu dikkate alacağım."

O gittikten sonra ocağın kurduğu sobaya baktı ve aklına bir fikir geldi.

Hemington'ın bardağını almaya giderken bunun süzülmesine izin verdi.

Dükkân çoğunlukla boşalmıştı, ancak yaşlı bir cüce arka tarafta oturmuş içkisini yudumlarken parmağını yavaşça bir gazetenin üzerinde gezdiriyor, okurken dudaklarını oynatıyordu.

Viv döndü ve kısa bir süre durdu. Kocaman, tüylü bir yaratık dükkânın ortasında, güneş ışığı alan bir kareye yayılmış oturuyordu. Tandri onun diğer tarafında durmuş, gözlerini kocaman açmıştı.

Canavar on taş ağırlığında ve bir kurt kadar büyüktü ama devasa, tüylü ve hafif isli bir ev kedisinden başka bir şeye benzemiyordu.

Tandri zayıf bir sesle, "Öylece... belirdi," dedi. "İçeri girdiğini görmedim." "Bu da ne *böyle*?" diye sordu Viv.

Devasa hayvan ikisini de görmezden gelerek esnedi, ön pençelerindeki tüm tırnaklarını uzattı ve sırtını gerinerek kamburlaştırdı.

"Dire-cat," diye bir ses yükseldi Viv'in arkasından.

Yaşlı cüce elindeki kâğıda baktı. "Bugünlerde onları pek görmüyorum. Şanslı olmak lazım." Gözlerini kıstı. "Ya da belki şanssız. Unuttum."

"Daha önce gördün mü?"

"Evet. Ben küçükken buralarda daha çok olurdu. İyi sıçanlar." Öksürdü. "Ayrıca başıboş köpek nüfusunu da azaltırdı."

Tandri bembeyaz kesildi. "Onu... hareket ettirmeye çalışmalı mıyız?"

Korkunç kedi önce Tandri'ye, sonra da Viv'e fincan tabağı gibi yeşil gözlerle baktı. Gözleri yavaşça yarıklara kaydı ve uzaklardan gelen bir toprak kaymasının gürültüsü odayı doldurdu. Viv onun *mırıldandığını* fark etti.

Kiremitlere çarpan sesleri ve Laney'nin çalınan pastasını düşündü. Şiir dizelerini ve Scalvert's Stone'u düşündü.

"Dürüst olmak gerekirse," dedi Viv. "Öğrendiğim bir şey varsa, o da bir canavar henüz sinirlenmemişse, onu harekete geçirmemektir. Sanırım onu kendi haline bırakacağım. Belki uzaklaşır? Buralarda yaşadığından oldukça eminim."

Tandri kuşkuyla başını salladı ve tezgâhın arkasına geçti.

Yaşlı cüce çarşafını kolunun altına katladı, zıpladı ve kedinin yanından geçerek kocaman kulaklarından birinin arkasını tırmaladı. "Evet, iyi bir kız," dedi. "Onları buralarda görmeyi özlemişim."

"Kız olduğunu nasıl anladın?" diye sordu Tandri.

Cüce omuz silkti. "Tahmin ediyorum. Ama emin olmak için kuyruğunu kaldırmayacağım."



KORKUNÇ KEDI GITMEDİ, AMA VIV ONU DAHA AZ TEHLİKELİ BİR YERE ÇEKMEYİ BAŞARDI. Dükkanın orta köşesinde bir tabak krema vardı. Hayvan büyüğü bir zarafetle yaklaştı, odayı inceledi ve sonra kürek kadar büyük bir dille tabağı boşalttı. Sonra büyük, tüylü bir yığının içine yerleşti, gürleyen mırıltısının sesi tizleşti ve uykuya daldı. Tandri, yarattığı yolundan çektiği için gözle görülür biçimde rahatlamıştı.

Viv'in günün en durgun kısmı olduğundan şüphelenmeye başladığı bu dönemde kafe yine boştu, ancak en azından bir iki ziyaretçi geleceğini umuyordu.

Ancak eşikte beliren kişi görmek istediği son kişiydi.

Fennus elleri arkasında, parfümü bir pelerin gibi etrafa yayılmış halde dükkâna girdi. Saçları modaya uygun bir şekilde toplanmıştı, ifadesi kavisliydi. Elf her zaman asil bir duruşa sahip olmuştu. Viv, kendisinden iki kafa uzun olmasına rağmen nasıl olup da ona tepeden bakabildiğini anlayamıyordu.

Yıllarca onunla mürettebatlık yapmıştı ve ikisi de birbirlerine ısınamamıştı. Viv bunu kişilik çatışmasına bağlamaya çalışsa da içten içe bunun karşılıklı bir hoşnutsuzluk olduğunu biliyordu. Fennus en ufak bir mimik hareketiyle ya da dikkatle seçilmiş bir kelimeyle, kaburgaların arasına bıçak gibi saplanan ve kucak dolusu kandan başını kaldıran kadar yaranın farkına varamayacağı kadar keskin bir bıçak gibi, Viv'i her zaman daha az hissettirmenin yollarını bulurdu. Ve Viv, çoğu zaman çok geç kalmış olsa da, keskin bir karşılık vermekten çekinmezdi.

Onu bir daha görmeyeceğini ve bundan memnun olacağını düşünmüştü. Kapısının önünü karartmış olması bir şey istediği anlamına geliyordu. Yanıldığını umuyordu.

Yine de gülümsemeye zorladı. "Fennus! Seni burada gördüğüme şaşırdım."

Gülümsemesi onunkinden bile daha yapmacıktı ama güzelliğine gölge düşürdüğü söylenemezdi. "Viv. Roon'dan duyduğuma göre...." Mükemmel bir şekilde kırışmış kaşlarıyla etrafına bakındı. "... *girişim*. Kendim göreyim dedim."

"Peki Roon nasıl?"

"Oh, pekala. Çok iyi." Parmağını tezgahın üzerinde gezdirdi ve inceledi.

Tandri bu alışverişi dudaklarını büzerek izledi ve gerginliğin yarattığı elektriklenmeyi açıkça fark etti. Tezgâha yaslandı ve gülümseyerek

elfe hitap etti. "Merhaba! Bölme istemem ama bir numune ister misiniz? Bu büyük bir açılış promosyonu."

"*Büyük* açılış mı?" İlk kelimede en ufak bir titreme, en ufak bir eğlence okşaması. "Ah, bu o çok beğendiğin gnomish içeceği mi?" Viv'e hoşgörölü bir gülümsemeyle baktı. "Hayır, benim için değil, teşekkürler. Sadece eski bir dostumu görmek için uğradım."

"Memnuniyetle," dedi

Viv. Öyle değildi.

"Evet, böylesine umut verici bir başlangıç yaptığınızı görmek çok güzel." Elf gülümsemesini koruyarak bariz bir şekilde boş olan yemek alanını inceledi. Bir parmağını nazikçe kahve makinesine vurdu ve çıkardığı ince sese kulak kabarttı. "Gerçekten de *talihin yüzüğünü* taşıyor."

Viv dondu kaldı.

Sonra aniden tüylü bir cüsse yanından geçip Fennus'un önünde durdu ve mırıltısının çıkardığı taş gibi ses daha tehditkâr bir hal aldı. Korkunç kedinin tüyleri diken diken olmuştu, bu da onu yarı yarıya daha büyük gösteriyordu ve kahve makinesinin çıkardığından daha yüksek sesle tıslıyordu.

Fennus hayvana kararsızca baktı. "Bu şey... senin mi?"

Tandri daha da öne eğildi ve kibarca vahşi bir sevinç tonuyla Viv'i şaşırttı. "Öyle. Biraz dükkan maskotu gibi."

Hoşnutsuzlukla burnunu kırıstırdı ve sonra gözleri Viv'e kaydı. "Büyüleyici. Sanırım ben yoluma gideceğim. Ben sadece tebriklerimi iletmek istemiştim. En iyi dileklerimle, Viv."

Sessizce onun gidişini izledi ve Tandri tezgâhın etrafından dolaşarak, şimdi bir ön patisini muhteşem bir dikkatle yalayan ve halinden memnun görünen devasa kedinin önüne geldi.

Tandri'nin önceki endişesi unutuldu, korkunç kedinin kulaklarının arkasını kaşıdı, daha derin bir mırıltı ortaya çıkardı ve mırıldandı, "Sen iyi bir kızsın, değil mi? Bir sık kafalıyı gördüğünde tanıyorsun." Viv'e baktı. "Eski iş arkadaşın mı? Sanırım aranızdaki sevgi hiç kaybolmamış."

"Onun gibi bir şey. Eskiden yaptığım iş için en iyi arkadaş olmak şart değil."

Tandri dikkatini kediye geri verdi. "Mmmmm, sana bir isim lazım.

Peki ya... *Amity*?"

Viv küçük bir gülümsemeyi bastıramayarak homurdandı. "Zaten bu kadar yakın arkadaş olduğunuza göre neden olmasın?"

"Sen ve *o* gibi değil." Tandri başparmağını kısa süre önce ayrılan elfe doğru salladı. "Sence gerçekten ne istiyordu?"

Viv cevap vermedi, onun yerine Fennus'un söylediklerini düşündü. Eli cebinde tuttuğu katlanmış şiir parçasına gitti.

*Thaumatic çizgiye yakın,
Scalvert's Stone a-fire,
talih halkasını, kalbin
arzusunun yönünü çizer.*

OceanofPDF.com



D Viv, Fennus'la ilgili endişelerle dolu bir uyku çekmesine rağmen sonunda düşüncelerini Hemington'ın yemekle ilgili veda yorumlarına yöneltti. O düşünürken, Tandri tabelalardaki çizgileri karaladı ücretsiz numunelerden ve sınırlı malzemedan bahsetti ve bu sırada menüyü ayarladı.

Müdavimler geri döndüğünde -birkaç yeni yüzle birlikte- Viv içkilerinin parasını hiç şikâyet etmeden ödediklerini memnuniyetle fark etti. Viv ve Tandri rahatlamış bir bakış attılar ve tıslayan makinenin arkasındaki sıcak telaşın tadını çıkararak işe koyuldular.

Cal da tekrar uğradı, belli ki boş gözlemlerle dolduracağı bir sessizlik olmadığı için rahatlamıştı. Viv bakırını geri çevirince homurdandı ama içkisini içerken tezgâhın yanında durup arada bir başını sallayarak onları izledi.

Aklından geçen fikri hatırlayan Viv, koşuşturmanın ortasında Tandri'den demleme işlerini üstlenmesini istedi.

Tandri sorunsuz bir şekilde siparişleri alırken, Viv arka köşedeki kabinlerden birine gizlenmiş, ayakları sallanan, gözleri kapalı, dumanı tüten fincanı üzerinde meditasyon yapan çingırağı bulmaya gitti.

Kadın adamın karşısına geçti ve adamın parlak gözleri açılarak ona temkinli bir şekilde baktı. Üzerinde her sabah giydiğini gördüğü, bolca unla beyazlatılmış önlük vardı. Yakından bakıldığında, kollarındaki ve yüzündeki ince tüylerde de soluk pudra lekeleri görülüyordu.

"Merhaba. Ben Viv."

Başını salladı ve lattesini
höpürdeterek içti. "Çok konuşkan
değil misin?"

Başını iki yana salladı.

"Sorun değil. Ama sana bir şey sormak istiyorum. Senin...." Önlüğünü
işaret etti, "Yani unu. Acaba fırıncılık hakkında bir şey biliyor musunuz?"

Çıngıraklı ona baktı, bıyıkları seğirdi ve kupasını yavaşça yere bıraktı,
sonra yavaşça üç kez başını salladı.

"Öyle mi? Aklıma bir fikir geldi. Buranın biraz... ekmeğe -ya da yemek
için pişmiş bir şeye- ihtiyacı olabileceğini düşünüyorum." Görünmez bir
somunu ellerinin arasında sıktı. "Atıştırmalıklar, sanırım. Gerçi pek
bildiğim bir şey değil. Ama düşündüm de.... eğer bu konuda bir şeyler
biliyorsan...."

Çıngıraklı köpek onu engellemek için geçici bir pençe kaldırdı.
İçkisinin üzerine doğru eğilerek, küçük, nefes nefese bir sesle, "Yarın,"
dedi.

"Yarın mı?"

Tekrar başını salladı. *Hevesle*, diye düşündü Viv.

Yola çıkmak zorunda mıydı yoksa düşünmek için birkaç saate mi
ihtiyacı vardı, bilmiyordu ama merakına rağmen konuyu zorlamayacaktı.
Masaya vurdu ve ayağa kalktı.

"Dört gözle bekleyeceğim, Bayım...?"

Ona baktı ve ciddi bir fısıltıyla, "*Yüksük*," dedi.

"Yüksük," diye onayladı Viv. Sonra başıyla onu onayladı ve tezgâha
döndü.



ÖĞLEDEN SONRA YINE BİR HAREKETSİZLİK ÇÖLÜNE DÖNÜŞTÜ. HEMINGTON
Geri döndü ve yüzünde acı dolu bir ifadeyle bir içki satın aldı ve bir kez
daha dokunmadan bıraktı.

Viv boş yemek alanındaki masaları sildi, kirli kupaları topladı.
Birden Tandri'nin sesi sessizliği böldü, sesi buz gibiydi.

"Burada ne işin var senin?" Tandri, tezgâhın üstüne yaslanmış,
fazlasıyla tanıdık bir şekilde kendisine bakan genç adama ters ters baktı.
Yumuşak yakışıklılığı paraya işaret ediyordu ve Hemington'ın giydiği ayrık
cüppelerden giymemiş olsa da Viv özel dikim gömleğindeki geyik
iğnelerinden birini gördü.

"Seni pencereden gördüm ve uğramak zorunda kaldım," diye cevap verdi. "Seni bir süredir görmüyordum Tandri. Neredeyse benden kaçtığını düşünecektim."

"Ve haklı olursun."

"Ben sadece müşteri olarak buradayım, bu yüzden buna kaderin bir müdahalesi diyebiliriz."

"Az önce beni pencereden gördüğünü söyledin. Eğer kader araya girerse, bu seni geri döndürmek ve tekrar dışarı göndermek olacaktır."

"Şimdi böyle yapma. Senin gibi bir succubus bunu hissedebilir...." Aralarında bir işaret yaptı. "Bu *çekimi hissedebileceğini* biliyorum."

Tandri şaşırmış görünüyordu ve sonra ifadesi kasıtlı olarak nötr bir hal aldı. "Kellin, aramızda bir çekim yok. Hiçbir zaman da olmadı. Bence gitmelisin."

"Ama henüz bir şey *almadım*," diye itiraz etti, sesinde bir gülümseme vardı. Viv, "İstediğin bir şey olduğunu sanmıyorum," dedi.

Dükkânın önünde kollarını kavuşturmuş bekliyordu.

Kellin dikkatini ona çevirdi ve rahat gülümsemesi kaybolup yerini daha keskin bir şeye bıraktı. "Seni bu konuşmaya dahil ettiğimi hatırlamıyorum."

Viv onu gördüğünde korkmamasına biraz şaşırmıştı.

"Burası benim dükkânım," dedi Viv sakin bir sesle. "İstediğim zaman, istediğim kişiye hizmet veririm. Ve size hizmet etmek istediğimi sanmıyorum. O yüzden gitmenizi rica edeceğim."

Kellin bir an için ona sertçe baktı, yüzünde bir alay ifadesi belirdi. "Sanırım Madrigal'le henüz tanışmadın. Bir noktada, buradaki *herkes* onlara hizmet ediyor. Bu da er ya da geç bana aidatını ödeyeceğin anlamına geliyor."

"Demek onun ayakçısısın? Ben onu çok güzel şapkası olan adam sanıyordum."

Tam karşılık vermek üzereydi ki Amity Viv'in arkasından çıktı ve ölümcül bir zarafetle yanından geçti. Tandri'nin yanına yerleşti ve kayıtsızca kocaman bir pençesini yaladı.

Kellin gözlerini kırptırdı ama alaycılığını toparladı.

Viv cesur mu yoksa aptal mı olduğuna karar veremedi.

"Şimdilik gidiyorum," dedi. "Ama beni tekrar göreceksin."

Yine o yumuşak, tescilli gülümsemesiyle Tandri'ye baktı. "Ama sen ve ben, sonra görüşürüz. Dört gözle bekliyorum. *Kader*."

Gitti.



TANDRI YAVAŞ BİR NEFES VERDİ.

"Bütün bunlar da neydi?" diye sordu Viv.

"Ackers'da öğrenciydi. An...." Tandri kelimeleri aradı. "Bana karşı sağlıksız bir saplantısı vardı."

"Kişisel ilgi alanlarınız için orada ders aldığınız zaman mı?"

"Evet."

"Sanırım o da yerel kabadayıların başı için çalışıyor. Görünüşe göre eğitim daha iyi şeyler getirmemiş."

"Hiç şaşırmadım," diye mırıldandı Tandri karanlık bir sesle. "Onu dışarıda tutacağız."

Succubus korkunç kedinin yanına çömeldi. "Ya da belki Amity'nin bir şeyler atıştırmaya ihtiyacı vardır. Aç mısın kızım?"

Amity bir kaya parçası gibi mırıldandı.



O AKŞAM, TANDRI BİRKAÇ BATTANIYE TOPLAYACAK KADAR UZUN SÜRE AYRILDI. ve büyük bir kaz tüyü yastık. Viv'le birlikte korkunç kedi için dükkânın arka köşesinde derme çatma bir yatak hazırladılar. Amity bir dahaki sefere yeniden ortaya çıktığında, buruşuk yığına doğru yürüdü, kocaman bir ön ayakla deneysel olarak okşadı ve sonra uzaklaştı.

Ama yatağı terk ettiler.



THIMBLE ÖN KAPIYA VURDU, İKİSİ DE KAPIYI AÇMAYA HAZIRLANIYORDU.

açıktı. Elinde bezle sarılmış, içinden buharlar çıkan bir topak tutuyordu. Viv ılık, mayalı ve tatlı bir koku aldı ve tarçını da tanıdığını düşündü.

İçeriye kaçtı.

Tandri elinde bir torba fasulye ve bir sürahi sütle kilerden çıktı ve derin bir nefes aldı. "Bu harika *koku da* ne?"

Çıngıraklı adam endişeyle ikisinin arasına baktı, sonra sardığı bohçayı tezgâhın üzerine bıraktı.

Viv onu işaret etti.

"Alabilir miyim?" Thimble

tereddütle başını salladı.

Örtüyü dikkatlice açan Viv, yumruğu büyüklüğünde, neredeyse yemeyi hayal edemeyeceği *kadar büyük* bir rulo ortaya çıkardı. Yumuşak ekmek spiral şeklinde sarılmış, halkaların arasına koyu şeker ve tarçın yerleştirilmişti ve kalın, kremi bir sır üstünü kaplamış ve yanlardan aşağıya damlamıştı.

Tandri haklıydı. Koku inanılmaz derecede muhteşemdi. "Bunu sen mi yaptın?" diye sordu Viv, etkilenmişti.

"Öyle mi?" diye fısıldadı çırak, ellerini unlu önlüğünün önünde kavuğturmuğ, bağını sallayarak.

Viv ve Tandri bakiştılar, sonra Viv devasa rulodan bir parça kopardı, derin derin kokladı ve ağzına attı.

Gözlerini kapadı ve istemsiz bir zevk sesi çıkardı. Bu son zamanlarda... belki de hiç olmadığı kadar lezzetli bir şeydi.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı ağzındaki lokmanın etrafında.

"Tandri, denesene." Tandri bir parça kopardı ve mecbur kaldı.

Çiğnerken Viv, Tandri'nin etrafında bir tür atmosferik değişim, boğucu bir parlaklık hissediyordu ve kuyruğu zarif ilmekler halinde ileri geri sallanıyordu. Viv ve çıngıraklı köpek onun çiğnemesini dikkatle izlediler.

Succubus gözlerini tekrar açtığında irisleri kocaman, yanakları kızarmıştı. Rattkin'e hülyalı hülyalı baktı. "İşe alındın." Sesi boğuklaşmıştı. Sonra irkildi ve Viv'e baktı. Aura dağıldı. "Bekle, bu yüzden burada, değil mi?"

Viv, Thimble'a döndü. "Bunları her gün burada pişirmeye ne dersin?"

Başını salladı ve sanki bir şey söylemek istiyormuş ama söyleyecek kelime bulamıyormuş gibi ayak ayak üstüne attı.

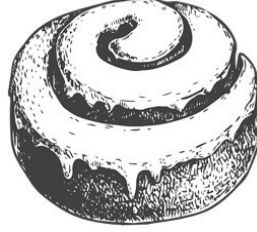
"Haftada dört gümüş mü?" Viv sordu. İtiraz etmeyeceğinden emin olmak için Tandri'ye baktı.

Succubus başını salladı, gözleri irileşti ve *evet-evet-başüstüne* der gibi bir ses çıkardı. elleriyle çırpıyor.

Thimble başıyla onayladı, sonra burnunu uzattı ve ilk kez ipeksi fısıltısıyla birden fazla kelime söyledi. "*Bedava kahve mi?*"

Viv elini uzattı. "Thimble, istediğin kadar kahve içebilirsin."

OceanofPDF.com



W Yüksük görev için rapor verdiğiğinde, pençelerinde çok lekeli bir parşömen parçası vardı. Dükkâna doğru sallanarak ilerledi ve tezgâhın üzerine koyup hafifçe okşadı.

Tandri taramak için eline aldı. Bu bir listeydi, kabataslak ve eğik bir yazıyla yazılmıştı. "Un, soda, tarçın, esmer şeker, tuz.... Bunlar malzemeler," dedi.

Çıngıraklı adam parşömeni göstererek ciddiyetle başını salladı.

"Ve bazı malzemeler," diye ekledi Tandri okumayı bitirirken. "Biraz tava.... kase gibi görünüyor."

Yüksük tezgâhın arkasındaki alanı araştırmak için koşuşturdu, ardından kileri de inceledi ve envanterini çıkarırken bir pençesiyle dudağına dokundu. Eliyle kâğıdı işaret etti ve Tandri eğlenen bir gülümsemeyle kâğıdı ona geri verdi.

Kasanın yanındaki tezgâhın altından bir kalem alarak, kararlı bir şekilde başını sallamadan önce listeye birkaç madde daha eklemek için parmak uçlarında durdu. Eğer Yüksük konuşmadan iletişim kurabiliyorsa, tercihi kesinlikle bu gibi görünüyordu.

"Ve bu, o rulolardan daha fazla yapmak için ihtiyacınız olan şey mi? Tarçınlı olanlardan mı?" diye sordu Viv.

Thimble beklenen şekilde onayladı.

"Tüm bunları nereden bulabileceğime dair bir fikrin var mı?" Viv Tandri'ye sordu. "Hemen değil, hayır. Eminim bir fırıncı bulabilirim ama...."

Thimble Viv'in kolunu çekip kendini işaret ederek araya girdi. "*Ben gösteriyorum.*"

"Elbette. Sanırım şimdiki zaman gibisi yok. Tandri, biz dönene kadar işleri halledebilir misin?"

"Tabii ki."

Çıngıraklı, bir ayağından diğerine geçerek kahve makinesine özlemle baktı.

"*Önce kahve?*" diye yalvardı.



THIMBLE İÇKISINI YUDUMLARKEN ACELE ETMEDİ VE HER YUDUMUN TADINI ÇIKARDI. en sevdiği kabin haline gelmişti. İşini bitirip kupasını ön tarafa taşımadan önce sabah telaşı tüm hızıyla devam ediyordu ve sıradaki son müşteri sipariş verene kadar kapının yanında bekledi.

"Sanırım biz gidiyoruz," dedi Viv, ellerini kurulayıp ona katıldı. Tandri ona dalgın dalgın başını salladı, bir yandan da gözleri kararmış bir çocuk için süt köpürtüyordu.

Gatewarden.

Tam çıkmaya hazırlanırken, Amity alçaktan uçan bir gök gürültüsü gibi eşikten süzüldü ve Yüksük gıcırdamadan dondu kaldı.

"Kahretsin," diye tısladı Viv, korkunç kedinin en ufak bir agresif kıpırdanışında çıngıraklı hayvanı ulaşamayacağı bir yere kaldırmaya hazırlanırken.

Ama Amity sadece gözlerini yavaşça kırptı, burnunu yaladı ve sonra belirgin bir ilgisizlikle yanından geçip gitti.

Canavarın ziyaretleri o kadar seyrek ve öngörülemezdi ki, Viv kedinin fırıncılarını nasıl görebileceğini bir an bile düşünmemişti.

Ya da belki Viv Taş'a güveniyordu ve başından beri ortada bir tehlike yoktu.

Dükkândan çıktılar ve Viv, kuzey tarafındaki tüccar bölgesine doğru koşuşturan çıngırağı takip etti.

Thimble'in ihtiyacı olan her şeyi toplamak sabahın büyük bir bölümünü aldı ve Viv birkaç kez kendini tamamen kaybolmuş buldu. Değirmeni ziyaret ettiklerinde, arabayı kiraladığı değirmenciden un satın aldı. Değirmenci, Thimble'in listesinde kalan bohçaları, mühürlü kavanozları ve çanak çömlek parçalarını taşımak için birkaç parça fazladan boş çuval da verdi.

Çıngıraklı hiç tereddüt etmeden ara sokaklar ve caddeler boyunca hatasız bir şekilde ilerledi. Çeşitli dükkanları ziyaret ettiler ve birkaç kez özel bir konutun kapısını çaldı. Dikkate değer bir olayda, evi egzotik kokuların baş döndürücü bir karışımıyla yüzen gözlüklü yaşlı bir adamı ziyaret ettiler. Thimble her seferinde elindeki listeye dokunarak ev sahibinden bir şey istedi, sonra da Viv ödemeyi yapana kadar ona beklenti içinde baktı.

Listenin üstesinden gelen Viv, bir omzunda iki un çuvalı, bir yumruğuyla sıktığı şişkin çuvallar ve diğer kolunun altına sıkıştırdığı diğer çuvallarla topallaya topallaya dükkâna gitti. Sırtının alt kısmı yine şikâyet ediyordu. Thimble da elinde bir kol dolusu tahta kaşıkla onun önünde yürüyordu. Oraya vardıklarında Viv, Hemington ve diğer iki müşterinin yanından geçerek arka tarafa geçti ve rahat bir nefes alarak yükünü boşalttı.

Yüksük hemen paketleri açmaya ve kilerdeki ödülleri düzenlemeye koyuldu, un çuvallarının ağırlığı altında canla başla mücadele etti ama tüylü başını sertçe sallayarak her türlü yardımı reddetti. Viv omuz silkti ve onu kendi haline bıraktı.

"Her şeyi buldun mu?" diye sordu Tandri.

Viv omurgasını çatırdatarak, "Kesinlikle her şey gibi *görünüyor*," diye inledi.

Yüksük aralarından fırladı ve şimdiye kadarki en uzun konuşmasıyla ikisini de şok etti.

"*Devam etmek için yeterli.*"

Sonra da iştahla kolilerine geri döndü.



SIRTINDAKİ AĞRIYI MASAJLA GEÇİRDİKTEN SONRA VIV GÖREVİ DEVRALDI.

Tandri için son tur müşterilere hizmet ederken. İkisinin arkasında Thimble kendi kendine mırıldanıyordu. Tava, kâse ve tahta kaşık şakırtılarının ardından ölçme, kazıma ve karıştırma sesleri geliyordu.

Kurutma rafı olarak kullandıkları küçük masayı hızla ele geçirdi, tabureye tırmandı ve hamurunu yoğurmaya başladı. Çalışırken etrafına bir un sisi yayıldı.

Hamur kabarırken, bıyıkları gergin bir şekilde titreyerek yaklaştı ve "*Latte?*" diye fısıldadı.

"Thimble, istersen bütün gün önünde taze bir fincan tutarım."

Tüm vücudu zevkle kıpırdandı.

Daha sonra, tüm müşterilere servis yapıldıktan sonra, Viv ve Tandri merakla onun işine devam edişini izlediler. Hamuru yeni iğnesiyle düzeltti, kalın tarçınlı dolguyu parlak bir tabaka halinde üzerine yaydı, sonra dikkatlice uzun bir silindir haline getirdi. Eşit şekilde dilimledi, ruloları soydu ve düzgünce bir tepsiye yerleştirdi.

Hamur ikinci kez kabarırken ocağı yaktı, tereyağı ve sütle birlikte bir kâseye avuç avuç şeker attı ve sır yapmak için kuvvetlice karıştırdı. Dükkâna hoş bir maya ve şeker kokusu yayıldı.

Ekmekler onu tatmin edecek kadar kabardığında, zıplayarak onları yan kutuya yerleştirdi, sonra tabureye oturdu, parmaklarını dikleştirdi ve sabırla bekledi.

Sobadan yayılan kokuyu artık görmezden gelmek imkânsızdı. "Aman Tanrım," diye mırıldandı Tandri. "Bu harika kokuyor. Neredeyse yapamıyorum dayan."

Viv de aynı fikirdeydi ama göz ucuyla bir hareket yakalayınca başını kaldırıp baktı.

Bir marangoz, eğer saçındaki talaşlar bir şey ifade ediyorsa, girişte sallanıyordu, ifadesi bulanıktı. Derin derin kokladı, sonra gözlerini kırıştırdı. Bir dakika boyunca öylece durdu, şaşkınca dükkânın etrafına ve menüye baktı.

"Yardım etmek mi?" diye sordu Viv.

Ağzını açtı, kapattı ve derin bir nefes daha aldı. "Ben alacağım... sende ne varsa," dedi.

Tandri'nin demlediği kahveyi aldı, hülyalı bir şekilde ödedi, yemek alanına doğru sürüklendi ve oturdu. Dalgın dalgın uzaklara bakarken içkisini yudumladı.

Tandri ve Viv birbirlerine kaşlarını kaldırdılar.

"Sekiz cehennem, bu koku da ne?" diye sordu ikisinin *de* tanıdığı bir ses. Laney tezgâha yaklaştı.

"Yeni bir fırıncımız var." Viv başparmağını Thimble'a doğru kaldırdı.

"Hala fırında, ha? Bayan, size inandığımı söylemekte bir sakınca görmüyorum. Kahve hakkında kötü konuşmak istemezdim ama fırıncılık sizi ayakta tutmaya daha yatkındır. Fırıncılığımın gurur duyuyorum, bu yüzden kararına güvenebilirsiniz." Mütevazı bir elini göğsüne bastırdı.

Viv, Laney'nin pastasını düşünerek yüzünü dikkatle nötr tuttu.

"Seni tutmayayım," diye devam etti yaşlı kadın. "Ama satacak malın olduğunda, benim için de biraz ayırırsın, duydun mu?"

"Elbette yapacağım."

Laney topallayarak dükkândan çıkarken, arkasından üç müşteri girdi ve onların ötesinde Viv, kapıdan dışarı taşan koku bulutunun içine girerken yoldan geçenlerin yavaşladığını ve merakla etraflarına bakındıklarını görebiliyordu.

Öğleden sonra o kadar da zayıf geçmeyecek gibi görünüyordu ve henüz tek bir rulo bile satmamışlardı.



VIV VE TANDRI TUTULAN A ACELE KONFERANS. VIV
DÜŞÜNDÜM ONLAR
ama Tandri elini koluna koydu, ciddi bir şekilde ona baktı ve "Dört bit, Viv. Dört. Bit."

Menü tablosunu indirdiler. Tandri hızlıca yeni bir giriş ekledi ve ekonomik vuruşlarla, inanılmaz kokuyu temsil eden kıvrımlı çizgilerle tamamlanmış bir hamur işi çizimi yaptı.

~LEGENDS & LATTES~

~MENÜ~

KAHVE ~ EGZOTİK AROMA VE ZENGİN, TAM GÖVDELİ KIZARTMA-½ BIT

LATTE ~ SOFISTİKE VE KREMSİ BİR VARYASYON-1 BIT

TARÇINLI RULO ~ CENNET GİBİ BUZLU TARÇINLI PASTA-4 BIT

*

İÇİN DAHA İNCE ZEVLER

~ÇALIŞAN BEYEFENDİ VE HANIMEFENDİ~

"Dört mü?" Viv menüyü duvara asarken tekrar sordu. "Gerçekten mi?"

"Güven bana."

Yüksük taburesinden zıpladı, kalın bir bulaşık bezi aldı, ocağı açtı ve ruloları çıkardı. Kocaman, altın sarısı ve çok güzellerdi. Onları ocağın üzerine yerleştirip kapıyı kapatırken koku dalga dalga yayılıyordu. Viv, Tandri'nin istemsizce inlemiş olabileceğini düşündü ve kendi midesi gürültüyle guruldadı.

Çıngıraklı, kenarda tuttuğu kalın, krem si krema ile üzerlerine serpiştirdi, deneysel olarak kokladı ve memnuniyetle başını salladı.

Viv başını kaldırdığında Hemington'ın ilgiyle rulolara baktığını gördü. "Ne inanılmaz bir koku," dedi.

"Bir şeyler yemek istediğini söylemiştin. İlk sırada sen olabilirsin."

"Ah," dedi Hemington, utanmış görünüyordu. "Şey, görüyorsunuz, bazı diyet kısıtlamalarım var. Tam olarak *ekmek yemem*...."

Viv'in kaşları çatıldı ve ağır bir şekilde tezgâha yaslandı.

"Yine de bir tane alayım, olur mu?" dedi beceriksizce.

"Teşekkür

ederim." "Ee.

Gerçekten de."

Thimble'ın başıyla cesaretlendirmesi üzerine Tandri sıcak ekmekleri teker teker bir tabağa aktardı ve saygıyla tezgâhın üzerine koydu.

Hemington ödemeyi yaparken Viv ona bir parça mumlu kâğıda sarılı bir rulo uzattı ve ters ters baktı. "Eğer bunu yemezsen, Tandri ya da ben seni öldürmek zorunda kalabiliriz."

Genç adam güldü ama Viv ona katılmayınca kahkahası boğuklaştı. İki avucunun arasında dikkatle dengelediği ruloyla kitaplarına geri döndü.

Yemek alanında bulunan herkes çoktan sıraya girmiş, sıralarını bekliyordu ve otuz dakika içinde son rulo da bitmişti.

Tandri kırıntılarla dolu tabağa baktı, parmağını bir damla sırda gezdirdi, yaladı ve kasvetli bir ifadeyle Viv'e baktı. "Bir tane bile yiyemedim," dedi. "Dört kuruştan *fazla öderdim*."

"Şanslısın," dedi Viv. "Görünüşe göre bir şansın daha olacak. Ve eğer onun için de bir tane ayırmayı unutursak Laney'nin o süpürgeyle ne yapacağını düşünmek bile istemiyorum."

Yüksük çoktan yeni bir parti hazırlamakla meşguldü ve yine eskisinden daha yüksek sesle ve daha mutlu bir şekilde mırıldanıyordu.



W Thimble'ın daha şafak sökmeden dirseklerini fırınına sokmasıyla ve Tandri'nin kokunun sokağa yayılmasını sağlamak için kapıyı stratejik olarak önceden kırmasıyla, açılış kalabalığı kolayca üç katına çıktı.

önceki günün.

Tandri ve Viv yan yana demleniyor, her iki kolu da telaşlı ama enerjik bir karmaşa içinde çalıştırıyor, siparişleri yetiştirmek için neredeyse birbirlerine çelme takıyorlardı.

Thimble'ın tarçınlı ruloları dakikalar içinde yok oldu, ama o akıllıca davranarak ilk parti fırındayken daha fazla hamuru mayalanmaya bırakmıştı.

Soba tam güçle çalıştığı için dükkan her zamankinden daha sıcaktı ve buharda pişen ekmekler yüzünden bunaltıcıydı. Her iki kadın da bir saat içinde gömleklerinden ter akıttı. Kalabalığın gevezeliği, Thimble'ın takırtısı ve gnomish kahve makinesinin tıslaması ve gürlemesi havayı baş döndürücü bir çılgınlıkla doldurdu.

Sabah öğleye doğru ilerledikçe kalabalık azaldı ama hiçbir zaman on dakikadan fazla durmadı. Yemek alanı canlı bir şamatayla çınlıyor ve sohbetin gürültüsü her yere yayılıyordu. Müşteriler daha uzun süre oyalandı, unlu mamullerinin tadını çıkardı ve acele etmeden içeceklerini yudumladı ve ilk kez, bir kabinin göreceli yalnızlığını aramaktan çok daha fazlası büyük ortak masaya oturdu.

Viv tezgâha yaslanıp yüzlerini inceledi ve sonunda, umamayacak kadar gergin olduğu şeyi gördü. Bunu yarı kapalı gözlerde ve yavaş, kasıtlı bir yutkunmada buldu. Kupanın sıcaklığını kavrayan ellerde ve

son tadın kalıcı keyfi. Kendi deneyiminin yankısıydı bu ve hoş bir tanıma duygusu kapladı içini.

"Bir saattir gülümsemeyi bırakmadın," dedi Tandri, Viv'i kısa bir durgunluk sırasında yün toplamaktan uyandırarak.

"Yapmadım mı?"

"Hayır."

İkisinin de yüzü kızarmıştı ve çok sıcaktı ama Viv, Tandri'nin bugün ne kadar rahat görüldüğünü fark etmekten kendini alamadı. Bu Viv'in hoşuna gitmişti.

"Her şey sıraya girmiş gibi hissediyorum. Daha önce de birkaç kez aynı hissi yaşamıştım, mesela Blackblood'u bulduğumda." Viv başını duvardaki bıçağa doğru eğdi. "Ellerimde kendimi evimde gibi hissediyordum ve onu kullanmaya gittiğimde...." Hikâyenin nereye gittiğini fark edince kısa kesti. "Her neyse, bu... doğru hissettiriyor."

"Öyle."

"Yine de çözülmesi gereken bazı pürüzler var."

Tandri alaycı bir gülümsemeye, "Sanırım bir ya da iki gün rahatına bakabilirsin," dedi.

"Bilmiyorum, bu arada kaynayıp ölebiliriz."

Thimble aralarında belirdi ve yere baktılar. Viv'e baktı ve gömleğinin eteklerini çekiştirdi, fırını işaret etti, sonra kollarını iki yana açtı.

"Ben... üzgünüm, ne demek istediğini anlamıyorum, Thimble."

Burnu kıvrıldı ve fısıldadı, "*Daha büyük. Daha iyi olurdu... daha büyük.*"

"Ekmekler *mi*? Zaten kafam kadar büyükler!"

Başını iki yana salladı. "*Soba. Soba!*" Sonra titredi. "*Özür dilerim! Özür dilerim!*"

Viv, Cal'ın kurduğu fırına baktı. Thimble hiç durmadan çalışmış ve ekmekler soğur soğumaz tükenmişti. Belki talep biraz azalırdı ama bu temponun zavallı çingırağı nasıl yorabileceğini kesinlikle görebiliyordu. Daha büyük bir soba işlerin başında kalmasını kolaylaştıracaktı.

"İsterdim Yüksük, ama nasıl sığdırabileceğimizi bilmiyorum. Burası zaten oldukça dar olmaya başladı."

Thimble bir an için üzgün göründü ama isteksizce başını salladı.

Tandri yüksek sesle, "Keşke daha uzun süre dayanabilselerdi," diye düşündü. "Taze olmaları gerekmeseydi, o zaman onları yedekte tutabilir ve

baskıyı azaltın."

Çıngıraklı ona baktı, bir pençesiyle düşünceli bir şekilde alt dudağına vurdu ve birkaç kez gözlerini kırptırdı. Yavaşça hamurunun başına dönüp yeni bir yaprak açtı ama Viv arada bir durup uzaklara baktığını fark etti.



CAL GÜNLER SONRA ILK KEZ UĞRADIĞINDA, VIV HEMEN ona bir tarçınlı rulo uzattı. Merakla inceledi, sonra mütevazı bir ısırık aldı.

Verdiği yanıt tamamen tahmin edilebilirdi. "Hm."

Ama iyi *bir şeydi*.

Çiğneyip yutarken kalabalık yemek alanına başıyla işaret etti. "Görünüşe göre işler yolunda gidiyor. Ve bu...." Ekmeğe beğeniyle baktı. "Bu çok güzel. Sana sobanın kendini göstereceğini söylemiştim. Yanında şu lattelerden bir tane alabilir miyim?" Menüyü inceledi ve altı parçayı tezgâhın üzerine kaydırıldı.

Viv onları hemen geri kaydırıldı. "Bunlar sende kalsın. Ve eğer buradaki sıcaklıkla ilgili bir şeyler düşünebilersen senin için biraz daha var. Soba çalıştığında sekiz cehennem kadar sıcak oluyor."

Bir lokma daha çiğnedi ve memnun bir iç çekişle gözlerini kapattı. "Pekala. Bir fikrim var ama işe yarayıp yaramayacağını görmek için biraz zamana ihtiyacım olabilir. Bir gnom eğlence gemisinde gördüğüm bir şey. Çok zekice."

Viv meraklanmıştı. "Bir çeşit pencere mi?"

"Hayır. Pencere yok," dedi. "İşe yaramayacaksa umutlanmanı istemem. Bana bir ya da iki gün verin, ne görebileceğime bakayım. O zamana kadar burayı yakmamaya çalış." İnce ama gerçek gülümsemelerinden biriyle ona iltimas geçti. Sonra içkisini ve poğaçasını alıp yemek alanına doğru yürüdü.



GÜNÜN İLERLEYEN SAATLERİNDE İŞLER DURGUNLAŞTI VE MÜŞTERİLER GELMEYE BAŞLADI ve onları meşgul edecek ama rahatsız etmeyecek kadar sık dışarı çıkın.

Viv leğende bardakları yıkadıktan sonra ellerini sekizinci kez kurularken, dükkâna ırgat kılıklı iri yarı bir adam girdi. Viv bir kolunun altına sıkıştırılmış bir çeşit lavta görünce şaşırdı. Kalın sarı saç demetleri gözlerinin üzerine düşüyordu ve bir müzisyen için tuhaf görünen elleri kendisinininkiler kadar büyük ve kabaydı.

"Yardım etmek mi?" diye sordu.

"Ee, merhaba. Acaba ben... bekle, um. Uh, merhaba," diye kekeleyerek baştan başladı. "Benim adım Pendry. Ben bir...." Sesi çok alçaldı, neredeyse fısıltıya dönüştü. "*Ozan mı?*" Daha çok bir soru gibi gelmişti.

"Tebrikler," diye yanıtladı Viv, eğlenen bir ses tonuyla.

"Ben... merak ediyordum da, belki... belki *eğlendirebilir miyim?* Yani burada?"

Viv şaşırmıştı. "Daha önce böyle bir şeyi gerçekten düşünmemiştim," diye itiraf etti.

"Oh. Oh, şey, um. Bu... bu iyi." Başıyla onayladı, saçları yanaklarına dökülüyordu.

Emin olamıyordu ama adamın *rahatlamış* olabileceğini düşündü.

"İyi misin?" diye sordu Tandri, tezgâhın etrafından dolaşp kollarını kavuşturarak.

"Ben, uh. Şey...."

Viv homurdandı ve Tandri'yi kaburgalarından hafifçe dürttü.

"Bak ne diyeceğim," dedi Viv, Scalvert's Stone'u ve yaşadığı o *kapanma* hissini, her şeyin yerli yerine oturmasını düşünerek. "Neden devam etmiyorsun? İzinden başka bir şey istemiyorsun, değil mi?"

Pendry'nin midesi biraz bulanmış gibiydi. "Evet. Yani hayır. Yani... tamam."

Sonra orada öylece durdu.

Tandri kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Devam et o zaman." Yüz ifadesi sertti ama Viv gülümsememeye çalıştığını anlayabiliyordu.

Irgat, ozan ya da her neyse, ayaklarını sürüyerek diğer odaya girdi ve yüzünde zorlukla bastırılmış bir dehşetle etrafına bakındı. Başını öne eğerek arkaya doğru ilerledi ve yavaşça arkasını döndü. Kimse ona fazla ilgi göstermedi ve o da birkaç dakika boyunca orada öylece durdu, udunu boğdu, akort mandallarıyla oynadı ve nefesinin altında mırıldandı.

Viv onun kendi kendisiyle tartıştığından emindi ve köşeden merakla ona baktı.

Lavta tuhaftı. Daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Ön tarafında rezonans için bir açıklık yok gibiydi. Bunun yerine, tellerin altında gümüş iğnelerin gömülü olduğu arduvaz benzeri bir tür taş levha vardı.

Neredeyse adamın endişesini bastırıp dükkândan sıvışacağını düşünecekti ama adam derin bir nefes aldı ve tıngırdatmaya başladı.

Ortaya çıkan ses beklediği hiçbir şeye benzemiyordu ve tüm konuşmalar kısa kesildi. Notalarda Viv'in daha önce duyduğu herhangi bir uddan *çok daha* yüksek, çığ, feryat eden bir kenar vardı. Pendry ciddi bir şekilde çalmaya başladığında irkildi ve diğerlerinin de aynı şeyi yaptığını gördü. Adamın çıkardığı ses *müzikal değildi* ama neredeyse vahşi bir yanı vardı.

İhtiyacı olan şeyi buraya getirmesi için Kürek Taşı'na duyduğu güvenin biraz *fazla* körce olup olmadığını merak etti, çünkü eğer yaptığı buysa....

Viv rahatsız görünen müşterilere baktı. Birkaçı gitmeye hazırlanıyormuş gibi ayağa kalktı.

Genç adama yaklaşmaya başladı; genç adam bu noktada tamamen rahatlamış, müziğin içinde kaybolmuş görünüyordu. Kadın yaklaştığında genç adamın gözleri fal taşı gibi açıldı ve onu gördü. Odaya şöyle bir baktı ve oradaki insanların şok olmuş yüz ifadelerini içine çekti ve aniden çalmayı bıraktı.

"Pendry?" Viv elini kaldırdı.

"Ah, Tanrım," diye inledi, açıkça mahcup olmuştu.

Ve dükkândan kaçtı, udunu bir kalkan gibi önünde tutuyordu.



VIV ÇOCUK İÇİN ÜZÜLÜYORDU AMA ÖĞLEDEN SONRAKI KOŞUŞTURMA ONU Aklını. Unlu mamullere olan talep Thimble'ın dinlenebileceği kadar azaldı ve sonunda Viv zavallıyı eve gönderdi. Yorgunluktan bitap düşmüştü ve Viv, onun işine son vermezse kendini kaybedeceği izlenimine kapılmıştı.

Masaları toplamaktan döndüğünde, Tandri'yi ön pencerenin yanında dururken buldu.

"Yine Kellin değil, değil mi?" "Hm? Hayır, öyle bir şey değil."

"Sonra ne
oldu?" "Şu
yaşlı adam."

Viv bakmak için kapıdan dışarı eğildi. Masalarından birinde oturan yaşlı bir cüce, küçük bir çuvalı andıran tuhaf, kıvrık bir şapka ve koyu renk gözlükler takıyordu. Önünde bir kupa, bir tarçınlı rulo ve üzerinde küçük fildişi taşlar olan bir satranç tahtası vardı. Karşısında kimse oturmuyordu. Ancak masanın tabanına kıvrılmış olan Amity memnun bir mırıltıyla mırıldanıyordu. Büyük kedi seyrek ziyaretçi olarak kalıyor ve yaptıkları battaniye yatağından kaçınıyordu, bu yüzden onu dinlenirken görmek sürpriz oldu.

"Amity ondan hoşlanıyor gibi görünüyor." Viv omuz silkti. "Yine de bir şeyleri kaçırıyor olmalıyım."

"Bir saattir orada. Ozan adayımızdan biraz sonra geldi."
"Ve?"

"Diğer taşları kimin oynattığını anlayamıyorum."

"Tek başına mı oynuyor?"

Tandri başını salladı. "Ama asla diğer tarafa doğru hareket etmiyor gibi görünüyor. Ya da en azından ben onu bunu yaparken hiç yakalamadım."

"Bunu göz ucuyla takip etmeyi başardın mı?"

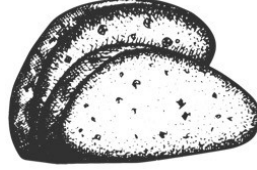
"Yani, ilk başta hiç dikkat etmedim, ama şimdi kendimi tutamıyorum ama sürekli göz gezdiriyorum."

"Pekala," dedi Viv. "Bugün burada cehennemin kendi ozanı vardı. Neden satranç oynayan bir hayalet olmasın?"

Tandri kararlı bir şekilde başını sallayarak, "*Bir ara* onu bunu yaparken yakalayacağım," dedi.

Ardından iki Gatewarden, kalan ruloları satın almak için kapıdan içeri doluştu.

Cüceyi hemen unuttular.



Thimble, pençelerinde başka bir listeyle kapılar açılmadan önce göründü. Çok uzun değildi.

"Kuş üzümü, ceviz, portakal... kakule?" Viv sordu. şaşkın bir ifade.

Thimble hararetle başını salladı.

"Sonuncunun ne olduğunu bile bilmiyorum. Ve rulolar zaten mükemmel!"

Bu rattkin wrung onun eller ve baktı mağdur.

"*Güven*," fısıldadı.

Viv içini çekti. "Pekâlâ, ben hallederim. Tandri, ben bu her neyse... toplarken sen iyi misin?"

Tandri, "Eğer bu Thimble'ın daha fazla şey pişirmesi anlamına geliyorsa, ihtiyacınız olan her şeyi yaparım," dedi.

Thimble ışınlandı.



VIV PAZARA GERİ DÖNERKEN SABAH SOĞUK VE NEMLİYDİ

bölgesinde, yüksüğün ilk gezileri sırasında hangi dükkânları ziyaret ettiğini hatırlamak için elinden geleni yapıyordu. Kuş üzümü, ceviz ve portakal, yılın bu zamanında portakallar biraz nadir olsa da ona fazla sorun çıkarmadı. Viv her durakta en son merak ettiği şeyi sordu ama dükkân sahipleri

onun kadar şaşkındı. Sonunda Thimble'ın adımlarını takip ederek evi güzel kokan yaşlı beyefendiye ulaştı.

Birkaç yanlış dönüşten sonra Viv evin yerini değiştirdi ve kapıya vurdu. Yaşlı adam bir iki mırıldanmadan sonra kapıyı bir santim araladı ve ona kuşkuyla baktı.

"Belki beni hatırlarsınız," dedi. "Burada şöyle birlikteydim," eliyle Thimble'ın yaklaşık boyunu gösterdi. "Küçük adam. Neyse, ben kakule arıyorum..."

"Hımm. Thimble'ın ayak işlerini mi yapıyorsun?" Kapıyı biraz daha açtı.

"Sanırım öyle. Çok iyi bir fırıncı olduğunu söylemeliyim."

Yaşlı adam gözlüklerinin ardından ona baktı. "Delikanlı bir dahi." Sonra parşömeni Viv'in elinden kaptı ve evinin gölgelerine doğru yürüdü. Kapısından öyle yoğun bir koku dizisi süzülüyordu ki Viv'in başı dönüyordu. Tek tek hoş olabilirlerdi ama hepsi bir arada düşünüldüğünde çok fazlaydılar. Yaşlı adamın buna nasıl katlanabildiğini bilmiyordu.

Uzaktan gelen bazı mırıldanmalar, bazı takırtılar, çarpışmalar ve birkaç keskin küfürden sonra yaşlı adam kahverengi kâğıttan bir paketle geri döndü. Listeyle birlikte paketi kadına doğru itti.

"İki gümüş, dört bit," dedi. "O kadar mı?"

"Size daha iyi bir fiyat teklif eden başka biri mi var?" Sırtışı genişti ve pek de hoş değildi.

"Hm."

Viv bozuk para cüzdanını karıştırdı ve adama ödeme yaptı. Kapı yüzüne kapandı.



YÜKSÜK, YIYECEKLERİ MEMNUN BİR GICIRTIYLA ALDI, DIKKATLİCE onları kilere yerleştirdi ve devam etmekte olduğu rulolara geri döndü.

İşler en az bir gün önceki kadar yoğundu ve Viv yoğunluğu yönetmeye yardımcı olmak için tezgâhın arkasında ona katılırken Tandri minnettar bir gülümsemeyle parladı. Viv, Thimble'ın Tandri'nin işlerini halledecek bir işi yokmuş gibi görünmesinden duyduğu hayal kırıklığına engel olamadı.

Alışverişinin meyvelerini hemen kullanacaktı ama sabah basını kısa süre sonra bunu aklından çıkardı.

Ancak daha sonra, rulo talebi daha yönetilebilir olduğunda, Thimble ürünleri arkadan aldı.

Tandri, Viv'e hafifçe dirsek attı. "Ne yapacağını öğrenmek için *inanılmaz* heyecanlıyım."

"Kakuleyi aldığım yaşlı adam Thimble'ın bir dahi olduğunu söyledi," diye mırıldandı Viv.

Tandri kıkırdayarak, "Bunu yaşlı bir adamın söylemesine ihtiyacım olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi.

"Bunun adil olduğunu söyleyebilirim."



ÇINGIRAKLI ÖLÇMEYE VE KARIŞTIRMAYA BAŞLADI VE YOĞUN BİR ÜRÜN ELDE ETTİ, içine kıyılmış ceviz ve kuş üzümü eklediği yapışkan bir hamur. Daha sonra portakalların kabuklarını kasenin üzerine rendeledi. Kakulenin küçük, pısrık görünümlü tohumlar olduğu ortaya çıktı. Onları inanılmaz derecede ince doğradı, bıçağının yassı kısmıyla ezdi, tozun bir kısmını hamurun içine nazikçe sıyırdı ve kalanını bir yağlı kâğıdın içinde bir kenara koydu.

Thimble uzun, yassı kütükleri yoğurup şekillendirirken Tandri ve Viv isteksizce sırayla müşteriler için içecek hazırladılar. Onları iki tepsiye dizdi, üzerlerine avuç dolusu şeker serpti ve fırına attı. Sonra da ortalığı topladı ve bu sırada o narin, akortlu tarzıyla mırıldanmaya devam etti.

Koku umut vericiydi; fındıklı, tatlı ve hafifti. Viv'in aklına kış gündönümü kutlamalarını getirdi. Sonunda yassı somunları fırından çıkardığında Viv ve Tandri yaklaştı ama Viv onları uzaklaştırdı. Somunları dilimleyerek tavalara dizdi ve tekrar fırına verdi.

"İki kez mi?" diye sordu Viv.

Şiddetle başını salladı.

Piştiklerine karar verip soğumaya bıraktığında Viv onları kuşkuyla inceledi. Güzel kokuyorlardı ama kabarmamış, üzgün küçük ekmek dilimlerini andırıyorlardı.

Thimble hamur işleri soğuyana kadar beklemelerinde ısrar etti ve sonra gergin bir törenle her birine birer tane verdi. Viv kaşlarını kırıştırdı.

onunkini incelerken. İnanılmaz derecede bayat ekmek gibi sertti. Yaşlı adam Thimble'in parlaklığını övmüştü ve tarçınli ekmeklerin başarısını tartışmak zordu ama Tandri'yle biraz endişeli bir bakış paylaştı.

Isırık almaya gittiklerinde, endişeli patilerini onlara doğru salladı ve ısrarla "*İçkiyle!*" diye fısıldadı.

Tandri itaatkâr bir şekilde iki latte hazırladı. Deneysel ısırıklar aldılar. Ve... o sert küçük dilimler iyiydi. Güzelce ufalandılar ve fındık ve meyve, kakule olması gereken egzotik, kremli bir tatlılıkla yükseltildi. Belki tarçınli çörekler kadar iyi değildi ama... hoştu.

Çıngıraklı acele bir dalma hareketi yaptı.

Viv omuz silkti. Bir ucunu lattesine daldırdı ve bir ısırık daha aldı. Gözleri kocaman oldu. Çiğnedi, yutkundu ve bu ince, zarif tat karışımını takdir etmek için kendine bir an izin verdi. "Aman Tanrım, Thimble. O yaşlı adam haklıymış. Sen bir dahisin."

Ancak Tandri işaret edene kadar gerçek dehayı fark edememişti. "Bunlar saklanır, değil mi? Bir gecede, belki de birkaç gün?"

Başını salladı ve ikisine de gülümsedi.

"Bunları saklamak için bir şeye ihtiyacımız olacak. Ve Tandri, sanırım menüyü tekrar güncellememiz gerekecek. Bunlara ne isim vereceğiz ki?"

"Sanırım bir fikrim var," diye yanıtladı Tandri. Dudaklarını çekiştiren bir gülümsemeyle tezgahın altından tebeşirini aldı.

~LEGENDS & LATTES~

~MENÜ~

KAHVE ~ EGZOTİK AROMA VE ZENGİN, TAM GÖVDELİ KIZARTMA-½ BIT

LATTE ~ SOFİSTİKE VE KREMSİ BİR VARYASYON-1 BIT

TARÇINLI RULO ~ CENNET GİBİ BUZLU TARÇINLI PASTA-4 BIT

THIMBLETS ~ GEVREK FINDIK VE MEYVE LEZZETLERİ-2 BIT

*

İÇİN DAHA İNCE ZEVLER

~ ÇALIŞAN BEYEFENDİ VE HANİMEFENDİ ~

Ertesi sabah, Thimblets güçlü satıcılar olarak başlamadı, ancak zaman zaman ruloların yokluğunda, akşam yemeği yiyenler onlara bir şans verdi. Gün ilerledikçe, bazen ilk tercih bile oldular.

Viv arada sırada kendini dalgın dalgın bir şeyler atıştırırken ve kendi kendine mırıldanırken buluyordu.



MUTFAK HER GEÇEN GÜN DAHA DA BUNALTICI HALE GELİYORDU VE VIV İLE Tandri de Cal'ın dönüşünü sabırsızlıkla bekliyordu. Sonunda ortaya çıktığında, ocak büyük, katlanmış bir parşömen tabakası çıkardı ve önlerindeki tezgâhın üzerine yaydı. İçinde bazı ölçülerle birlikte birkaç ayrı çizim vardı ama Viv'in neye baktığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Yani, buradaki ısı sorununa çözümümüz bu mu?"

"Hm. Bu bir otomatik sirkulatör. Dediğim gibi, bir gnomish eğlence gemisinde görmüştüm. Yerine takmak birkaç saatimi alır. Hatta belki bütün günümü alır. Soba borusunu biraz kesmemiz gerekecek ve yukarı asmak için merdivene ihtiyacımız olacak. Muhtemelen senin yardımına ihtiyacımız olacak. Ağır mış." Tavanı işaret etti.

"Kendimizi burada fırında gibi hissetmeyeceksek bir *günlüğüne* kapatmaktan mutluluk duyarım."

Tandri onaylayan bir nefes üfledi.

"Yine de ucuz değil," dedi ocakçı, özür diler gibi bakarak. Diyagrama hafifçe vurdu. "Bunları bir gnomish zanaatkârından almak zorundayım ve pahalıya geliyorlar."

"Ne kadardan bahsediyoruz?"

"Üç egemenlik."

"Madrigal'e yüzmesini söylemenin üzerinden sadece iki ay geçti." Cal'ın bakışları şiddetliydi.

"Sadece şaka yapıyorum!" dedi Viv hafifçe, öyle olduğundan emin olmasa da. "Ama evet, hadi yapalım."

Dört altın çıkardı ve uzattı. "Ve zamanınız için. Hayır, geri vermeyin."

"Hm. Hafta sonu senin için uygun mu?"

"Mükemmel."



CAL BELIRLENEN SAATTE GERİ DÖNDÜĞÜNDE VIV'IN ELİNDE ÇOKTAN BİR TABELA VARDI.

Ön tarafta.

KAPALI *SADECE BUGÜN YENİLEME İÇİN*

Daha şimdiden birkaç sabah müdaviminin çeşitli hayal kırıklığı ifadeleriyle yazıyı okuduklarını görmüştü. Bir daha asla geri dönmeyeceklerine dair mantıksız bir korku onu ele geçirdi, ama elinden geldiğince bastırdı.

Ocak, büyük, pirinç fiçılı bir mekanizma, çok sayıda büyük, kanat benzeri kanat, yel değirmenine benzeyen daha küçük bir fan ve devasa bir kayışı andıran bir tür uzun, deri bantla dolu bir el arabasını itti.

Viv ellerini kalçalarına dayayarak parçaların karmaşasına baktı. "Çizimlerden bunun nasıl çalışacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ve şimdi kafam daha da karıştı."

El arabasını Viv'in açık tuttuğu kapılardan geçirirken homurdanan Cal, "Zekice," dedi. "Sizi şaşırtacak bir cüceye güvenin."

Cal önce soba borusunun bir bölümünü çıkardı, ikiye böldü ve yel değirmenine benzeyen küçük fanı, mil üzerinde birbirine kenetlenen bir dizi dişli bulunan akıllı bir muhafazaya yerleştirdi. Viv, fanı ana soba borusuna yerleştirmesine ve yeniden sabitlemesine yardım etti.

Viv arka sokaktan eski merdiveni aldı ve duvara dayadı. Dikkatli bir manevrayla Cal yukarı çıktı ve Viv de onun arkasından pirinç mekanizmayı çekerek yukarı çıktı. Tek eliyle mekanizmayı tavana *doğru* tutmayı başardı, kasları bile bu garip pozisyonda zorlanıyordu ve ağırlık başının üzerindeydi.

Cal birkaç gnom vidasıyla hızlıca monte etti ve Viv kafalarına düşmeyeceğinden emin olmak için çekiştirdi.

Viv sonunda Cal'i onun üzerinde tuttu, böylece Cal büyük kanat benzeri bıçakları fiçidan yayılan dört kola yerleştirerek soba borusundaki mekanizmanın çok daha büyük bir versiyonuna benzetti. Sonra devasa deri kemeri pirinç fiçının milinin etrafına ve soba borusundaki açıkta duran tekerlek yuvasına bağladılar.

"Pekala," dedi Viv. "Bunun nasıl çalıştığını *hâlâ* bilmiyorum ama iş başında görmek istemezsem beni taşılayın."

Cal alaycı bir şekilde kıkırdadı ve sobayı yakmadan önce içine biraz odun attı.

İlk başta pek bir şey olmadı, ancak ısı arttıkça ve sıcak hava yükseldikçe, kayış hareket etmeye başladı, ilk başta çok yavaştı. Hiçbir zaman çok yüksek bir hıza ulaşmadı ama tavandaki büyük vantilatör havayı sabit, serinletici bir esintiyle karıştırmaya başladı.

"Lanetleneceğim," dedi Viv.

"Hm," dedi Cal. "Olabilir. En azından cehenneme gidene kadar diri diri yanmayacaksın."

OceanofPDF.com



"G ods, ne fark var," dedi Tandri.

Cal'ın otomatik sirkulatörü üstlerinde tembelce dönüyordu ve aşağıdan gelen serin hava gerçekten de kutsanmış bir rahatlamaydı. Thimble, Cal'ın

daha fazla olmasa da takdir ediyordu. Viv bu hödüğün terleyip terlemediğinden bile emin değildi. Muhtemelen hepsinden daha fazla acı çekmişti, özellikle de sobanın yanında çalışırken, yine de hiç şikâyet etmemişti.

Sabahın bazı müdavimleri önceki kapanıştan yakındılar, ancak havayı karıştıran yeni cücemsi alete duydukları ilgi homurdanmalarını bastırdı.

Etrafına göz gezdiren Viv, dükkânın iç mekânıyla son derece gurur duyduğuna karar verdi. Kendisini *modern* ve ileri görüşlü ama aynı zamanda rahat ve misafirperver hissediyordu. Sıcak tarçın, öğütülmüş kahve ve tatlı kakulenin birleşik aromaları onu sarhoş etti ve demledikçe, gülümsedikçe, servis yaptıkça ve sohbet ettikçe derin bir memnuniyet duygusu kabardı. Bu daha önce hiç yaşamadığı parlayan bir sıcaklıktı ve hoşuna gitmişti. Hem de çok hoşuna gitmişti.

Etrafındaki müdavimlere bakınca onların da bunu hissettiğini anladı. Yine de, tezgâhın arkasında, yalnızca onun deneyimlediği bir tatlılık vardı.

Çünkü bu dükkân benim, diye düşündü.

Tandri'nin yanında gülümsemeye başladığını fark etti.

Belki de bizindir.

VIV BAKIŞLI YUKARI VE GÖRDÜM PENDRY, VE HULKING
OLACAKTI OZAN,

eşiğin hemen içinde, bir ayağından diğerine geçiyordu. Bu kez önünde daha geleneksel bir ud tutuyordu. O kadar sıkı kavradığı koca elleriyle kazara boynunu koparabileceğini düşündü.

"Merhaba, Pendry."

Onun ne söyleyeceğini görmek için bekledi, biraz da eğlenmişti. Ne söyleyeceği belliydi.

söylemek istedim.

"Ben. Uh. Şey."

Tandri ona hafif sitemkâr bir bakış attı ve Viv zavallı çocuğa acıdı.

"Bir kez daha denemek ister misin?" diye sordu, gözlerini dikkatle işinden ayırmadan.

"Eee. Ben... bunu... isterim. Ama söz v e r i y o r u m , daha az mod-... yani daha *geleneksel* bir şey çalacağım, hanımefendi."

"Hanımefendi? Oof. Laney'nin bundan neden nefret ettiğini şimdi anlıyorum." Viv yüzünü buruşturdu. "Ben... özür dilerim?" diye cüret etti, yüzünü buruşturarak.

Ona el salladı. "Devam edin. Geçen sefer tam olarak *kötü* değildi.

Sadece... şaşırtıcıydı. Bacağını kır."

Pendry şaşırmış görünüyordu.

"Sanırım bu buralarda yaygın bir söz değil?" Tandri omuz silkti. "Kulağa oldukça savaşçı geliyor."

"Muhtemelen haklısın."

Pendry şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, sonra başını eğip tekrar yemek alanına doğru yürüdü. Viv bu kez, sinirlerini olduğundan daha kötü hale getirme ihtimaline karşı onu takip etmemeye karar verdi.

Bir kulağını eğdi ve bir dakika kadar bekledi. Hiçbir şey duymayınca içinden güldü ve başını sallayarak yeni bir kahve doldurmaya başladı. Bir müşteriye uzatırken ve makinenin tıslaması kesilirken, udun sesi yavaş yavaş belirginleşti. Geçen seferkinden çok daha yumuşak olan Pendry, hoş bir melodiyle yumuşak bir balad çalıyordu. Şarkı narin parmak vuruşlarıyla serpiştirilmiş akılda kalıcı bir tıngırdatma modeli. "Güzel," diye gözlemledi Tandri. "Çalabiliyor, değil mi?"

"Fena değil," diye onayladı Viv.

Sonra udun sesine bir ses katıldı, yüksek, tatlı ve duygulu.

"Dur bakalım," dedi Viv. "Kim o?" Başını köşeye eğdi ve aval aval baktı. "Vay canına."

Bu Pendry'ydi, şarkı söyleyen sesi anlaşılmaz derecede melodik ve saftı, cüssesi ve tıknazlığıyla şaşırtıcı bir tezat oluşturunuyordu.

*...Yapmak istediğim şeyin bedeli
Gün bittiğinde ve ben farklı bir yola
girdiğimde daha yüksekti,
Neredeyse yükü hissedemiyordum.*

"Bunu daha önce hiç duyduğumu sanmıyorum," dedi Tandri. "Belki kulağa *geleneksel* geliyor ama geleneksel değil. Bahse girerim bunu o yazmıştır."

"Huh." Yemek yiyenler arasında şaşkınlık ifadesi yoktu, hatta Viv bir iki ayak tıkırtısı bile yakaladı. "Senden şüphe ettiğim için özür dilerim," diye mırıldandı, kısmen kendi kendine, ama çoğunlukla zeminin altında saklı duran Scalvert's Stone'a.

"O da neydi?"

"Oh, hiçbir şey. Sadece iyi şansın bir başka darbesi."



DAHA SONRA HEMINGTON TEZGAHA YAKLAŞTI VE OLDUKÇA GARİP BİR ŞEKİLDE her şeyden bir tane sipariş ettim.

Viv ona şüpheyile bakarak, "Kahve ve latte ister misin?" diye sordu.

"Eee. Evet." Bir an durakladı ve kıpırdandı. "Ve sonra, ben Sana sormak istediğim bir şey var."

Viv içini çekti. "Hemington, eğer bir iyilik istiyorsan, sadece iste. İçmeyeceğin bir kahve hazırlamak istemiyorum."

"Oh, peki, mükemmel," dedi parlak bir sesle.

"Yine de bunlardan bir tane alıyorsun," dedi ve bir yüksüğü ona doğru kaydırıldı.

"Tabii ki." Parasını ödedi ama onunla ne yapacağını bilmiyor gibiydi.

"Peki, senin için ne yapabilirim Hem?"

"Başlangıç olarak, bana *Hem* demezseniz memnun olurum."

"Sanırım iyilik isteyen sizsiniz. Aslında sattığımız hiçbir şeyi istemediğiniz bir dükkanda... *Hem*."

Yüzünü buruşturdu. "Hiçbir şey *istemediğimden* değil-! Oh, *boşver*." Derin bir nefes aldı ve baştan başlamaya çalıştı. "Araştırmamın bir parçası olarak buraya bir koğuş yerleştirmeme izin vereceğinizi *umuyordum*."

Viv kaşlarını çatı. "Koğuş mu? Ne için?"

"Şey, bu gerçekten benim birincil çalışma alanım. Ve buradaki ley hatlarının dalgalanmayan birleşimi ve maddi alt tabaka ile hizalanan Thaumic yapılar üzerinde sahip oldukları güçlendirici etki ile, bu-"

"Belki de daha açık bir cevap, Hemington?"

"Ahem. *Tamamen* fark edilmeyecek." Dalgınca yüksüğü ısırıldı. "Ama ne işe *yarayacak*?"

"Şey... birçok şey yapabilir. Bu kendi başına önemli değil. Müşterilerinizi ya da bir başkasını rahatsız *etmeyecektir*. Onu görmemelisiniz bile!"

"O zaman neden daha önce yapmadınız?"

Yüzü kızarmış görünüyordu. "*Asla yapmam*," dedi büyük bir vakarla, ardından gelen Thimblet ısırtığıyla biraz bozulmuştu.

"Ne tür bir koğuş?" diye sordu dinlediği belli olan Tandri. "Optik tetikleyici? Anima yakınlığı mı? Hassas bir odak mı kullanıyorsunuz?"

"Ee, anima yakınlığı. Ve odak herhangi bir şey olabilir. Bir güvercin mi?" "Neden bir güvercinin, evinin üzerinden uçup uçmadığını takip etmek istiyorsun ki?"

bina mı?" diye sordu Tandri.

"Bu sadece bir *örnekti*," dedi Hemington. "Dediğim gibi, ne yaptığı önemli değil. Ben sadece koğuşun tepkisinin kararlılığını, aralığını ve doğruluğunu incelemek istiyorum."

Viv teslimiyetle içini çekti. "Eğer bu konuda daha fazla şey duymak zorunda değilsem, o zaman devam edin. Unless...." Tandri'ye baktı. "Umursamam *gerekmedikçe* mi?"

Bunun bir şekilde zeminin altındaki sırrı açığa çıkaracağından endişeliydi ama daha sert bir şekilde itiraz etmek de aynı şeyi başarabilirdi. Eğer Taş için özel bir araştırma yöntemi varsa, bunu zaten bilmeyecekti, o yüzden belki de en iyisi şimdilik bu şekilde devam etmekte.

"Her şey yoluna girecek," dedi Tandri.

"Sana fark edilmeyeceğini *söylemiştim*," diye homurdandı Hemington.

"Fark edilmemekle zararsız olmak aynı şey değildir," dedi Viv yumuşak bir sesle. "Ama evet, devam et."

"Ben... teşekkür ederim."

"Thimblet nasıldı?" diye sordu sinsî bir gülümsemeyle.

"Ne?"

Şimdi boş olan ellerini işaret etti.

Hepsini yemişti.



İŞLER ÇOK UZUN ZAMANDIR ÇOK DÜZGÜN GIDIYORDU VE EĞER

Viv vahşi doğada ya da bir seferde olsaydı veya bir canavarın ininin önünde kamp kursaydı, yaklaşan talihsizliğin önsezisi omurgası boyunca diken diken olurdu.

O ve Tandri akşam için dükkânı kapatırken, Lack, Tandri'nin istenmeyen hayranı Kellin ve en az altı ya da sekiz kişiyle birlikte dükkânın dışında belirdi.

Viv kapının önünde dururken, tetikte olmayı elden bırakmaması gerektiğini düşündü.

"Ne oldu?" diye sordu Tandri, temizlemekte olduğu bardağı yıkama suyuna bırakıp Viv'in yanına bakmak için hareketlendi. Kellin'i görünce dondu kaldı, gözleri Kellin'in arkasındaki kadın ve erkeklere kaydı.

Endişelenmelerini gerektirecek kadar bıçakla kıllanmışlardı. Viv kendini Amity'nin ortaya çıkmasını dilerken buldu ama korkunç kedi sinir bozucu bir şekilde ortalıkta yoktu.

Viv *kendisi* için bıçaklar konusunda pek endişelenmiyordu ama Tandri'nin varlığı zihnindeki risk hesaplarını tamamen alt üst etmişti. Succubus, Lack'le son karşılaşmasına tanık olmuştu ama bu kez kanun yanılmasını koruyacak bir Gatewarden yoktu. Viv yalnızken kendi derisi için asla korkmazdı. Yanında Tandri varken, kaba kuvvet hiç savunma gibi gelmiyordu.

"Devam eden başarınız için tebrikler," dedi Lack şapkasını çıkararak ve yarım bir selam vererek.

Viv bunun alaycı olup olmadığına karar veremedi.

"Aydın sonuna geldik, öyle mi?" diye sordu acımasızca. "Birkaç gün daha olduğuna yemin edebilirdim."

Lack başıyla onayladı. "Gerçekten de öyle. Biliyor musunuz, pek belli olmuyor ama işimin en zor kısmı işlerin sorunsuz ilerlemesini sağlamak. Hiçbir *sorun çıkmamasını sağlamak*. Görüyorsunuz, eğer kan akarsa, kemikler kırılırsa ya da mallar talihsizlikle karşılaşarsa, bu bir *başarısızlıktır*. Bu sadece bir temel değil

iyi iş. Madrigal *iyi* iş istiyor. Tekrarlanabilir bir iş. Bunun gerçekleşmesi için de benim göstereceğim gayret kilit önem taşıyor."

"Merhaba Tandri," dedi Kellin, ona doğru sahiplenici bir gülümsemeyle. Lack ona kaşlarını çatı.

Tandri gözlerini kocaman açarak Viv'e baktı.

Viv kendine güvenini yansıtmak için elinden geleni yaptı.

Lack sözlerine şöyle devam etti: "Buraya ciddi olduğumu göstermek için geldim. Ay sonunda tahsilat bekliyoruz. Ve bunu bir başarı olarak saymayı tercih etsem de, nezaket konusunda... bir başarısızlığın... bizden çok sizin zararınıza olacağını yinelemek istiyorum."

Viv yumruklarını iki yanında sıktı. "Bu senin için beklediğinden daha büyük bir dezavantaj olabilir."

Lack kederli bir şekilde içini çekti. "Bakın, fiziksel olarak *çok* yetenekli olduğunuz inkar edilemez. Bu çok açık. Ama bir işiniz var. Çalışanlarınız var. İşlerin *iyi* gidiyor. Tüm bunları yanlış yönlendirilmiş bir ilke uğruna bir kenara atmak ister miydin? Dünya, işlerin *ilerlemesini sağlayan* vergiler, ödenekler ve imtiyazlarla dolu. Bu da onlardan sadece bir tanesi."

"Buranın yanıp kül olduğunu görmekten nefret ediyorum," dedi Kellin, yüzünde son derece yumruklanabilir bir sırıtışla.

Lack, Kellin'in yakasına yapışıp onu yüzüne doğru çekerken hareketi sıvı ve vahşiydi. "Kapa *çeneni*, seni çekilmez *bok çuvalı*," diye hırladı.

Bu hareketin hızından Viv, Lack'in bir tehdit olarak niteliğini yanlış değerlendirdiğini hemen anladı.

Kellin tökezleyerek uzaklaştı, ağzı açık kalmıştı.

Lack paltosunu düzeltti ve şapkasını başına geçirdi. "Bir hafta daha," dedi. "Gelecekte *sorunsuz bir* ilişki yaşamayı umuyorum." Önce Viv'e, sonra da Tandri'ye başıyla selam verdi. "Özür dilerim, hanımefendi."

Ve sonra gittiler.



VIV, ELİNDE GÖZ KIRPMA TAŞI İLE ÇANTASINDAN DOĞRULUYORDU.

Tandri onu çatı katında bulduğunda elini

uzattı. "İyi misin?" diye sordu Tandri.

Viv duygulandı ve hemen ardından sokaktaki adamlar tarafından en çok kimin tehdit edildiğini fark ederek suçluluk duydu. Tandri'nin nasıl hissettiğini sormayı nasıl ihmal etmişti? Yine de artık çok geçti.

"Peki." Cevabının kısalığından dolayı yüzünü buruşturdu. "Sadece seçeneklerimi düşünüyordum." Avucundaki Göz Kırpma Taşı'na baktı. Succubus merakla ona baktı ama Viv açıklama yapmayı teklif etmedi.

Tandri bakışlarını Viv'in yatak örtüsü, kendi çantası ve köşede düzgünce istiflenmiş birkaç inşaat malzemesi dışında boş olan çorak odada gezdirdi.

"Burada mı uyuyorsun?"

"Daha azına alışkınım," dedi Viv, birden utanarak.

Tandri uzun bir süre sessiz kaldı.

"Biliyor musun, oldukça harika bir şey inşa etmişsin. Özel bir şey." Viv'in bakışlarını tuttu. "Ve hayatını yeniden kurduğunu biliyorum. Seni anlayabiliyorum. Bunun nasıl bir his olduğunu ve bunu istemenin ne anlama geldiğini biliyorum." Boş odayı işaret etti. "Ama orası senin *tüm* hayatın değil. Geri kalan zamanda ne yaptığınız da en az onun kadar önemli. Çok okuyan biri için hiç kitabınız bile yok."

Belki de Viv bazı zevklerini ihmal etmişti. Buna itiraz etmek zordu ama yine de denedi. "Yine de başka bir şeye ihtiyacım yok. Bugün bunu hissedebiliyordum. Bu kadarı *yeterliydi*. Ve onu kaybetmek istemiyorum."

"Yine de yeterli mi?" Tandri kaşlarını çattı ve yere baktı. "Senden almak istedikleri şey... bunun bu kadar... savunulamaz olmasının nedeni. Çünkü sahip olduğun her şeyi almış olacaklar. Sadece diyorum ki... belki hayatının geri kalanına da dükkâna davrandığın gibi davransan, ona aynı şekilde yatırım yapsan, o zaman maliyeti daha az görünür."

Viv buna ne diyeceğini bilemedi.

"Ne olursa olsun," dedi Tandri. "Bence *bu* odaya biraz dikkat etmelisin." Gülümsemesi solgundu. "En azından lanet olası bir yatak bul."



VIV, TANDRI'NİN DÜKKÂNIN KAPISINI ARKASINDAN KAPATTIĞINI DUYANA KADAR BEKLEDİ. Kısa bir süre sonra mutfığa girdiğinde tek ses ocağın gürültüsüydü.

Ateş kutusunun kapısını açtı ve uzun bir süre durup alevlere baktı.
Viv yeni çelenk takılmış olan Blackblood'a baktı.
Sonra Göz Kırpma Taşı'nı içeri attı, ocağı kapattı ve merdivene
tırmanarak soğuk yatağında uyumayı denedi ve başaramadı.

OceanofPDF.com



I Eski ekibin -Fennus hariç- dükkâna gelmesi için üç gün geçmesi gerekti. Öğleden sonra geç saatlerde kapıdan içeri ilk giren Roon oldu. Kahve makinesinin arkasındaki Viv'e kaşlarını kaldırdı ve Meşgul iç mekana düşünceli bir bakış attı. Gallina onun cüssesi tarafından gizlendiği arkasından çıktı, gözlükleri dikenli saçlarının arasındaydı ve yüzünde geniş bir sırıtış vardı. Taivus zarifçe arkasından süzüldü ve başını eğdi.

"İyi akşamlar Viv," dedi Roon.

"Biraz erken kapanıyor millet," diye bağırdı Viv. Gürültülü şikâyetler karşılık verdi.

Tandri ona şaşkın bir bakış attı, yüzündeki ifadeyi gördü ve ardından Roon ile diğer yeni gelenleri fark etti. "Hepsi arkadaşın mı?"

"Eski dostlar," dedi Viv, başparmağını arkasındaki kılıca doğru kaldırarak.

"Bu *Blackblood mu?*" diye haykırdı Gallina yüksek bir kahkahayla.

"Gündönümü çelengi gibi görünüyor!"

"Bu o," dedi Viv gülümseyerek. "Burayı boşaltmam için bana birkaç dakika verin."



SONUNCUSUNU DA CESARETLENDİRMEK İSTEDİĞİNDEN DAHA UZUN SÜRDÜ.

Yemek yiyenler kapıdan çıktı ve Viv -ilk kez değil- keşke

Müşterilerin içkilerini yanlarında götürmelerini sağlayacak bir yol. *Neyse. Başka bir zaman için bir sorun.*

Thimble'ı yoluna gönderdi ama Tandri'yle konuşmak için ağzını açtığında, succubus bir elini kaldırdı ve kuyruğu arkasından sertçe sallandı. "Ben kalıyorum."

Viv bunu bir an düşündü, sonra başını salladı ve "Pekâlâ," dedi.



ORTAK KULLANILAN BÜYÜK MASADAKI BANKLARA OTURDULAR. TANDRI DEMLENDİ Viv de bir tabak tarçınlı çörek ve Thimblets koydu.

Herkes oturup servis yapıldığında Viv, "Geldiğiniz için teşekkürler," dedi. Önündeki fincanla oynadı. "Sanırım her şeyden önce bu Tandri. Benim... iş arkadaşım. Tandri, Roon'u tanıyorsun. Bu Gallina ve Taivus." Her birine sırayla işaret etti.

"İki kez büyülendim," dedi Roon tarçınlı rulodan kocaman bir ısırık alırken. "Bir succubus, ha?" dedi Gallina, çenesini elinin üzerine koyarak.

Viv, Tandri'nin sertleştiğini gördü.

Küçük cüce de öyle düşünmüş olmalı. "Hayır, bir şey demek istemedim tatlım. *Benden bir şey icat* etmemi istemediğin sürece sorun yok. Tanıştığımıza memnun oldum. Bakışını sevdim." Cüce minik parmaklarını Tandri'nin kazağına doğru salladı.

"Gallina daha çok ıslak işlere yatkındır," dedi Viv.

"Bıçakları severim." Gallina tırnaklarını kesmek için nereden bulduğu belli olmayan bir bıçak çıkardı. Taivus ciddiyetle Tandri'ye başını salladı ve bir yüksüğün kenarını kemirdi.

Taş-fey her zamanki gibi suskundu, beyaz saçlarıyla çerçevelenmiş dikkatli yüzü.

"Hepinizle tanıştığımıza memnun oldum," dedi Tandri. İçkisinden hızlıca bir yudum aldı ve Viv gergin olduğuna yemin edebilirdi.

Roon elindeki ruloyu bitirip bir yüksük almak için uzanırken, eşleşen Göz Kırpma Taşı'nı aralarındaki masaya koydu. "Ee, mekânı görünce ve bunları tadınca, bizi tekrar sert bir uyku çekip kafatası kırmayı umduğun için çağırmadığını düşünmeye meyilliyim."

"Beni yakaladın," dedi Viv. "Hayır, geri dönmeyeceğim." Gallina'ya düşünceli düşünceli baktı. "Bu konuya girmeden önce, size bir özür borçluyum. Hepinizden. Ayrılış şeklimden gurur duymuyorum. Bunca yıldan sonra benden daha iyisini hak ediyordunuz. Sadece korkuyordum-"

"Biliyoruz," dedi Gallina. "Roon bize söyledi." Gözlerini kısarak Viv'e baktı. "Biraz kızmıştım, söylememde sakınca yok. Ama... burası *güzelmiş*." Dükkânı genişçe işaret etti. "Senin adına sevindim, Viv."

"Aldırmadım," dedi Taivus kısık bir sesle, çünkü zor bir konuşmadan - ya da aslında *herhangi bir* konuşmadan- kaçınmayı anlayan biri varsa -Taş-fey'di.

Roon büyük bir sırtısla, "Pekala, bu da aradan çıktığına göre, artık işe koyulalım," dedi. "Biz aksiyon insanlarıyız, değil mi? Tabii bizi sadece beslemek istemediysen. Eğer durum buysa, şikayet edeceğimi söyleyemem." İkinci rulosunu atmaya başladı.

Viv derin bir nefes aldı ve içini çekti. "Yani... işler iyi gidiyor. *Gerçekten iyi*, umduğumdan daha iyi. Ama. İlgilenmem gereken yerel bir *unsur* var."

Taivus aniden ilgili göründü ve Gallina bankta ayağa kalkıp daha iyi bir görüş açısı elde etmek için iki elini masanın üzerine koydu. "Ve onları henüz kırık kemikler ve daha iyi davranışlarla göndermediniz mi?"

"Şey, hayır, şu ana kadar değil."

"O zaman bu konuda *yardım etmemizi* mi istiyorsun?" Gallina'nın sırtışı hevesli ve biraz da kana susamıştı.

"Bu o kadar basit değil."

"Oh, bu *en basiti*," dedi Gallina. "Daha basit bir şey yok!"

Viv ellerini önünde birleştirdi ve kullanacağı doğru kelimeleri bulmaya çalıştı. "Mesele şu. Benim *tehdidimin* yeterli olacağını umuyordum. Hatta Blackblood'u duvara astım, ne bileyim, bir tür uyarı olarak. Bununla eski Viv'in yapacağı şekilde başa çıkmak istemiyorum, çünkü... çünkü...." İfade etmekte zorlandı.

"Çünkü eğer yaparsa her şey mahvolur," dedi Tandri konuşmaya katılarak.

Roon kuşkulu görünüyordu. "Bunun gibi sorunları onlarca kez halletti. İki düzine! Senin olanı korumak mı? Bunda utanılacak bir şey yok. Bunun herhangi bir şeyi nasıl mahvedeceğini anlamıyorum, onu sarsmaya çalışan aptalın yüzü dışında."

"Demek istediğim bu değil," dedi Tandri şaşırtıcı bir sıcaklıkla. "Elbette, bu seferlik, bu *tek* şey için iyi olabilir... ama bir kez bir seçenek olduğunda, onu geri alabildiğinde...." Duvardaki kılıcı işaret etti. "Burayı onsuz inşa ederek kazandığı şeyi kaybediyor. Belki bir dahaki sefere, bu kışta biraz gümüş kazanmak için bir iş olur. Belki de bir ödül karşılığında

kargo indirimi. Ve yavaş yavaş, burası Thune'da kafanız kadar tarçınlı rulo alabileceğiniz kahve dükkanı değil. Burası Viv'in bölgesi ve ona karşı gelmek istemezsiniz ve ona tuhaf bakan birinin bacaklarını kırdığını duydunuz mu?"

Gallina ağzının kenarından, "Bunu o yaptı," diye fısıldadı.

"Bu daha önceydi." Tandri parmağıyla masaya vurdu. "Şu anda, bu şehirde, dükkan temiz bir sayfa. Madrigal'i ödemeli ve işi oluruna bırakmalı."

"Peki Viv," dedi Roon, kafası karışmış görünüyordu. "Eğer düşündüğün buysa, o zaman neden buradayız?"

Viv ellerini çaresizce havaya kaldırdı. "Bilmiyorum... tavsiye mi? Ya da sanırım...."

"Bunu yapabileceğimizi düşündünüz," diye bitirdi Gallina. "Bize *ödeme yapmayı* teklif edecek miydiniz?" diye küstahça sordu.

Viv acı çekmiş görünüyordu. "Hayır, planladığım şey bu değildi, ben... ne yapmam gerektiğini *bilmiyorum*." Boğazının derinliklerinden sinirli bir hırıltı çıkardı. "Sorun şu ki onlara ödeme yapmak *istemiyorum*. Bunu yapmaya kendimi ikna edebileceğimi sanmıyorum. Ve hayır, sorunla ilgilenmen için seni işe almaya çalışmıyorum. Ama düşündüm ki, belki... sadece bir güç *gösterisi*."

"Duvardaki kılıç yine o," dedi Tandri. "Ve eğer çok daha ileri gidersen, onu kullanıp işini bitirebilirsin."

Hepsi bir an için sessizliğe gömüldü. "Madrigal," dedi Taivus.

"Onu tanıyor musun?" diye sordu Viv. "Onları tanıyorum," diye yanıtladı. "O zaman ne düşünüyorsun?"

Taivus karakteristik olarak düşünceli ve sessizdi ama hepsi tek kelime etmeden bekledi.

"B e l k i d e , " dedi sonunda, "bu iş kansız çözülebilir."

"Can kulağıyla dinliyorum," dedi Viv.

"Bir görüşme ayarlamam mümkün olabilir," diye devam etti.

Gallina, "Şartları konuşmak için karanlık bir sokakta buluşmak, sırtınızdan bıçaklanmanız için kesin bir yol gibi görünüyor," diye gözlemledi.

Taivus, "Madrigal ve Viv'in düşündüğünüzden daha fazla ortak noktası var," dedi.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Onlarla daha önce tanıştım," dedi. "Çok fazla açıklama yapmamak için bazı yeminlere bağlıyım ve bu yeminleri ciddiye alıyorum, ancak bunun çabaya değeceğine dair... bir his var içimde."

"Peki bunu sen ayarlayabilir misin?" diye sordu Viv.

"Sanırım yapabilirim. Şehirdeki bir bağlantıya ulaşacağım. Yarın akşama kadar öğrenmiş oluruz."

Gallina ikna olmamış görünüyordu. "Ben hâlâ onları yataklarında öldürmenin daha güvenli olacağını düşünüyorum."

Taivus kuru bir sesle, "Sizi temin ederim, öyle bir şey olmaz," dedi.

"Ve gerçekten de bunun riskinin, istedikleri parayı ödemekten daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?" Tandri kollarını kavuşturdu, ifadesi sertti.

Viv bir an için bunu düşündü. "Daha iyi olduğunu sanmıyorum." İç çekti. "Ama eski Viv'e olan tüm bağlarımı koparmışım gibi hissediyorum, biri hariç. Ve o son ipi de kesmeye kendimi ikna edemiyorum. Ben sadece... henüz hazır değilim."

Tandri'nin ağzı gerildi ama başka bir şey söylemedi. Uzun ve rahatsız edici bir sessizlik oldu.

Roon banktan fırladığında aniden kesildi. "Bu da ne böyle!" diye bağırdı.

Korkunç kedi ortaya çıkmış ve arkalarında daire çizmişti. Deprem olmuş gibi mırıldanarak bankı ovuşturdu.

"Bu Amity," dedi Viv rahatlamış bir sırıtişla. Tandri'ye baktı, gerginlik sona erdiği ya da en azından ertelendiği için minnettardı.

"Yanınızda lanet olası bir cehennem canavarı varken *bize* neden ihtiyacınız olsun ki?" Roon bağırdı.

"Çok tatlısın, değil mi?" diye mırıldandı Gallina, iki eliyle Amity'nin sırtını şiddetle kaşıyarak. Korkunç kediye kolayca binebilirdi.

"O iyi niyetli bir bekçi kedisi." Viv kıkırdadı. "Canının istediği zaman ortaya çıkıyor."

"O da aç," diye gözlemledi Gallina, devasa yaratığa bir rulo uzatarak. Amity onu bütün olarak yuttu.

Bundan sonra sohbet daha az hassas başka konulara kaydı ve Roon kalan unlu mamulleri bitirirken Viv daha fazla içki getirdi.



SONUNDA KAPIDAN DIŞARI SÜZÜLDÜKLERİNDE ALACAKARANLIK ÇOKTAN ÇÖKMÜŞTÜ, Viv ve Tandri'yi dükkânı kapatmaları için geride bırakarak.

Birlikte sessizce temizlik yaptılar, fırçaladılar, sildiler ve süpürdüler. Viv ellerini kurulayıp dükkânın önüne döndüğünde, Tandri yüzünde okunamayan bir ifadeyle girişte duruyordu.

"Özür dilerim," dedi kadın aniden.

"Ne için?"

"Bunları söylemek bana düşmezdi. Sizin adınıza konuşmak. Bu yüzden özür dilerim."

Viv kaşlarını çattı ve bir an için ellerine baktı.

"Hayır, sen haklıydın. Nasıl olması *gerektiği* konusunda haklıydın. Nasıl olmasını istediğimi düşünüyorum. Henüz bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Ama-" Tekrar Tandri'ye baktı. "Umarım bir gün yapabilirim. Bu yüzden. Teşekkür ederim."

"Ah." Tandri başıyla küçük bir selam verdi. "Tamam o zaman. İyi geceler, Viv."

Sessizce dükkânı terk etti.

Viv kapalı kapıya doğru, "İyi geceler, Tandri," dedi.



Viv ve Tandri önceki akşamdan hiç bahsetmeden sessizce ve dostça çalıştılar. Viv ikisi arasında gerginlik çıkmasından endişe ediyordu ama öyle olmadı. Sabah sakin ve kolaydı.

Madrigal'i ya da ay sonunu düşünmemeye ya da Blackblood'u eline almanın ve ortaya çıkan sorunları dizinden kesmenin nasıl bir his olacağını düşünmemeye izin verdi.

Güzeldi.

Viv, Pendry'nin öğleye doğru tekrar ortaya çıktığını, udunun hazır olduğunu ve artık daha az korktuğunu düşündü. Gülümseyerek başını yemek alanına doğru salladı ve Pendry köşeyi döndü. Kısa bir süre sonra Pendry'nin tatlı ve içten sesiyle birlikte biraz daha enerjik ama yine de halk türküleri yükselmeye başladı.

Daha da güzel.



DAHA SONRA TANDRI ONU DÜRTTÜ VE "GERİ DÖNDÜ," DIYE MIRILDANDI.

"Kim?"

"Gizemli satranç oyuncusu."

Yaşlı cüce gerçekten de ön taraftaki masanın üzerine ahşap bir tahta açıyordu. Taşları dikkatlice yerleştirdikten sonra, açıkça devam etmekte olan bir oyunu yeniden üreterek dükkâna girdi.

Tezgâhın üstünden baktı ve buruşuk kadife gibi bir sesle, "Bir latte lütfen, canlarım. Ve şu nefis şekerlemelerden bir tane." Thimblets'ın cam kavanozunu işaret etti.

"Emin olabilirsin," dedi Viv.

Tandri içkisini hazırlarken kuyruğu birkaç hızlı ileri geri hareket yaptı, Viv bunu onun endişeli hareketlerinden biri olarak tanımaya başlamıştı. Sonunda kadın daha fazla dayanamadı ve abartılı bir rahatlıkla, "Yani... birini mi bekliyorsun?" diye sordu. Pencereden satranç tahtasını gösterdi.

Küçük yaşlı adam şaşırmış görünüyordu. "Hiç de değil," diye cevap verdi ve içkisiyle böreğini alıp başıyla selam verdikten sonra masasına döndü. Birkaç dakika içinde Amity sanki sihirli bir değnek değmiş gibi ortaya çıkmış ve tekrar masasının altına kıvrılmıştı.

Tandri kaşlarını çatarak ağzını buruşturdu. "Kahretsin," dedi nefesinin altından.

Viv kendi kendine kıkırdadı ve bekleyen müşteri olmadığı için bir kahve daha hazırlayıp Pendry'nin oyununu izlemek üzere diğer odaya geçti. Dışarıdaki sandalyelerden birini almış ve oturmak için içeri taşımıştı, bu onun için cesur bir hareket gibi görünüyordu. Viv onayladı.

Gözleri kapalı, kendini çaldığı şarkıya kaptırmış, parmakları uçuşuyor, Viv'in daha önce hiç duymadığını düşündüğü başka bir şarkı mırıldanıyordu.

Şarkı bittiğinde ve adam kısa bir ara verdiğinde, kadın ona doğru yürüdü ve içkiyi uzattı. "Çok iyisin." Etrafına bakındı. "Şapka ya da bozuk para kutusu yok mu?"

Şaşırmış görünüyordu. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Düşünmelisin."

"Ben... tamam," diye kekeledi.

"İlk gün çaldığınız müzik. Alışılmadık bir şeydi." Yüzünü buruşturdu ve özür dileyecemiş gibi baktı.

"Fena değil," dedi çabucak. "Sadece, farklı. Belki de onları biraz ısıtırdıktan sonra bir kez daha denemelisin." Başıyla arkasındaki lokantaları işaret etti.

"Bu benim denediğim bir şey. Ama belki de biraz fazla." Hâlâ solungaçlarının etrafı biraz yeşil görünüyordu.

"Her zaman müzisyen değildin, değil mi?" Onun körelmiş ve yıpranmış parmaklarını işaret etti, ömür boyu ud çalmış birinin nasırlı parmak uçlarından çok farklıydı.

"Uh, hayır. Hayır. Aile işimiz biraz farklıydı."

"Peki, devam et. Ve belki canın istediğinde diğerk lavtayı da getirirsin."
Kadın başını salladı ve adamın arkasından bakakaldı.



"TEKRAR MERHABA CAL. SENİ GÖRMEK GÜZEL," DEDI TANDRI.

Viv tezgahın diğerk tarafındaki ocağı bulmak için döndü ve her an çökebileceğinden korkuyormuş gibi içeriye eleştirel bir gözle baktı.

"Burası iyi durumda gibi görünüyor," diye açıkladı.

Neredeyse onun bir duvarı tekmeleyerek test etmesini bekliyordu.

"Her zamanki gibi mi?" "Hm." Başını salladı.

Tandri öğütücüyü çalıştırırken içten bir sıcaklıkla gülümsedi. Bir an homurdandı, bir tekleme ve uzun bir vızıltı oldu ve düğmeyi kesti. "Kahretsin, fasulye haznesi boş."

"Ben bir çanta getireyim," diye teklif etti Viv.

"Hayır, ben hallederim." Tandri Viv'in koluna kısaca dokundu ve kilere doğru yöneldi.

Viv tekrar Cal'a baktığında, Cal bakışlarını onun kolundan kaldırıp gözleriyle buluştu. Onun düşünceli bakışlarını şaşkınlıkla karşıladı.

Boğazını temizledi. "Görünüşe göre her şey yolunda gidiyor," dedi her zamankinden daha nazik bir şekilde.

Viv gözlerini kısarak ona baktı. "Yeterince iyiyim. Yine de keşke seni daha fazla görebilseydim demekle bir sakınca görmüyorum. Ne zaman uğrarsan içkiler bizden."

Cal homurdandı ama gülümsemesini gizleyemedi. "İki katını ödeyeyim diye karşıtlığımla mı oynuyorsunuz?"

"Üçlü, eğer alabilirsem, seni inatçı yaşlı keçi."

Bunun üzerine onu güldürmeyi başardı ama sonra omzunun üzerinden kilere doğru bakarken yakaladı.

"Gayet iyi gidiyor," diye tekrarladı. "Durup görmeyi unutma, olur mu?"

Viv, Tandri yeniden ortaya çıktığında ne demek istediğini sormaya başladı. "Bunun için üzgünüm. Bir dakika sürmez," dedi ve kapağı çevirip fasulyeleri tıkırtılı bir tıslamayla dökerken.

Cal fincanını aldığında Viv isteksizce bakırını kabul etti, ama sonra muzaffer bir gülümsemeyle önüne bir rulo koydu. Cal iyi huylu bir şekilde homurdandı ama ikisini de aldı.



GALLINA ÖĞLEDEN SONRA GEÇ SAATLERDE TEK BAŞINA ORTAYA ÇIKTI.

"Yarın yola çıkmadan önce biraz hasret gidermeyi umuyordum," dedi, kollarını tezgâhın üzerinde kavuşturmak için parmak uçlarında durarak.

"Sadece ikimiz."

"Elbette! Bu iyi olur, gerçekten. Önce buradaki işleri erkenden halledeyim."

"Sorun yok," dedi Tandri. "Kapatmaya gerek yok. Siz devam edin." "Emin misin?"

"Kesinlikle. Her şeyi sonra hallederim. *O kadar da* meşgul değilim." Tandri onu başından savdı.

Viv minnettar bir gülümsemeyle, "Teşekkürler," dedi.

Viv ve Gallina dükkandan uzaklaşırken Viv, "Aklında bir şey var mı?" diye sordu.

Gallina ona baktı ve bir kaşını kaldırdı. "Ben açım. Sen buranın yerlisisin. Ne var ne yok?"

"Gerçekten etrafı gezdiğimi söyleyemem. Yine *de* belki bir yer biliyordumdur."

Viv onu bir zamanlar Tandri ile birlikte gittikleri fey kafeye götürdü. Gallina gözleri parlayarak, "Oooh, burası *çok güzel*," dedi.

"Artık oldukça kozmopolitim." Viv, Tandri'nin söylediklerini hatırlayarak homurdandı.

Sipariş verdiler, yediler ve eski günlerden konuştular. Viv yeniden arkadaşlığın kolay sularına yelken açmış gibi hissetmeye başladı.

Yemeklerinin kırıntılarını karıştırırlarken Gallina'nın ifadesi spekülatif bir hal aldı. "Tüm bunlar hakkında ne düşündüğümü biliyorsun," dedi elini daire içine alarak, sesi keskinleşmişti.

Viv biraz gülümseyerek, "Onları yataklarında bıçaklamam gerektiğini düşünüyorsun," dedi. "Öyle düşünüyorum," diye yanıtladı Gallina ciddiyetle. "Onlar bir şey yapmak istediklerine karar vermeden önce senden planladıklarından daha fazlasını alacaklar. Ve Taivus'un ne dediği umurumda değil, Madrigal'le tanıştığında mağaranın önündeki keçi gibi gidip kendini tehlikeye atacaksın."

"En kötü ihtimalle kendi başımın çaresine bakabilirim."

"*Yapabileceğini* biliyorum. Sadece *yapabileceğinden* emin olmak istiyorum." Sihir gibi dört ince bıçak çıkardı ve onları masanın üzerinden Viv'e doğru kaydırды. "Bunları yanına almanı istiyorum. Tamam, Blackblood'u çiçeklere falan sarılmış halde bırak, ama aptallık etme."

Viv aynı anda hem duygulandı hem de biraz öfkелendi.

Büyük bir elini silahların üzerine koydu ve onları Gallina'ya doğru geri itti. "Eğer kendime nefes alacak bir alan bırakırsam, bundan faydalanabilirim. Bahananem olsun istemiyorum."

"Oh, sekiz cehennem, Viv." Gallina kollarını kavuşturdu ve suratını astı. Sonra bıçakları fırlatıp attı.

"Beni bunlardan biriyle bıçaklamayacak mısın?"

"Belki daha sonra." Derin bir iç çekti. "Her neyse, sanırım. Ama şimdi hislerimi bu kadar zedelediğin için bana tatlı bir şey borçlusun."

"Tatlı menüsü var mı diye bakacağım."



GALLINA VIV'I DÜKKÂNA GERİ GÖTÜRDÜ.

"Peki, bir kız o tatlı ekmeklerden bir çuval almak için ne yapmalı?" diye sordu. "Az önce sana tatlı almadım mı?"

Gallina kocaman bir sırtışıla, "Cücelerle ilgili bir şey, sinek kuşlarının metabolizmasına sahibiz," dedi.

"Ne yapabileceğime bakacağım."

Tandri her şeyi kapatmanın tam ortasındaydı ve ikisine de el salladı.

Viv son üç ruloyu da yağlı kâğıda sardı, iple bağladı ve paketi görkemli bir şekilde Gallina'ya uzattı.

"Odama kadar bana yeter," dedi başını sallayarak ve göz kırparak. Sonra ayıldı. "Bak, söylemeli miyim bilmiyorum, çünkü seni gölgelere düşürmek istemem, ama Fennus...."

"Peki ya o?"

"Bence gözünü dört açmalısın." "Bir şey mi söyledi?"

"Hayır, tam olarak değil, ama... Onunla bir *anlaşmanız* falan mı vardı bilmiyorum, ama... son zamanlarda garip davranıyor. Belki de bir şey yoktur. Ama sanırım küçük sesimi dinlemem gerekiyor."

Viv, Fennus'un ziyaretini ve veda sözlerini hatırlayarak, "Dikkatli olacağım," dedi.

Gerçekten de talihin yüzüğünü taşıyor.



VIV, TANDRI'NIN KAPATMASINA YARDIM ETTI. YIKAYIP KURUTURKEN

Tandri tezgâha yaslandı. "Ziyaretin iyi geçti mi?"

"Öyleydi," dedi Viv. "Gallina'yı yıllardır tanırım. O şekilde ayrılmak en iyi anım değildi. Ama sanırım bu artık geride kaldı."

"Bu çok iyi."

Tandri'nin kuyruğu bir o yana bir bu yana sallanıyordu.

"Ama?" diye sordu Viv, daha fazlası olduğunu biliyordu.

"Dikkatli olmalısın. Toplantıya katılırken."

Viv kıkırdadı. "Benim yaptığım şeyi yaparak, önlem almadan benim kadar uzun yaşayamazsın."

"Sanırım beni endişelendiren de bu. Önlemler."

Viv düz bir şekilde ona baktı. "Gallina bana bıçak teklif etti. Bende kalmasını istedim."

"Ben... bu iyi. Yani, benim haddime değil... ah, *kahretsin*." Tandri başını eğdi ve parlak saçları öne düştü. Tekrar yukarı baktı. "Biliyorsun, *kim olduğumun* bir parçası da... bazı şeyleri hissedebilmem."

"Bir his mi?"

"Bir succubus olarak. Niyetleri ve duyguları daha iyi anlıyoruz. Ve ayrıca... sırları."

Viv bunun nereye varacağını bildiğini hissediyordu.

"Bak, tüm bunların senin söyleyeceğinden daha fazlası olduğunu biliyorum. Ve bu sorun değil! Tekrar söylüyorum, bu benim haddim değil ama.... Bana bunun bir suç patronunun koruma parası koparmasından daha tehlikeli olduğunu düşündürüyor."

Viv, Scalvert Taşı'nı düşündü ama Lack ya da adamlarından bunu bildiklerine dair bir işaret almamıştı. Neden bilsinler ki? Taş'ın ilmi belirsizdi ve herkesin görebileceği bir yerde durmuyordu. Dikkatli davranmıştı.

"Elimde... gizli tuttuğum bir şey var," diye itiraf etti Viv. "Ama Madrigal'in bunu bilmesinin bir yolunu bulamıyorum ve bilse bile umursama ihtimali düşük bence."

"Dediğim gibi," dedi Tandri, "bir şeyler hissedebiliyorum. Sizden. Ve dün hepsinden, söylenmemiş bir şeyler. Ve içimde kötü bir his var."

Viv, Gallina'nın Fennus hakkındaki uyarısını düşündü ve mürettebatın geri kalanına tam olarak ne söylediğini merak etti.

"Dikkatli olacağım," dedi Viv. "Şu anda yapabileceğimi bildiğim tek şey bu."

"Umarım bu kadarı yeterlidir."

Dükkân tamamen düzenlenmişti ve Tandri etrafına bir göz attıktan sonra başıyla onayladı ve uzun bir sessizliğin ardından, "Pekâlâ... iyi geceler," dedi.

Gitmek için döndüğünde Viv ağzından kaçırды, "Hey, eve yürümek ister misin? Şu Kellin denen adam ve senin... hislerin yüzünden belki daha güvenli olur?"

Tandri bir süre düşündükten sonra, "Bu iyi olur," diye cevap verdi.



GECE KARANLIK VE SERINDI VE NEHRİN KOKUSU

daha taze, topraksı bir tat hoştu. Sokak fenerleri, akşam gölgelerinin maviliğinde sarı havuzlar oluştuyordu.

Kuzey tarafında, alt katında bir bakkal olduğu belli olan bir binaya gelene kadar Tandri'nin önderliğinde rahat bir sessizlik içinde yürüdüler.

"Yukarıda," dedi Tandri, yan taraftaki bir merdiveni işaret ederek. "Son birkaç basamağın iyi olacağından eminim."

"Tabii ki," dedi Viv, birden tuhaflaşarak. "Yarın görüşürüz o zaman?" "Yarın."

Viv onun binaya tırmanışını ve içeri girişini izledikten sonra Thune'un etrafında birkaç saat dolaştı ve sobadaki son közün de söndüğü karanlık dükkâna geri döndü.



Viv, Laney'ye üzerinde taze ve dumanı tüten bir ekmek olan kendi tabaklarından birini uzattı - birkaç gündür yaptığı bir şeydi bu. Laney her zaman Viv'in tezgâhına temiz bir tabak bırakırdı.

Üzerinde parlak parçalar vardı ve Viv her sabah bozuk paralar ve bir de hamur işi ile geri veriyordu.

"Sağ ol canım!" diye bağırdı Laney, tabağı hevesli elleriyle alırken. "O serseriye söyle, eğer bir ara yemek tarifi takas etmek isterse, bende harika yemekler var."

Viv, Thimble'ın Laney'nin kekleri hakkında ne düşüneceğini merak ederek, "Ona mutlaka haber veririm," diye cevap verdi.

"Komşumuz olduğun için çok gururluyum."

Viv tekrar dükkâna baktı. "Umarım öyledir, çünkü görünüşe bakılırsa benimle baş başa kalacaksın."

Laney başıyla onayladı. "Yerleştiğini görmek güzel. İhtiyacımız olan tek şey bir ortaklı."

"Ortak mı?"

Yaşlı kadının gözleri uzaklara daldı. "Benim yaşlı Titus'um birbirimizin boşluklarını doldurduğumuzu söylerdi. Tabii o bunu söylediğinde kulağa *daha kirli gelirdi.*"

Viv bunu düşünürken Laney rulodan çıkan buharı burnuna götürdü. "Sana söylemekte sakınca görmüyorum, bu koku haftanın her günü at elması kokusundan iyidir." Gözleri, sırtışının kuru meyve kırıksıklığında kayboldu.

"Her zaman at boku tarafından belirlenen yüksek çıtayı aşacağımızı ummuştum."

Laney kahkahalara boğuldu ve Viv başını sallayarak dükkâna döndü. Taivus kapının yanında bekliyordu, sabah dumanı kadar gri ve bir o kadar da sessizdi. Sözsüzce katlanmış bir parşömen parçasını ona uzattı. Viv ona teşekkür etti, o da başını salladı ve sokakta gözden kayboldu. Viv mektubu açıp okudu.

***FREYDAY, ALACAKARANLIKTA
BRANCH & SETTLE KÖŞESİ
YALNIZ GEL
SILAHSIZ***

Madrigal ile buluşması ayarlanmıştı.



"YALNIZ GITMEN HOŞUMA GITMİYOR," DEDI TANDRI.

"Bu gerçekten pazarlığa açık bir konu değil." Viv çapraz çubuğu büyük kapıların karşısına yerleştirdi ve duvar fenerlerini söndürmek için harekete geçti.

"Uzaktan izleyebilirim."

"Sizi fark etmeseler bile -ki fark edeceklerdir- bunun bir yararı olmaz. Madrigal bu adreste değil. Muhtemelen gözlerimi kapatacaklar ve oradan uzaklaşacağız. Eğer takip edersen, *kesinlikle* fark ederler."

"Endişelenmiyor musun?"

Viv omuz silkti. "Pek bir anlamı yok." "Bu çok sinir bozucu."

"Gevşek ve dengeli kalmayı uzun zaman önce öğrendim. İşler bu şekilde her zaman daha iyi sonuçlanıyor, genellikle herkes için."

Dükkân tamamen kapalıydı ve Viv kapıyı kilitlediğinde dışarıda durdular. Güneş yavaş ama emin adımlarla batıyordu ve ışık kıpkırmızı yanıyordu. "Evine git," dedi Viv nazıkçe. "Sana her şeyi yarın anlatacağım."

"Eğer sabah burada olmazsan, o zaman ne yapacağım?" diye sordu Tandri acımasızca.

"Burada olacağım. Ama yanlış yaparsam...." Viv ona ön kapının yedek anahtarını uzattı ve bir an düşündükten sonra boynundakini çıkardı. "Bu da kasa için."

Tandri onları elinde evirip çevirdi. "Bu pek de güven verici değil." Viv onun omzunu kavradı ve oradaki gerginliği hissedebiliyordu. "Her şey yoluna girecek.

Daha kötü kazalar geçirdim ve bunu kanıtlayacak yara izlerim var. Ve yarın yenilerinin olmasını da beklemiyorum."

"Bana söz verir misin?"

"Söz veremem, ama eğer yanılıyorsam, sanırım kasayı boşaltabilirsiniz."

Tandri ona ince bir gülümseme verdi. "Yarın buraya geldiğimde kapının açık olmasını bekliyorum."



VIV, BRANCH VE SETTLE'IN KÖŞESİNDE UZUN SÜRE BEKLEMEK ZORUNDA KALMADI, dükkanın çok güneyinde. Neden orayı seçtiklerini anlayabiliyordu. Kesişen sokaklar aralıklı olarak aydınlatılıyordu ve köşeye büyük, parçalanmış bir depo yığını bakıyordu.

Daha karanlık bir gölgenin içinden tanıdık bir yüz çıktı ve başını öne eğdi. Şapka.

"Görünüşe göre hızlı arkadaş olma yolunda ilerliyoruz. Bu olmayacak Kendini benim adımlı kullanırken bulana kadar."

"Sanırım benim için dostça bir şeyler söyleyebilirsin," dedi Viv. Etrafına bakındı ama başka kimseyi göremedi. Yine de orada olduklarını biliyordu. "Nasıl olacak bu iş?"

"Beni takip edin," dedi Lack. Depoya açılan küçük bir kapıyı işaret etti.

Öyle yaptı ve içeri girdiklerinde adam bir başlık çıkardı.

"Göz bağı olmaz mı?"

Lack omuz silkti. "Gayet iyi nefes alacaksın."

İçini çekti ve onu giydi. Deponun loş ışığının sadece küçük bir kısmı dokumanın arasından süzülüyordu. Lack'in eli dirseğini buldu ve onun dokunuşu karşısında irkilmedi.

Onu binanın içine doğru yönlendirdi ve sonra metalik bir çığlık duydu. Adam iki tozlu patlamayla zemindeki bir çift kapıyı açarken Viv ayaklarının altındaki tahtaların zıpladığını hissetti. Onu bir dizi gıcırdayan merdivenden aşağı indirdi, inerken kafatasını çatlatmaması için başının üst kısmına dokunarak çerçeveye karşı uyardı.

Önce toprağın kokusunu aldı, sonra da nehrin giderek artan kokusunu. Serinlik ceplerinden ve çapraz dondurucu soğuklardan geçtiler ve birkaç kez döndüler. Zemin bazen taş ve çakıl, bazen de toprak ya da tahtaydı.

Sonunda bir dizi merdiveni daha çıktılar ve Viv'in tam olarak çıkaramadığı odun yağı, temizleyici, kumaş ve daha çiçeksi bir şeyin kokusuna doğru yükseldiler.

"Pekala," dedi Lack.

Viv başındaki örtüyü kaldırdı ve karşısındakine baktı. "Sanırım bunu beklemiyordum."

Oda sıcacıktı. Süslü bir paravana ile küçük, düzenli bir şekilde tuğlalanmış şöminenin önünde bir çift büyük doldurulmuş koltuk oturuyordu, arkada alevlerin hafif parıltısı görünüyordu. Sandalyelerin yanında cilalı masalar yer alıyordu ve bir tanesinin üzerinde sarmal bitkilerle süslenmiş bir çay servisi vardı. Şöminenin üzerinde büyük, yaldızlı çerçeveli bir ayna asılıydı ve kırmızı kadife perdeler büyük, panelli pencereleri çevreliyordu. Duvarlarda devasa kitap rafları yükseliyor, kalın ciltlerle tika basa doluydu. Tığ işi örtüler uzun, alçak bir masayı kaplıyordu ve lüks bir halı ayakların altında yumuşacıktı.

Uzun boylu, yaşlı bir kadın koltuklardan birinde oturuyordu, gümüş rengi saçlarını sert bir topuz yapmıştı, yüzü muhteşemdi ama kaba değildi. Yeni bir örtü örüyordu ve Viv'e dalgın dalgın bakmadan önce bir turu tamamlamak için zaman harcıyordu.

Viv'e göre, onun duruşundan ve Lack'in gösterdiği saygıdan, bunun gerçekten de Madrigal olduğu açıkça anlaşılıyordu.

"Neden oturmuyorsun Viv?" dedi kadın. Sesi kuru ve güçlüydü.

Viv yaptı.

O daha konuşmadan Madrigal devam etti.

"Elbette sizin hakkınızda çok şey biliyorum. Bu benim işimin en azından yarısı, bilmek. Ve bağlantı kurmak. Ama itiraf etmeliyim ki Taivus bana ulaştığında şaşırdım. Elbette onu tanıdığımda başka bir isim kullanıyordu." Tığ işinden başını kaldırıp baktı. "*Beni* nereden tanıdığından bahsetti mi?"

Yüz ifadesi yumuşaktı ama Viv bu sorunun altında büyük bir karanlık olduğunu hissetti. "Hayır, hanımefendi."

Madrigal başını salladı ve Viv farklı bir cevap verseydi neler olabileceğini merak etmekten kendini alamadı.

"Taivus'un çağrısı seninle buluşmayı kabul etmem için yeterli olmayabilirdi," dedi. "Eğer başka bir ortak tanıdığımız olmasaydı."

"Bir başkası mı?" Viv'in kafası karışmıştı.

"Gerçekten." Tığ kancasının hareketi hipnotize ediciydi.

Viv'in anlaması sadece bir dakika sürdü, oysa daha kısa sürmeliydi. "Fennus?"

"Bana bazı ilginç bilgiler *verdi*. Ve dediğim gibi, bilmek benim işim."

"Yani anlatacak bir hikayesi vardı. Belki eski bir şarkıdan bir parça ve şehre gelen yeni bir ziyaretçi hakkında bir şeyler?"

"Tüm bunlar için buradasınız, aylık aidatlar için değil." Sanki hiç önemi yokmuş gibi bir elini salladı. Kadının ağzı sıkıştı. "Ayrıca, dürüst olacağım. Düşündüğünüzün aksine, koşullar göz önüne alındığında, *pisliklere* pek ihtiyacım yok."

Viv kendini homurdanmaktan alıkoyamadı. "Benimle buluşmayı kabul ettin. *inatla*."

Madrigal'in gözlerinde bir parıltı yakaladığını düşündü. "Açık konuşayım. İlerlemiş yaşımda, hızlı kesimin daha az kanattığını fark ettim."

Bu tam olarak Viv'in deneyimi değildi, ama duyguyu anlıyordu. Eğer bu kadın açık sözlülük istiyorsa, o da bunu yerine getirecekti. "Ne bilmek istiyorsunuz?"

"Sende Scalvert Taşı mı var?"

"Var."

"Binanın içinde bir yerde sanırım?" "Evet."

Kadın takdirle başını salladı. "Ayetlerden ve efsanelerden birkaçını okudum. Tahmin ettiğiniz gibi bazılarını Fennus sağladı. Ama benim kendi kaynaklarım çok geniş."

"Onu benden *alabilirsin*." Viv'in midesi bulanıyordu ama aynı zamanda vahşi bir cesaret hissi de vardı. Neredeyse eski günlerdeki gibi.

"Yapabilirim," diye onayladı Madrigal. Viv'e sertçe baktı. "Bunun bana bir yararı olur mu?"

Viv bir an için bunu düşündü. "Söylemesi zor. Bildiğim kadarıyla konum önemli. Ve bunun işe yaradığından tam olarak emin değilim."

"Canım, o adreste içki sorunu olan iktidarsız bir moron tarafından harap edilmiş metruk bir ahır vardı ve birkaç ay içinde sen

Çoğunlukla kan ticareti yapan bir kadın, burayı Thune'da dikkatleri üzerine toplayan başarılı bir iş haline getirdi. Çekingen davranmayalım."

"Sanırım o kadar çok tesadüf gördüm ki şüphe etmeyi kolay buluyorum. Ama muhtemelen haklısın."

"Nadiren yanılıyorum. Olduğu biliniyor ama bunu belli etmekten hoşlanmıyorum." "Peki. Onu benden almayı mı planlıyorsun?"

Madrigal elindeki tığ işini kucağına koydu ve Viv'e sertçe baktı.

"Hayır." "Neden olmadığını sorabilir miyim?"

"Çünkü mevcut bilgiler yoruma açık. Fayda sağlayacağıma ikna olmadım."

Viv düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı.

Madrigal devam etti, "Şimdi, şu aylık aidatlara gelelim."

Viv derin bir nefes aldı. "Özür dilerim hanımefendi. Ama ödememeyi tercih ederim."

Madrigal dantel örmeye devam etti. "Biliyor musun, sen ve ben o kadar da farklı değiliz." Ağzının bir kenarı yukarı doğru kıvrıldı. "Sen kesinlikle daha uzunsun," dedi sertçe. "Ama ikimiz de beklentilerin uç noktaları arasında yolculuk ettik. Ben sadece ters yönde seyahat ettim. Bu tür bir hırsla belli bir akrabalık hissediyorum."

Viv, Madrigal devam edene kadar saygılı bir şekilde sessiz kaldı.

"Bununla birlikte, sürdürülmesi gereken emsaller var. Şimdi size bir teklifim var."

"Dinliyorum."

Madrigal teklifini yaptıktan sonra Viv gülümseyerek kabul etti ve elini sıkmak için uzandı.



"**A** *Scalvert's Stone?*" diye sordu Tandri, Viv'in anahtarlarını geri verirken.

Ertesi sabah, Yüksük'ün gelmesinden çok önce büyük masada karşılıklı oturdular. Tandri kapının kilidini açtı ve Viv uyuduğu için değil, sabahın köründe içeri süzüldü. Söz verdiği gibi toplantıyı anlatıyordu ve hiçbir şeyi atlamadı. "Onları hiç duydun mu?"

"Bilmiyorum. Yani, sanırım bir scalvert'in ne olduğunu biliyorum. Çoğunlukla çocuk hikayelerinden."

"İri, çirkin ve acımasızlar. Bir sürü gözleri var. İstediklerinden daha fazla dişleri vardır. Öldürmesi zordur. Ve bir kovanın kraliçesi burada bir taş yetiştirir." Viv alnına vurdu.

"Ve bunun bir değeri var mı?"

"Çoğu insan için değil. Ama bazı efsanelere rastladım. Bir *şarkıda* duydum önce, eğer inanabilerseniz."

Viv cebinden parşömen parçasını çıkarıp Tandri'ye uzattı, o da açıp okudu.

Kaşları kalktı. "Ley hatları. Hemington onlardan her bahsettiğinde seğirmene şaşmamalı."

"Bunu fark ettin, ha?"

"*Talih yüzüğünü çizer, kalbin arzusunun yönünü....*" Tandri ona baktı.

"Ne yani, iyi şans tılsımı mı?"

"Uzun zaman önce ölmüş bir avuç insan böyle düşünüyordu. Bunun *tam olarak doğru olduğundan* emin değilim.

ama bu fikir tekrar tekrar ortaya çıkıyor. Bir sürü eski

mitolojisi var, ama bugünlerde onlar hakkında pek bir şey duymuyorsunuz. Muhtemelen etrafta çok fazla Scalvert Kraliçesi olmadığı ve hatta bir tanesini öldürmeye istekli daha az insan olduğu içindir."

"Şey, kesinlikle ilgimi çektiniz. Belki de büyülü bir şans taşı nerede saklanır?"

Viv banktan kalktı, Tandri'ye de aynısını yapmasını işaret etti ve büyük masayı birkaç adım yana kaydırıldı. Çömeldi, kaldırım taşının etrafındaki kumu kazdı ve parmaklarının ucuyla kaldırıp dışarı çıkardı.

Toprağı dikkatlice bir kenara atarak ıslak gibi parlayan taşı ortaya çıkardı.

"İlk günden beri buradayım," dedi Viv.

Tandri taşı incelemek için çömeldi. "Söylemeliyim ki, benim zihnimdeki görüntü biraz daha muhteşemdi. Ve *tüm* bunlardan onun sorumlu olduğunu mu düşünüyorsun?" Çevredeki binayı işaret etti.

Viv, *binadan* çok daha fazlasından sorumlu olabileceğini düşündü ama ayrıntıya girmede.

"Şüphelerim vardı ama Madrigal öyle düşünüyor gibi görünüyor."

"Ama gitmene izin verdi. Neden onu çoktan *almadı*?" Tandri'nin ifadesi kuşkuluydu. "Aslında, adamları neden *şu anda* burada değil ve burayı yerle bir etmiyor?"

Viv kaldırım taşını dikkatle yerine yerleştirdi ve etrafına kum serpti. "Onu da halledeceğim." Masayı tekrar yerine kaydırıldı ve ikisi de tekrar oturdu. "Fennus'u hatırlıyor musun?"

"Unutmak zor. Ve...." Masanın üzerindeki ayet parçasına baktı, geçmişini düşünürken kaşları çatıldı. "Sende olduğunu bildiği artık çok açık."

"Evet. Ve görünüşe göre Madrigal'in de bilmesini sağlamış."

"Ama neden? Saf kötü niyet mi? O kadar kötü şartlarda mı ayrıldınız?"

Viv iç çekti. "Tahminimce aptalca bir hata yaptım ve ona son işimizden tek istediğimin bu olduğunu söyledim, ki bu işin bulunmasında benim de payım vardı. Muhtemelen daha sonra şüphelendi ve kendi başına biraz araştırma yaptı. Onları büyük bir şeyden mahrum bırakmaya çalıştığımı düşünmüş olmalı. Ya da daha önemlisi, *onu saf* dışı bırakmaya."

"Eğer taşı istiyorsa, neden ilgilenen başka bir tarafı ihbar ettiğini anlamıyorum."

"Bu işi zaten kıvılcımlar saçtığım birine bırakabilecekken neden *benimle* yüzleşti? Tam onun gibi, gerçekten, geride durup birinin

Yoksa kanar. Belki ben paniklerim, o da beni hareket ederken yakalar ve onu aramaktan kurtarır. Bunu yapamazsanız, düşmanlarınızın önce birbirlerini yumuşatmasına izin vermek her zaman iyi bir fikirdir. Ortalık yatışana kadar bekle ve külleri karıştır. Belki de kılını bile kıpırdatmadan istediğini alır."

"Pekala, ama bu Madrigal'in neden onu almadığını açıklamıyor."

Viv alaycı bir şekilde kıkırdadı. "*Tek* nedenin bu olduğundan emin olamam ama sanki onu terslemiş gibi görünüyor."

"Bu kadar mı?"

"Yani, o kocaman bir sik."

"O kadar kolay pes edecekmiş gibi bir izlenim edinmiyorum, değil mi?"

Viv kaşlarını çattı. "Kesinlikle değil. Aslında, muhtemelen şimdi çok daha tehlikeli." Kapıya baktı ve kulağını anahtar deliğine dayamış Fennus'u hayal etmekten kendini alamadı. "Yine de icabına bakacağım."

Tandri alt dudağına vururken uzun bir sessizlik oldu, kuyruğu tembel ilmekler atıyordu. En sonunda şöyle dedi: "Bunu bir kenara bırakalım. Peki ya koruma parası? Madrigal'in küçük infazcı ekibi ne olacak?"

Viv ellerini iki yana açtı. "Bir anlaşmaya vardık. Onun fikriydi."

"Anlaşma mı?"

"Şey, bir çeşit ödeme olacak. Aslında haftalık." Tandri'nin alnı şaşkınlıkla kırıştı.

"Sanırım Thimble'ın tarçınlı çöreklerini seviyor."



THIMBLE HER ZAMANKI SAATİNDE GELDİĞİNDE

Yaklaşık iki ayak uzunluğunda ve bir ayak genişliğinde tahta bir kutunun yükü. Viv kutuyu onun elinden aldı ve bir pençesiyle onu kilere doğru yönlendirdi. İçinde, samanla paketlenmiş...

"Buz mu?" diye sordu.

Çıngıraklı, kremayı ve birkaç sepet yumurtayı sakladıkları soğuk çukuru işaret etti. "Daha soğuk. *Daha uzun süre dayanır.*"

"Nereden aldın peki?"

"Gnomish gaz fabrikasından olmalı?" dedi Tandri.

Thimble heyecanla başını salladı.

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum?"

"Nehir üzerinde büyük bir bina, buhar ve su gücüyle çalışıyor. Mekaniğini tam olarak bilmiyorum ama bir şekilde buz üretebiliyorlar."

"Huh." Viv kahve makinesine baktı. "Sanırım şaşırmadım. Bu sana ne kadara mal oldu, Thimble?"

Omuz silkti.

"Şu andan itibaren parasını biz ödeyeceğiz. Duydun mu?"

Başıyla onayladı ve artık erimekte olan buz parçalarını soğuk çukura aktarmaya başladı.

Odanın diğer ucuna baktı. "Aslında... bu bana bir fikir verdi."



VIV, BAŞINI KALDIRIP BAKAN HEMINGTON'IN KARŞISINDAKİ KABİNE KAYDI. dikkati dağılmış bir şekilde araştırmalarını sürdürüyordu. Ona bir fincan uzattı.

Yüzü kızardı ve sonra hemen gülümsedi. "Teşekkür ederim. Ama dediğim gibi, gerçekten hoşlanmıyorum-"

"Evet, biliyorum. Sıcak içecekler." Onu yaklaştırdı.

Kapağı sonuna kadar çekti ve içindekileri incelerken kaşları havaya kalktı. "Soğuk mu?" Kahvenin içinde birkaç küçük buz parçası sallanıyordu ve fincanın üzerinde ter damlaları vardı. Belirsiz bir yudum aldı, dudaklarını yaladı ve içeceğe düşünceli bir bakış attı. "Biliyor musun, hiç fena değil."

"Harika," dedi Viv, parmaklarını birbirine geçirip masaya doğru eğilerek. "Senden küçük bir iyilik isteyeceğim."

Bakışları hemen şüpheci bir hal aldı. İçkiyi geri götürmek için hamle yaptı ama sonra hızlıca bir yudum daha aldı. "Bir iyilik mi?"

"Aslında, bu *size* yardımcı olabilir. Koğuşunuzu zaten buraya kurmuştunuz, değil mi?"

"Evet. Ama sizi temin ederim, bu-"

Ona bir el salladı. "Eminim sorun yoktur. Fark etmedim. Bilmek istediğim, *başka* bir tane ayarlayabilir misin?"

"Bir tane daha mı?"

"Evet. Bir kişi için. *Belirli* bir *kişi* için."

Hemington dudaklarını büzdü. "Şey, kesinlikle. Anlayacağınız, bunu başarmak için çok *kesin* bilgilere ve malzemelere ihtiyacım var, ama evet, bu yapabileceğim bir şey. Aklınızda biri mi var?"

"Biliyorum," dedi Viv.

Konuşmaları bittiğinde Hemington kupasını boşaltmış, buzlu dişlerinin arasında çtırdatıyordu.



VIV MAKİNEİNİN ARKASINDA TANDRİ'YE KATILDI. "YANI. OLDUKÇA EMINİM Kİ menüye yeni bir içecek ekleyeceğiz. Ama sanırım düzenli buz teslimatına ihtiyacımız olacak."

Tandri ona gülümsedi. "Tahtada hâlâ yer var."

Sonra gülümsemesi kayboldu.

Viv kapıya baktı ve Kellin orada duruyordu, yüzünde yine bir yumrukla karşılaşmak için yalvaran bir ifade vardı.

Tezgâha yaklaştı ve Viv'in derisinin kaşınmasına neden olan tanıdık bir şekilde tezgâha yaslandı. "Merhaba, Tandri."

Tandri cevap vermedi ve Viv kadının müdahale etmesini isteyip istemediğinden emin olamadan bekledi.

Kellin, Tandri'nin buz gibi bakışını fark etmemiş ya da umursamamış gibiydi ve bir parmağını tezgahın üzerinde gezdirmeye devam etti. "Seni istediğim zaman görebilmek çok güzel. Birbirimizi *daha fazla* görmeyi gerçekten çok istiyorum ve sanırım şimdi-"

Tandri sıkıca, "Lütfen gidin," dedi.

Sözünün kesilmesinden rahatsız olmuş görünüyordu. "Kaba olmaya gerek yok. Sadece dostça bir jest yapıyorum. Eğer bu akşam boşsanız, o zaman ben-"

"Senden gitmeni *istedi*," dedi Viv. "Şimdi ben sana gitmeni *söylüyorum*."

Çocuk ona gizlemediği bir nefretle baktı. "Bana hiçbir şey söyleyemezsin," diye tükürdü. "Bana elini sürmeye kalkarsan Madrigal-"

"Oh, bilmiyor muydun?" Viv onun sözünü kesti. "Madrigal ve ben küçük bir toplantı yaptık. *Onunla* biraz anlaşmaya vardık. Kimse sana söylemedi mi?"

Kellin güldü ama özellikle *kız* kelimesine yaptığı özel vurgudan dolayı biraz emin değilmiş gibi görünmekten de kendini alamadı.

"Doğru," diye devam etti Viv, "ve küçük sohbetimizden özellikle iyi hatırladığım bir şey, *pisliklerden* ne kadar nefret ettiğiydi. Bilirsiniz, bazı insanlar sadece işin doğası gereği ekibinden *herhangi birinin pislik olduğunu* düşünebilir. Ama *ben ö y l e* düşünmüyorum." Eliyle

Duvardaki Blackblood. "İşleri halletmek için ellerini kirletmek zorunda kalan insanlara saygım var. Bu sadece iş. Hayır, gerçek bir pislik olmak için özel bir şey gerekir ve sanırım o ve ben aynı fikirdeyiz."

Bakışlarını onunkilere dikti, sonra kollarını kavuşturdu.

"Sen bir pislik değilsin, değil mi Kellin? Eğer durum böyle olsaydı, sanırım oldukça hayal kırıklığına uğrardın."

Ağzını birkaç kez açıp kapadı, vakarını toplamaya çalıştı ve sonra dönüp sert adımlarla dükkândan çıktı.

Viv, Tandri'ye hiçbir şey söylemedi ve işine geri döndü ama göz ucuyla kadının dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme yakaladı.



KAPANIŞTA MENÜYÜ TEKRAR INDIRDILAR VE TANDRI MENÜYÜ GÖZDEN GEÇİRDİ.

~LEGENDS & LATTES~

~MENÜ~

KAHVE ~ EGZOTİK AROMA VE ZENGİN, TAM GÖVDELI KIZARTMA-½ BIT

LATTE ~ SOFISTİKE VE KREMSİ BİR VARYASYON-1 BIT

HERHANGİ BİR İÇECEK ICED ~ RAFİNE BİR BÜKÜLME- ½ BIT EKLEYİN

TARÇINLI RULO ~ CENNET GİBİ BUZLU TARÇINLI PASTA-4 BIT

THIMBLETS ~ GEVREK FINDIK VE MEYVE LEZZETLERİ-2 BIT

*

İÇİN DAHA İNCE ZEVKLER

~ ÇALIŞAN BEYEFENDİ VE HANIMEFENDİ ~

Viv, Tandri'nin birkaç kar tanesini tebeşirle süslemesini izlerken sırtında o eski sürünme hissini hissetti ve omzunun üzerinden bakmaktan kendini alamadı. Pencerede Fennus'un mizahsız gülümsemesiyle karşılaşmayı bekliyordu.

Eski bir söz aklına geldi:

Zehirli fincan, zehirli kılıcın habercisidir.

OceanofPDF.com



A Viv öğle yemeği molasından döndüğünde, satın aldığı bir kitabı karıştırırken ön taraftaki masanın yanında durakladı. Devam etmekte olan tek taraflı satranç oyununa, sonra da küçük, yaşlı cüceye baktı. onu inceliyordu. "Bu koltuk dolu mu?" diye sordu.

"Hiç de değil!" Ona gülümsedi ve sandalyeyi işaret etti.

Viv onu dışarı kaydırды ve kitabını masanın üzerine koyarak oturdu. Elini tahtanın üstüne uzattı, taşları üzmemeye dikkat etti. "Viv," dedi.

"Durias," diye yanıtladı yaşlı adam, küçük, yumrulu eliyle işaret parmağını sallayarak. Önündeki içkiyi dikkatle yudumladı. "Söylemeliyim ki, harika müessesenizi *çok beğendim*. Gerçek gnom kahvesi mi? Bir daha tadacağımı hiç düşünmemiştim. Benim zamanımda, Radius ya da Fathom gibi büyük şehirlerde bile bu kadar kolay bulamazdınız. Peki ya burada bulmak? Evet. Nadir bir zevk."

"Bunu duymak güzel," dedi Viv. "Kabul edilmesine sevindim."

"Oh, gerçekten. Peki ya bu hamur işleri?" Thimble'in şekerlemelerinden birini salladı. "İlham verici bir eşleşme."

"Bunun için herhangi bir övgü alamam, ama bunu iletacağım."

Durias yüksüğe yumuldu ve takdirle gözlerini kapattı.

"Ee," dedi Viv, koltuğunda kıpırdanarak. "Cevap vermek zorunda değilsin ama içerideki arkadaşım senin satranç oyunun için çıldırıyor." Tezgâhın arkasından kendisine şüpheyle bakan Tandri'yi işaret etti.

"Gerçekten mi?"

"Diğer parçaları hiç oynatmadığına yemin ediyor. Seni bunu yaparken yakalamaya çalışıyor ve hiç yapmadığını söylüyor."

"Oh, onları kesinlikle hareket ettiriyorum."

Gnome başını salladı. "*Öyle mi?*"

"Elbette. Ama ben bunu uzun zaman önce yaptım," dedi, sanki bunun bir anlamı varmış gibi.

"Pardon?"

"Biliyorsun," dedi Durias, hiçbir şekilde açıklık getirmeden, "eskiden ben de senin gibi bir maceracıydım. Artık ben *de* bir emekliyim."

"Ben, uh...."

"Burada çok huzurlu bir yer bulmuşsunuz. Özel bir yer. Bir şey ektiniz ve şimdi o çiçek açıyor. Çok güzel. Dinlenmek için iyi bir nokta. Bir ihtiyarın yetiştirdiğin dalların altında gölgelenmesine izin verdiğin için sana teşekkür ederim."

Viv'in ağzı açık kaldı. Buna nasıl cevap vereceği konusunda en ufak bir fikri yoktu. Durias'ın "*Ah, işte buradasın!*" diye bağırmasıyla o an geçti.

Amity köşeyi döndü ve cücenin kocaman kulaklarının arkasını kaşımaya izin verdi. Gözlerini dikmiş Viv'e bakıyor, sonra masanın tabanına kıvrılıyordu. Gnome ayaklarını onun sırtına dayadı, isli tüylerin arasında kaybolmuşlardı. "Ne muhteşem bir hayvan," dedi gerçek bir hayranlıkla.

"Kesinlikle öyle," diye mırıldandı Viv. "Oyununuzu bölmek istemezdim. Bırakayım da devam edin."

"Hiç de değil!" dedi Durias. "Sen git yetiştirdiğin şeyle ilgilen."

Elinde kitabıyla tezgâha döndüğünde Tandri kitabı onaylayarak inceledi ve sonra fısıldadı: "Ee... satranç oyunu nasıl gidiyor? Söyledi mi?"

"Söyledi. Ama cevap verdiğinden emin değilim," diye yanıtladı Viv.



ÖĞLE SAATLERİNDE, THIMBLE BİR DIZI

ne Viv'in ne de Tandri'nin anlam veremediği jestler yaptı. Belli ki aklında bir iş vardı ve Viv ona yoluna devam etmesi için el salladı.

Daha sonra elinde sicimle bağlanmış küçük bir paketle geri döndü ve ön tarafta bir durgunluk olduğunda paketi tezgâhın üzerine koyarak özenle çözdü. Kendisi

Kâğıdı katlayıp kaldırdığında ortaya birkaç kaba, koyu renkli levha ve yumuşak bir cilayla parıldayan kahverengi bir şeyin parçaları çıktı.

"O da ne, Yüksük?" diye sordu Tandri.

Fırıncı bir dilim koparıp ağzına attı ve onlara da aynısını yapmalarını işaret etti.

Viv ve Tandri küçük birer parça kopardılar. Viv kendininkini kokladı. Toprak kokusu hafif tatlıydı, neredeyse kahveye benziyordu. Parçayı dilinin üzerine koydu ve dudaklarını kapattığında eriyerek ağzına yayıldı. Koyu bir acılık tattı, ama vanilya, narenciye ve daha gerilerde, ona şarabı hatırlatan bir şeyin daha hafif tatlarını da aldı. Cüretkârdı, hem kremsi hem de sertti ama çekiciydi.

Dürüst olmak gerekirse, Viv çok fazla yiyebileceğinden şüpheliydi. O acılık insanı bunaltırdı. Ama yaşlı baharatçı haklıydı. Çocuk bir dâhiydi ve ne planladığını görmek için sabırsızlanıyordu.

Tandri düşünceli bir şekilde tadı ağzında yuvarladı. "Tamam, tekrar soracağım çünkü bilmek zorundayım. *Nedir* bu?"

Öne doğru eğildi, bıyıkları titriyordu. "*Çikolata*."

"Aklında bir şey mi var?" diye sordu Viv.

Başını salladı ve başka bir liste çıkardı. Öncekinden daha kısa ama istenen birkaç kap kacak vardı.

Viv onun gözlerinin içine bakmak için çömeldi. "Thimble, ne zaman büyük bir fikrin olursa, benim de katılacağımı varsayabilirsin, tamam mı?"

Kadifemsi yüzü memnun bir ifadeyle kırışarak gözlerini neredeyse kapattı.



VIV'IN THIMBLE'IN İSTEDİĞİ EŞYALARI TOPLAMASI UZUN SÜRMEDİ.

Dükkâna döndüğünde, bir kolunun üzerinde bir çuvalla eşikte kısa bir süre durdu.

Kellin geri dönmüş, tezgâhın önünde kaskatı duruyordu.

Viv'in ifadesi sertleşti ve çuvalı bırakıp onu ensesinden tutarak sokağa fırlatmaya hazırlandı.

Yine de Tandri onunla göz göze geldi ve başını hafifçe salladı.

Succubus, katlanmış mumlu bir kâğıt torbayı genç adama uzattı; genç adam torbayı kapmak ister gibi davrandı, ama kendini tutarak torbaya uzandı

nazikçe.

"Madrigal için," dedi Tandri.

Kellin bir kukla gibi sarsakça başını salladı ve boğuk bir sesle,

"Teşekkür ederim, Ta- *bayan*," dedi.

Elinde çuvalla döndü ve Viv'i görünce irkildi. Çabucak toparlanarak kapıdan dışarı fırladı.

"Huh," dedi Viv, onun gidişini izlerken. "İki kere lanetleneyeceğim."



KAPIYI KILITLEMEYE HAZIRLANIRKEN, TANDRI KILERE GİTTİ VE Viv'in daha önce fark etmediği keten kaplı bir el çantasıyla döndü. "Bu da ne?"

Tandri konuşmak için ağzını açtı, sonra sepeti diğer koluna geçirerek kıpırdandı ve sonunda, "Bu akşam için ne planladınız?" diye sordu.

"Planlı mı? Hiçbir şey planlamadım. Genelde çok yoğun olurum ve erken yatarım. Belki önce bir şeyler atıştırırım."

"Oh, güzel. Ee. Demek istediğim... İşlerin nasıl gittiğine bakarsak, bunu kutlamamız gerektiğini düşündüm. Eğer istersen."

Viv, Tandri'yi daha önce hiç bu kadar gergin gördüğünden emin değildi. Kabul etmeliydi ki, bu çok çekiciydi.

"Kutlamak mı? Sanırım bunu düşünmemiştim. Elbette, Madrigal şu anda büyük bir endişe kaynağı değil ama Fennus'un farklı bir bakış açısı bulmasının uzun süreceğini sanmıyorum-" Tandri'nin yüz ifadesinin acıya dönüştüğünü gördü ve aniden kendini çok aptal hissederek kendini tuttu. "Yani, evet. Bir kutlama kulağa hoş geliyor. Aklında ne var?"

"Süslü bir şey değil," dedi Tandri. "Nehrin yukarısında, Ackers'ın batısında küçük bir park var. Bazen akşamları oraya giderim. Eskiden giderdim yani. Manzara güzel, ben de bir şeyler topladım. Bir çeşit piknik. Bir çeşit piknik. Kulağa çocukça geliyor." Yüzünü buruşturdu. "Ve hiç de kutlama gibi değil."

"Kulağa harika geliyor," dedi Viv.

Tandri gülümsemesinin bazı parçalarını topladı.



GÜZEL BİR MANZARAYDI. BURASI BİR PARKTAN ÇOK BAKIMLI BİR YERDİ.

Ackers'ın uzun cüppeli mezunlarından birinin heykeli bu alanda yer alıyordu; heykelin taştan yapılmış yüzü şüphesiz hayattayken olduğundan daha heybetliydi. Kiraz ağaçları ve çitler onu çevreliyordu ve nehrin üzerindeki küçük bir yükseltiye başkanlık ediyordu. Bu yükselti, üniversitenin bakır çan kulelerinin gün batımındaki güzel manzarasını sunuyordu. Yeni sönmüş mumlar gibi küçük duman kıvrımları çatıları süslüyordu.

Çimenlerin üzerine oturdular ve Tandri biraz ekmek ve peynir, küçük bir çömlek konserve, biraz sert sosis ve bir şişe konyak paketini açtı.

"Gözlükleri unutmuşum," dedi.

"İstemiyorsan benim için sorun değil,"

diye cevap verdi Viv. "Gerçekten...

fazla bir şey değil."

Viv konyağı açtı, bir yudum aldı ve şişeyi Tandri'ye uzattı. "Bana bir kutlama gibi geldi."

Viv sucuğu dilimleyip ekmeğin üzerine biraz reçel sürerken Tandri de bir yudum aldı.

Yediler, içtiler ve bazı kuşlar kiraz ağaçlarına tünerken fazla bir şey konuşmadılar. Güneş battı ve nehrin soğuğu yavaş, ürpertici bir dalga halinde yükseldi.

Azalan ışıktaki rahat bir sessizliği paylaştılar ve sonra Viv, "Üniversiteden neden ayrıldın?" diye sordu.

Tandri ona baktı. "Neden ilk başta gittin?" değil." Viv omuz

sıltı, "Buna hiç şaşırmadım."

Diğer kadın üniversitenin çan kulelerine baktı ve bir süre düşündü.

Viv onun cevap vermeyeceğini tahmin etti ve

sorduğuna pişman oldu. "Ben burada doğmadım.

Buradan *kaçtım*."

Viv neredeyse bir şey söyleyecekti ama bekledi.

"Merak ettiğiniz buysa, kimse beni kovalamıyordu. Ben kaçıyordum... olduğum şeyin tuzağından. Bu," dedi Tandri boynuzlarından birinin ucuna dokundu ve kuyruğunu salladı. "Düşündüm de, bir üniversite mi? Orası fikirlerin sorgulandığı bir yer. Nereden ya da *neyden* geldiğinizin değil, ne yaptığınızın önemli olduğu bir yer. Mantık, matematik ve bilimin doğduğundan daha fazlası olduğumu kanıtlayacağı bir yer. Ama görünüşe göre nereye gidersem gideyim bunu da yanımda götürüyorum."

"Sen de katıldın ama."

Tandri acımasızca başını salladı. "Öyle yaptım. Harç parasını denkleştirdim ve kabul edildim. Kimse beni durdurmadı. Paramı aldılar, kesinlikle. Benim gibi birini dışarıda tutan hiçbir yönetmelik yok."

"Ama?"

"Ama... önemli değildi, gerçekten değil. Ne derler? Yasanın lafzına uydular ama ruhuna uymadılar mı?" İç çekti. "Ruhu aydınlanmamıştı."

Viv Kellin'i düşündü ve başını salladı.

"Ben de kaçtım. Yine kaçtım."

Sessizliğin devam etmesine izin verdiler ve Viv konyağı Tandri'ye uzattı.

Daha derin içti ve ağzını silerken Viv'e baktı. "Bilgelik incileri yok mu?"

"Hayır."

Tandri'nin kaşları kalktı.

"Ama söyleyeceğim...." Viv, Tandri'ye ciddiyetle bakmak için başını çevirdi. "Siktir et o *orospu çocuklarını*."

Tandri'nin şaşkın kahkahası kiraz ağaçlarındaki kuşları ürküttü.



VIV, TANDRI'YI TEKRAR EVE GÖTÜRÜRKEN SEPETİ TAŞIDI, BU SEFER odasına kadar. İkisi de dengesizdi - konyağı bitirmemişlerdi - ama ikisi de hoş bir şekilde sıcak ve sıvıydı.

Tandri merdivenlerin başındaki kapıyı açtı ve bir anlık tereddütten sonra Viv'i içeri buyur etti.

Viv başını alçak tavana çarpmamak için eğildi. Küçük, tek odalı dairede düzenli bir karyola, kitaplarla dolu birkaç raf, püsküllü bir halı ve küçük bir makyaj masası vardı.

"Ackers'a gittiğimde burada kalmıştım," dedi Tandri eliyle odayı göstererek. Viv'den sepeti aldı ve makyaj masasının üzerine koydu. "Ben sadece... taşınmaya hiç zahmet etmedim."

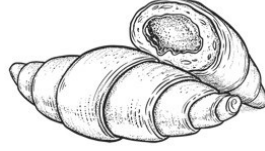
Viv'e baktı, o da Tandri'nin en az temkinli olduğu zamanlarda bazen ortaya çıkan sıcak parıltıyı hissedebiliyordu. Ama içinin derinliklerinde yanan karıncalanma sıcaklığından bunun sorumlu olduğunu düşünmüyordu. Suçlu kesinlikle konyaktı.

"Viv," diye başladı Tandri ama bakışları düştü ve ne söyleyeceğini unuttu. Viv onun tekrar bulmasına izin vermedi.

"İyi geceler, Tandri." Uzanıp Tandri'nin omzunu sıkarken elinin büyüklüğünün ve sertliğinin farkındaydı. "Ve teşekkür ederim. Umarım seni asla kaçmak zorunda bırakmam."

Ve sonra, arkadaşı başka bir şey söyleyemeden Viv kapıyı arkasından sessizce kapatarak çıktı.

OceanofPDF.com



Viv ve Tandri sabah rutinleri boyunca, birbirlerinin etrafında alçak sesle mırıldanarak, dokunmamaya dikkat ederek, her biri diğzerinin kapladığı alanın zarif bir şekilde farkında olarak ilerlediler. Viv düşünmeden hareket ediyordu.

ekonomi - demleme, servis, karşılama ve çok az kayıt.

Eriyen çikolatanın kokusu dükkâna yayılana kadar ikisi de Thimble'ın yeni tencere ve malzemeleriyle uğraştığını fark etmedi.

Viv'in gömleğinin çekiştirilmesi üzerine aşağı baktı ve fırıncılarının unlu ellerini endişeyle birbirine kenetlediğini gördü. "Hey, yüksük."

Arka masada, birkaç rafın üzerinde düzgün sıralar halinde altın hilaller soğuyordu. Thimble bir tane seçti ve ona uzattı. Kadın başıyla onaylayarak aldı. Yumuşacık ve sarı hamur işinin tereyağlı katmanları nazik kıvrımlarla katlanıyordu. Kokusu muhteşemdi.

Ağzında neredeyse eriyen bir ısıruk aldı, aynı anda hem tereyağından zengin hem de inanılmaz derecede hafifti. Bunları bir somun ekmekle karşılaştırmak, ipeği çuval beziyle karşılaştırmak gibiydi.

"Bu... inanılmaz," diye devam etti. Aslında o kadar iyiydi ki, sadece tereddütle, "Ama bu şey olamaz... neydi o?" diye devam etti.

"Mm. Çikolata," diye yanıtladı Tandri, bir köşesini daha koparıp ağzına atarken. Boğazından küçük bir ses çıkardı ve çiğnerken gözlerini kapattı.

Thimble sabırsızlığı her halinden belli olan elleriyle "hadi *devam et*" işareti yaptı. Viv omuz silkti, daha büyük bir ısıruk daha aldı ve içindeki erimiş çikolata çekirdeğini buldu. Tadı daha önce tattığına hiç benzemiyordu.

Dünden daha tatlı, daha derin, daha zengin. Kremi ve çökmüş, hafif baharatlı.

"*Sekiz cehennem*, Thimble!" diye başardı. Ağzından çıkan tatla şarkı söylüyordu. "Bunu *yapmaya* nasıl devam ediyorsun?" Şaşkınlıkla böreğe baktı ve hemen ardından bir ısırık daha aldı.

Viv başını çevirdiğinde Tandri'nin dudaklarına çikolata bulaşmış, gözleri kocaman ve ıslıl ıslıl, donup kaldığını gördü.

"Thimble. Bunu bilmiyor olabilirsin ama *ben....* yani *biz....*" Tandri'nin kuyruğu baştan ayağa bir hareketle sallandı, "Her türlü duyuma *güçlü bir şekilde* tepki veririz. Buna tat da dahil. Ve, şey."

Viv yine o sıcak nabızı hissetti ve Thimble da hissetmiş olmalıydı çünkü gözlerini kırıştırdı ve titredi.

"Bu her neyse... sadece etkisiz hale getirmekle ilgili." Succubus takdirle iç çekti.

"Daha önce haklıydın, Thimble," dedi Viv. "Sana daha büyük bir mutfak almalıyız."

Tandri mevcut alanı değerlendirdi. "İki soba mı? Duvarı dışarı mı itelim?" "Cal'a sorarım." Viv tekrar şeflerine baktı. "Bu arada, bunlara ne diyorsunuz?" Son lokmasına kadar parmaklarını yalayarak kendininkini bitirdi.

yumuşak pul ve çikolatalı smear.

Çıngıraklı omuz silkti ve bir tane de kendisi aldı, sıkarak test etti ve bir ucunu ısırdı.

"Bana bırakın," dedi Tandri, kocaman bir ısırık daha alarak.

~LEGENDS & LATTES~

~MENÜ~

KAHVE ~ EGZOTİK AROMA VE ZENGİN, TAM GÖVDELİ KIZARTMA-½ BIT

LATTE ~ SOFISTİKE VE KREMSİ BİR VARYASYON-1 BIT

HERHANGİ BİR İÇECEK ICED ~ RAFINE BİR BÜKÜLME- ½ BİT EKLEYİN

TARÇINLI RULO ~ CENNET GİBİ BUZLU TARÇINLI PASTA-4 BIT

THIMBLETS ~ GEVREK FINDIK VE MEYVE LEZZETLERİ-2 BIT

MIDNIGHT CRESCENTS ~ GÜNAHKAR BİR MERKEZE SAHIP TEREYAĞLI KATLAMA-4 BIT

*

İÇİN DAHA İNCE ZEVLER

~ ÇALIŞAN BEYEFENDİ VE HANIMEFENDİ ~



TANDRI İLE ARALARINDAKİ SESSİZ GERİLİM BUHARLAŞMIŞTI VE VIV

Neredeyse puslu sabah danslarını hayal ettiğini düşünecekti. Thimble'ın hilalleri tahmin edilebileceği gibi bir saat içinde tükenmişti ve o çoktan yeni bir parti üzerinde çalışmaya başlamıştı.

Viv küçük mutfaklarının kısıtlamalarıyla meşguldü. Düşüncelerini sorma fırsatı bulduğunda Cal ne önerebilirdi? Sürekli yukarıdaki otomatik sirkulatöre bakıyor ve cevabın beklediği gibi olmayabileceğini düşünüyordu.

"Her zamankinden mi, Hem?" diye sordu, adam tezgâha yaklaştığında.

Hemington daha yakına eğildi. "Keşke bana böyle hitap etmeseydin," dedi alçak sesle.

Gülümsedi, gözleri işindeydi. "Mmm. O zaman bu bir evet mi?"

"Söylemek *istediğim şey*, koğuşun neredeyse hazır olduğu. Ve evet, bir buzlu kahve lütfen."

"Oh, öyle mi? Evden o zaman."

"Binayı ve kaba bir daire içinde birkaç metre daha alanı kapsamalıdır."

"Patladığını nasıl anlayacağım?"

"Bu son ayrıntı." Sol elini tezgâhın üzerine uzattı. "Seninkine ihtiyacım var, lütfen?"

Viv tereddüt etmedi ve çok daha büyük olan elini onunkinin aynısı olacak şekilde yere koydu. Sağ elinin ilk iki parmağıyla sol elinin üzerine vurdu ve birkaç kıvrılma hareketi ve karmaşık bükülmeler yaptı. Mavi bir ışık parladı. Parıltı kaybolmadan önce Viv'le avuçlarını birbirine dokundurdu ve dudaklarına değen bira köpükleri gibi kısa bir fokurdama oldu.

"Bu kadar mı?" diye sordu, adam teması kesince.

"İşte bu kadar. Eğer koğuş tetiklenirse, elinizde hafif bir çekilme hissedeceksiniz. Bu seni uyandırmak için yeterli olacaktır."

"Nazik bir çekiş, ha?"

"Unutmayın ki koğuş sadece bir kez çalışır. Eğer tetiklenirse onu sıfırlamam gerekecek ama.... işte burada."

"Bir kez yeterli olacaktır." İçkisini ona doğru kaydırды. "Teşekkürler, Hem."

İtiraz etmek için ağzını açtı ama onun yerine başını salladı. "Bir şey değil Viv." Başını salladı ve içkisini masasına geri götürdü.

"O da neydi öyle?" diye sordu Tandri.
"Sadece küçük bir sigorta."



ERTESİ GÜN ÖĞLEDEN SONRA, PENDRY DÜKKANA TEKRAR GELDİ, BU SEFER Orijinal, tuhaf uduyla. Viv onu gördüğüne sevinerek cesaretle başını salladı.

"Ee," dedi. "Eğer beğenmezsen *bırakırım*. Ya da eğer... eğer biri şikayet ediyor." Bir darbeye hazırlanır gibi nefesini dişlerinin arasından çekti.

"İyi olacak, evlat. Al, bunlardan biriyle başla." Ona bir Midnight Crescent uzattı ve çocuk şaşkın bir bakışla aldı. Viv enstrümanını işaret ederek, "Ayrıca sormam gerek. Bu tam olarak *nedir*?"

"Oh. Bu mu? Şey, bu... bu bir Thaumic Lute mu? Bu... şey, onlar bir çeşit... yeni." Tellerinin altında gümüş iğneler olan gri levhayı işaret etti. "Bakın, Auric Pickup bir nevi sesi toplarken... uh... şey, teller titreştiğinde bir... um.... Aslında nasıl çalıştığını bilmiyorum," diye yarım yamalak bitirdi.

"Tamam," dedi Viv ve onu içeri buyur etti. "Öldür onları. Mecazi anlamda, lütfen."

Gözlerini kırpıştırarak yemek alanına doğru ilerledi ve hamur işinden belli belirsiz bir ısırık alınca Viv gülümsedi.

Birkaç dakika boyunca hiç ses çıkmayınca adamın yemeğini bitirdiğini düşündü. Sonra tezgâhın önünde bir müşteri kuyruğu oluşunca onu unuttu.

Sonunda çalmaya başladığında, kadın şaşkınlıkla başını kaldırdı.

Lavta aynı düzensiz, uğultulu tonda feryat ediyordu ama çaldığı müzik öncekinden daha hassastı; bir baladın yavaş temposuyla incelikle seçilmişti. Sanki notalar daha geniş bir alanda yankılanıyormuş gibi, daha kalın, daha sıcak bir hisle desteklenen ek bir *varlık vardı*. Ayrıca, sonucun ilk başarısız denemesinden daha sessiz olduğuna yemin edebilirdi.

Viv müzik hakkında pek bir şey bilmiyordu ama çocuğun ara sıra yaptığı ziyaretlere alıştığı için bu kendinden emin, modern sese sıçrama artık o kadar da uzak görünmüyordu. Bunca zamandır aradaki boşluğu dolduruyordu ve bir sonraki adımı atmıştı. Pendry'nin tamamen beklenmedik tarzı... *doğruyd*. Özellikle de burada.

O ve Tandri birbirlerine şaşkınca gülümsediler. Viv, Tandri'nin kuyruğunun arkasında belli belirsiz, metronomik bir şekilde sallandığını fark etti.

Viv bunun yeterince ciro olduğunu düşündü.



HAFTA ILERLEDİKÇE VIV SÜREKLİ OLARAK HAYALETLERİN BEKLENTİSİ İÇİNDE YAŞADI. sağ avucunu çekilişiriyordu. Hemington bunun nazikçe yapılacağını söylemişti ama o bunu etine saplanmış bir balık oltası gibi hayal etti ve elini sertçe çekerek sarsmaya başladı.

Yine de bir şey olmadı.

Bunu hayal ettikçe teni karıncalandı ama sonunda temkinli beklenti hissi kayboldu.



LANEY GIDEREK ARTAN BİR SIKLIKTA UĞRUYOR, *birçok* TEKLİFTE BULUNUYORDU. fırıncılarıyla tarif alışverişi yaparlardı. Viv her zaman Thimble'ı dinlerdi. Küçük yaşlı kadının onun el kol hareketlerine ve endişeyle göz kırpmasına sinirlenmesi Viv'i hem eğlendiriyor hem de ona yük olduğu için biraz suçluluk duymasına neden oluyordu. Ayrıca onun el işaretlerinin *sadece* Laney ile karşılaştığında en şifreli halini aldığını düşünüyordu.

Yaşlı kadın her zaman bir şeyler satın alırdı.



KORKUNÇ KEDI DAHA DÜZENLİ BİR ŞEKİLDE ORTAYA ÇIKIYORDU. VIV BAZEN Amity'nin bakışlarından irkildi ve döndüğünde onu çatı katında isli bir çirkin yaratık gibi tünemiş, yemek yiyenleri küçümseyerek incelerken buldu.

Tandri, hayvanı onun için yaptıkları yatağa sahip çıkmaya ikna etmek için ödülleri kullanmayı denedi, ancak Amity sadece onları yedi, çok bilinçli bir şekilde göz teması kurdu ve sonra kuyruğunu kaldırarak uzaklaştı.

Viv, etrafta dikkatli bir canavarın olmasını umursamadığını fark etti. Hiç de bile.



VIV VE TANDRI TEKRAR RAHAT BİR DENGEYE OTURDULAR. ORADA başka piknik ya da eve yürüyüş yoktu. Viv'in içinde çok yakından incelemediği hüzünlü bir sızı ve Tandri'nin parkta geçirdikleri akşamdan bahsetmemesi karşısında neredeyse korkakça bir rahatlama vardı.

Sürekli meşguldüler ve günler güzel kokularla, beklenmedik müziklerle ve dostça çalışmalarla dolup taşıyordu. Dükkânla ilgili umutları her bakımdan fazlasıyla gerçekleşmişti.

Bu kadarı yeterliydi... değil mi?



TANDRI BAZI SANAT MALZEMELERİNİ VIV'IN ÜZERİNE DÜŞÜREREK ONU KORKUTTU. Masada bir şişe mürekkep, ince bir fırça ve kupalardan biri vardı.

"Bir fikrim var," dedi.

Viv makineyi silerken başını kaldırıp baktı. "Dinliyorum."

"Bunu çok düşünüyorum. İlk içkimi çalışırken içiyorum. İstedğim zaman bir yudum alıyorum ve bardağımı sabah boyunca uzatıyorum. Bunu seviyorum."

Viv başını salladı. "Evet, tabii. Ben de aynısını yapıyorum."

"Müşterileriniz.... Onlarda bu yok."

"Müşterilerimiz," dedi Viv ama yine başını salladı. "Tamam. Sana katılıyorum." "Peki ya yanlarında götürebilirlerse?"

"Bunu daha önce de dilemiştim ama...." Omuz silkti. "Bunu yapmanın bir yolunu hiç bulamadım. Eğer varsa...."

"Onlara bir kupa satıyoruz. Ve...." Fincanı çevirdi. Tandri'nin akıcı yazısıyla **VIV** yazmıştı. "İsimlerini ekliyoruz. İsterlerse burada tezgâhın arkasında bırakabilirler ama kupa onlara ait. İstedikleri zaman ellerinde bir içkiyle yollarına devam edebilirler. Tek yapmaları gereken onu geri getirmek."

"Bence bu mükemmel." Viv boynunu ovuşturdu. "Dürüst olmak gerekirse, bunu kendim düşünmediğim için kendimi biraz aptal gibi hissediyorum."

"Muhtemelen öyle olacaktı, eninde sonunda." Yine o sıcak nabız atışı vardı, giderek daha iyi fark ediliyordu.

Viv aniden eski bir potansiyel hissiyle dolup taşı. Bir kılıcın hareketine, bir ayağın yerleştirilmesine, bir bıçağın hareketine bağlı olan kritik bir an.

Güven anı uzatıldı ya da esirgendi. Harekete geçmemek de en az diğerleri kadar bir karardı.

"Biliyor musun Tandri, burası... gerçekten de benim olduğu kadar senin de olmaya başladı. Burayı senin yapıyorsun."

Tandri dehşete düşmüş görünüyordu, "Özür dilerim, ben-"

Viv yüzünü buruşturdu ve açıklamak için çabaladı. "Demek istediğim bu değil! Demek istediğim, sen *olmasaydın böyle olmazdı*. Senin olmasına *sevindim*. Ve bunu bildiğinden emin olmak istiyorum... bunu..." Sözcükleri karıştırdı ve sustu.

Tandri o şaşkın duraksamada mırıldandı: "Endişelenmene gerek yok. Hiçbir yere gitmiyorum."

Viv birden kendini karanlık bir yolda kaybolmuş ve yalnız bulmuş, onu buraya kadar getiren yol gösterici ışık her neyse onu terk etmişti. "Ben... bu... iyi. Ama benim söylemek istediğim...."

Gerçekten, ne söylemek istiyordu?

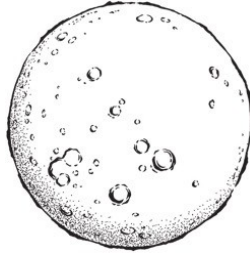
Bu konuşmanın sonucunu efsanevi bir *taşa* emanet edecek kadar kayıtsız mı kalmıştı? Tandri bundan daha önemli değil miydi? Viv'in en doğru sözlerini açık bir şekilde söylemesini talep etmiyor muydu?

Karanlık tehlikelerle doluydu, hatta bazıları belki de riske atılmaya değerdi.

Tandri doğruldu ve hızlı bir gülümsemeye zorladı. "O zaman bunu panoya ekleyeceğim, tamam mı?"

"Bu... evet. Bunu kesinlikle yapmalıyız," diye cevap verdi Viv.

Tandri her ikisi için de geri çekildi ve Viv rahatladı mı yoksa hayal kırıklığına mı uğradı karar veremedi.



Thimble vurgulamak için ciyakladı ve Viv'in tezgâhın üzerine yaydığı gnomca katalogdaki bir tahta baskıyı işaret etti. Çıngıraklı, düzgün görebilmek için bir taburenin üzerine çıktı.

İlanda tasvir edilen soba onlarınkinden iki kat daha genişti, çift ekstra büyük fırını ve ateş haznesi ile sıcaklık kontrol göstergeleri ve düğmeleri olan bir arka paneli vardı. Viv ahşap baskıdan çok fazla ayrıntı çıkarmakta zorlandı ama görünüm çok moderndi ve listelenen özellikler Thimble'ın gözlerini özlemle parlattı.

"Emin misin?" Fiyat karşısında kaşlarını kaldırdı.

Thune'a iyi bir birikimle gelmişti ama tadilatlar, ekipman masrafları ve özel yemek siparişleri bu birikimi eritmişti. Azimuth'tan düzenli olarak sipariş ettiği fasulyeler de pahalıya geliyordu. Yeni bir soba, kalan parasını neredeyse silip süpürecekti, ancak Thimble'ın unlu mamullerinin popülerliği göz önüne alındığında birkaç ay içinde bunu telafi edeceklerinden oldukça emindi.

Çıngıraklı adam kararlı bir şekilde başını salladı, ama kadının yüz ifadesi karşısında tereddüt etti ve sonra isteksizce sayfanın ilerisindeki daha ucuz bir modeli gösterdi.

"Hayır, Thimble," dedi onu işaret ederek. "En iyiler en iyileri hak eder ve o da sensin. Cal'a bunu kurabileceğimizden emin olmasını söyleyeceğim ve sipariş vereceğim."

Tandri'yle konuşan tanıdık bir ses duyduğunda bakışlarını kaldırdı.

"Bu haftanın teslimatı için. Ve... bir bakayım, lattelerden biri lütfen, canım." Lack karşısında durmuş, mırıldanarak menüye bakıyordu

tahta.

Tandri içkisini hazırlarken Viv de tezgâhın altından bir çuval dolusu ekmek aldı ve bir an düşündükten sonra Thimble'ın iki hilalini de ekledi. Torbayı uzatırken adama hafifçe başını salladı. "Madrigal'in bu haftanın haraçları hakkında ne düşündüğünü bana bildirin."

"Öyle yapacağım." Lack başıyla selam verdi, içkisini aldı ve sessizce yoluna devam etti.



"BUGÜN... MÜZİK OLACAK MI?"

Kız gençti ve biraz nefessiz ve rüzgârlı görünüyordu.

"Asla emin olamayız," dedi Viv omuz silkerek. "Pendry gelir ve gider." "Oh." Kız hayal kırıklığına uğramış gibiydi ama hemen üstünü örttü. "Size getirebileceğim bir şey var mı?"

"Hayır, teşekkür ederim. Yani... ne zaman döneceğini bilmiyor musunuz?"

Viv, onun bu sorunun cevabına duyduğu ilgiyi küçümsemeye çalıştığını -pek de başarılı olamadığını- düşündü. "Korkarım hayır."

Kız gittikten sonra Tandri kaşlarını çattı. "Bu hafta bu üçüncü oldu."

Viv düşünceli düşünceli Pendry'nin hayranına baktı. "Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?"

"Sen onu yere yatır. Ben işareti yapacağım."



PENDRY BİR DAHAKI SEFERE KAPININ EŞİĞİNİ KARARTTIĞINDA, VIV ONUN biraz daha kendinden emindi. Neşeyle başını salladı, izin almadan doğaçlama sahnesine çıkabilecek kadar rahattı.

"Hey, Pendry," dedi, köşede kaybolmadan önce onu yakaladı. "Bir saniyen var mı?"

"Uh... tabi."

Eski endişesi yüz ifadesine geri dönmeye başlamıştı, bu yüzden Viv devam etti. "Hâlâ para için şapkanı çıkarmadın, değil mi?"

"Şey... hayır. Ben sadece... sadece oynamayı seviyorum. Yalvarmak gibi mi geliyor? İstemek gibi mi? Eğer babam benden bahsedildiğini duyarsa-" Yüzünü buruşturarak sözünü kesti.

"Ya sana ödeme yaparsam? Daha çok maaş gibi bir şey belki."

Şaşırmış görünüyordu. "Ama... neden yapasın ki? Ben... ben... zaten...."

"Biraz daha düzenli olmanı istiyorum tabii ki."

"Düzenli mi?"

"Haftada dört kez diyelim mi? Gün aşırı. Ve her seferinde aynı saatte. Belki akşam beşte? Seans başına altı parça. Kulağa nasıl geliyor?"

Pendry inanmamış görünüyordu. "Şey, ben... bana gerçekten *para mı* vereceksiniz? Oynamak için mi?"

"Evet. Yaklaşık bu büyüklükte." Bir elini uzattı.

"Evet, hanımefendi," dedi, kendi eliyle kuvvetli bir şekilde pompalayarak. "Oh, ve Pendry...? Yine de şapkanı çıkarmalısın."

Günün sonunda, dükkanın dışında Tandri'nin akıcı yazısıyla boyanmış başka bir tabela asılıydı.

- CANLI MÜZİK -

MORNDAY, TAUDAY, VINTUS, FREYDAY
AKŞAM BEŞTE



VIV SAĞ AVUCUNDA ACI VEREN BİR YIRTILMA HISSİYLE UYANMAYA BAŞLADI, deri yarılıp soyuluyordu. Bir anda ayağa kalkmış, yatağını açmış, elinde olması gereken yarayı arıyordu.

Teni pürüzsüz ve hasarsızdı.

Yine de bu his devam etti ve ön koluna doğru ilerledi. Viv'in içgüdüleri, aylar süren hareketsizliğe rağmen onu henüz tamamen terk etmemişti ve Blackblood'un yatağının yanındaki alışılmış dinlenme yerine doğru hamle yaptı. Tabii ki orada değildi, onun yerine mutfak duvarında işe yaramaz bir şekilde asılı, çelenklere dolanmıştı.

Hemington'ın koğuşu.

Fennus.

Elf onun yatak takımını bir kenara attığını, tahtaların gıcirtısını duymuş *olmalıydı*. Öyle değil mi?

Yine de merdivene doğru süründü, eğildi ve ağırlığını çıplak ayaktan çıplak ayağa dikkatlice kaydırđı. Elindeki çekıştirme, yırtılma hissi azaldı. Aşağıdan hiçbir ses duymadı. Kenardan baktığında, ay ışığının az bir kısmı yemek alanını mavileştiriyordu.

Avize neredeyse yüzünün önünde beliriyordu ve altında büyük masanın yumuşatılmış siluetini, onu çevreleyen kabinlerin koyu renkli levhalarını, kaldırım taşlarının kabataslak çizgilerini görebiliyordu. Gece görüşü pek iyi değildi ama nefesini tuttu ve herhangi bir hareket belirtisi olup olmadığına dikkatle baktı.

Bir dakika geçti.

Bir dakika daha.

Sonra bir koku hayaleti, kahvenin yaygın aromasının altında yabancı bir şey. Zayıf ama tanınabilir bir parfüm-çiçek ve antik.

Pelerinli ve kapüşonluydu ama oydu.

Bir kumaş hışirtısı bile varlığını ele vermiyordu ama Fennus her zaman inanılmaz derecede sinsî davranırdı, genellikle de bu onların yararına olurdu. Şimdi karşı tarafta olan Viv, onun sessiz ilerleyişine yeni bir saygıyla hayret ediyordu.

Adamın hareketlerini takip edebilmek için gözlerini iyice kısması gerekti ama büyük masanın ucunda durakladığını gördü. Soluk bir elin parıltısı belirdi, hafifçe masanın yüzeyinde duruyordu. Scalvert'in Taşı tam altında saklı duruyordu. Başsı sanki dinliyormuş ya da Viv'in paylaşmadığı bir elf duyusunu kullanıyormuş gibi örtüsünün içine eğilmişti.

Beklemenin bir anlamı yoktu.

Sıçradı ve yere sertçe indi.

Gizlenmenin de bir anlamı yoktu.

"Merhaba, Fennus," dedi.

Şaşırmış gibi görünme nezaketini bile göstermedi. Yavaşça ona doğru dönerek pelerinini geriye katladı ve sol elinde soluk, sarı bir ışık patladı. Yüzü alttan aydınlatılmıştı, her zamanki gibi çileden çıkarıcı bir şekilde yumuşaktı.

Elf sanki onu kendi kapısının önünde karşılıyormuş gibi başıyla selamladı. "Viv. Beni duymuş olman ilgimi çekti," dedi, ilgiden başka bir şey ifade etmeyen bir ses tonuyla. Utançtan da eser yoktu.

"Biraz yardım aldım." Omuz silktili. "Neden burada olduğunuzu sormanın bir anlamı yok sanırım?"

"Tabii ki hayır. Sanırım suçluluk duygusu seni yiyip bitiriyordur."

"Suçluluk mu?" Viv kuşkuyla sordu. "Sekiz cehennemde ne demek istiyorsun, *Suçluluk mu?*"

Elf, sanki kadının dalgınlığı onu hayal kırıklığına uğratmış gibi iç çekti. "Bize karşı adil davranmadın Viv. Başından beri şüphelerim vardı, biliyorsun. Çok *kaçamak cevaplar verdin.*"

"Adil bir kesintiydi," dedi Viv seviyeli bir şekilde. "Özellikle de söylenti ve şanstın ibaret olan bir şey için. Kazıbilimcinin hazinesi teraziyi dengelemek için yeterliydi."

"Aynı fikirde değilim," diye cevap verdi ipek gibi.

Onun sabırlı ve makul sesini inanılmaz derecede rahatsız edici buluyordu.

Sonra dudakları alışılmadık bir kızgınlıkla buruştu. İlk kez soğuk kayıtsızlık maskesi düştü. "Pek de kurnaz değildin. O kadar kas gücün var ama kurnazlığın yarısı bile yok. Komplo kurmak ve plan yapmak seni yoruyor muydu? *Zeki Viv*, inanılmaz bir gizemi çözüyor! Neden, ilk olduğunu düşünmüş olmalısın! Ne kadar eğlenceli. Sonra elinde taşla, koşabildiğin kadar hızlı koşun, fazla oyalanırsan bir şeyleri gözden kaçıracağından korktun. Ya da belki de utanç seni paketlemeye gönderdi?"

"Utanç mı?" Viv güldü. "Saçmalıyorsun, Fennus."

"Öyle miyim? Söyle o zaman, diğerleri biliyor mu?"

"Bir şarkıdaki birkaç dizeye dayanarak aptalca bir bahse girdiğimi mi? Hayır. Ama *utandığım* için değil, Fennus. *Utanmak* gerçeğe daha yakın."

Eliyle binayı genişçe işaret etti. "Bir aptalın bahsi mi? Öyle görünmüyor." Viv dişlerini sıktı. "Anlaşma anlaşmadır ve ben üzerime düşeni yaptım."

Gerçekten *ihtiyacın var mı*, Fennus? Senin için ne yapacağını sanıyorsun?

Yoksa benim olanı almak için geceleri etrafta dolanarak bir *prensibi mi* savunuyorsun?" "Mmm, bir p r e n s i p m i ? Onun gibi bir şey," d i y e mırıldandı. Gözleri duvardaki büyük kılıcına kaydı. "O kılıcı kaldırdığında, asla

bunu vicdan azabıyla değiştirdiğine inanıyorum."

"Sanırım yeterince konuştum. Ne yapacaksan yap ve ne olacağını göreceğiz."

"Oh, Viv, çok yazık-"

Devasa, isli bir gölge masanın üzerinden atlayıp korkunç pençelerini savurarak onu kıl payı ıskalayınca Fennus aniden, zarifçe geriye doğru sıçradı. Amity yırtıcı bir zarafetle yere indi ve hırlayarak elfin üzerine döndü.

"Allah'ın belasası şey!" diye tükürdü Fennus.

Korkunç kedi yavaş ve temkinli adımlarla ona doğru ilerliyordu, ağzı etkileyici dişlerinin üzerinde yukarı doğru kıvrılmıştı. Viv bu canavarın bir

keci olduğunu bile bilmiyordu.

binada. Onu nasıl *kaçırmıştı*?

Amity'nin hırıltısı daha da yükseldi ve ardından Fennus, kedinin bile erişemeyeceği bir çeviklikle hayalet gibi geçip gitti. Bir anda kapıdan çıktı ve gecenin içinde gözden kayboldu.

Korkunç kedi bir süre onun ardından baktı, sonra tembelce kocaman yeşil gözlerini kırıştırdı. Uzak köşedeki yastık ve battaniyelere geri döndü, üzerlerinde daireler çizdi, pençeleriyle onları yoğurdu ve sonra tekrar uyumak için yerleşti.

Viv temkinli bir şekilde diz çöktü ve büyük kedinin tüylerini okşadı. Mırlamasının titreşimi Viv'in omzuna kadar ulaştı.

"Sekiz cehennemde ne zaman burada uyumaya başladın?" diye yüksek sesle merak etti. *Ve neden onu daha önce görmedim?*

Her iki durumda da, Viv elinde fazladan krema olduğundan emin olacaktı. Ve belki güzel bir biftek.



FENNUS'UN RAHATSIZ EDEMEYECEĞİ KESİN BİLGİSİNE RAĞMEN

Taşa bakmaya vakti olmadığı belliydi. Viv kendini rahatlatmadan uyuyamazdı.

Ön kapıyı kapatıp yeniden kilitlemeden önce sokağın aşağısını ve yukarısını kontrol etti. Masayı kenara iterek çömeldi ve Scalvert'in Taşı'nı yattığı yerde okşamak için kaldırım taşının üzerine döndü.

Dükkan, Tandri, Thimble, Cal... ve şimdi de Amity. Her hafta bir sonrakine çiçek açıyor, daha önce bilinmeyen bir ihtiyacın karşılanması için tomurcuklanıyor gibiydi? Bu ana kadar, servetinin Scalvert's Stone'dan kaynaklanıp kaynaklanmadığı konusundaki spekülasyonlar neredeyse akademikti. İyi bir şeyi neden bu kadar yakından inceleyelim ki?

Şimdi, soru her zaman olması gerektiği gibi görünüyordu... Taşı *kaybederse* ne olacaktı? Eğer gerçekten yetiştirdiği her şeyin köküyse, o zaman kesilirse bitki kuruyup ölecek miydi, yoksa devam edebilecek miydi? Ve eğer öyleyse, ne kadar süre?

Son birkaç ayı düşündü. Özellikle de Tandri'yi ve üst kattaki sade odayı düşündü.

Belki de arkadaşı haklıydı. Belki de dükkân onun hayatı değildi. Belki de o kaybetmeye hazır *olmalı*.

O olmadan, gerçekte neydi? Sadece tek bir
cevaba ulaşabilirdi.
Tek başına.

OceanofPDF.com



"**H**urada mıydı?" diye sordu Tandri. "*Gecenin* bir yarısı mı?"

Geç açıldılar. Tandri ısrar etti. Viv önce bir şey söylemedi ama diğer kadın bir şeylerin ters gittiğini hemen anladı. doğuştan gelen yetenekleri iş başındaydı ve sorunun ne olduğunu öğrenmek istiyordu. "Taş için geldi o zaman. Aldı mı?"

"O yapmadı."

Succubus onun detay vermesini bekledi ve vermeyince Tandri avucunu sertçe tezgâha vurdu. "Ne oldu? *Hepsini*, bu sefer, lütfen."

Viv de ona hatırlayabildiği kadar ayrıntılı bir şekilde anlattı.

"Kediyi de işe almanın bir yolunu bulmalıyız," diye mırıldandı Tandri, sözlerini bitirdiğinde.

Viv hafif bir gülümsemeyle, "Soğuk kutuda kuzu budu var, ne zaman gelirse diye," dedi. "Bu sabah gitmişti. Nasıl kaçtığı hakkında hiçbir fikrim yok."

"Hemington'ın kurduğu bu koğuş. Artık tükendi. Sıfırlamasını sağlamanız gerekecek."

"Bunun bir anlamı yok," dedi Viv. "Fennus aynı şeyi iki kez denemez. Başka bir şey yapacaktır. Ne olduğunu bilmiyorum ama dikkatli olmak zorundayım. Bu konuda oldukça iyiyim... en azından *eskiden öyleydim*."

"Onu elde etmek için ne kadar ileri gidecek?" diye sordu

Tandri, gözleri kısılmış bir halde. "Dürüst olmak gerekirse?

Bilmiyorum. Ama bundan daha uzağa."

Tandri odada volta atıyor, kuyruğunu bir o yana bir bu yana savuruyor, parmaklarını çenesine vuruyordu. "Taş. Eğer gitmiş olsaydı, ne olurdu?"

"Ben de kendime aynı şeyi soruyorum. Sanırım işe yaradığını varsayma noktasındayız. İşler çok *iyi* gitti ve Madrigal de bundan oldukça emin görünüyordu. Karşılaştırma yapmak için herhangi bir dayanağım yok ama yine de."

"En fazla ne kadar kaybedebilirsin?"

Viv, Tandri'ye baktı ve ilk düşüncesini dile getirmede.

Onun yerine, çekingen davrandı. "Bilmiyorum. Belki her şey? Belki de hiçbir şey. Belki de sadece öğrenmek için başka bir yere saklamalıyım. Belki de onu nehre atmalı ve unutmalıyım." Bıkkın bir şekilde iç çekti. "Ya da belki yine kılıcımın yanında uyumalıyım."

"Kes şunu," dedi Tandri sertçe. "Kendine acımak sana hiç yakışmıyor." Viv yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim."

Tandri volta atmayı bıraktı ve aniden rahatsız olmuş gibi göründü. "Ve bence ondan kurtulmak *özellikle* kötü bir fikir olabilir."

"Ne demek istiyorsun?"

Succubus cevap vermek istemiyormuş gibi mırıldandı ama sonra vazgeçti. "Şey... Thaumistry'de bir kavram var. Buna... buna *Arcane Karşılıklılık* deniyor. Thaumistry'nin bu kadar kontrollü olmasının ve onu savaşta kullanmamamızın nedeni bu, en azından öldürmek için." İçini çekti. "Acıyı ilaçla tedavi ettiğimizde aslında onu sadece ertelediğimiz fikrini biliyor musunuz? Tedavi tamamlandığında, sanki daha sonrası için depolanmış gibi, ertelenmiş tüm o acıyı aniden hissedersiniz?"

"Bunu duymuştum ama inandığımdan emin değilim. Çok acı çektim," dedi Viv alaycı bir gülümsemeyle.

"Yani," diye devam etti Tandri, "Thaumistry'de bu bir nevi böyle, sadece ölçülebilir. Gizemli gücün neden olduğu bir etkinin, güç ortadan kaldırıldığında *ifade edilen* karşılıklı bir etkisi vardır. Her şey dengelenmek zorundadır. Güç kesildiğinde, bir şey *geri itilir*. İleri Thaumistry tamamen geri tepmeyi yönlendirmekle ilgilidir."

"O halde, eğer Taş alınırsa, belki de bir tür... ters tepki olacağını düşünüyorsun. Kötü şans gibi mi?"

"Emin değilim," dedi Tandri. "Taş Thaumistry bile mi? Aynı prensipler geçerli mi?" Yüzünü buruşturdu. "Bu sadece bir olasılık. Ama eğer doğruysa, sizin... *bizim* sormamız gereken asıl soru kaybedecek ne kadar şey olduğu değil. Bundan sonra ne kadar daha alacağımızdır."

Viv gözlerini Tandri'ye dikti ve çenesini sıkı. "Vazgeçmek istediğimden daha fazla."



VIV BINANIN İÇİNDE SAKLAYABİLECEĞİ BAŞKA BİR YER BULMAYA ÇALIŞTI.

Taş -daha güvenli bir yer- ama sonunda bunun gerçekten önemli olmadığı gerçeğini kabul etti. Eğer Fennus onu ilk etapta bulduysa, yeni saklanma yeri uzun süre gizli kalmayacaktı. Onu bir kez şaşırttığına göre, izinsiz girişinin fark edileceğini varsayacaktı, bu yüzden ikinci kez gece vakti gizlice gireceğini hayal edemiyordu. Bir dahaki sefere ona nasıl saldıracağını bulması gerekiyordu.

Ya da kimin aracılığıyla.

Bir darbenin düşmesini *beklemek* Viv'in alışık olduğu bir şey değildi. Hayatı boyunca tehditleri ortaya çıkmadan önce bertaraf etmişti, sırtına saplanacak bir bıçak için kendini hazırlamamıştı. Sürekli temkinli olmak onu yıpratmış ve giderek daha hırçın ve sabırsız olmaya başladı.

İlk hafta en kötüsüydü ve Tandri ile Thimble'dan onlara karşı kısa davrandığı için birden fazla kez özür diledi. Birkaç kez Tandri onu nazıkçe kenara çekti ve Viv bir müşteriye tehditkâr bir şekilde baktığını fark etmediğinde tezgâhın başına geçti. Viv hem utanmış hem de minnettar olmuştu.

Ama kaçınılmaz olarak, zaman endişesinin sınırını köreltti, onu geceleyin hayali bir sesteki ara sıra irkilmeye ve gün boyunca Taş'ın dinlenme yerine doğru kaçmak bakışlara indirgedi.

Aynı zamanda, Pendry'nin planlanan performansları hoş bir güçlük haline geldi. Gösterileri için düzenli bir izleyici kitlesi oluşmaya başladı. Katılımcıların pek azı aslında bir şey satın almıyordu, ancak Viv hayranlarından bazılarının gerçek müşterilere dönüştüğünden oldukça emindi.

İdare etmek için, taşan oturma yerleri eklemenin bir yolunu buldular. Viv ara sokakta depolamak üzere daha fazla masa satın aldı ve performans günlerinde bunları sokağa yerleştirip büyük kapıları ardına kadar açtı.

Çocuk ise daha az çöküyor, daha çok gülümsüyordu ve cüssesi nihayet kapladığı alana sığıyor gibiydi.

Laney bir ya da iki kez sokağın karşısına geçip gürültüden şikâyetçi oldu, ama bu şikâyetler genellikle Thimble'ın fırınından çıkan yemeklerle birlikte yapıldığı için acısı biraz hafiflemişti.

Amity, gösteriler sırasında bile ortaya çıkıyor, ürkmüş müşterilerin arasından geçerek büyük sehpa masasının altına yerleşiyordu. Düzenli müşteriler

Yoluna çıkan sahipsiz hamur işlerini gelişigüzel yuttuğu için onların ikramlarına karşı korumacıydı. Kırbaçlanan kuyruğu kupalar için bir tehditti.

Viv onu kovmayı bir kez bile düşünmedi.



FENNUS'UN GECE VAKTI YAPTIĞI SALDIRININ ÜZERİNDEN ÜÇ HAFTA GEÇMİŞTİ, Viv tehdit geçmiş gibi davranamasa da rutinine geri dönmüştü. Ruh hali düzeldi ve iki haftadır huysuz bir söz için özür dilememişti.

Cal daha düzenli olarak uğramaya başladı ve Viv onu bir iki kez Tandri ile sohbet ederken yakaladı. Kilitlerin kalitesiyle ilgili birkaç yüksek sesli ve sivri gözlemde bulundu ve Viv ona yenileriyle ilgileneceğine dair güvence verdi.

Madrigal dükkâna girdiğinde Viv bir an ağzı açık kaldı.

"İyi akşamlar," dedi kadın.

"İyi akşamlar, um... hanımefendi," diye başardı. "Yardımcı olabilir miyim?" Viv en azından adını söylemeyecek kadar sağduyuluydu ama *hanımefendi*? İçten içe ürperdi.

Madrigal'in elbisesi abartısız bir zarafete sahipti ve bir kolunun üzerinde bir el çantası taşıyordu. Viv, en azından bir adamının onu sokaktan gizlice izlediğini fark etti. Ve eğer bir tane varsa, en az iki tane daha gözden uzakta gizleniyordu.

Kadının gözleri soğuk ve meraklı bir bakışla parlıyordu.

Tanrım, ya onu düşman edindiysem, diye düşündü Viv. Yüzüne karşı bu kadar açık konuştuğuna inanmakta güçlük çekiyordu.

Madrigal, "Bu kuruluş hakkında çok şey duydum," dedi. "Bu yaşımda eskisi kadar dışarı çıkamıyorum ama fırsat ayağıma kadar geldi ve mutlaka görmem gerekiyordu."

"İyi komşular olduğumuzdan emin olmaya çalışıyoruz," dedi Viv, elinden geldiğince kurnazca, yanlış bir adım atıp atmadığını sorarak.

"Gerçekten, eminim öylesinizdir. Korkarım herkes bu kadar komşu canlısı değil. Ve bu unsur bazen oldukça inatçı olabiliyor."

Viv'in bakışlarını dikkatle süzdükten sonra el çantasını açıp içine uzandı. "Ah, evet, ben de şu hilal hamur işlerinden istiyorum, lütfen,

Canım benim.

Viv güçsüzce paraları aldı ve mumlu kâğıda sarılı katlanmış kâğıdı uzattı. Sesini alçalttı. "İnatçı mı?"

Madrigal sanki her şey çok hayal kırıklığı yaratmış gibi içini çekti. "Böylesine mükemmel bir komşunun başına kötü bir şey gelirse çok yazık olur. Önümüzdeki birkaç gün boyunca biraz dikkatli olmak gerekebilir. Bu endişelerimin yersiz olduğunu umuyorum çünkü...." Hilal ekmeğinden narin bir ısırık aldı. "Bunlar gerçekten mükemmel. İyi geceler canım."

Başıyla selam verdi, döndü ve gri ipekten bir hışırtı içinde oradan ayrıldı. Adamı da gözden kaybıldı.

Tandri kadının gidişine şüpheyile baktı, söze dökülmemiş bir etkileşim yakalamıştı. Viv'e bilmiş bir bakış attı, o da cevap olarak başını hafifçe salladı. Midesinde hastalıklı bir his kabardı.



SONRA KAPANIŞ, TANDRI SONUNDA SORDU, "MIYDI O ONU MU? O. Madrigal?"

"Evet."

"Sana bir mesaj verdi."

"Evet. Daha çok bir uyarı. Neden bana haber verme zahmetine girdi bilmiyorum ama Fennus yakında taşınacak."

"Peki bu konuda ne yapacağız?" "Onu her zaman öldürebilirim," dedi Viv.

Tandri ona öylece baktı.

"Şaka yapıyorum," diye

mırıldandı Viv.

Gerçekten de öyle

miydi?

"Sorun şu ki, bunu düşünmek için gerçekten durdum," diye itiraf etti Tandri. "O tam bir pislik."

"Bir ay önce yaptığınız o büyük konuşmadan sonra mı?" "Evet, şey. Kimse mükemmel değildir."

Viv iç çekti. "Şimdi yine başa döndük. Bir sonraki adımda ne yapacağımızı tahmin etmeye çalışıyoruz."

"Hayır, gelmeyeceğiz. Çünkü Taş'ı buraya bizzat gelecek kadar istediğini biliyoruz."

"Aynı şeyi tekrar deneyeceğinden emin olamayız. Aslında, bunu yapmayacağını neredeyse garanti edebilirim."

"Pekala," dedi Tandri. "Kesin olan bir şey var." "Neymiş o?"

"Burada yalnız kalmayacaksın."



"NEDEN HÂLÂ TARTIŞTIĞINIZI ANLAMİYORUM," DEDI TANDRI.
Kilitleri iki kez kontrol ettim.

Dirseklerine kadar sabunlu suya batmış olan Viv, bir fincanı oldukça agresif bir şekilde ovuyordu. "Bu hiç mantıklı değil. Burada olman senin için ne fark yaratabilir ki?" diye homurdandı.

Tandri fenerleri söndürmeye başladığında ışık söndü. "Haklısın. Hemington'ın koruması gittiğine göre, benim ne farkım olabilir *ki*? Ben sadece inanılmaz bir aralıktaki gizli duygulara karşı olağanüstü bir duyarlılık yeteneğine sahibim. Bu nasıl *bir işe yarayabilir ki*?"

Viv bardağı niyetlendiğinden daha güçlü bir şekilde yere bıraktı. Kenarından bir çatlak yükseldi ve dişlerini sıktı. "Hâlâ hoşuma gitmiyor."

"Demek istediğimi çürütemeyeceğinize göre, sanırım umurumda değil."

Viv dönüp ona baktı, kollarını asık suratla kavuşturdu.

"Bebek gibi davranma. Bir anlaşma yapalım. Ölümcül bir tehlike bizi tehdit ederse, arkana saklanacağıma söz veriyorum. Anlaştık mı?"

Viv iç çekerek yumuşayana kadar kendini giderek daha aptal hissederek baktı. "Anlaştık."



BITKİN BİR HALDE MERDIVENİN TEPESİNDE BİRLİKTE DURDULAR.

"Sana bir yatak almanı söylediğimi sanıyordum." Tandri suratını ekşiterek hâlâ boş olan çatı katını inceledi.

Viv'in bir kolunun altında Amity'nin nadiren kullandığı battaniye ve yastık vardı. "Şey, biraz dikkatim dağılmıştı. Gece vakti davetsiz misafirler falan."

Tandri gözlerini devirdi. "Ver şunu bana."

Yatağı ele geçirdi, battaniye ve yastıktan korkunç kedi tüylerini silkeledi ve Viv'in yatağını açıp bir yatak örtüsü hazırlamaya koyuldu.

yatmak için daha geniş bir yer.

Viv giderek artan bir utanç ve endişe duygusuyla izledi.

"Eh," dedi Tandri, elleri kalçalarında. "En azından soba çalıştığına göre o kadar soğuk olmamalı. Bu şekilde yaşadığına inanamıyorum."

"Tek başıma iyi olacağım, gerçekten. Kendi yatağında uyumaman için hiçbir neden yok."

"Kes şunu. O tartışmayı zaten yapmıştık." Bir anlık tereddütten sonra küçük giysilerine büründü, hızla battaniyenin altına girdi ve Viv'e sırtını döndü.

Viv feneri söndürdükten sonra aynı şeyi yaptı, sanki Tandri zaten uyuyormuş gibi parmak uçlarında yürüdü, sonra da kendi gülünçlüğüne homurdandı. Battaniyeyi -hâlâ yoğun bir şekilde dire-kedi kokuyordu- bir omzunun üzerine çekti. Sırtı Tandri'ye dönük olsa bile kadının sıcaklığını hissedebiliyordu.

"İyi geceler, Tandri," dedi, çok yüksek sesle. "İyi geceler."

Viv ilerideki karanlığa baktı. "Bu senin kuyruğun mu?"

"Sadece rahatlamaya çalışıyorum." Tandri'nin cevabı ekşiydi. Bazı stratejik ayarlamalardan sonra hareketsiz kaldı.

Uzun bir sessizlik oldu.

Viv boğazını temizledi. "Kalmana sevindim."

Tandri'nin nefes alış veriş i yavaş ve düzgündü ve Viv onun çoktan uyumuş olabileceğini düşündü. Ama sonra mırıltılı bir cevap geldi.

"Biliyorum."

Bundan sonra Viv uzun zamandır ilk kez neredeyse anında uykuya daldı ve sabaha kadar uyanmadı.



W Viv gözlerini açtığında, arkasındaki soğukluktan Tandri'nin çoktan kalkmış olduğunu anlayabildi. Succubus gittiğinde uyanmamış olmasına şaşırılmıştı. Viv bunun mümkün olduğunu düşünemezdi.

Yeni demlenmiş kahvenin kokusunu aldı ve gereksiz yere geciktirerek yavaşça giyindi. Sonra kendi tereddütlerinden rahatsız oldu. Tandri'den önce hayatında hiç tereddüt etmemişti. Şimdi gerçekten de bu alışkanlığı edinecek miydi? Merdivenden büyük bir dikkatle indi.

Tandri büyük masada oturmuş, buhar şeridi gibi kıvrılan bir fincanın tepesine bakıyordu. Viv bankta ona katıldığında, kadın hâlâ sıcak olan başka bir fincanı uzattı.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Viv.

Tandri başını salladı ve yavaşça bir yudum aldı.

Tandri'nin sırtında rahat bir kıvrım vardı ve kuyruğu arkasında yavaş, tembel hareketler yapıyordu. Viv'in gerginliği azaldı ve sıcak içeceğin bir kısmını yuttu. İçeceğin sıcaklığı tüm vücuduna yayıldı. Thune'un uyanma sesleri, dükkânın duvarları tarafından susturulmuş, huzurlu bir şekilde etraflarını sarmıştı.

Yavaşça ve sessizce kahvelerini yudumladılar. Viv bu meditatif, karşılıklı sessizliği bozmak konusunda isteksizdi ama çatı katında bir korkak gibi oyalandıktan sonra kararlı bir şekilde hareket etme ihtiyacı hissetti.

"İyi uyudun mu?" Cesur bir konuşma oyunu olarak, arzulanan bir şey bıraktı.

"Yaptım. Zemine rağmen."

Viv gülümsedi. "Bir gün o yatağı da yapacağım."



İŞLERİNİ BITİRDİKLERİNDE VIV SOĞUK KUTUDA PEYNİR ARADI VE

Kilerden ketenle sarılmış birkaç hamur işi aldı. Tandri de mutfakta ona katıldı ve sabahın alışılmış rutinlerini yerine getirdiler: ocağı yakmak, fenerleri ve avizeyi yakmak, makinenin yağ haznesini doldurmak, kremayı kontrol etmek ve fincanları düzenlemek. Yiyecekleri didiklediler ve yavaş bir senkronizasyon içinde birbirlerinin etrafında dolaştılar.

Sonra Viv kapıyı açtı ve nazik büyü bir sabun köpüğü gibi bozuldu.

Günün gürültüsü ikisini de ele geçirdi, Fennus'un karanlık tehdidi geri çekildi ve sabahtan beri işgal ettikleri sıcak diğer yer gittikçe daha fazla rüya gibi oldu. Thimble'ın pişirdiği yemeklerin kokusu ve neşeli işlerinin takırtısı, onlar müdavimleri selamlarken mutfağı dolduruyordu. Yemek alanından gelen gevezelik sesleri, fincan ve tabak şingirtıları mutfağı dolduruyordu.

Cal uğradı ve Viv ona Thimble için sipariş etmeyi planladığı sobayı gösterdi. Thimble kileri karıştırırken Cal ölçüleri dikkatle okudu ve gözlerini kısarak duvara ve sobaya baktı.

"Hm," dedi Cal, başparmağıyla çenesini okşayarak. "Sanırım oraya sığdırabilirsin, ama çok kalabalık olacak. Belki de elinizdekiyle yetinmeniz daha iyi olur. Otomatik sirkülatör şimdi idare ediyor, ama iki ateş kutusuyla mı? Başladığınız yere dönmüş ve istemediğiniz halde terliyor olabilirsiniz. Belki de daha büyük bir yer aramanız ve eğer bu konuda kararlıysanız burayı geride bırakmanız gerekebilir?"

Bu sinir bozucuydu ve elbette taşınmak gibi bir seçenek yoktu. Viv, Thimble'ın henüz çıkmadığı arka odaya baktı. Ona söylediğinde yaşayacağı hayal kırıklığını görmek için sabırsızlanıyordu. "Bu gerçekten utanç verici. Ama sanırım yardımcı olabileceğin bir şey daha var."

Viv, Cal'i yemek alanına götürdü. "Buraya gelip çalan bir ozanımız var." Kabinlerin arasındaki uzak duvarı işaret etti. "Belki küçük bir sahne düşünüyorum. Daha yüksek, basamaklı bir şey."

"Elbette. Elbette," dedi Cal, bir konuda anlaşabildikleri için mutluydu.

Ayrıntıları konuştular ve o da şapkasını çıkarıp, yanında sıcak bir kupa ve bir yüksük taşıyarak yoluna devam etti.



ÇOK GEÇMEDEN GÜN SONA ERDİ.

"Uyku düzeni konusunda yine tartışmayacağız, değil mi?" diye sordu Tandri küstahça.

"Hatalarımdan ders almadığının söylenmesine asla izin vermeyin." Tandri mırıldandı.

"Ama belki bu sefer kuyruğunu kendine saklayabilirsin." Viv gülümsedi, son fincanları kaldırırken arkası dönüktü.

Tandri usulca güldü. "Akşam yemeği mi?" diye sordu, sanki sık sık birlikte akşam yemeği yiyorlarmış gibi.

Viv sehpanın altına kıvrılmış olan Amity'ye baktı. Bir mucize olarak, canavar bütün gün dükkânda kalmıştı. Bu güven vericiydi. "Kesinlikle Thimble'ın pişirdiği yemeklerden başka bir şey yemeliyim," dedi Viv. Karnını tokatladı. "Bugünlerde kıyafetlerim biraz dar geliyor."

Tandri homurdandı ve kapıyı açtı.

Kapıyı kilitleyip High Street'e gittiler, daha önce ikisinin de gitmediği bir yer buldular ve birlikte yemek yediler. Laney'nin Thimble'dan yemek tarifi almak için yaptığı son hırsızlık girişimlerinden, fırıncılarına fırın planlarının suya düştüğü haberini nasıl vereceklerinden, Pendry ve onun birkaç ateşli hayranından konuştular.

"En büyük hayranı dün yine geldi. Erken geldiği için iyi bir koltuk kapmış," diye gözlemledi Viv.

"Saçı olan mı?" Tandri rüzgârda savrulan bukleleri taklit ederek eliyle işaret etti. "İşte o. Pendry'nin henüz fark ettiğini sanmıyorum."

"Hmmm. Şey, insanlar önlerindeki şeyi neredeyse onları yere serene kadar fark etmeme eğilimindedirler."

Viv bu sözlerle karşılık vermek üzereydi ama Tandri'nin ifadesindeki bir şey onu yeniden düşünmeye itti.

Sonunda, "Sanırım bu doğru" demeyi başardı.

Konuşma devam etti.



YEMEKTE SONRA İKİSİ BİRLİKTE DÜKKANA DÖNDÜLER VE fenerler ve mumlar. Amity'nin mırıltısı masanın altından yankılandı.

"Hâlâ burada olduğuna inanamıyorum," dedi Tandri. "Şafak sökmeden gitmiş olacağından eminim."

Viv öyle olmamasını umuyordu.

"Belki Cal da yarın yatıya kalmaya karar verir? Gerçi battaniyemiz eksik." Önce Tandri'nin merdivenden çıkmasını bekledi.

O sabah kısa süreliğine paylaştıkları o dingin, nazik sessizliğe geri döndüler ve soyundular. Viv, Tandri'nin yaptığı gibi kendini başka tarafa bakarken buldu.

Arka arkaya, rahat, kolay ve sıcak bir uykuya daldılar.



MIYAVLAMA SESLERİ VIV'I ŞOK EDEREK UYANDIRDI VE VIV'E AĞIR BİR ÇARPMA SESİ GELDİ.

Göbek. Amity'nin devasa kafatası ona tekrar çarptığında gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne-ne?" Tandri mırıldandı.

"Ayağa kalk!" Viv derin bir nefes alarak ayağa fırladı. Havada tam olarak tanımlayamadığı bir koku vardı, keskin ama yine de hafifti.

Korkunç kedi kuyruğunu salladı ve endişeyle merdivenin tepesine doğru ilerledi. Viv bunun ne kadar etkileyici bir sıçrama olduğunu düşündü. Sonra hayvanı olması gerekenden *çok* daha iyi görebildiğini fark etti. İlk başta zayıf ışığın aydan geldiğini düşündü ama renk tamamen yanlıştı.

Soluk, ceset ateşi yeşiliydi. Ve gittikçe parlaklaşıyordu.

"Bu *koku da* ne?" dedi Tandri, giysilerini kapıp göğsüne bastırırken.

Viv kendininkiyle uğraşmadı. "İyi bir şey yok." O merdivene doğru koşarken, korkunç kedi önce aşağı atladı. Viv bir kirişe tutunup eğildi ve büyük çift kapının çerçevesini yalayıp hızla yayılan hayalet yeşili alev dillerini görünce yüzünü buruşturdu. Garip bir şekilde, neredeyse hiç duman yoktu. Sonra, kalın bir çatırtı sesiyle alevler kapıları tersine akan bir şelale gibi kapladı.

"Kahretsin! Acele edin! Yangın var! Piç herif binayı *ateşe* verdi!" "Söndürmek zorundayız!" diye bağırdı Tandri.

Viv kadını ayaklarından kaldırdı. Tandri şaşkınlıkla nefes aldı ve Viv diğer kolunu Tandri'nin bacaklarının altından geçirip aşağıdaki zemine atlarken neredeyse kıyafetlerini düşürüyordu.

Tandri homurdandı, çarpmanın etkisiyle sarsılmıştı.

Viv onu yere bıraktı ve köşeden mutfığa baktı. O kapı da alevler içindeydi ve küçük ateş şeritleri ocağın arkasındaki duvardan yukarı, kilere doğru süzülüyordu.

Odadaki basınç değişirken yukarıdan delici bir çatırtı yankılandı ve ardından yeşil, tavandan aşağıya bir bıçaktan akan kan gibi aktı. Çatı kiremitleri mısır patlaması gibi patlarken kırılğan, keskin çatlaklar duydu.

"Bu normal bir yangın değil," dedi Tandri, alevlerin gürültüsünden duyulacak şekilde sesini yükselterek, gözleri kocaman ve panik içinde.

Normal bir ateş tütüyordu ama bu ateş temiz ve tütsü gibi keskin yanıyordu.

"Öyle değil. Seni buradan çıkarmalıyız.

Şimdi." "*Ben mi? Peki ya biz?*"

Amity ağlamaklı bir şekilde miyavladı, sonra bir çaydanlık gibi tısladı. Büyük masanın yanına çömeldi ve kıvılcım yağmurundan uzak durmaya çalıştı.

Viv zaten çok uzun süre beklemişti. Daha fazla beklerse seçenekleri sifira inecekti. Bu doğal olmayan ateşin ne kadar sıcak yanabileceğini ya da onu neyin söndürebileceğini bilemezdi. Tabii herhangi bir şey *söndürebilirse*.

Mutfaktaki su fıçısına doğru koştu, duvarın yandığı yerden gelen ısı zaten yoğundu. Ocağın üzerindeki metal kırmızı renkte zonklamaya başlamıştı. Varilden buhar yükseliyordu. Normal bir yangından *çok* daha sıcaktı.

Viv, Thimble'ın karıştırma kâselerinden birkaçını alıp teker teker su kovaşından geçirdi ve suyu, şimdi alev tabakalarıyla canlı olan ön kapıya doğru fırlattı.

Suyun hiçbir etkisi olmadı. Daha oduna ulaşmadan tısladı ve buharlaştı; odun çoktan kömürleşmiş, örümcek ağı gibi zonklayan turuncu çizgilerle kaplanmıştı.

"Kahretsin!"

Viv döndüğünde Tandri'nin kıyafetlerini atıp bir kucak dolusu kupa topladığını gördü. Kupaları teker teker ön cama fırlatarak kırmaya çalıştı ama kupalar çarpmanın etkisiyle patladı ve cam zarar görmedi.

Viv'e döndü. "Nasıl çıkacağız?" "Bu taraftan."

Viv yemek alanına ve ağır ahşap kirişin hâlâ yerinde durduğu büyük çift kapıya doğru koştu. Uzunluğu boyunca yeşil ateş yılanları sürünüyor, yukarıdan damlayan alev perdeleri yerden yükselenlerle buluşuyordu.

Viv iki kolunu büyük banklardan birine doladı, kaldırdı ve sığağın kör edici yoğunluğuna karşı gözlerini kısarak kapıya doğru taşıdı. Bankın bir ucunu yanan kirişin altına bağladı ve sertçe yukarı doğru salladı. Kiriş yalpaladı, ama desteklerine geri düştü ve zemine, tavadaki su gibi sıçrayan ve tıslayan yeşil kıvılcımlardan oluşan bir spreyci yağdırdı. Birkaç tanesi Viv'in çıplak ayaklarına ve kollarına çarparak eşek arıları gibi soktu. Acı yakıcıydı ve kendi etinin kömürleşmesinin kokusunu alıyordu.

Bir, iki kez daha yukarı doğru kaldırdı ve üçüncü denemesinde kiriş serbest kaldı ve bir başka yeşil kıvılcım çağlayanıyla birlikte kaldırım taşlarına çarptı.

"Geri çekilin!" diye bağırdı Viv. Tezgâhın ortasına doğru tutuşunu yeniden ayarladı, tamamen kaldırdı ve sonra ileri atıldı, sağ taraftaki kapıya çarptı ve devrilen kirişin üzerinden atlayarak geçmeye devam etti. Serin bir gece havası onu karşıladı ve bankın kendisini dükkânın dışına taşımasına izin verdi. Tezgâh yuvarlanarak sokağa düştü ve orada komşularının gölgelerinin belirmediğini görebiliyordu.

Viv döndü ve Tandri'nin cehennem yeşili bir pencerede çerçevelendiğini, düşen kirişten çıkan alevlerin daha yükseğe sıçradığını gördü.

Tandri'nin sağında bir gölge belirdi ve ardından kendini alevlerin arasından fırlattı. Amity dumanlar içinde kaldırım taşlarının üzerine yığıldı. Onlara kısa ve dehşet dolu bir bakış attıktan sonra ara sokaklardan birine doğru kaçtı.

Viv'in bakışları tekrar Tandri'ye kaydı. Kadın bir kolunu tutmuş, acı içinde yüzünü buruşturuyor, gözyaşları yanaklarına süzülüyordu.

Viv derin bir nefes alarak binanın içine doğru koştu ve geçerken neredeyse kaynar su gibi sıvı gibi görünen alevlerin arasından atladı. Ve sonra içerideydi. Tandri'yi tekrar kollarının arasına alan Viv, yeşil ısı duvarının içine daldı.

"Burada kal," dedi ve Tandri'yi sokağa bıraktı.

Arkasını döndüğünde tüm bina alevler içinde kalmış, yangın doğaüstü bir hızla her yüzeye yayılmıştı. Daha fazla çatı kiremidinin patlamasıyla gelen keskin seslerle irkildi ve kil parçaları yağarak izleyicileri toz ve parçacıklara boğdu.

"Oraya geri dönemezsin!" Tandri alevlerin uğultusu arasında bağırdı.

Viv bir ciğer dolusu hava emdi ve binaya geri döndü.

İçeri indiğinde saçlarının yanık kokusunu alabiliyordu. Viv masanın altındaki kaldırım taşına bir göz attı. Bir şeyler yanlış gibiydi; yerinden mi oynamıştı?

Bunun için zaman yok. Şimdi değil.

Tezgâhın üstünden atlayarak mutfığa doğru koştu. Kiler arkasından alevlerle kaynıyor, ısı fiziksel bir şey gibi üzerine baskı yapıyordu. Kilitli kutuyu çekip çıkardı ve tezgâha çarptı. Tekrar sıçradı ve tek bir hareketle kolunun altına sıkıştırdı, sonra kapılara doğru koştu. Bir kükremeyle, Tandri'nin durduğunu düşündüğü yerden uzağa nişan almak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışarak onu sokağa fırlattı. Uğursuz bir çatırtıyla bir köşeye çarptı ve yuvarlandı ama ne mutlu ki tutundu.

Koşarak mutfığa geri döndü.

Viv duvardaki Blackblood'a bir göz attı, çelenkler çoktan kor halinde parlıyordu. Sonra iki eliyle kahve makinesini tezgâhtan kaldırdı ve açık kapıya doğru dikkatle yürüdü. Yukarıdan gelen kıvılcımlar omuzlarına, saçlarına, küçük acı şimşeklerine sıçradı. Örgüsünün bir kısmı alev aldı ama onu söndürmek için bir elini bile ayıramadı. Acımasızca ilerledi, kasları garip yükün altında zorlanıyordu. Alev alev yanan kirişin önünde durdu ve keşke aklım olsaydı da onu bankla birlikte kenara itip yolu açabilseydim diye düşündü. Ama artık bunun için çok geçti. Başka her şey için çok geçti.

Makineyi önünde tutarak yanan kirişin üzerinden kocaman bir adım attı. Ateş kalçalarını yaladı, derisini pişirdi, her iki bacağına da enfes bir acı hissetti ve sonra bitti.

Sokağa doğru sendeleyerek ilerleyen Viv onu yavaşça yere bıraktı ve inledi. Sırtı acı içinde feryat ediyordu, haftalardır bilmediği bir acıydı bu.

Binaya doğru geri döndüğünde, büyük kapıların üzerindeki lento çöktü ve kapıların kendisi büyük bir yeşil fişkırmayla içe doğru katlanarak patlayıcıların gürültülü sesiyle yere indi. Pervazlı pencere cam parçaları ve iğneler halinde dışarıya doğru patladı. Herkes kollarını yüzüne siper etti.

Sokakta öylece durdular, binadan yayılan sıcaklığın içinde kavruldular. Çatı gıcırdamaya ve çatırdamaya başladı ve titreyen bir eğimle

çöktü, kiremitler aşağıdaki odaya döküldü ve burada yeşil alev havuzlarında parlak kırmızı renkte parladılar.

Küçük giysileriyle devrilmiş kasanın ve kahve makinesinin yanında duran Tandri'nin eli Viv'inkini buldu ve sıkıca kavradı. Viv öksürdü, gözleri yaşardı.

Viv yüzü sabit bir şekilde dükkâna baktı. Büyük masa yana doğru sarkmaya başlamış, yarısı kiraz parlaklığındaki kiremitlerin altına gömülmüş, Scalvert Taşı'nın bulunduğu yerin üzerinde parçalanmaya başlamıştı.

Tandri'nin elini geri sıktı. "En azından her şeyimizi kaybetmedik."

Tandri kasvetli bir şekilde makineye ve kilitli kutuya baktı. "Bunu riske atmamalıydın."

Viv onun bakışlarını takip ederek tamamen Tandri'ye döndü ve alınları birleşene kadar eğildi, omuzları kayıp, dehşet ve yorgunluğun ağırlığı altında çökmüştü.

Tandri'nin alevlerin uğultusundan, insanların yükselen gürültüsünden ve saat zillerinin çalmasından duyamayacağından emin olduğu alçak bir sesle, "Kastettiğim bu değildi," diye mırıldandı.



G Yangın başladıktan kısa bir süre sonra, ellerinde fenerlerle bekçiler görüldü ve sokakta giderek büyüyen kalabalığa bağıldılar. Viv onların varlığını ancak içlerinden biri yaklaşıp bir komşusu tarafından. Onun sorularına uyuşuk bir şekilde cevap verdi ve cevaplarını neredeyse anında unuttu. Adam ortadan kaybolduğunda, dikkatini enkaza verdi.

Cübbeleri, iğneleri ve bilgece sıkıntılı havalarıyla tanınan Ackers'lı tutuşturucular, hayalet alevleri kontrol altına almayı ve komşu yapılara yayılmasını önlemeyi başardılar, ancak dükkanın kendisi için sonucu değiştirecek yapabilecekleri hiçbir şey yoktu, bu yüzden yanmasına izin verdiler.

Alevler neredeyse şafak sökene kadar devam etti ve Viv ile Tandri sokakta kalarak dükkânın kül oluşunu izlediler. Duvarlar yavaş yavaş çöküyor ve yıkılıyordu, sonra da ani bir hareketle, kalaslar kıvılcımlardan oluşan tirbuşon şeritler halinde içeri doğru yuvarlanıyordu.

Tandri, Viv'in yanına sokuldu. Sanki bir çöl rüzgârıyla savrulmuşlar gibi kupkuruydular. Viv'in yüzünün derisi hamdı, kalçalarındaki yanıklar kızgın ve zonkluyordu. Laney bir ara topallayarak yanlarına geldi ve örtünmeleri için battaniye getirdi. Hava çok sıcaktı ve Viv kendininkini hemen attı ama Tandri bir tanesini omuzlarına sarıp önünde yumrukla tutuyordu.

Tandri yavaş yavaş Viv'in koluna yığıldı, bitkin düşmüştü. Succubus gitmelerini önermedi, ama bir noktada mırıldandı, "Sen

"Hazırız, benim evimde kalacağız."

Viv teklifi kabul etmeye cesaret edemedi.

Etindeki sıcağa rağmen, Viv'in kafatasından ayak tabanlarına kadar bir soğukluk iniyordu, sanki Thune'de geçirdiği her gün akıp gidiyor, geriye büyüyen bir boşluk, şimdiye kadar bildiği umutsuzluğun en fiziksel tezahürü kalıyordu.

Tandri'nin bahsettiği şey bu muydu? Buna ne demişti... *Arcane Karşılıklılık mı?* Böyle mi *hissettiriyordu?* Yoksa sadece eski, günlük umutsuzluk muydu?

Bilmiyordu. Ve bunun önemli olmadığını düşündü.

Tandri bir kez daha denedi, hâlâ dolaylı. "Yorulmadın mı?" Sesi boğuk çıkıyordu. Hayalet alevlerden çıkan duman seyrek olsa da, boğazları hâlâ yanıyordu.

"Gidemem," dedi Viv. "Henüz değil."

Gözleri, yıkımın kalbinde, bir zamanlar Taş'ın durduğu yerde sabit kaldı.

Hâlâ orada olup olmadığını bilmek zorundaydı.

Şafak sökerken, yeşil alevler sanki dünyevi yakıtla olduğu kadar geceyle de besleniyormuş gibi püskürdü ve söndü. Yine de sıcaklık hâlâ dayanılmazdı ve kararmış direklere, kömürleşmiş ve parlayan kiremitlere yaklaşılamıyordu.

Sonunda Tandri Viv'i Laney'nin verandasına oturmaya ikna etti ve birlikte şafağın tamamen sökmesini izlediler. Şimdi, kararmış odun daha doğal bir şekilde tütüyordu, sanki o zamana kadar gizemli ateş onu tüketmiş gibi. Siyah, zehirli bir is bulutu büyüyerek gökyüzüne doğru yükseldi ve nehir yönünden gelen bir esintiyle parçalanıp dağıldı.

Laney süpürgesine yaslanmış, onların arkasında duruyordu. Bir süre sonra Viv hırpani bir sesle, "Laney, ödünç verebileceğin bir ya da iki kovan var mı?" diye sordu.

Yaşlı kadın yaptı ve Viv iki eline birer tane aldı. Hâlâ yalınayak, atleti ve kısa keten pantolonuyla kuyuya doğru yürüdü, ikisini de doldurdu ve bir zamanlar büyük kapıların bulunduğu alandaki küllerin üzerine acımasızca su attı. Yeşil alevler düşmeden önce onu yakıp yok edemediği için su sığıyor ve tıslıyordu.

Kovaları kuyuya geri götürdü, yeniden doldurdu ve tekrar yaptı. Ve tekrar. Ve tekrar, bir zamanlar büyük masa olan harabeye doğru yavaşça ilerledi.

Viv yolculukları saymadı ve ayakları kaldırımlarda kanlı izler bıraktı. Küller bacaklarını acıyan kalçalarına kadar kapladı.

Tandri sahanlıkta bekledi ve onu vazgeçirmeye çalışmadı. Bu anlamsız olurdu.

Sıcak hâlâ çok şiddetliydi ve Viv bazen geri dönmeden önce üzerine bir kova su döküyordu. Su her seferinde Viv'in açtığı patikayı yeniden geçtikten kısa bir süre sonra akıp gidiyordu. Her su sıçrayışında küller kısa süreliğine çamurlanıyordu, ta ki siyahlık hızla kuruyup tekrar çatlayana kadar.

Sokaktaki kalabalık biraz azalmıştı, ama Viv kasıtlı olarak içeri doğru ilerlerken mırıldanan seyirciler ondan uzak duruyordu.

Bu sonsuz, hissiz tekrar sırasında Tandri kısa bir süreliğine ortadan kayboldu ve Cal ve sağlam bir midillinin çektiği küçük bir arabayla geri döndü. Yakındaki bazı insanların yardımını alarak kahve makinesini ve kilitli kutuyu arabaya yüklediler ve Cal arabayı tekrar götürdü.

Viv'in pek umurunda değildi.

Sonunda o yere ulaştı. Masadan geriye neredeyse hiç tahta kalmamıştı, kalanlar da toz halindeydi ve yamalı bir şekilde yanmıştı. Üzerine dökülen ilk kova su onu soldurmuş ve tuz gibi ufalanmasına neden olmuştu.

Viv diz çöktü ve harabeyi eşeledi, parmakları altında saklanan korlar tarafından kavruldu. Ayağa kalktı ve altındaki kaldırım taşı ortaya çıkana kadar kanlı ayaklarıyla külleri tekmeledi.

Ağır ağır nefes aldı, dumanı içine çekti ve öksürerek gözlerini taşa dikti. Kovalarla bir tur daha atarak biriken küllerin bir kısmını yıkadı ve taşın yüzeyini soğuttu. Kararmış bir metal parçasını alıp kenarından kaldırdı ve gri bir dumanla masanın ufalanmış kalıntılarına doğru çevirdi.

Dizlerinin üzerine çöken Viv, kavrulmuş parmaklarıyla altındaki ürkütücü derecede sıcak toprağı ayıkladı.

Elbette orada hiçbir şey yoktu.



VIV SOKAĞA DÖNDÜĞÜNDE, SANKI SUYUN ALTINDAYMIŞ GIBI HAREKET EDİYORDU, ağırlıksız, ses bozuk ve uzak. Tandri'ye kasvetli bir şekilde baktı, sonra ona doğru tökezledi.

Laney'nin evine varmadan önce Viv, Lack'in sokağı çevreleyen insanların yanından geçip gittiğini görünce şaşırdı. Elinde katlanmış giysiler ve iki çift bez ayakkabı vardı. Bohçaları Viv ve Tandri'ye uzatırken hiçbir şey söylemedi ama Viv arkasındaki birkaç kişinin arasında ince gri bir elbisenin parladığını gördü. Madrigal onun bakışlarını yakaladı, ciddiyetle başını salladı ve sonra görkemli ve telaşsız bir şekilde caddede uzaklaştı.

Tandri çatlak sesiyle "Teşekkür ederim," diyebildi ama Viv'in tek yapabildiği uzanıp Lack'in uzattığı şeyi düşürmeden almaktı.

Lack onlara Viv'in fark edemediği bir şeyler mırıldandı, sonra da kıyafetlere bakıp durdu.

Ondan sonra Viv oturduğunu hatırlamıyordu ama bir noktada oturmuş olmalıydı. Gözleri dumandan sulanırken bulanık bir şekilde önüne baktı.

Tanıdık bir ses fısıldadı, "*Oh hayır.* "

Viv tanıyarak gözlerini kırıştırdı. Başını çevirdi ve gözlerini kısarak Thimble'in odaklanamadığı şekline baktı. Tandri onun önünde diz çökmüş, Laney'nin battaniyesi etrafına dolanmıştı.

Viv gözlerini kapadı ve tekrar açtığında adam gitmişti ve ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu.

Tandri aniden yine onun yanındaydı. "O burada." Bir elini nazikçe Viv'in omzuna koyup onu çevirdi ve Cal midillisi ve arabasıyla birlikte tekrar geldi. Tandri onu arabaya götürdü ve yavaşça arkaya itti; Viv ayaklarını tahtaların üzerinden sarkıtmış, gökyüzüne ve onu ikiye bölen siyah duman şeridine bakıyordu.

Araba kaldırımların üzerinde takırdayarak uzaklaşırken Cal ve Tandri'nin arabanın üzerinde konuştuklarını uzaktan duydu. Yanık dükkânın kokusu biraz azalmıştı ama asla tamamen değil. Viv buram buram yanık kokuyordu. Küller, yukarı doğru savrulan kar gibi, arabanın esintisiyle ondan uzaklaştı.

Sonunda araba durdu ve biri ona merdivenlerden çıkarken rehberlik etti, sonra da Tandri'nin odasındaydı. Kadın onu ağırlığının altında gıcırdayan tahta bir sandalyeye oturttu. Tandri ortadan kayboldu ve elinde ıslak bir havluyla geri döndü. Viv'i elinden geldiğince nazikçe ovaladı, ancak bezin kıvrımı neredeyse her yeri olan yanık yerlerini zımpara kağıdı gibi yapıyordu.

Daha sonra Tandri onu soyup Lack'in sağladığı temiz giysileri giydirmeyi başardı ve ardından onu odadaki tek kişilik yatağa yerleştirdi.

Odaya.

Viv gözlerini kapatmamak için direndi, bilincini
k a y b e t m e m e k için direndi ama bir sonraki göz kırpışında
rüyasız bir karanlığa gömüldü.



YAVAŞÇA UYANDIĞINDA, VIV KENDİ BEDENİNDE DAHA FAZLA VAR OLDUĞUNU HİSSETTİ, AMA kasveti iki katına çıkmıştı. Gözleri titreyerek açıldı ve Tandri'nin yatağının battaniyesi tenine sürtünerek yanıklarına acı verdi. İlk başta gözlerini tekrar kapattı, uykunun unutkanlığını arzuluyordu ama bu ondan kaçtı.

"Uyanmışsın," dedi Tandri.

Viv başını çevirdi ve boynundaki kaslar ağrımaya başladı. Her yeri ağrıyordu. Ayakları acıdan cızırdıyordu.

Tandri çenesine kadar çekilmiş bir battaniyeyle sandalyede oturuyordu. Gözleri morarmış, saçları yanmış görünüyordu. Lekeli yanaklarında gözyaşlarının izleri hâlâ belirgindi.

Ateşin kokusu odayı doldurmuştu. İkisi de hâlâ ateşin kokusunu alıyorlardı. "Evet," diye fısıldadı Viv. Daha fazlasını yapabileceğini sanmıyordu.

Bu. Ne kadar kavrulduğunu fark etti ve bu somut bir şeydi. Suya ihtiyacı vardı.

Tandri bunu hissetmiş gibiydi. Ayağa kalktı ve battaniyesinin içinde ayaklarını sürüyerek makyaj masasına gitti ve dolu bir sürahi getirdi.

Viv ayağa kalkmayı başardı ve açgözlülükle hepsini birkaç yudumda içti.

"Teşekkür ederim," dedi, çenesindeki ıslaklığı silme zahmetine bile girmeden. Hassas teninde buz gibi bir rahatlama oldu. Ve sonra, söylenmesi gerektiğini hissettiği için, "Özür dilerim," dedi.

"Ne için?" Tandri yorgun bir ifadeyle kaşlarını çattı. "Beni yangından kurtardığın için mi? Önlenmesinde çok yardımcı olduğum yangından mı?"

"Sanırım ikimiz de kediye teşekkür etmeliyiz."

Tandri bunun üzerine sessizce kıkırdadı, her ne kadar canı yanmış gibi görünse de. "Geri dönmem gerekiyor," dedi Viv.

"Şimdi mi? Neden? H e r ne ise, saklanacak. Orada kurtarılacak bir şey yok."

"Görmem gereken başka bir şey daha var."

Tandri ona baktı, sonra içini çekti ve omuz silkti. "Gidelim o zaman."

"Uyumalısın. Seni yatağından kaldırdım."

"Zaten nerede olduğunu bilmeden uyuyamazdım," diye yanıtladı Tandri. "Uyku da devam edecek sanırım."

Viv tamamen dik otururken inledi, kendini ayağa kaldırdı ve sonra Madrigal'in sağladığı bez ayakkabıları bulup içine girdi. Tabanları itiraz ederken dişlerinin arasından tısladı ama kendine hâkim oldu.

Tandri'nin odasının dışında, öğleden sonra geç olduğunu ve akşam karanlığına doğru ilerlediğini gördü. Yedi ya da sekiz saat uyumuş olmalıydı.

Dükkâna dönüş yolu çok yavaştı ve adımlarını dikkatle atıyordu. Saatler önce omuz silktiği acı, ısrarcı ve keskin bir hal almıştı. Tandri'nin bir gün önce karşılıklılık hakkında söylediklerini düşündü. Görmezden gelinen acı, geri döndüğünde büyüyordu.

Tam bir yıkım.

Gün boyunca sıcaklık büyük ölçüde azalmıştı, ancak yine de rahatsız edici derecede sıcaktı. Hiçbir duvar ayakta değildi. Kül tepeleri, yanmış direklerin sapları ve yuvarlanmış taşlar çevreyi işaretliyordu ve çökmüş gri ve siyah yığınlar bir zamanlar içeride olan şeyin bulanık bir haritasını andırıyordu.

Viv, Tandri'yi sokakta bıraktı ve adımlarını dikkatle seçerek içeri girdi. Bir zamanlar tezgâhın durduğu yerin arkasına doğru ilerledi ve bakışlarını oradaki enkazın üzerinde gezdirdi.

Sonunda onu buldu. Viv, potansiyel ısıya dikkat ederek geçici olarak uzandı ama beklediğinden daha soğuktı.

Blackblood'u yığından çekip aldı ve siyah kumlar onun eğrilmiş, işkence görmüş uzunluğundan süzülüp gitti. Kabzayı bağlayan deri, tabii ki kabzaya kadar yanmıştı. Çapraz siper kavisli ve erimişti, bıçak bükülmüştü ve sedefli bir parlaklık yağ gibi üzerinde dalgalanıyordu. Bir taraftan dolguya kadar bir çatlak uzanıyordu, çelik doğal olmayan ateşin inanılmaz ısıısıyla yok olmuştu.

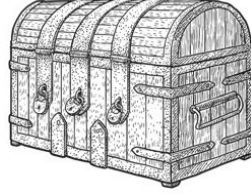
Viv kılıcını iki eliyle tutuyordu, başı eğikti.

Eski hayatından vazgeçmiş, yeni bir ülkeye giden bir köprüden geçmiş ve şimdi onun harabesinde diz çökmüştü.

Bu, arkasındaki köprünün yanması ve onu bir ıssızlığın içinde bırakmasıydı.

Bıçağı külün içine geri fırlattı ve geriye kalan tek yolu seçti.

OceanofPDF.com



S Viv bir battaniye alıp yerde yatmakta ısrar etse de, Tandri'nin odasında uyudu ve arada sırada ihtiyaç gidermek için uyandı. Zaten buna alışkındı. Tandri'nin geliş gidişlerinden haberdardı. ve gidişler en iyi ihtimalle bulanıktı.

Üçüncü gün olabileceğini düşündüğü bir anda kapı çalındı. Viv, Tandri'nin kapıyı açmak için hareket ettiğini, sessiz bir konuşma yapıldığını ve ardından birinin içeri girdiğini duydu. Döşeme tahtalarının üzerinde yürüdüklerini duydu.

"Hm."

Viv gözlerini açtı ve yarı yarıya döndü. Cal kollarını kavuşturmuş ona bakıyordu ve Viv birden kendini aptal gibi hissetti... ve *kızgın*... orada yatıp zayıflığını ona gösterdiği için. Geçmiş yıllarda olsa, düşmanına böyle bir avantaj sağladığı için kendini bir aptal olarak lanetlerdi. Böyle bir dikkatsizlik onu yüzlerce kez öldürürdü.

Ama Cal onun düşmanı değildi.

Ocak sandalyeyi çekip oturdu, bacakları ayaklarının yere ulaşamayacağı kadar kısaydı. Ellerini dizlerinin arasında kavuşturdu, uzaklara baktı ve ona oturma pozisyonuna geçmesi için bir an verdi.

"Cal," diye mırıldandı ve başını salladı. Uyumuş gibi hissetmiyordu. Hepsi.

"Halledilmesi gereken ilk şey temizlik," dedi söze girmeden.

"Sonra malzemeler. Sonra işçilik. Bu sefer sen ve benden daha fazlasına ihtiyacım var."

"Neden bahsediyorsun?" diye sordu ve sesinde sinirli bir ton vardı.

"Elbette yeniden inşa ediliyor. Kül soğutuldu. Yerini değiştireceğiz. Belki sekiz, on sefer. Bir ya da iki kiralık el işi hızlandırır."

"Yeniden inşa mı?" Viv gözlerini dikmiş ona bakıyordu. "Cal, bunun için param yok. Olsa bile bunun bir önemi olacağını sanmıyorum."

"Hm. Tandri söyledi. Taş." Omuz silkti. "Belki şimdi daha kötü ihtimaller var ama böyle yumuşak bir darbe karşısında eğilecek biri olduğunu düşünmemiştim."

Viv Tandri'ye bir bakış attı, o da sakın bir ifadeyle ona baktı. "Yine de bir şeyleri değiştirmiyor," dedi. Hırpalanmış çelik kasası Yan tarafa, o uyurken yerleştirmiş olmalılar. Kocaman bir eliyle uzanıp onu daha yakına çekti. Viv boynundaki anahtarı çıkarıp kilidini açtı ve kapağı geri çevirdi. İçinde belki yedi altın, bir avuç gümüş ve birkaç bakır parçası vardı. Platin çoktan gitmişti.

"*Yıllarca para biriktirdim,*" dedi acımasızca. "Ödüller. Kan işleri. Artık çoğu gitti." Kötü kötü baktı. "Dükkân ve diğer her şey gibi. Neredeyse hiçbir şey kalmadı. Başladığımdan çok daha azı, *liglere göre.*"

Ses tonundan irkilen Tandri'ye baktı. "Buna ne diyordun... *Arcane Karşılıklılık mı? İşte* bu, geri tepme." Dişlerinin çenesinde kocaman açıldığını, yanmış ve zor iyileşen derisinin kafatasını sıkıca sardığını, beyninin zonkladığını hissetti.

Bir parçası onları incittiğini, arkadaş olan bu insanları yaraladığını anladı. Olduğunu sandığı kişinin enkazından sürünerek daha eski, daha acımasız bir benlik ortaya çıkıyordu. Bu yeni mahvolmuş parçası durması, şimdilik olurla bırakması için haykırıyordu ama daha acımasız olan benliği yükseliyordu, rakibi müdahale edemeyecek kadar zayıflamış ve azalmıştı.

"*Gitti lan,*" diye hırladı. "Şansımı harcadım ve onu geri kazanamam." Tandri'nin bakışlarını tuttu ve kasıtlı olarak, "Burası çaresiz insanların yaptığını yaptığım kısım. Burası kaçtığım kısım."

Tandri vurulmuş gibi sarsıldı.

Vahşi bir memnuniyet Viv'in içini yaktı, ardından bir mide bulantısı dalgası geldi. Cal, sert ve sabırlı sesiyle, "Biraz zaman ver," dedi.

"*Bu neyi değiştirir ki?*" diye kükredi.

Viv bir an sonra yere yığıldı ve kucığında gevşek duran ellerine baktı. "Gitmelisin," diye fısıldadı kısık sesle.

Onun sessizce kalkıp gittiğini duydu.

Bir süre Tandri'nin de gittiğini düşündü ama sonra Viv onun kendisine yaklaştığını, önünde çömeldiğini ve yanık yanağını okşadığını hissetti.

Tandri'nin alnı onunkine dokundu, günler öncesinin bir yankısı. "Sokakta ne dediğini hatırlıyor musun? Yangından sonra?" diye mırıldandı, nefesi Viv'in burnunda ve dudaklarında hafifçe geziniyordu.

"Hayır," diye yalan söyledi.

"En azından her şeyimizi kaybetmedik" demiştin." Tandri durakladı.

"Ve kurtardığın şeyler için çok fazla risk aldığını söyledim," diye devam etti.

Bir duraklama daha, nefes alış veriş yavaş ve tatlıydı. "Ama gerçekte ne demek istediğini biliyordum."

Viv, Tandri'nin dudakları nemli yanağına değene kadar kendi gözyaşlarını fark etmedi.

Gözlerini açtı ve kendisine çok yakın olan Tandri'ninkilere baktı.

Kadın bakışlarını sabit tuttu, yüzü sakindi ama gözleri ıslaktı.

Viv merkezinde sıcak bir ağırlık hissetti ve bir anlığına, bir zamanlar paylaştıkları o sakın doğruluk balonunun içine tekrar girdiler.

Sonra vahşi, yaşlı Viv ön plana çıktı ve fısıldayarak *"O böyle biri. Bunu daha önce de hissettin. İhtiyacı olana kadar onu bir fener gibi saklıyor, sonra serbest bırakıyor ve sen de onun büyüüne kapılıyorsun."*

Ama bu kasvetli düşünce zihninde hayalet bir alev gibi yayılırken bile, şafağın ışığında aynı hızla buharlaştı.

Tandri'nin sıcak, titreşen aurası, ona birkaç kez dokunmuş olan aurası yoktu.

Ne bir büyü, ne bir güç, ne de bir numara vardı. Hiç sihir yoktu.

Hiç olmamıştı. Bir kere bile.

Tandri'nin yüzünde, her ne kadar sakın olsa da, bir yargı beklediğini gördü. Vurulmak, görmezden gelinmek ya da kabul edilmek için kendini buna hazırlıyordu.

Ve üçünden de korkuyorum.

Viv'in eli kalktı ve Tandri'nin yanık saçlarını dikkatlice bir saç telinin arkasına sıkıştırdı.

Kulak.

Keskin bir nefes alarak başını öne eğdi ve Dudakları Tandri'ninkilere değdi, bir fısıltı kadar hafifti.

Sonra kollarını ona doladı ve çok sıkılamaya çalıştı.

Tandri geri sıktı.



CAL YANILIYORDU. ÇÖPLÜĞÜ TEMİZLEMEK İÇİN ON ÜÇ KEZ GITMEK GEREKTİ. enkaz. Viv arabayı ve midilliği nereden kiraladığını bilmiyordu ve sormaya da utanıyordu. Külleri, çatlamış kiremitleri ve taşları kürekle arabanın arkasına taşımak bir haftalık bir işti.

Fırın, enkazdan çekip çıkarmaya çalıştığında parçalanmış bir cüruf enkazıydı. Cal işe yarayabilecek birkaç taş ve tuğlayı bir kenara ayırmış, arsanın temizlenmiş bir ucuna yığmıştı.

Ön koluyla alnını silen Viv ona baktı. "Bırakın işçiliği, bunun için gerekli taş ve keresteyi bile nasıl karşılayacağımı hâlâ bilmiyorum. Hepsini temizlemenin gerçekten bir anlamı var mı?" Sesindeki asit gitmiş, yerini soğukkanlı bir düzlük almıştı.

Şapkasını geriye doğru eğdi ve uzun kulaklarından birini çekiştirdi.

"Hm. Limanda bana ne demiştin? *'Bazıları yapmamanın daha akıllıca olduğunu söylese bile yapıyorsun,'* sanırım? Evet. Sanırım şöyle diyeceğim... belki biraz daha akılsızca davranabilirim."

Viv buna verecek bir cevap bulamadı, bu yüzden taşıma işine geri döndü ve kendini işin zorlu fizikselliğine kaptırdı.

Pendry ikinci gün ortaya çıktığında hiç ud çalmadığı için şaşırılmıştı. Gergin bir baş hareketiyle yardıma koştu. Viv kabul etmek zorundaydı, iri ve kaba elleri taş taşımak için gayet doğal görünüyordu. Viv ona ödeme yapmayı teklif ettiğinde, Pendry onu durdurdu.

"Hayır," dedi ve başını salladı. Ve hepsi bu kadar.

Tandri ara sıra elinde su ya da ekmek ve peynirle görünüp kayboluyordu ve Viv ona çok fazla bakmamaya ya da o tek, çalınmış öpücüğü fazla düşünmemeye çalışıyordu.



CAL BİR ARABA DOLUSU TUĞLA VE NEHIR TAŞIYLA GELDİ.

"Bu da nereden çıktı?" diye sordu Viv, arabadan inerken gözlerini kısarak ona bakarken.

"Şey. Bunlar taş ocağından geliyor. Ve şunlar da nehirden. Onları boşaltmak için sizi yalnız bırakmak zorundayım. Bunun için yeterince uzun değilim."

Viv ve Pendry taşları arsadaki yığınlara yerleştirdiler.

Cal birkaç tuğla ve kalası üst üste koyarak derme çatma bir masa oluşturdu ve elinde bir kalem ve cetvel çubuğuyla bir rulo kâğıdın üzerine eğildi. Tandri de onunla birlikte üzerine eğildi.

Viv nefes nefese onlara yaklaşıırken Cal başını kaldırdı. "Madem bu kadar uğraşacağız, en iyisi daha iyi bir yer inşa edelim diye düşündüm. Daha büyük bir mutfakta iki fırın sorun olmaz diye düşündüm. O halde. Bir göz atın."

Viv özenle hazırlanmış planlarına baktı.

Tandri elini gözlerine siper ederek Pendry'ye bakarken, "Bu çocuğun bir yudum suya ihtiyacı var," dedi. "Geri geleceğim."

O gittikten sonra Viv tekrar Cal'a baktı ve kâğıdı işaret etti. "Burası çatı katı mı?"

"Öyle."

"Değiştirmek istediğim başka bir şey daha var," dedi. Ve sonra tereddüt etti. "Eğer... eğer istekliysen?"

"Bekliyorum."

Ona öyle

söyledi.



CAL KERESTE VE ÇIVI ÇUVALLARIYLA TEKRAR ORTAYA ÇIKTIĞINDA VIV kalan parasının çoğunu almaya zorladı. Adam itiraz etmedi ama kadın bunların parasını nasıl ödediğini merak ediyordu. Bir noktada, bu konuda endişelenmemeye karar verdi; bu hem sinir bozucu hem de özgürleştiriciydi.

İnşaat başladığında, Thimble öğlenleri onlara katılmayı alışkanlık haline getirmiş, çuvallar dolusu yiyecek getirmişti; yufka içinde sıcak etli börekler, doyurucu somun ekmekler ve bir keresinde de tarçınlı çörekleri. Herkes işine ara verir ve tuğladan örülmüş alt duvarın üzerine oturarak bunları dostça yerdi.

Laney bazen tavsiye vermek için sokağın karşısına geçerci. Ateşin üzerinden tutardı ve genellikle bir rulo ile kaçmayı başarırdı.

Pendry'nin iyi bir taş ustası olduğu ortaya çıktı ama Viv dışında kimse buna şaşırılmış görünmüyordu. "Elbette," dedi yanakları kızarmış ve başının arkasını ovuşturarak. "Aile işi bu."

Yarım tuğla duvarı nehir taşıyla kaplıyorlardı ki, Hemington kitaplarını bir çanta dolusu aletle takas ederek arsaya girdi.

"İyi günler," dedi, biraz utanmış görünüyordu. "Hem," dedi Viv, onu gördüğüne şaşırarak.

"Düşündüm ki... şey, temelde küçük bir düzeltme çalışmasını takdir edebileceğinizi düşündüm." Garip bir şekilde kıkırdadı. "Yangına karşı koruma sağlayan bazı yazıtlar fena olmazdı belki de?"

"Bunun mümkün olduğunu bilmiyordum. Eğer *hayır deseydim*, sanırım buradaki herkes bana aptal olduğum için küfredirdi," diye yanıtladı Viv.

Tandri harç karmakta olduğu yerden kalkarak, "Doğru, yapardık," dedi. Hemington'a gülümsedi ve Viv'e kaşlarını kaldırdı. Yanaklarında gri çizgiler vardı ve her zamanki kazağı yerine kaba bir iş gömleği giymişti. Viv onun oldukça ışıltılı göründüğünü düşündü.

"Peki o zaman," dedi Hemington. "Hemen işe koyulayım, olur mu?" Çantasından birtakım aletler çıkardı ve önce temelin dört köşesine, sonra da her bir dış duvarın orta noktalarına giderek kazıma, yazı yazma ve her ne yapıyorsa onunla meşgul oldu. Viv ayrıntıları daha sonra Tandri'ye sorabileceğini düşündü.

Eğer Scalvert's Stone bu yere bir şey çekmişse, hâlâ orada olabileceğini düşündü.



T Bir hafta içinde binayı çerçevelettik.

Yolun yarısında, kil kiremitlerle dolu bir araba, inşaat halindeki dükkâna yanaştı. Viv Cal'a baktı, o da omuz silkti.

Şoföre başıyla selam vererek yanına gitti. "Bu nedir?"

İri bir adamdı, kirli sakallı, kaslı. Yanındaki adam da kaslı ve zayıftı. Onları daha önce bir yerde gördüğüne dair bir his vardı içinde ama hemen çıkaramıyordu.

"Teslimat," dedi şoför yardımsever bir

şekilde. "Evet ama kimden?"

"Söyleyemem," dedi, belli bir düşmanlığı yoktu. "Peki ödeme beklenmiyor mu?"

Adam başını salladı ve ortağıyla birlikte aşağı indi. Kiremitleri arsanın önüne yığmaya başladılar.

Ve sonra hatırladı. Onları haftalar önce Lack'in kapüşonlular grubunda görmüştü. Güzel gri elbiseleri düşünerek kendine şaşkın bir sırıtma izni verdi. Sonra başını sallayarak işine geri döndü.



ÇATIYI ÖRTMEK ZOR BİR İŞTİ AMA CAL BİR MAKARA KURDU.

Viv de inatla kovalar dolusu fayans taşıdı. Her şeyin tamamen döşenmesi bir hafta sürdü ve sonra biraz rahatlayarak duvarlar üzerinde çalışmaya başladılar.

Pendry hâlâ iki günde bir ortaya çıkıyordu ve Tandri çekiç ve çivi kullanmakta ustaydı.

Başka yardımlar da gelip gidiyordu ve Viv hangi bölgeden geldiklerinden asla emin olamıyordu. Onları Cal mı tutmuştu, Madrigal mi göndermişti, yoksa tesadüfen gelip yardım mı etmişlerdi, tahmin etmeye çalışmayı bıraktı.

Viv dükkânın iskeletinin ahşap ve taşla şekillendiğini görebiliyordu; artık çatı katına uygun bir merdiven vardı, kilerin yeri değiştirilmişti ve ön tarafta daha fazla pencere için çerçeve yapılmıştı.

Pendry, doğu duvarı boyunca sobaları bekleyen uygun bir çift baca ördü. Yeni yeraltı soğuk kutusunu da kapladı.

Thimble her gün bir başka sıcak lezzetle geliyordu ve Viv onu birden fazla kez mutfaktaki cömert ayak izlerine bakarken yakalamıştı.

Amity bile zaman zaman ortaya çıkıyordu. Sürekli isli kürkü bunu söylemeyi zorlaştırsa da, herkesin içini rahatlatacak şekilde, hiç de kötü görünmüyordu. Büyük, gri bir hayalet gibi, bir kez daha gözden kaybolmadan önce etrafına sahiplenici bir şekilde bakarak çıplak çiviler arasında yol alıyordu.



DUVARLARIN BITMESİ İÇİN ÜÇ HAFTA DAHA GEÇMESİ GEREKTİ.

Sıvası ve badanası yapılmış, merdivenleri ve korkulukları tamamlanmış, tezgahı, kabinleri ve masası yeniden inşa edilmişti. Yaz azalıyordu ve sonbaharın dişleri sabah akşam onları kemiriyordu.

Kereste ve malzemeler ortaya çıkmaya devam etti ve Viv kendi kendine, iş bittiğinde Cal'dan kaynağı bulacağını ve parası yettiği anda hayırseverlerine geri ödeyeceğini söyledi.

Bir yatak ve yastıkla da olsa Tandri'nin katında uyumaya devam etti. Viv kaldığı için kendini suçlu hissediyor ama aynı zamanda ayrılmak da istemiyordu. Kalan yetersiz parasıyla bir hana taşınmak ya da bir oda kiralamak için birkaç deneme yaptı, ancak Tandri her seferinde ona aptallık ettiğini söyledi ve Viv'in tartışmaya pek niyeti yoktu.



VIV, TANDRI VE CAL İLE BİRLİKTE BİR BAŞKA ZORLU GÜNÜN AZALAN IŞIĞINDA
DURUYORDU.

dükkânın yüzüne ve karanlık yuvalarına bakarak çalışıyordu.

camsız pencereler. Üzerlerine geçici olarak bir bez yapıştırıp yapıştırmamayı düşünürken, birinin yaklaştığını hissetti.

Aşağı baktığında, yaşlı, satranç oynayan gnom Durias onları başıyla selamladı. Amity'nin onun arkasına geçip bir nöbetçi gibi, onun yarı boyunda belirmesine şaşırmadı.

"Kalmaya karar verdiğine sevindim." Ona gülümsedi. "Böyle güzel bir fincan kahveden mahrum kalmak yazık olurdu."

"Benim sayemde değil," dedi Viv. Bir koluyla Tandri'yi hafifçe dürttü ve kadının buna biraz eğilmiş olabileceğini düşündü. "Bundan emin olan bu ikisi." Her iki arkadaşını da işaret etti.

Tandri düşünceli bir şekilde dükkâna bakmaya devam etti. "Belki de Taş hiçbir şey yapmamıştır," diye mırıldandı.

"Hm," diye onayladı Cal.

"Taş mı?" diye sordu Durias, gür beyaz kaşlarını alnına kaldırarak. Viv kaçamak cevaplar vermek için bir neden olduğunu sanmıyordu. "Bir Scalvert'in

Stone. Bu konuda kendimi iki kere lanetlenmiş bir aptal gibi hissediyorum ama bir keresinde duymuştum-"

"Ahhhh, evet," diye araya girdi yaşlı cüce başını sallayarak. "Çok aşınayım. Bugünlerde bu kadar az büyücü olmasının bir nedeni var. Talihsizlik. Neredeyse soyları tükenmek üzereydi."

"Gerçekten mi?" Bu Viv'in tüm dikkatini çekti.

"Yıllar oldu ama çok fazla eski efsane ve şarkı onları mitleştirdi. 'Talih Yüzüğü' ve o aptallıklar." Başını üzüntüyle salladı. "Şans ya da zenginlik getiren taşlar gibi, ya da öyle olduğuna inanılırdı."

"Peki degiller mi?" diye sordu Tandri.

"Şey," diye cevap verdi cüce, bıyıklarını çekiştirerek. "Halkın umduğu gibi olmadı."

"Yani... o zaman bir hiç uğruna *oldu*." Viv acı acı başını salladı. "Lanet olsun, tek başardığım burayı yaktırmak oldu. Onu burada hiç tutmamış olsaydım, Fennus bizi rahat bırakırdı. Bütün bunlardan kaçınabilirdik."

Durias başını eğdi ve spekülatif bir şekilde yüzünü çimdikledi. "Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım."

"Ama az önce dedin ki-"

"Halkın umduğu gibi olmadı" dedim. *Hiç* işe yaramadı demedim." "O zaman ne işe yaradı?" diye sordu Cal.

"O eski şarkı biraz yanıltıcıydı. Taşlar hiçbir zaman servet vermedi, ama onlar... toplanma noktalarıydı, diyebilirsiniz. Bugünlerde bunu bilen çok az kişi bulabilirsiniz ama 'talih yüzüğü' eski bir deniz feyzi deyimidir. Anlamı...

Sanırım *kadronun kaderi*. Birbirini seven bireyler bir araya geldi. Bu *da* bir şans olabilir elbette. Bazen hiçbir şey bundan daha şanslı olamaz! Ama çoğunun aradığı şey bu değildi. Belki de öyle olmalıydı, ha?"

Viv mırıldandı, "Talihin yüzüğünü, kalbin arzusunun yönünü çizer."

Spekülatif bakışı keskinleşti. "Evet... şey... sanırım burada işler yolunda gitmiş gibi görünüyor."

Viv, Tandri'den Cal'a ve tekrar dükkâna baktı.

"Geç oluyor!" dedi Durias. Küçük çuval şapkasını çıkardı. "Soğuk da bastırıyor olmalı. Alacakaranlıkta ateşin başında olmazsam yaşlı kemiklerim şikayet ediyor. Yine de tebrikler için çok erken olduğunu sanmıyorum. Ya da belki de öyledir, zamanlama konusunda biraz kafam karışıktır."

"Tebrikler mi? Yeniden inşa ettiğiniz için mi?"

"O da var! O da var. Hayır, ben şey demek istemiştim. Neyse, boş ver. Bazen, bunun hangi tur olduğundan emin olamıyorum. Kesmeden önce taşı parlatıyor olabilirim! Hepinize iyi geceler!"

Dönüp caddede gözden kayboldu ve bir an sonra büyük korkunç kedi çok büyük bir gölge gibi arkasından süzüldü.



BİRKAÇ GÜN SONRA, KAPILAR VE PENCERELER TAKILDIKTAN SONRA,
Büyük bir vagonda iki devasa sandık ve onlarla birlikte bazı beklenmedik ziyaretçiler geldi.

Roon ve Gallina at arabasında yan yana oturuyordu.

"Bunlar düşündüğüm şeyler mi?" diye sordu Viv. Kenarlarında Gnomish izleri vardı ve iki yeni fırını barındırmak için kesinlikle doğru boyutta görünüyorlardı.

"Duruma göre değişir, sanırım," dedi Roon, aşağı doğru gevşeyip son ayağını da kaldırım taşlarına bırakarak. Viv Gallina'ya yardım etmek istedi ama gnom ona sert bir bakış fırlattı ve büyük bir zarafetle sokağa sıçradı.

"Arkasında senin kız vardı," dedi Gallina, dükkândan çıkan Tandri'ye doğru bakarak, hâlâ konuşmalarını duyamayacak kadar uzaktaydı.

"Benim *kızım* mı?" Viv kısık bir sesle

yankılandı. Gallina omuz silkti ve

kendini beğenmiş bir ifadeyle baktı.

"Onları sen getirdin!" dedi Tandri. Viv'in yüzünü görünce biraz duraksadı, adımları aniden belirsizleşti.

"Bunları sen mi sipariş ettin? Tandri, sekiz cehennemde nasıl yeteri kadar buldun-!"

"İkimizden de küçük bir bağış," diye araya girdi Roon, Gallina'ya başını sallayarak. Bir çift attan birinin böğrünü okşadı.

"Tandri bir mektup gönderdi. Ne olduğunu bize bildir," dedi

Gallina. Viv Taş'ı düşünerek Tandri'ye baktı. "Her şeyi mi?"

Tandri bir nefes aldı ve kararlı bir şekilde "Her şey" dedi.

"Demek *ikiniz de* Scalvert's Stone'u biliyorsunuz?" diye sordu eski yoldaşlarına.

"Kimin umurunda?" Gallina önemsiz bir şeymiş gibi elini salladı.

Viv öyle olduğunu düşünüyordu.

"Fennus," diye hırladı Roon ani bir vahşilikle.

"Onu gördün mü peki?" diye sordu Viv.

"Haftalardır değil," diye yanıtladı Gallina. "Pek *iyi* şartlarda ayrılmadık. Adam her zaman biraz hıyar olmuştur, ama bu?" Gnome öfkeyle başını salladı.

"Bir yalancıya tahammül edemem," diye ekledi Roon. "Her neyse, şunları indirmeme yardım et, olur mu?"

Viv ve Roon her iki sandığı da boşalttı ve Cal'ın sabah kutuları açması için bıraktı.

Roon arabayı ahıra götürmek için ayrıldı. Viv eski bir ahırın önünde durdukları için eğlenmekten kendini alamadı.

"Evet," dedi Gallina. Viv nefesini tutarken üçü de kasalara yaslandı. Küçük gnom, onları sakladığı sayısız yerden birinden bir hançer çıkardı ve boş boş onunla oynadı. "Fennus. Daha önce ellerini kirletmek istemediğini biliyorum ve *kabul ediyorum*, bu işe yaramış gibi görünüyor. Sayılır. Bu bok dışında. Ama." Viv'e doğru eğildi ve bıçağını Tandri'ye doğru salladı. "Hepinizin... *şiddetten uzak olduğunuzu* biliyorum ama bana bir ya da üç parmak almanın iyi bir fikir olmayacağını söyleyemezsiniz. Değil mi?"

Tandri homurdandı ve sırtını gererek bir gösteri yaptı. "*Bana* sorma. Objektif olamayacak kadar ağrım var."

Viv çenesini okşadı. "Biliyor musun, eğer o yaşlı adam haklıysa, bunu yapmak zorunda kalmayabiliriz."

"Yaşlı adam mı?" Gallina kaşlarını çatarak onlara baktı.

"Bu büyükbaba gibi cüce. Bu tipleri bilirsiniz. Çok gizemli. Taşın düşündüğüm gibi çalışmadığını söyledi. Bu konuda ne dedi...?"

Tandri, "Seveni sevilene çeker," diye okudu.

"Evet. Belki Fennus için de aynı şey olur, eğer onu saklarsa."

"Bir yerde birden fazla Fennus mu var?" Gallina yüzünü buruşturdu.

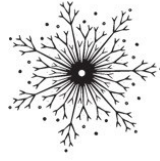
Viv omuz silkti. "Belki de bu daha çok açlıktan ölmek üzere olan bir grup kurdu bir arada kafeslemeye benziyordur. Er ya da geç içlerinden biri en zayıf olanı yiyecektir. Ve belki de sonunda hepsi birbirini öldürür.

Gallina, "Yine de o parmakları alamayacağımız için hayal kırıklığına uğramadığımı söyleyemem," dedi.

"Yeniden açıldığımızda bunu telafi etmeye çalışacağım." Gnome yüksek sesle, "Belki onlardan biri yuvarlanır," diye düşündü.

Viv bir eklemine bir sandığın kapağına vurdu. "Gallina, sanırım sana bir çuval dolusu bulabilirim."

OceanofPDF.com



A on iki hafta sürünerek geçmesine rağmen sonbahar derinleşti ve yeniden açılış günü yaklaştı. Günler, mümkün görüldüğünden daha uzun süren küçük görevlerle dolup taşı - fenerleri tamir etmek, bir avizenin değiştirilmesi, masa ve tezgahların boyanması ve cilalanması, fırınların kurulması ve bir çift yeni otomatik sirkülatörün monte edilmesi.

Viv ayrıca Gallina'dan aldığı borçla birkaç özel sipariş verdi. İki ay içinde geri ödemezse cücenin onu bıçakla tehdit edeceğine dair yarı şaka bir söz aldı. Viv bu noktada tanıdığı herkesle arkadaşlık sınırlarını mümkün olan her yönde aştığını hissediyordu, ancak bunu nasıl düzelteceğine dair birkaç fikri vardı.



THIMBLE YENİ FIRIN ÇİFTİNİ GÖRDÜĞÜNDE, GENİŞLETİLMİŞ KILER ve soğuk kutu ve daha cömert arka tezgah alanı, üstesinden geldi. Mutfağın bir ucundan diğerine koşturdu, Tandri'nin monte ettiği tüm yeni pişirme kaplarını inceledi, fırın kapaklarına baktı ve ellerini sevgiyle ocakların üzerinde gezdirdi.

Viv'in önünde durdu, ellerini önünde kavuşturdu ve ona eğilerek selam verdi.

"*Mükemmel*," diye fısıldadı ve yağ damlası gözleri doldu.

Onun önünde yere çöktü, "Sana söyledim, en iyiler en iyileri hak eder."

Kollarını kadının üst koluna doladı ve kısa, ürkütücü bir sarılmanın ardından kilerde kayboldu.

Viv boğazının açıklanamayacak kadar kalın olduğunu fark etti.



AÇILIŞTAN ÖNCEKİ SABAH, TANDRI ÇOKTAN GITMİŞTİ.

Viv uyandığında odasındaydı ve bu alışılmadık bir durumdu. Kalbi burkuldu ama Tandri'nin makyaj masasının üzerine bıraktığı notu görünce endişeleri azaldı.

YAPACAK İŞLERİM VAR. SONRA DÜKKANDA GÖRÜŞÜRÜZ.

Dürüst olmak gerekirse, Viv diğerleri etrafta olmadan birkaç sevkiyatı teslim almak istediği için daha iyi sonuçlanamazdı.



LEGENDS & LATTES'IN KAPISINI AÇTIĞINDA İÇERİSİ BOŞTU VE

Sessizdi, ahşap boyası ve cila kokusu hâlâ güçlüydü. Sonbahar soğuğu derinleşmişti, bu yüzden ocaklardan birinde ateş yaktı ve otomatik sirkulatörlerin yavaş devirlerine başlamasını boş boş izledi. Tezgâhın üzerinde parıldayan eski kahve makinesi, aylar önce acımasızca kurtarıldığı için sadece birkaç çizik ve ezikle gölgelenmişti.

Merdivenden çıktı, elini parmaklık boyunca gezdirdi. Yeni odalarda volta attı, hâlâ soğuktu ama aşağıdaki mutfaktan zemine sızmaya başlayan sıcaklığı hissedebiliyordu. Yeni bir dizi pencere, sabah ışığının batı köşelerinde eğimli bir şekilde birikmesine izin veriyordu. Cal gerçekten de kendini aşmıştı.

Dükkânın kapısı çalındı ve aşağı indiğinde, hâlâ kısa sakallı olan iki genç cücenin ayaklarını yere vurduğunu ve ellerini sert havada ovuşturduğunu gördü.

"Teslimat mı?" İçlerinden daha uzun boylu olanı pelerininin cebinden katlanmış bir kâğıt çıkardı. "Ve... montaj?"

"Ben de bunu bekliyordum," dedi Viv. "Ben diğer kapıları açayım."

Yemek alanına açılan büyük bölme kapılarını açtı ve yükün boşaltılmasına ve dar merdivenlerden yukarı taşınmasına aralarında sadece biraz küfürleşme ve homurdanmayla yardım etti.

Aletlerini çözen cüceler, getirdiklerini hızlı ve etkili bir şekilde bir araya getirdiler. Viv teslimat makbuzunu imzaladı ve onlara sıcak kalmalarını söyledi.

Durmazsa bir şeyleri kıracağına karar vermeden önce yukarıda bir saat daha telaşla ve kıpırdanarak geçirdi.

Zemin katta Viv merdivenin tabanına bir bariyer ipi bağladı. Sonra kilerden bir çuval taze fasulye ve yeni seramik kupalardan birini aldı. Makineyi hazırlama, öğütme ve demleme gibi meditatif eylemlerde kendini kaybetti. Buharın tıslaması ve taze kahvenin kokusu dükkâna nüfuz etti ve sobanın sıcaklığı ve ön pencerelerin kenarlarını çevreleyen buzla birlikte, Viv'in içinde sıkışık ve tetikte olan bir şey yangından bu yana ilk kez serbest kaldı.

Tezgâha yaslanıp yeni bir kitap okudu, kahvesini yudumladı, sokaktan geçen karaltılara baktı ve askıya alınmış bir memnuniyet anının tadını çıkardı.

Ön kapı çarparak açıldığında büyü bozuldu, buz gibi bir rüzgâr içeri girdi ve Cal eşikte dikilirken ortaya çıktı. Üzerinde uzun bir palto ve eldivenler vardı. Arkasında, Viv erken yağın karın ilk tanelerinin süzüldüğünü görebiliyordu.

"Hm. Buradasın. Güzel."

Viv cevap veremedi dışarı çıktı.

Sokaktaki birine "Ben işimi bitirdim," dedi ve tekrar ortaya çıktığında Tandri'yle birlikte kâğıt ve sicimle sarılmış büyük ve garip bir şeyin iki yanında duruyordu.

Tezgâha yasladılar ve geri çekildiler.

Tandri'nin yüzü soğuktan kızarmıştı ve aceleyle kapıyı arkalarından kapattı.

"Siz ikiniz sobanın yanına geçin. Görünüşe göre kış erken bastırıyor." Viv tezgâhın yanına geldi ve elleri kalçalarında, büyük pakete baktı. "Bütün bunlar da ne?"

"Peki," dedi Tandri, ellerini hızlıca ovuşturarak. "Dükkânı onsuz açamayacağın bir şey." Viv'e gülümsedi ama bu gülümseme biraz endişeliydi. "Açmalısın... muhtemelen şimdi açmalısın."

Cal da başını salladı ve eldivenlerini çıkarıp cebine soktu.

Viv diz çöktü ve birkaç saniye düğümlü iplerle uğraştıktan sonra çakısıyla bağları kesti. Kaba kahverengi kâğıt, altında yatan şeyden sıyrıldı.

Dükkan tabelasıydı.

"Yangında yandığını sanıyordum," diye fısıldadı. "Onu kurtardım," dedi Cal. "Ya da çoğunu, sanırım." "Bekle... bu...?"

Bir zamanlar kabartmalı bir kılıç silüetinin olduğu yere çapraz olarak metal bir kılıç monte edilmişti. Çelik. Tanıdığı eşsiz bir sedef parlaklığı vardı.

"Öyle," dedi Tandri, onun arkasında durmak için hareket ederek. Kollarını gergin bir şekilde önünde kavuşturmuştu. "Ben... onu senden sonra aldım... şey, düşündüm ki... belki de ondan tamamen kurtulman gerekmiyordu. Henüz değil." Sonra aceleyle, "Sadece kim *olduğunu* unutmak zorunda olmadığını düşünüyordum... çünkü seni *buraya* getiren şey buydu."

Viv parmağını Blackblood'un eski halinin bir simgesi haline getirilmiş yeni bedeninde gezdirdi. Sonra da öylece baktı.

"Beğendin mi?" diye sordu Tandri. "Eğer beğenmediysen, sökebiliriz-" "Mükemmel," dedi Viv. "Onu kurtardığına inanamıyorum."

Ayağa kalktı ve her ikisini de kucakladı, bunu yaparken gözyaşlarını geri kııptı.



AÇILIŞ GÜNÜ KAR YAĞIŞI DEVAM ETTİ VE THUNE'U ÇAN KULESİNDEN

Arnavut kaldırımı. Gri gökyüzü, doğudaki bulutları kirleten ve daha fazla kış öncesi yağmuru vaat eden pembeyle çiçek açtı.

Yenilenmiş tabela kapının üzerindeki salıncak kolunda gururla asılı dururken, kar tabelanın köşe ve bucaklarını buzla kaplamıştı.

Viv ve Tandri önce sobaları beslemek ve yeni su küvetlerini doldurmak için geldiler. Fenerleri ve mumları yakarak dükkânı sıcak bir ısıltıyla doldurdular. Thimble kapıdan içeri girdiğinde mandıracı krema, tereyağı ve yumurtaları getirmişti. Çıngıraklı, karıştırmaya ve yoğurmaya koyuldu, kreması için malzemeleri bir araya getirmeden önce kabarması için hamur topları oluşturdu ve bu sırada kendi kendine mırıldandı.

Cal botlarındaki karları tekmeleyerek ve soğuktan üfleyerek geldi ve Tandri ona taze bir fincan hazırladı. Büyük, yeni masaya götürdü ve

Parmaklarını sıcak kupanın etrafında minnetle kıvrırken, açılış kalabalığının büyüklüğü hakkında spekülasyon yaptılar ve şakayla karışık ruloların ne kadar çabuk tükeneceği üzerine bahse girdiler.

Mutfağı gözden geçiren Viv, arka duvar boyunca inşa ettikleri parmaklıklara takıldı. "Ah, kahretsin! Neredeyse unutuyordum!"

Kilerde kayboldu ve tezgahın üzerine kaydırduğu büyük bir kare arduvazla geri döndü ve Tandri'ye yeni bir renkli tebeşir seti sundu.

Bir an düşündükten sonra Tandri işe koyuldu.

Viv ve Cal, kız ikisine de yan gözle bakana kadar izlemek için yaklaştılar ve hemen meşgul olacakları başka işler buldular.

Tandri doğruldu ve yaptığı işi incelemek için geri çekildi. "Duvara a s m a m a yardım et," dedi.

Viv onu yerine kaldırdı.

~LEGENDS & LATTES~

yeniden. KASIM 1386

BÜYÜK YENİDEN AÇILIŞ

~MENÜ~

KAHVE ~ EGZOTİK AROMA VE ZENGİN, TAM GÖVDELİ KIZARTMA-½ BIT

LATTE ~ SOFISTİKE VE KREMSİ BİR VARYASYON-1 BIT

HERHANGİ BİR İÇECEK ICED ~ RAFFINE BİR BÜKÜLME- ½ BIT EKLEYİN

TARÇINLI RULO ~ CENNET GİBİ BUZLU TARÇINLI PASTA-4 BIT

THIMBLETS ~ GEVREK FINDIK VE MEYVE LEZZETLERİ-2 BIT

MIDNIGHT CRESCENTS ~ GÜNAHKAR BİR MERKEZE SAHİP TEREYAĞLI KATLAMA-4 BIT

SEYAHAT KUPALARI HAKKINDA BİLGİ ALIN

*

ALEVLERİN TÜKETEMEDİĞİ, ASLA
SÖNDÜRÜLEMeyecek



KAPILARI AÇTIKLARINDA, ZATEN BİR KUYRUK VARDI.
soğuğa rağmen. Herkesi içeri aldılar, sıranın geriye kıvrılmasına izin
verdiler. içineve yemek alan,ve ve dükkan hızla
Isınmış. Neşeli

Konuşmalar makinenin tıslamasını bastırıyor, kırmızı yanaklı ve paltolarını çıkarmış hevesli müşteriler sıcak içeceklerini minnetle alıp oturacakları yerleri bulmaya çalışırken tebriklerini sunuyorlardı.

Hemington tezgâha yaklaştığında Viv, "Senin için erken, değil mi?" diye selam verdi.

"Evet, şey," diye cevap verdi, dükkânın etrafına gerçek bir takdirle bakarak. "Her şey oldukça heyecan verici, değil mi? Burayı özlediğimi söylememde bir sakınca yok."

"Sadece senin araştırmam değil o zaman?"

İçini çekti, "Burada her ne fenomen oluyorsa, geçti. Ley hatları normal şekilde dalgalanıyor. O yangının bununla bir ilgisi olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Kundakçıyı bulabildiler mi?"

"Korkarım hayır," dedi Viv.

"Utanç verici. Yine de bu çok daha rahat." Viv başını salladı. "Buzlu kahve o zaman?"

Bir an düşündü ve sonra biraz utanarak, "Biliyor musun, havaya bakılırsa... belki de... sıcak bir tane alacağım," dedi.

Ona bir kaşını kaldırdı. "*Sen*, Hem?" Hemington öksürdü. "Ah. Ve şu rulolardan biri."

Gülümsedi ve bu konuda ona daha fazla sorun çıkarmadı.



"WHOO! DIŞARISI SOĞUK." PENDRY KAPIYI A R K A S I N D A N KAPATTI. O Yarım eldivenler giymişti ve kumaşla sarılı udunu bir kolunun altına sıkıştırmıştı. Kutu gibi, siyah bir alet parmaklarından bir kayışla sarkıyordu.

"Sana içecek sıcak bir şeyler getirelim," dedi Tandri, latte'sine başlamıştı bile.

"Evet, lütfen!" Sağa doğru adım attı ve yemek alanının sonundaki sahneyi ilk kez gördü. Uzun bir tabure onu bekliyordu ve arkasındaki duvarı koyu bir perde örtüyordu. "Oh, vay canına," diye nefes aldı. "Benim için mi?"

"Yukarı çıkarken ayağın takılmasın," diye takıldı Viv. "Yerleşmeden önce bilmem gereken bir şey var. Nedir o?" Taşdığı kutuyu işaret etti.

"Ah. Bu! Şey, bu bir, uh... buna ... Arcane Amplifier diyorlar? O, uh... o yapar...."

"... her şeyi daha gürültülü hale mi getiriyor?" diye bitirdi Viv.

"Bazen...?" Acı çekmiş görünüyordu.

"Camların pencerelerde kaldığından emin olun, tek istediğim bu. Burayı daha yeni bir araya getirdik."

Beceriksizce başını salladı, içkisini aldı ve köşede kayboldu.

Viv ilk fırsatta onu kontrol etti. Çocuğu kendi döşediğı taşlarla çevrili görünce gülümsedi.

Pendry akılda kalıcı bir parmak çalma parçasıyla ısındı. Kutu birkaç adım ötede duruyordu ve müziğı odayı rahatsız etmeden dolduruyordu; hırpalamaktan ziyade içine *alıyordu*. Pendry o ağlamaklı, tatlı sesiyle şarkı söylediğinde kadın gülümsedi ve geri çekildi.

Döndüğünde kendini bu kez kürklü, zengin, kırmızı bir kışlık pelerin giymiş olan Madrigal ile yüz yüze buldu.

Viv bir an için hazırlıksız yakalandı, ne diyeceğini bilemedi.

"Tebrikler," dedi Madrigal başını hafifçe eğerek. "Buradaki ilerlemeyi görmekten memnunum. İşletmeniz Redstone bölgesi için gerçek bir itibar. Böylesine umut verici bir başlangıç başarısından sonra yok olması çok yazık olurdu."

Viv, "Teşekkür ederim hanımefendi," diye kekeleyecek kadar kendini toparladı. Tüm teslimatları ve beklenmedik işçileri düşünerek daha da yaklaştı. "Ciddiyim, gerçekten. *Teşekkür ederim*."

Madrigal kahve makinesine ve servis tepsilerindeki hamur işi yığınlarına dikkatle baktı ve Viv tezgâhın etrafından dolanarak ona bir fincan hazırlamaya başladı.

Tandri kadını görünce irkilerek döndü ve hemen ruloları ve Thimblets'i seçmeye başladı.

Madrigal, "Kundakçının yakalanamamış olması çok yazık," dedi. "Umarım bir daha geri dönmezler."

"Yapacaklarından şüpheliyim." Madrigal bakışlarını yakaladığında Viv dudaklarını büzdü. "Sanırım almaya geldikleri şeyi aldılar. Geri gelmeleri için bir sebep yok."

Madrigal içkisini ve bir çuval dolusu unlu mamulü alıp giderken başını salladı.

Bu sefer ödeme yapmayı teklif etmedi, bu da içimi rahatlattı.



DURIAS O ÖĞLEDEN SONRA ORTAYA ÇIKTIĞINDA YANAKLARI PEMBELEŞMİŞTİ. Soğuk ve kar, düzgün, beyaz sakalında, satranç tahtasından yoksundu.

"Şey," o dedi, onun eller sıkışmış içine onun Palto.
"Sadece gibi Hatırladım."

"Oldukça yakındı zaten," dedi Viv. "Birkaç iyileştirme yaptık."

Şaşırmış görünüyordu. "Ah, evet, sanırım sizin açınızdan bakınca bu doğru."

"Sana içecek bir şey getireyim mi?"

"Aman Tanrım, evet, lütfen. Şunlardan da bir tane," dedi parmak uçlarında durup çikolatalı hilalleri göstererek.

"Etrafta korkunç kediği gördün mü?" Viv onun içkisini hazırlarken sordu.

"İstediği gibi gelir ve gider," diye yanıtladı cüce. "Ama onu yakın bir zamanda göreceğinizi söyleyebilirim."

Viv ona içkisini ve hamur işini uzatırken Durias, "Her şey yoluna girecek, biliyorsun," dedi.

"Şimdiye kadar." Viv küçük bir gülümsemeye kalabalık dükkâna baktı.
"Öyle görünüyor."

"Ah, tabii ki dükkân," dedi cüce. "Ama geri kalanı da öyle."

"Geri kalanı mı?"

"Kesinlikle." Ve siparişini alarak yemek alanına doğru ilerledi.

Tandri ona doğru eğildi ve arkasından baktı. "Sence bilerek mi gizemli davranıyor?"

Viv omuz silkti, onun tek taraflı satranç oyununu ve üst kattaki düzenlemelerini düşündü. "Bilemiyorum. Yine de onunla Faro oynamak isteyeceğimi hiç sanmıyorum."



A Günün sonunda Viv, son müşteriyi nazikçe kapıdan dışarı ve kırılğan soğuğa doğru uğurladı. Onların arkasından kapıyı kilitledi ve dükkâna yayılmış olan arkadaşlarına döndü.

Thimble soğumakta olan unlu mamullerle uğraşüyor, Tandri makineyi siliyor ve Cal büyük kapı pervazlarından birinin menteşelerini inceliyordu.

Viv bir süre sadece üçünü izledi, yumuşak, alçak telaş günün kakofonisiyle büyük bir tezat oluşturunuyordu. Baca boruları gümbürdüyor ve buz gibi rüzgâr saçakların altında şarkı söylüyordu.

Merdivenlerdeki kordonu sessizce çözdü ve tezgâha getirdiği deri parşömen kutusunu almak için yukarı çıktı.

Tandri bir fincanı ovarken durup ona soran gözlerle baktı.

"Hokkayı alabilir miyim?" diye sordu Viv.

"Elbette." Tandri ellerini kuruladı ve tezgâhın altından bir tane aldı. Parşömen kutusuna spekülâtif bir bakış attı.

Viv boğazını temizledi, aniden gerilmişti. "Herkesi bir dakikalığına buraya alabilir miyim?" diye seslendi yüksek sesle.

Bir araya toplanmışlar, merakla ona bakıyorlardı. Derin bir nefes aldı.

"Ben... konuşmalarda pek iyi değilimdir. O yüzden iyi bir konuşma yapmaya çalışmayacağım. Ama size, hepinize teşekkür etmek istiyorum." Gözleri aniden acıdı. "Bu... tüm bunlar.... Bana verdiğiniz bir hediye idi. Ve ben...." Cal'a yüzünü buruşturdu ve

Sonra da Tandri'ye. "Ben bunu hak etmedim. Hayatım boyunca yaptığım şeyler... Böyle bir şansa sahip olmaya hakkım yok.

"Ama buradan da öte, ben seni hak etmiyorum. Eğer dünyada adalet olsaydı, seninle asla tanışamazdım, hatta senin saygının zerresine bile sahip olamazdım. Ve bir süre... Seni yanımda görmek için kaderi aldattığımı düşündüm. Kuralları esnettiğimi, imkansız bir şans çizgisini zorladığımı. -Her an gerçekte kim olduğumu öğrenebilir ve sonra da gidebilirsin."

Yavaşça nefes verdi.

"Ama ne kadar aptalca bir düşünce. Sana haksızlık. Seni bu kadar az mı düşündüm? Gerçekten kim olduğumu göremeyeceğini mi düşündüm? Var olandan başka bir şey görmeni sağlayabileceğime inanacak kadar aptal mıydım?"

Bir an için ellerine baktı.

"Yani. Seni hak etmiyor olabilirim. Ve sen de çok fazla affediyor olabilirsin. Ama sana sahip olduğum için çok mutluyum."

Sessizdi ve sırayla her birinin bakışlarını tuttu.

Sessizlik uzadı ve bu sırada Viv giderek daha da rahatsız oldu.

"Hm," dedi Cal. "Konuşmaların gidişatına göre... çok da kötü değildi."

Tandri homurdandı ve Viv'in gerginliği sanki hiç olmamış gibi buharlaştı.

"Bu da aradan çıktığına göre...." Viv parşömen kutusunu açtı ve bir rulo kağıt çıkardı. "Bunlar ortaklık belgeleri. Her biriniz için birer tane. Bu dükkan benim değil. Aynı zamanda sizin de. Siz inşa ettiniz. İşe yaramasını siz sağladınız ve siz olmasanız hiçbir şey olmazdı. Tek yapmanız gereken imzalamak."

Tandri kâğıtlardan birini aldı ve sessizce okudu. "Bu eşit bir ortaklık. Bunu ne zaman yaptırınız?"

Viv ensesini ovuşturarak, "Bir hafta önce," dedi. "Yani... verdiğim ilanda 'yükselme fırsatlarından' bahsediliyordu...."

"Bunu imzalamam doğru değil," dedi Cal.

"Tabii ki öyle!" dedi Viv şaşkınlıkla. "Ne demek istiyorsun?" "Burada işe yaramıyor," diye devam etti. "Hiç mantıklı değil. Bu adil değil. geri kalanı."

"Cal," dedi Viv, ona bir çarşaf uzatarak. "Burayı hepinizin inşa ettiğini söylediğimde, senin durumunda, *kelimenin tam anlamıyla* sen inşa ettin. Bunu daha fazla hak eden kimse yok."

"İmzala," dedi Tandri. "Ve eğer bu konuda titiz olmak istiyorsan, bir şeyler bozulduğunda kimi rahatsız edeceğimi biliyorum."

"Ya da Thimble *bu* mutfağın çok küçük olduğuna karar verdiğinde," diye ekledi Viv. Yüksük destekleyici bir şekilde ciyakladı.

Cal'ın homurdanmaları ve diğerlerinin de itip kakmalarıyla... sonunda hedefine ulaştı.



"SON BİR ŞEY DAHA VAR," DEDI VIV VE KILERDEN küçük konyak şişesi ve dört güzel bardak. Onları bir sıraya dizdi ve her birine şişeden dikkatli bir ölçü döktü.

"Kadeh kaldıralım. Hepinize."

"*Alevlerin tüketemediği şeye,*" diye mırıldandı Tandri ve hepsi ciddiyetle başını salladı.

İçtiler... ve Thimble öksürdü ve birkaç kez sırtının sıvazlanması gerekti.

Sonra ayrılmak için sessizce eşyalarını topladılar. "Tandri," dedi Viv sessizce. "Bir dakika kalır mısın?"

Cal onlara bir bakış attı, sonra başıyla onayladı ve Thimble' ı n arkasından ayrıldı.



İKİSİ BİRLİKTE DÜKKÂNIN SICAK ORTASINDA DURDULAR, Kış etrafı sarmış, konyak içlerinde kömür gibi parlıyordu. "Sana göstermek istediğim... bir şey var," dedi Viv, neredeyse çok alçak sesle duymak için. Sonra hızla döndü ve Tandri'ye kendisini takip etmesini işaret ederek merdivenlere yöneldi.

Merdivenlerin tepesinde, solda ve sağda birer kapı bulunan bir koridor üst katı ikiye ayırıyordu. Viv soldakine doğru yürüdü ve kapıyı açarak içeri girdi.

Tandri onun ardından içeri baktı ve nefesi kesildi. "Bir yatak almışsın!" "Aldım," dedi Viv.

Odada ayrıca küçük bir şifonyer ve masa ile bir gardırop bulunuyordu.

"Bir halı bile!" dedi Tandri takdirle başını sallayarak. "Benim zeminden daha iyi olacağı kesin."

Viv gözlerini kapadı ve yavaşça nefes aldı. "Sana göstermek istediğim bir şey daha var," dedi Viv, dehşetle karışık bir soğukkanlılıkla.

Tandri ona alaycı bir gülümseme verdi. "Kedi için bir oda yapmadın, değil mi?" diye sordu ve bu Viv'in sinirlerini yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı. Aslında tam tersi oldu.

Viv cevap vermek için kendine güvenmiyordu, bu yüzden koridorun karşısındaki kapıya gitti ve onu da açtı. İçeri adım attığında Tandri'nin kaşları çatıldı. Bu oda da bir yatak, bir makyaj masası ve bir gardıropla döşenmişti. Makyaj masasının üzerinde bir dizi sanat malzemesi -mürekkep ve tebeşir, şablonlar ve parşömen- duruyordu.

Tandri odanın ortasına doğru sürüklendi ve orada kıpırdamadan durdu. Bunu takip eden sessizlikte Viv nefes alamadı.

"Bu oda kimin için Viv?" diye sordu sessizce. Kuyruğu arkasında temkinli, titrek bir 'S' yaptı.

"Senin için. Eğer kabul edersen."

Ve Tandri'nin en savunmasız olduğu anlarda ortaya çıkan o sıcaklığın, o kukuletalı benliğin nabzı atıyordu.

Viv'e bakmak için döndü.

Tandri cevap vermedi, bunun yerine aralarındaki mesafeyi kapattı. Kollarını yanaklarından göğsüne doğru Viv'e dolayarak tüm kısıtlamalarını serbest bıraktı.

Viv ilk kez Tandri'nin öz benliğinin bütünüyle yüzleşti ve ortaya çıkan belagat ve incelikten etkilendi.

Birinin onun doğasını nasıl tamamen tensel bir şey sanabileceğini, o yoğun duygu karmaşasından nasıl sadece en çok arzuladığı şeyi çıkarabileceğini görmek kolaydı.

Onunki, sadece inceliklerini yakından bilenler tarafından anlaşılabilen, anlam bakımından zengin, güçlü bir duygu lehçesiydi.

Tandri'nin *evet* demesine gerek yoktu. Dil anlaşılmıştı.

Ve dudakları Viv'inkilerle buluştuğunda, hiçbir şüphe hayatta kalamazdı.

EPİLOG



F Ennus gizlenmiş bir halde Thune'un güney sokaklarının ağ örgüsü boyunca ilerledi. Kar, yukarıdaki eğimli çatılardan küçük bukleler halinde süzülüyordu.

Son derece soğuk ve son derece sinirliydi.

Yangından beri şehirden uzak durmuştu; bu Thaumic bir yapıydı ve bundan gurur duyuyordu. Viv'in yara almadan kurtulmuş olması bile onu biraz rahatlatmıştı. Açıkça onun yaralanmasına neden olmak istememişti. Ya da en azından *çok* aşırı bir şey istememişti.

Roon, Taivus ve Gallina bu konuda pek de nazik davranmamışlardı ama zamanla yersiz öfkelerinin geçeceğinden emindi. Ve eğer geçmezse, her şey düşünüldüğünde bunun o kadar da trajedi olmayabileceğini düşündü.

Dükkânın yeniden açıldığına dair söylentiler, Scalvert'in Taşı'nı aldığından beri içinde barındırdığı ve giderek artan şüphelerle birlikte onu geri çekmişti. Fennus basitçe araştırmak *zorundaydı*.

Dükkân gerçekten de yeniden inşa edilmişti ve daha başarılı olmasa bile en az eskisi kadar başarılı görünüyordu. Bu da şu soruyu akla getiriyordu: Taş'ın herhangi bir değeri var mıydı? Eğer Viv'in talihli dönüşlerinden sorumlu değilse, *o* zaman ondan ne bekleyebilirdi ki?

Tüm bunlar gerçekten bir hiç uğruna mıydı?

Eğer Viv ona inanmakla aptallık ettiyse, o zaman bu onu ne yapıyordu? İki kere lanetlenmiş bir aptal mı?

Gerçekten çok can sıkıcıydı.

Küçük bir madalyonun içine yerleştirilmişti ve Fennus onu tuniğinin altında, tenine yakın bir yerde saklıyordu. Ayarın gümüşü tenine karşı soğuktu.

Bir köşeyi dönmüş, rıhtıma doğru ilerliyordu ki diğer uçtaki ışık karardı. Dar, kıvrımlı sokağa başka biri adım atmıştı.

Arkasına başka bir varlık düştüğünde boynu karıncalandı.

"Şehre dönmüş olabileceğinizi duymuştum," dedi hayal meyal hatırladığı bir ses.

Dönen Fennus onu yerleştirdi. Madrigal'in uşağının adı... *Lack*, yeterince komik. Devasa şapka gerçekten de zevksizdi.

Fennus ince bir şekilde gülümsedi. "Sadece kısa bir süreliğine. Nezaketten size yardım edip edemeyeceğimi sormak isterdim ama korkarım programım buna izin vermiyor. Ayrıca şu anda kendimi pek kibar hissetmiyorum."

"Oh, çok fazla zamanınıza ihtiyacımız yok," dedi Lack. "Ama Madrigal bahsetme nezaketinde bulunduğunuz o taşla oldukça ilgilendi. Ve yeni bir sahibi olabileceğini duydum. Bu siz olabilirsiniz, değil mi efendim?"

Fennus'un gözleri kısıldı. "Eğer Madrigal'in gönderdiği tek şey sensen, ona verdiğim değerden daha az anlayışlı." Düşündüğünden daha hızlı bir şekilde yanından Thaumic ışıltısıyla parlayan ve mavi yapraklarla süslü ince beyaz bir kılıç çıkardı.

Lack omuz silkti, rahatsız olmamıştı. "Burada ve orada bizden birkaç kişi daha var. Ve belki de hepimizi kesip *biçebilirsin* - tabii bunu tercih edeceğimden değil. Gördüğünüz gibi kendi boğazıma düşkünüm! Yine de bir gözlem yapmama izin verin. Madrigal'in *anlayışlı* olduğunu düşünmeyebilirsiniz, ama sizi temin ederim, o *ısrarcıdır*."

Fennus kılıcının ucunu kaldırdı, Lack'in boğazına doğru yöneltirken kolu sabitti. Bir an durdu ve düşündü.

Sonra içini çekti ve hızlı bir hareketle sol taraftaki duvara doğru sıçradı, bir çizme ayağıyla duvarı yakaladı ve dar sokağın karşı tarafına doğru sıçradı, her yana sıçrayışında daha da yükseğe çıktı, ta ki narin bir eliyle bir saçağı yakalayıp çatıya çıkana kadar.

Sıkıntıyla pelerinini silkeledi, kapüşonunu geriye attı ve kılıcını kınına sokarak çevik adımlarla kiremitlerden zirveye doğru ilerledi. Aşağıdaki sokaklarda bir kargaşa duydu, Madrigal'in adamları binanın etrafında dönüyor, onun bitişikteki bir çatıya geçmesini ya da aşağı inmesini bekliyorlardı.

Onu takip etmelerinin kolay bir yolu yoktu, bu yüzden Fennus acele etmedi, buzlu şehir manzarası boyunca rıhtıma ve bir saat içinde yakalayacağı geminin direğine doğru baktı.

Tüm bunlar en iyi ihtimalle küçük bir rahatsızlıktı. Gerçekten acınacak haldeydi. Ancak tüm bu olanlar onun ruh halini iyileştirmek için hiçbir şey yapmadı.

Sonra arkasında ağır bir darbe ve kiremit şangırtısı duydu, ardından yaklaşan bir çığ gibi yükselen, gırtlaktan gelen bir gümbürtü duydu.

Dönüp kocaman, isli bir yaratıkla yüzleşti; kürkü kabarık, dişleri kocaman, yeşil gözleri sıvı bir kötülükle canlıydı.

Son bir saniyelik zaman diliminde, inanamayarak, "*Tanrı'nın cezası kedi bu mu?*" diye düşündü.

Amity sıçradı.

OceanofPDF.com

